

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Γ'

Τετάρτη 6 Οκτωβρίου 2010

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 9
2. Άδεια απουσίας των Βουλευτών κ.κ. Δ. Αβραμόπουλου, Μ. Τσόκλη και Γ. Γιακουμάτου, σελ. 11
3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 1ο Αρσάκειο Δημοτικό Σχολείο Ψυχικού, το 1ο Γενικό Λύκειο Γλυφάδας και το 18ο Δημοτικό Σχολείο Πάτρας, σελ. 11, 22, 29, 34, 43
4. Ανακοινώνεται ότι ο Πρωθυπουργός κ. Γεώργιος Παπανδρέου με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο ορίζει ως Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος τους Βουλευτές κ. κ. Π. Ευθυμίου, Χ. Πρωτόπαπα και Ε. Μπεντενιώτη, σελ. 9
5. Ανακοινώνεται ότι θα ηχήσει σειρήνα συναγερμού στο Μέγαρο της Βουλής και σε όλη την επικράτεια, στο πλαίσιο της άσκησης ΤΑΜΣ "ΠΑΡΜΕΝΙΩΝ 2010", σελ. 9
6. Ευχές για ανάληψη Κοινοβουλευτικών καθηκόντων, σελ. 16, 33
7. Αναφορά του Προέδρου της Βουλής κ. Φίλιππου Πετσάλνικου στις τροποποιήσεις του Κανονισμού που έγιναν δεκτές από το Σώμα στη συνεδρίαση της Ολομέλειας στις 16 Ιουλίου 2010, σελ. 24
8. Ανακοινώνεται επιστολή του Βουλευτή κ. Β. Μιχαλολιάκου, με την οποία παραιτείται από το Βουλευτικό αξίωμα, σελ. 30

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 7 Οκτωβρίου 2010, σελ.9

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: "Χρηματοδότηση Περιβαλλοντικών Παρεμβάσεων, Πράσινο Ταμείο, Κύρωση Δασικών Χαρτών και άλλες διατάξεις, σελ. 9

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της παραίτησης του Βουλευτή κ. Β. Μιχαλολιάκου:

ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ Β., σελ. 30
ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ Β., σελ. 30

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής:

ΑΙΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ., σελ. 25
ΑΣΠΡΑΔΑΚΗΣ Π., σελ. 57, 58
ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε., σελ. 29
ΒΑΓΓΙΩΝΑΣ Γ., σελ. 58, 59
ΒΑΡΔΙΚΟΣ Π., σελ. 59
ΒΛΑΧΟΣ Γ., σελ. 51, 52
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ., σελ. 34, 35, 36, 63
ΒΟΥΡΟΣ Ι., σελ. 55
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ., σελ. 28
ΓΚΙΟΚΑΣ Ι., σελ. 16, 18
ΔΙΩΤΗ Η., σελ. 20
ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι., σελ. 49
ΖΗΣΗ Ρ., σελ. 59, 61, 64
ΘΕΟΧΑΡΗ Μ., σελ. 22
ΚΑΝΤΕΡΕΣ Ν., σελ. 45
ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ., σελ. 53
ΚΙΛΤΙΔΗΣ Κ., σελ. 26
ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π., σελ. 60
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π., σελ. 39
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α., σελ. 43
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ. 33
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ., σελ. 45
ΜΠΑΤΖΕΛΗ Α., σελ. 44
ΜΠΕΚΙΡΗΣ Μ., σελ. 23
ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ Κ., σελ. 31
ΜΠΟΥΡΑΣ Α., σελ. 56, 57
ΜΩΡΑΪΤΗΣ Α., σελ. 11, 48
ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α., σελ. 15, 16, 19
ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ Η., σελ. 19
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ., σελ. 36, 37
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ., σελ. 47
ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ Ν., σελ. 41, 59, 62, 63, 64
ΣΙΟΥΦΑΣ Δ., σελ. 40, 41
ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ Μ., σελ. 50
ΤΖΙΜΑΣ Μ., σελ. 42
ΤΣΟΝΟΓΛΟΥ -ΒΥΛΛΙΩΤΗ Β., σελ. 54
ΤΣΩΝΗΣ Ν., σελ. 10
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ., σελ. 38
ΨΑΡΙΑΝΟΣ Γ., σελ. 61

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Γ'

Τετάρτη 6 Οκτωβρίου 2010

Αθήνα, σήμερα στις 6 Οκτωβρίου 2010, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.09', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑΣ ΖΗΣΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 5.10.2010 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της Β' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 5 Οκτωβρίου 2010.)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 7 Οκτωβρίου 2010, το οποίο έχει ως εξής:

«Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 70/4-10-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Κωνσταντίνου Σπηλιόπουλου προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων σε Λύκεια του Νομού Αχαΐας κ.λπ..

2. Η με αριθμό 62/4-10-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Βλάχου προς τους Υπουργούς Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Οικονομικών, σχετικά με την επιβάρυνση του Κρατικού Προϋπολογισμού από τη μετενομασία των Υπουργείων κ.λπ..

3. Η με αριθμό 68/4-10-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αντωνίου Σκυλλάκου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την αποζημίωση των βαμβακοπαραγωγών για τις καταστροφές που υπέστησαν από το πράσινο σκουλήκι κ.λπ..

4. Η με αριθμό 65/4-10-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Μαυρουδή Βορίδη προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με την άρση αναδάσωσης από τον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας Αττικής στη θέση «Μαύρο Βουνό» Περιφέρειας Γραμματικού κ.λπ..

5. Η με αριθμό 69/4-10-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Μιχαήλ Κριτσotάκη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την Ασφαλιστική Εταιρεία «ΑΣΠΙΣ» κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 61/4-10-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Κωνσταντίνου Καρτάλη προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού, σχετικά με τη διοργάνωση των Μεσογειακών Αγώνων 2013 κ.λπ..

2. Η με αριθμό 63/4-10-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Μαργαρίτη Τζίμα προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σχετικά με την πορεία εργασιών στο Γενικό Κατάστημα Κράτησης Νικηφόρου Δράμας κ.λπ..

3. Η με αριθμό 67/4-10-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Άγγελου Τζέκη προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με τη χορήγηση ειδικής άδειας εισόδου αλιευτικών σκαφών στην περιοχή του Εθνικού Θαλάσσιου Πάρκου των Βόρειων Σποράδων κ.λπ..

4. Η με αριθμό 66/4-10-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αθανασίου Πλεύρη προς τους Υπουργούς Προστασίας του Πολίτη και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την ασφάλεια και την υγιεινή σε διαμερίσματα των Αθηνών που διαμένει μεγάλος αριθμός αλλοδαπών κ.λπ..»

Ο Πρωθυπουργός της χώρας κ. Γεώργιος Παπανδρέου με επιστολή του στον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο ανακοινώνει τα εξής:

«Κύριε Πρόεδρε, σας γνωρίζω ότι σύμφωνα με το άρθρο 17 του Κανονισμού της Βουλής, Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι του ΠΑΣΟΚ ορίζονται οι Βουλευτές: Πέτρος Ευθυμίου, Βουλευτής Β' Αθηνών, Χρήστος Πρωτόπαπας, Βουλευτής Β' Αθηνών, Εμμανουήλ Μπεντενιώτης, Βουλευτής Α' Πειραιώς. Γ. Παπανδρέου»

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι σήμερα θα ηχήσει σειρήνα συναγερμού στο Μέγαρο της Βουλής και σε όλη την επικράτεια, στο πλαίσιο της άσκησης ΤΑΜΣ «ΠΑΡΜΕΝΙΩΝ 2010», διάρκειας ενός λεπτού μεταξύ 10.00' και 12.00'. Κάνω αυτή την ανακοίνωση για να μην υπάρξουν ανησυχίες.

Εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: «Χρηματοδότηση Περιβαλλοντικών Παρεμβάσεων, Πράσινο Ταμείο, Κύρωση Δασικών Χαρτών και άλλες διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων στη συνεδριάσή της στις 30.9.2010 αποφάσισε τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε δύο συνεδριάσεις. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στην αυριανή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα και οι τροπολογίες ως μία ενότητα.

Ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορ-

θόδοξοι Συναγερμού κ. Μαυρουδής Βορίδης με επιστολή του στον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο, ορίζει για τη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του συζητούμενου σχεδίου νόμου, ως ειδικό αγορητή τον Βουλευτή κ. Ηλία Πολατίδη και ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον υπογράφοντα κ. Μαυρουδή Βορίδη.

Επίσης, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξης Τσίπρας ορίζει για τη συζήτηση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, ως ειδική αγορήτρια την Βουλευτή κ. Ηρώ Διώτη.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Νικόλαος Τσώνης:

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΩΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα ένα νομοσχέδιο που εκτίμησή μου είναι, αλλά και εκτίμηση πολλών πολιτών -του συνόλου των πολιτών- ότι έπρεπε από χρόνια να έχει συζητηθεί στην ελληνική Βουλή. Αφορά στο περιβάλλον, στην ανάπτυξη, στην ανάδειξη, στην προστασία και στην αποκατάσταση του περιβάλλοντος.

Αποδεικνύει σήμερα η Κυβέρνηση έμπρακτα για μια ακόμη φορά ότι το περιβάλλον το έχει βάλει σε πρώτη προτεραιότητα. Γιατί όλοι γνωρίζουμε τι γινόνταν όλα αυτά τα χρόνια γύρω από το περιβάλλον: ασάφεια των νόμων, ανομία, πλήρης αδιαφορία και εγκατάλειψη. Και όλοι μας έχουμε τις δικές μας διαπιστώσεις.

Σε σύντομο χρονικό διάστημα, αγαπητοί συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να αναφέρω και εγώ μια συμπυκνωμένη και χαρακτηριστική διαπίστωση, την οποία έχω από τον τόπο στον οποίο έζησα.

Προέρχομαι από την περιφέρεια και έχω ζήσει στη φύση. Θα κάνω μια μικρή περιγραφή του τι υπήρχε πριν από είκοσι πέντε χρόνια στον τόπο που ζούσα και τι υπάρχει τώρα. Τότε είχαμε αφθονία νερού, αφθονία πανίδας και χλωρίδας. Είχαμε το ποτάμι, είχαμε τα ψάρια, είχαμε τα αηδόνια, τα βατράχια και δεν είχαμε κουνούπια. Είχαμε όλα τα θηράματα.

Και ήρθε ο πολιτισμός, αγαπητοί συνάδελφοι, ήρθαν οι γεωτρήσεις, ήρθαν τα φυτοφάρμακα. Και μέσα σε μια εικοσιπενταετία όλα αυτά άλλαξαν δυστυχώς. Το ποτάμι έγινε ξεριάς, οι πηγές δεν υπάρχουν, η πανίδα και η χλωρίδα έχει μειωθεί στο ελάχιστο. Δυστυχώς εκεί έχουμε φτάσει μέσα σε είκοσι -εικοσιπέντε χρόνια. Και όλα αυτά έγιναν στο όνομα της αύξησης της παραγωγής. Και το οξύμωρο είναι ότι ενώ αυξήθηκε η παραγωγή, μειώθηκαν τα έσοδα των αγροτών. Τα κέρδη αυτά δυστυχώς πήγαν στους εμπόρους και τους μεταπράτες.

Και μια κακή πρόγνωση, εύχομαι να μην επαληθευθεί, είναι ότι αυτά τα μέρη μάλλον θα ξαναδασωθούν. Και αυτό σχετίζεται με αυτό που λένε ότι το μεγαλύτερο μέρος των εσόδων δεν πάει στους αγρότες, πάει στους ανθρώπους που είναι γύρω από το αγροτικό περιβάλλον.

Και όλα αυτά συνέβησαν όχι μόνο λόγω έλλειψης πολιτικής και χρημάτων αλλά, θέλω να τονίσω ότι συνέβησαν λόγω έλλειψης περιβαλλοντικής συνείδησης, νοοτροπίας και παιδείας. Έχουμε χαρακτηριστικά παραδείγματα συνανθρώπων μας που κυκλοφορούν στην πόλη και πετάνε ό,τι έχουν στο δρόμο και μετά διαμαρτύρονται γιατί τα τέλη καθαριότητας είναι ακριβά ή γιατί ο δήμαρχος δεν έχει προλάβει να καθαρίσει τα φρεάτια που έχουν βουλώσει από τα χαρτιά που πετάνε. Άρα, όλοι φταίμε και όλοι πρέπει να συμβάλλουμε, αγαπητοί συνάδελφοι.

Στο πρώτο κεφάλαιο το σημερινό νομοσχέδιο αναφέρεται στη χρηματοδότηση των περιβαλλοντικών παρεμβάσεων. Έχει ως σκοπό τη δημιουργία ενός οργάνου το οποίο θα κάνει ένα κεντρικό σχεδιασμό εθνικού επιπέδου αλλά και τοπικού. Αυτό είναι η επιτροπή την οποία συστήνει, η Στρατηγική Επιτροπή Περιβαλλοντικής Πολιτικής. Και τη δημιουργία ενός άλλου οργάνου, του εκτελεστικού οργάνου, που αντικαθιστά το ΕΤΕΡΠΣ, του Πράσινου Ταμείου το οποίο θα αποφασίζει, θα χρηματοδοτεί, θα ελέγχει.

Τι γινόνταν μέχρι τώρα; Όπως όλοι γνωρίζουμε ό,τι γινόνταν, αυτό το λίγο που γινόνταν, γινόταν από το ΕΤΕΡΠΣ, με πολλά στραβά, αγαπητοί συνάδελφοι. Το ΕΤΕΡΠΣ να μη μπορεί να ελέγξει τις εισπράξεις που έπρεπε να έχει θεσμοθετημένα, να μη μπο-

ρεί να παρακολουθήσει τα έργα τα οποία έχει χρηματοδοτήσει και οι φορείς που αναλάμβαναν την περαίωση των έργων να μην έχουν καμμία υποχρέωση να δώσουν λογαριασμό στον χρηματοδότη τους, το ΕΤΕΡΠΣ, με αποτέλεσμα πολλά έργα να μη γίνονται, πολλά να γίνονται με άλλο τίτλο και άλλα τελικά να γίνονται και πολλά έργα να μην τελειώνουν. Όλες δε οι αποφάσεις να παίρνονται από τον Υπουργό με ρουσφετολογικό θα έλεγα χαρακτήρα.

Τα ίδια περίπου γίνονταν και με τον Ειδικό Φορέα Δασών. Ρουσφετολογική πολιτική, αποτυχία και ανυπαρξία προγραμματισμού εφαρμογής και υλοποίησης περιβαλλοντικής πολιτικής.

Η σημερινή Κυβέρνηση λαμβάνοντας υπ' όψιν όλα αυτά προχωράει με το σημερινό νομοσχέδιο στη δημιουργία της στρατηγικής πολιτικής περιβαλλοντικής πολιτικής η οποία έχει συμβουλευτικό προς τον Υπουργό χαρακτήρα και η οποία σκοπό έχει να αξιολογεί όλες τις προτάσεις, να κάνει έναν κεντρικό σχεδιασμό και να ελέγχει την υλοποίηση αυτού του σχεδιασμού. Έχει τριετή θητεία και θα έλεγα ότι είναι πολυπληθής.

Το δεύτερο που κάνει είναι ότι δημιουργεί τον άλλον οργανισμό που είπαμε, τον εκτελεστικό, το Πράσινο Ταμείο. Είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου. Αντικαθιστά το ΕΤΕΡΠΣ αλλά θα είναι απαλλαγμένο από όλες τις αγκυλώσεις που δεν επέτρεπαν στο ΕΤΕΡΠΣ να δουλεύει. Θα έχει την καταγραφή των εσόδων και την παρακολούθηση εισπράξεών τους. Θα έχει τη διαμόρφωση του προγράμματος, όπως είπαμε, την αξιολόγηση προτεινόμενων έργων. Θα υπάρχει αξιολόγηση -και εδώ λέμε να αποφύγουμε το ρουσφέτι- και αυτή θα γίνεται με την επιλεξιμότητα, με την ωριμότητα, την αναγκαιότητα. Επίσης θα αξιολογούνται και οι φορείς οι οποίοι θα υλοποιούν αυτό το έργο, την χρηματοδότηση, την παρακολούθηση υλοποίησης, το μηχανισμό διαφάνειας. Λέμε ότι θα υπάρχει διαφάνεια και αυτό θα αποδεικνύεται με την καταχώρηση του προγράμματος στην ιστοσελίδα του Πράσινου Ταμείου, με τον έλεγχο από ορκωτούς λογιστές, με την σύνταξη και τη δημοσίευση του ετήσιου οικονομικού απολογισμού των πράσινων πόρων.

Αναφέρονται και οι φορείς που θα υλοποιούν. Και αυτοί μπορεί να είναι η περιφέρεια, μπορεί να είναι το κράτος, μπορεί να είναι οι ΟΤΑ αλλά μπορεί να είναι και σωματεία και άλλοι. Τα έργα που θα χρηματοδοτούνται είναι έργα βιοποικιλότητας, δασικών εκτάσεων, προστασίας των υδάτων και του εδάφους, αστικής αναζωογόνησης, ενίσχυσης των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, ολοκλήρωση του χωροταξικού σχεδιασμού αντιμετώπισης σοβαρών περιβαλλοντικών προβλημάτων.

Εδώ θα ήθελα να σταθώ λίγο και να πω ότι όλοι μας έχουμε τέτοια προβλήματα στους νομούς μας, αγαπητοί συνάδελφοι. Τα παρακολουθούμε και ως πολίτες και ως πολιτικοί, πολλά χρόνια και δυστυχώς δεν υπάρχει ο μηχανισμός να αρχίσουμε κάποια στιγμή σιγά-σιγά να τα υλοποιούμε.

Για τον τόπο μου θα μου επιτρέψετε να πω ότι μεγάλο τέτοιο πρόβλημα είχαμε πρόσφατα με την ρύπανση του Μαλιακού. Αλλά αυτό δεν έγινε τυχαία. Έγινε γιατί δεν υπάρχει γύρω από τον Μαλιακό περιβαλλοντική προστασία. Έγινε γιατί έχουμε τον Σπερχειό που κάθε πέντε χρόνια, όπως έλεγαν οι παλιοί, υπερχειλίζει και καταστρέφει εκτάσεις. Έχουμε και κάτι πιο σημαντικό. Το μπάζωμα του Μαλιακού από τις φερτές ύλες που έρχονται από τον Σπερχειό.

Επίσης, εδώ θα ήθελα να αναφέρω ότι για ό,τι έγινε τότε, -δηλαδή, το μόνο που έγινε δυστυχώς είναι ότι πάρθηκαν νερά και στάλθηκαν στην πρωτεύουσα- τα αποτελέσματα έδειξαν ότι νίτρο από τα λιπάσματα ξεπλένεται στο Μαλιακό και δημιουργήθηκε και κάποιος φύκος που κατανάλωσε το οξυγόνο και πεθαίνανε τα ψάρια. Γι' αυτό μέσα εδώ πρέπει να μπει και η απονιτροποίηση της κοιλάδας του Σπερχειού.

Το δεύτερο κεφάλαιο, αγαπητοί συνάδελφοι, αφορά στην επιτάχυνση και την απλούστευση της διαδικασίας κύρωσης των δασικών χαρτών. Μεγάλο κεφάλαιο που απασχολεί την κοινωνία μας χρόνια τώρα. Τη σημερινή κατάσταση τη γνωρίζουμε. Κοντά στην αναρχία. Δεν γνωρίζουμε ποιο είναι δάσος, ποια είναι δασική έκταση, ποια χορτολιβαδική έκταση, τι είναι δασωμένοι αγροί, τι γίνεται με την αλλαγή χρήσης γης, τι είναι οι αποικιστικές εκτάσεις. Δεν έχουμε τελειώσει με τους ΧΥΤΑ, με τον καθο-

ρισμό του αιγιαλού, της παραλίας, τις ιχθυοκαλλιέργειες, τη χωροταξία, το κτηματολόγιο. Ποτέ κανένας δεν τόλμησε να βάλει τάξη σε αυτό. Με ημίμετρα αλλά και με τη νοοτροπία του «ας μη θίξουμε τα κακώς καλά κείμενα» φτάσαμε εδώ που φτάσαμε.

Και φτάσαμε στο εξής: Ο πολίτης να χτίζει έχοντας πάρει οικοδομική άδεια, έχοντας πάρει ρεύμα και το κτίσμα του να είναι παράνομο. Και με την αντιμετώπιση αυτή και την ασάφεια που υπάρχει, αγαπητοί συνάδελφοι, έχουμε οδηγήσει ακόμα και τους έντιμους πολίτες να παρανομούν. Γιατί αυτό επικρατεί. Αδικείται αυτός που δεν κλέβει, δυστυχώς.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, τολμάει επιτέλους να βάλει φρένο στο θέμα αυτό. Απλουστεύει και επιταχύνει τις διαδικασίες δημιουργίας κύρωσης των δασικών χαρτών και του Δασολογίου.

Η διαδικασία στην οποία θα αναφερθώ εν τάχει ξεκινάει από τις δασικές υπηρεσίες που αν έχουν προσωπικό επιτελούν αυτό το έργο μόνες τους, αν δεν έχουν μπορούν να το αναθέσουν σε ιδιωτικές εταιρείες ή εκεί που έχει κηρυχθεί προς κτηματογράφηση η περιοχή στην «ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΑΕ.». Γίνεται η κατάρτιση, η θεώρηση και ανάρτηση των χαρτών, γίνεται η πρόσκληση για αντιρρήσεις και οι αντιρρήσεις αυτές εξετάζονται από την Επιτροπή Εξέτασης των Αντιρρήσεων.

Ό,τι έχει μέχρι τότε επικυρωθεί και δεν υπάρχει καμμία διχογνωμία, οδηγείται προς κύρωση και προς δημοσίευση. Από αυτά που βγαίνουν από την επιτροπή εξέτασης των αντιρρήσεων ό,τι πάλι δεν υπάρχει διχογνωμία, συμπληρώνεται ο δασικός χάρτης. Για το υπόλοιπο πρέπει να απευθυνθεί ο άλλος στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Εδώ έχουμε και το άρθρο 23 που λαμβάνει μέριμνα ώστε κατά την κατάρτιση των δασικών χαρτών να αποτυπώνονται τα όρια των συγκεκριμένων σχεδίων πόλης και πολεοδομικών μελετών, αλλά και τα όρια των οικισμών που έχουν οριοθετηθεί από προεδρικό διάταγμα του '79, του '81 και του '85.

Με το άρθρο 24 προβλέπεται ειδική διαδικασία κύρωσης χάρτη για οικισμούς στερούμενους νομικής έγκρισης. Ειδικότερα, αναστέλλεται για δύο έτη με παράταση ενός έτους ακόμα η έκδοση και η αναθεώρηση των οικοδομικών αδειών εντός των οικισμών αυτών καθώς και η διαδικασία υποβολής αντιρρήσεων. Η διαδικασία εδώ είναι η εξής: Το έργο αυτό, όπου υπάρχουν αντιρρήσεις, το αναλαμβάνουν οι ΕΤΑ, καταγράφουν, συλλέγουν όλα τα στοιχεία και τα δίνουν στο δασαρχείο και μέσω της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας των Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος φτάνουν στην Ειδική Γραμματεία Δασών του ΥΠΕΚΑ. Εάν από τη γνωμοδοτική διαδικασία και την έκθεση προκύπτει τεκμηριωμένα ότι ο δασικός χαρακτήρας έχει μεταβληθεί με πράξεις της διοίκησης που δεν έχουν ακυρωθεί ή ανακληθεί, τότε είναι δυνατόν να διερευνηθεί με απόφαση του Υπουργού ΥΠΕΚΑ η πολεοδόμηση του συγκεκριμένου τμήματος εν όλω ή εν μέρει, οπότε περαιώνεται και η διαδικασία της κύρωσης.

Το τρίτο κεφάλαιο περιλαμβάνει τη σύσταση του Συμβουλίου Ρυθμιστικού Σχεδίου Αθήνας και Αττικής με το άρθρο 27, με το άρθρο 28 τη στελέχωση της Ειδικής Υπηρεσίας Επιθεωρητών Περιβάλλοντος, με το άρθρο 29 καταγράφει ότι η Υπηρεσία Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας ανήκει πλέον στη Γενική Γραμματεία Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Πέραν αυτών, έχουν κατατεθεί και τρεις τροπολογίες, η μία για τη «ΘΡΑΚΗ ΑΕ» η οποία έχει μπει με άρθρο και άλλες δύο τις οποίες θα διαβάσω. Με την προτεινόμενη ρύθμιση το δημόσιο αναλαμβάνει την υποχρέωση καταβολής μέρους των δανείων που έχουν επιβαρύνει τον ΕΛΓΑ και ανέρχονται στο ποσό των τριών δισεκατομμυρίων και κάτι, αλλά του δίδεται η δυνατότητα

και η υποχρέωση να εισπράξει ως έσοδο του δημοσίου εισφορά υπέρ ΕΛΓΑ που, αν και έχει παρακρατηθεί από τους αγρότες, δεν έχει αποδοθεί στο δημόσιο.

Με τη δεύτερη τροπολογία οι ανεξόφλητες υποχρεώσεις των δανειακών συμβάσεων που έχουν υπογραφεί μεταξύ του ελληνικού δημοσίου εκπροσωπημένου από τους Υπουργούς Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Οικονομικών και της Αγροτικής Τράπεζας, όπως αυτές έχουν διαμορφωθεί και ανέρχονται στο συνολικό ποσό του ενός δισεκατομμυρίου δέκα εκατομμυρίων ευρώ περίπου, αναλαμβάνονται και εξυπηρετούνται από το Υπουργείο Οικονομικών. Ο υποχρεώσεις αυτές του ελληνικού δημοσίου προς την ΑΤΕ ΑΕ προέρχονται από τη διαχείριση του ειδικού λογαριασμού εγγυήσεων γεωργικών προϊόντων του ΟΠΕ-ΚΕΠΕ και αποτελούν υποχρεώσεις της Κεντρικής Κυβέρνησης και από πιστωτικές διευκολύνσεις για την πληρωμή ενισχύσεων σε αγρότες.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι το αντικείμενο αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, της ανάδειξης, προστασίας και αποκατάστασης του περιβάλλοντος είναι ένα αντικείμενο που δεν προσφέρεται για κομματική αντιπαράθεση -εδώ δεν υπάρχουν ιδεολογικές διαφορές στα έργα- και ότι η προσπάθειά μας αυτή πρέπει να είναι διακομματική και να φέρει επιτέλους αποτέλεσμα, γιατί η φύση αρκετά μας ανέχτηκε.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Εμείς ευχαριστούμε τον κ. Τσώνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Βουλευτές κ. Μάγια Τσόκλη και οι κύριοι Δημήτριος Αβραμόπουλος και Γεράσιμος Γιακουμάτος ζητούν ολιγόμηρη άδεια απουσίας στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητούμενη άδεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα τρεις μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί από το 1^ο Αρσάκειο Δημοτικό Σχολείο Ψυχικού.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπύρος Χαλβατζής κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου αρμοδιότητας του Υπουργείου Περιβάλλοντος ορίζει ως ειδικό αγορητή το Βουλευτή κ. Γκιόκα Ιωάννη.

Πριν δώσω το λόγο στον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, παρακαλώ τον κύριο Υπουργό να λάβει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα να καταθέσω κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις στο σχέδιο νόμου, οι οποίες προέκυψαν μετά από τη συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή και θα παρακαλούσα να διανεμηθούν στους Βουλευτές.

Σας ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ να διανεμηθούν στους Βουλευτές.

Το λόγο έχει τώρα ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αργύριος Ντινόπουλος.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, διαβάζοντας κάποιος με προσοχή το συγκεκριμένο νομοσχέδιο πραγματικά μπορεί να αναρωτηθεί ποιος είναι ο λόγος που αυτό το νομοσχέδιο ήρθε στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Σε μία χρονική συγκυρία που η ελληνική κοινωνία δοκιμάζεται με τον τρόπο με τον οποίο δοκιμάζεται, σε μία χρονική συγκυρία που η ελληνική οικονομία βρίσκεται σε μία βαθιά ύφεση εξ αιτίας των πολιτικών της Κυβέρνησης, μας φέρνεται ένα νομοσχέδιο, το οποίο υποτίθεται προωθεί την πράσινη ανάπτυξη, η οποία ήταν και μία από τις μείζονες προεκλογικές υποσχέσεις σας και ένα από τα μεγαλύτερα και πιο έντονα προεκλογικά συνθήματά σας, μαζί βεβαίως με εκείνο το ανεπανάληπτο, το «λεφτά υπάρχουν». Και αναρωτιέται κάποιος κατά πόσο το συγκεκριμένο νομοσχέδιο προωθεί πράγματι την πράσινη ανάπτυξη.

Και εγώ θα ήθελα ειλικρινά να σας ρωτήσω: Μπορείτε να μας διαβεβαιώσετε ότι υπό τις παρούσες οικονομικές συγκυρίες όλοι αυτοί οι πόροι οι οποίοι θεσμοθετούνται με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο θα μπορέσουν να εκταμιευθούν και να πάνε στο Πράσινο Ταμείο βεβαίως και από εκεί πέρα, να γίνει η ανάλογη διαχείρισή τους; Πραγματικά θέλω μία απάντηση από την πλευρά της ηγεσίας του Υπουργείου να μας πείτε για το ΕΤΕΡΠΣ – αυτό το με πολλή κριτική αντιμετωπισθέν ΕΤΕΡΠΣ- και να μας πείτε πόσα λεφτά βρήκατε, όταν σας παραδώσαμε την κυβέρνηση. Να μας πείτε τι λεφτά βρεθήκανε μέσα σε αυτά τα ταμεία, στο ΕΤΕΡΠΣ, και πόσο τα αξιοποιήσατε.

Επειδή αντιλαμβάνομαι ότι μάλλον δεν θα δοθεί απάντηση, να σας ενημερώσω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι, όταν η Νέα Δημοκρατία παρέδωσε την εξουσία στο ΠΑΣΟΚ, στο ΕΤΕΡΠΣ υπήρχαν εκατό εκατομμύρια ευρώ, τα οποία επρόκειτο να διατεθούν σε ώριμα έργα, σε πιστοποιημένα έργα και μέχρι στιγμής δεν έχει εκταμιευθεί ούτε ένα ευρώ και έρχεστε τώρα και δημιουργείτε το Πράσινο Ταμείο. Το ΕΤΕΡΠΣ και τα εκατό εκατομμύρια ευρώ γιατί δεν τα δίνετε σε επιχειρηματίες, σε εργολάβους – μικροεργολάβοι είναι – έτσι ώστε να μπορέσετε να δώσετε μία ανάσα κάπως να βοηθήσετε την οικονομία και την ανάπτυξη; Τα έχετε παγώσει. Και μετά έρχεστε, δεν δίνετε αυτά τα λεφτά που είναι έτοιμα, ζεστά μέσα στο ταμείο σας και μας λέτε για νέους φόρους, τους οποίους θεσμοθετείτε και για το Πράσινο Ταμείο.

Αν έρθει κάποιος και μελετήσει λιγάκι τις διαδικασίες τις οποίες βάζετε μέσα στο νομοσχέδιο για τη δημιουργία του Πράσινου Ταμείου, πράγματι αναρωτιέται αν αυτό εκφράζει μια νέα αντίληψη για την ανάπτυξη και ιδιαίτερα για την πράσινη ανάπτυξη. Δηλαδή, τι κάνετε; Δημιουργείτε ένα ακόμα όργανο με όλες τις παθογένειες του δημόσιου τομέα χωρίς –τουλάχιστον– όσον αφορά στη στελέχωση του συγκεκριμένου Πράσινου Ταμείου– να υπάρχουν κάποιες διαδικασίες που να εγγυώνται τη δυνατότητα το ταμείο αυτό να στελεχωθεί με πράγματι άξια στελέχη, με στελέχη, τα οποία θα είναι πέρα και από κομματικές σκοπιμότητες ή θα εξυπηρετούν, αν θέλετε, όχι τα στενά δικά σας κομματικά συμφέροντα. Θα πάτε να βάλετε πάλι τους δικούς σας.

Θα διορίσετε και έναν πρόεδρο –το επισημάναμε και κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην επιτροπή– χωρίς να υπάρχουν κάποιες διαδικασίες ακόμα και όσον αφορά στις αμοιβές τους. Αυτό είναι εκείνοι οι οποίοι κατόπιν εγκρίσεως και της αρμόδιας Υπουργού θα διαθεθούν τα υπόλοιπα του Πράσινου Ταμείου.

Πού είναι η οποιαδήποτε προοπτική, η οποιαδήποτε δυνατότητα να αλλάξει κάτι σε αυτήν τη διαχρονική παθογένεια της Δημόσιας Διοίκησης; Κάνετε κάτι, κάτι σύγχρονο, κάτι καινούργιο τέλος πάντων, έτσι ώστε να πούμε ότι πράγματι δημιουργούμε έναν φορέα που θα έχει ξεπεράσει όλες τις προηγούμενες παθογένειες, τις διαχρονικές παθογένειες του δημόσιου τομέα; Άκουσα την Υπουργό κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην αρμόδια επιτροπή να λέει ότι το Πράσινο Ταμείο θα αρχίσει να λειτουργεί από το 2014, τη στιγμή που καιγόμαστε για ανάπτυξη, καιγόμαστε για οποιαδήποτε ενέργεια της διοίκησης που θα μπορούσε να ενισχύσει την ανάπτυξη και ιδιαίτερα την πράσινη ανάπτυξη,

που όπως είπαμε ήταν και η προμετωπίδα του προγράμματός σας. Αυτά τα ακούσαμε κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου. Τίποτα από όλα αυτά δεν έγινε.

Αντιθέτως, βλέπουμε μία ιδιαίτερη μέριμνα, ώστε το Πράσινο αυτό Ταμείο να μπορεί να στελεχωθεί πάντοτε κατά παρέκκλιση των όποιων διατάξεων. Θα μπορούσε να αποσπάτε, να διορίζετε ή οτιδήποτε άλλο κατά παρέκκλιση των διατάξεων. Δηλαδή, εάν κάποιος μελετήσει το νομοσχέδιο, τι συμπεράσμα βγάζει; Ότι δημιουργείτε ένα διοικητικό μόρφωμα όπου εκεί θα μπαίνουν άνθρωποι της δικής σας προτίμησης και θα είναι αυτοί εκείνοι που θα διαχειρίζονται –στην ουσία, τι– κρατικά λεφτά. Αυτό είναι το μοντέλο το οποίο ευαγγελίζεται το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Πράγματι, αγαπητοί συνάδελφοι, μου έκανε εντύπωση –το επεσήμανα και κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην επιτροπή– ότι έχει μπει ειδική διάταξη μέσα, ώστε, εάν τα λειτουργικά έξοδα του ταμείου, δηλαδή οι μισθοί και οτιδήποτε άλλο, δεν μπορούν να καλυφθούν από τον προϋπολογισμό του ταμείου, να μπορούν να ενισχύονται από του πράσινους πόρους, δηλαδή τα λεφτά τα οποία είναι προορισμένα για την πράσινη ανάπτυξη να μπορούν να πηγαίνουν για τις αμοιβές και τα λειτουργικά έξοδα του ίδιου του ταμείου. Αυτό είναι το νέο πνεύμα, το οποίο θέλετε να περάσετε στη Δημόσια Διοίκηση; Αυτό είναι το νέο πνεύμα, το οποίο θέλετε να περάσετε σε αυτή την πολυδιαφημισμένη πράσινη ανάπτυξη; Δεν νομίζω.

Ερχόμαστε τώρα στο δεύτερο μέρος του νομοσχεδίου που αφορά στους δασικούς χάρτες. Εδώ πέρα, πράγματι, βλέπουμε το εξής πρωτότυπο. Μέχρι τώρα ξέραμε ότι για διάφορους λόγους και εξαιτίας και διαχρονικών αδυναμιών του ελληνικού κράτους είχαμε σπίτια που ξεφύτρωναν εκεί που υπήρχαν δάση, δηλαδή, υπήρχε δέντρο και γίνονταν σπίτι. Τώρα εσείς το αντιστρέφετε. Εκεί που είναι σπίτι θα γίνει δάσος. Εκεί που είναι σπίτι θα φυτρώσει δέντρο. Πώς θα γίνει αυτό; Σπίτια, οικισμοί οι οποίοι για πολλά χρόνια και με την ανοχή ή –αν θέλετε– και με την έγκριση του ελληνικού κράτους, διαχρονικά όλων των κυβερνήσεων, είχαν νομιμοποιηθεί, τώρα θα κρίνονται παράνομοι; Δηλαδή, αν κάποιος είχε ένα σπίτι το οποίο μέχρι τώρα ήταν ένα κανονικό σπίτι –εν πάση περιπτώσει– μέσα σε έναν οικισμό, τώρα αυτοί οι οικισμοί καταργούνται και ξαναγίνονται δάση.

Αναρωτιέται κάποιος, αυτός ο μικροϊδιοκτήτης, αυτός ο άνθρωπος που έκτισε το σπίτι με την ανοχή της ελληνικής πολιτείας, όλων των κυβερνήσεων και των δικών μας και των δικών σας, τι θα κάνει τώρα; Θα βρεθεί αντιμέτωπος με τα γρανάζια της ελληνικής γραφειοκρατίας και άντε να βγάλει άκρη. Θα προσπαθεί να μεταβιβάσει το σπίτι του, δεν θα μπορεί, επαναλαμβάνω ένα σπίτι που μπορεί για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα, για χρόνια ολόκληρα, να ήταν ιδιοκτησία του με όλες τις διαδικασίες της νομιμότητας. Τώρα θα υποχρεωθεί να μπει πάλι σε έναν κυκλώνα, έχοντας απέναντί του το ελληνικό κράτος. Αντιλαμβάνεστε τι σημαίνει αυτό για τον ανυπεράσπιστο πολίτη.

Πολύ φοβάμαι ότι όλα αυτά γίνονται και με μία άλλη σκοπιμότητα, για να μαζέψετε πάλι λεφτά, γιατί αυτό είναι που σας ενδιαφέρει. Το μόνο που σας ενδιαφέρει είναι εκείνο το περίφημο, ότι «λεφτά υπάρχουν» και πώς αυτά τα λεφτά θα τα πάρετε από τις τσέπες των Ελλήνων.

Άρα, τι θα κάνετε εδώ πέρα; Θα βάλετε πάλι κάποιες διαδικασίες, ίσως να επιβάλλετε και κάποια πρόστιμα για μια νέα νομιμοποίηση και με τις καινούργιες αντικειμενικές αξίες. Δεν είναι τυχαίο, αγαπητοί συνάδελφοι, αν διαβάσετε το σημερινό Τύπο, θα δείτε ότι αυξάνονται οι αντικειμενικές αξίες, θα αυξάνονται κάθε χρόνο μέχρι το 2013. Με βάση, βεβαίως, τις αντικειμενικές αξίες θα κρίνεται και οποιαδήποτε άλλη διοικητική πράξη νομιμοποίησης οποιασδήποτε άλλης ενέργειας που θα αφορά στα παλιά σπίτια, τα οποία εσείς τώρα θα τα βγάλετε αυθαίρετα. Θα έχουμε, δηλαδή, το εξαιρετικό περίεργο και πάλι φαινόμενο, σε μια περιοχή, σε έναν οικισμό να υπάρχει σπίτι και ενδικομένης να είναι ένα οικόπεδο το οποίο να είναι δάσος. Αυτά, πραγματικά, δεν ξέρω κατά πόσο συνιστούν μία πραγματικά συντεταγμένη και –επιτρέψτε μου την έκφραση– σοβαρή πολιτική για ένα τέτοιο θέμα το οποίο αφορά χιλιάδες Έλληνες, οι οποίοι κατοικούν σε αυτούς τους οικισμούς.

Όμως, υπάρχει και κάτι άλλο. Πραγματικά, νομίζω ότι αξίζει να

επισημανθεί και με αφορμή τη συζήτηση αυτή του νομοσχεδίου. Το νομοσχέδιο έχει το βαρύγδουπο τίτλο που αφορά στην πράσινη ανάπτυξη και στις περιβαλλοντικές παρεμβάσεις. Πραγματικά θα ήταν πολύ ενδιαφέρον αν μπορούσατε μέσα σε αυτήν την Αίθουσα να μας βεβαιώσετε ότι αυτοί οι πόροι τους οποίους θεσμοθετείτε, πράγματι θα εκταμιευτούν και θα γίνει και κανένα έργο, μήπως και μπορέσει και κινηθεί αυτή η έρμη η αγορά, γιατί το ένα λουκέτο μετά το άλλο μπαίνουν. Την ίδια στιγμή, λοιπόν, που θεσμοθετείτε ένα τέτοιο όργανο, το Πράσινο Ταμείο, με αμφίβολη προοπτική τουλάχιστον για τα αμέσως επόμενα χρόνια -γιατί αν δεν κάνω λάθος, εσείς είπατε ότι από το 2014 θα αρχίσει να λειτουργεί- την ίδια στιγμή αναιρείτε κάθε προεκλογική σας δέσμευση για πράσινη ανάπτυξη ή έστω για σεβασμό προς το περιβάλλον με αυτό το οποίο ετοιμάζεστε να κάνετε, χωρίς βεβαίως ακόμα να έχει συγκεκριμενοποιηθεί -προφανώς κάνετε κάποιες διερευνητικές κινήσεις- όσον αφορά στην αξιοποίηση της ελεύθερης έκτασης του Ελληνικού.

Εκεί πέρα τι θα γίνει; Άλλα λέγατε προεκλογικά. Εμείς θυμόμαστε τον Πρωθυπουργό να πηγαίνει και να επισκέπτεται το Ελληνικό και να δηλώνει ότι εκεί πέρα θα γίνει το μεγαλύτερο πάρκο και όλη η έκταση θα διατεθεί με περιβαλλοντική προοπτική και ότι δεν θα έχουμε αυτά τα οποία τώρα ετοιμάζεστε να κάνετε, πεντάστερα ξενοδοχεία, καζίνο. Αυτή είναι η περιβαλλοντική σας ευαισθησία; Ή μήπως θέλετε να μας πείσετε ότι την έννοια της αντιπαροχής, η οποία κατέστρεψε αυτήν εδώ την πόλη στις δεκαετίες του 1960, του 1970, βάζοντας σε λειτουργία μια στρεβλή ανάπτυξη -γιατί πάνω στην οικοδομή και στο τσιμέντο στηρίχτηκε- αυτήν την έννοια της αντιπαροχής, με όλες αυτές τις καταστροφικές συνέπειες για το περιβάλλον, αυτήν πάτε να θεσμοθετήσετε; Αυτήν πάτε να εφαρμόσετε και στο Ελληνικό, λέγοντας ότι θα δώσετε ένα κομμάτι της έκτασης για να κτιστούν ξενοδοχεία, πολυτελείς κατοικίες και με τα έσοδα τα οποία θα εισπράξετε θα κάνετε πάρκο την υπόλοιπη; Αυτή δεν είναι η κλασική αντίληψη της αντιπαροχής;

Δηλαδή, θα ταμεντοποιήσετε την έκταση για να μπορέσετε να προσφέρετε ένα πάρκο στην υπόλοιπη.

Και θέλω να επισημάνω και κάτι ακόμα και κλείνω με αυτό:

Όσον αφορά στο Ελληνικό, υπάρχει όχι μόνο ένα νομικό, αλλά και ένα βαθύτατο ηθικό θέμα, το οποίο σκοπίμως αγνοείτε. Διότι αυτή η έκταση -θα την θυμάστε, αγαπητοί συνάδελφοι- από τη δεκαετία του 1950 ήταν το Χασάνι, το παλιό αεροδρόμιο, στο οποίο μάλιστα είχε προσγειωθεί όταν ήρθε από την Αίγυπτο, από το Κάιρο, ο παππούς του σημερινού Πρωθυπουργού. Εκεί τον υποδέχτηκαν, τον Πρωθυπουργό της Απελευθέρωσης.

Τι να πούμε; Για τη σημερινή κατοχή της τρόικας, την οποία έχετε επιβάλει;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Έχουμε κατοχή στη χώρα, κύριε Ντινόπουλε;

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Σας ενοχλεί. Και όμως, απαλλοτριώθηκε εκείνη η έκταση...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, νομίζω ότι παρεκτρέπεται.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κατοχή της τρόικας, κύριε Πρωτόπαπα. Σας ενοχλεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Μιλάει για κατοχή της χώρας, κυρία Πρόεδρε. Παρεκτρέπεται ο συνάδελφος και καλώ τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο να τον μαζέψει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Μια χαρά τα λέει.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Θέλω, λοιπόν, να σας πω ότι εκείνη η έκταση απαλλοτριώθηκε τότε και έχασαν τις ιδιοκτησίες τους, πρόσφυγες. Και έχασαν τις περιουσίες τους, έναντι πολύ μικρής αποζημίωσης, πρόσφυγες. Εκείνη η απαλλοτρίωση έγινε για ένα λόγο δημοσίου συμφέροντος. Για να γίνει ένα έργο, το οποίο τόσο χρειαζόταν τότε η πατρίδα. Το Αεροδρόμιο του Ελληνικού. Έχασαν αυτοί οι άνθρωποι τις περιουσίες τους -γιατί τα λεφτά που πήραν ήταν μηδαμινά- για να γίνει ένα έργο, το οποίο αφορούσε το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας. Τώρα όμως αυτή την έκταση τη χρησιμοποιείτε όχι για λόγους δημοσίου συμφέ-

ροντος, αλλά για να τη δώσετε σε οικονομικά συμφέροντα. Δεν ξέρω αν θα είναι από το Κατάρ. Λέτε όλα αυτά για τους εμίρηδες. Εγώ δεν πιστεύω ότι θα έρθουν οι εμίρηδες από το Κατάρ. Μάλλον τα προετοιμάζετε για κάποιους ντόπιους «εμίρηδες».

Δεν τίθεται, λοιπόν, ένα μέγιστο, ένα μείζον ηθικό και νομικό θέμα, όταν η έκταση απαλλοτριώνεται για λόγους δημοσίου συμφέροντος και τώρα, μισόν αιώνα μετά, παραχωρείται σε ιδιωτικά συμφέροντα; Αυτή είναι η περιβαλλοντική σας ευαισθησία; Αυτά λέγατε προεκλογικά;

Και θέλω να σας πω και κάτι τελευταίο, κυρία Μπιρμπίλη, γιατί φαίνεται ότι είναι τόσο μεγάλος ο φόρτος εργασίας που έχετε στο Υπουργείο που δεν προλαβαίνετε να δείτε τι γίνεται στην ελληνική κοινωνία. Θέλω να σας πω για εκείνη την επίσκεψή σας με τον Πρωθυπουργό, όταν πήγατε και γκρεμίσατε με τις μπουλντόζες και βεβαίως, πάνω από όλα, με τις κάμερες τη «ΦΑΝΤΑΣΙΑ», αν δεν κάνω λάθος. Κάντε μια επίσκεψη εκεί πέρα ένα βράδυ, Σαββάτοβραδο ή Παρασκευή βράδυ, για να δείτε τι έχει γίνει αυτή η έκταση. Έχει γίνει ιδιωτικό παρκινγκ και παρκαδόροι της νύχτας είναι αυτοί που κερδοσκοπούν πάνω στην έκταση που εσείς δημιουργήσατε δήθεν για ελεύθερη έκταση, γκρεμίζοντας τη «ΦΑΝΤΑΣΙΑ», ένα κέντρο το οποίο ήδη δεν λειτουργούσε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Τελείωσα, κυρία Πρόεδρε.

Θέλω να πω ότι εμείς θα καταψηφίσουμε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Ντινόπουλο.

Παρακαλώ τον ειδικό αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Ιωάννη Γκίοκα να λάβει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, εάν χρησιμοποιούμε εκφράσεις που δεν ταιριάζουν στο κοινοβουλευτικό πολιτεύμα, κάπου θα πρέπει να παρέμβετε νομίζω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Πρωτόπαπα, σας ευχόμαστε πολύ καλή θητεία στη θέση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου, αλλά παρακαλώ και εσάς να ζητάτε το λόγο από το Προεδρείο.

Ευχαριστώ.

Ορίστε, κύριε Γκίοκα, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρώτο και βασικό σχόλιο που έχουμε να κάνουμε στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο είναι ότι πρόκειται για ένα σχέδιο νόμου υποκριτικό και παραπλανητικό. Ούτε οι διατάξεις για το Πράσινο Ταμείο ούτε οι διατάξεις για την κύρωση των δασικών χαρτών έχουν κάποια σχέση με την προστασία, την αποκατάσταση και την αναβάθμιση του περιβάλλοντος, όπως αναφέρεται στην έκθεση του σχεδίου νόμου. Εμείς λέμε ότι συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο: Τόσο οι ρυθμίσεις που αφορούν το Πράσινο Ταμείο, όσο και οι ρυθμίσεις που αφορούν την επιτάχυνση των διαδικασιών σύνταξης των δασικών χαρτών επιχειρούν, στο όνομα δήθεν της προστασίας του περιβάλλοντος, να προωθήσουν νέα σχέδια καταστροφής, εμπόρευματοποίησης, υποβάθμισης του περιβάλλοντος, του δασικού πλούτου, της ποιότητας ζωής των εργαζομένων.

Το δεύτερο σχόλιο που θέλουμε να κάνουμε σε σχέση με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο αφορά το μοντέλο ανάπτυξης που ακολουθεί η Κυβέρνηση, τη λεγόμενη πράσινη ανάπτυξη. Και αναφερόμαστε σε αυτό το ζήτημα γιατί πολύ απλά οι διατάξεις που αφορούν ιδιαίτερα το Πράσινο Ταμείο στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, συμπυκνώνουν τη φιλοσοφία και την πολιτική της Κυβέρνησης σε σχέση με αυτή την πολυδιαφημιζόμενη πράσινη ανάπτυξη. Και με αυτήν την έννοια το σχέδιο νόμου προσφέρεται, ώστε να βγουν χρήσιμα συμπεράσματα. Ποια είναι η φιλοσοφία και ποιες είναι οι κατευθύνσεις αυτού του μοντέλου ανάπτυξης;

Πρώτον, δημιουργείται ένα νέο πεδίο δράσης για μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους με πρόσχημα την προστασία του περιβάλλοντος. Τομείς, όπως η ενέργεια με αιχμή τις ανανεώσιμες

πηγές ενέργειας, η διαχείριση των απορριμμάτων, το νερό, οι πράσινες τεχνολογίες, ο τουρισμός, διαμορφώνονται ως νέα πεδία για την προσέλκυση πράσινων επενδύσεων. Βασικός στόχος αυτής της πολιτικής είναι να βρουν κερδοφόρο διέξοδο και τοποθετηθεί τα υπερσυσσωρευμένα κεφάλαια, ιδιαίτερα σήμερα, σε συνθήκες κρίσης. Άλλωστε, αυτή είναι η πολιτική που ακολουθείται και σε άλλα καπιταλιστικά κράτη, στις Ηνωμένες Πολιτείες και σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεύτερον, αυτή η πολιτική είναι μια πολιτική βαθιά ταξική και αντιλαϊκή. Για το μεγάλο κεφάλαιο σημαίνει περισσότερα κέρδη, κρατικές ενισχύσεις, φοροαπαλλαγές, επιδοτήσεις, όπως αυτές που θεσπίζει το Πράσινο Ταμείο. Για το λαό σημαίνει διεύρυνση της φορολογίας, νέα χαράτσια, νέα αφαίμαξη του λαϊκού εισοδήματος και κυρίως ακόμα πιο φτηνή εργατική δύναμη.

Τρίτο ζήτημα: Διευκολύνεται η ληστρική δράση του κεφαλαίου σε βάρος όχι μόνο του λαϊκού εισοδήματος, αλλά και του περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας με χαρακτηριστικά παραδείγματα τη βιομηχανική ρύπανση, την εμπορευματοποίηση της γης, τις αλλαγές στις χρήσεις γης και ούτω καθεξής. Αυτά δεν τα λέμε μόνο εμείς. Είναι λόγια του Πρωθυπουργού της χώρας, που τα προέβαλε στο πρόσφατο ταξίδι του στις Ηνωμένες Πολιτείες. Συγκεκριμένα είπε: «Η Ελλάδα διαθέτει τεράστιες δυνατότητες στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Διαθέτουμε το μεγαλύτερο αιολικό δυναμικό στην Ευρώπη, δυνατότητες αξιοποίησης της άφθονης ηλιακής ενέργειας, της γεωθερμικής ενέργειας και εν γένει των αποκαλούμενων ανανεώσιμων πηγών ενέργειας». Για να συμπληρώσει βέβαια ότι «σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία του ΟΑΣΑ, οι Έλληνες είναι ο λαός που εργάζεται περισσότερο από όλους, οι μισθοί στην Ελλάδα είναι στην πραγματικότητα 60% χαμηλότεροι σε σύγκριση με τους μισθούς στο Ηνωμένο Βασίλειο, τη Γαλλία, το Βέλγιο, τις Κάτω Χώρες και την Ιρλανδία». Αυτά είναι τα αποτελέσματα της πράσινης ανάπτυξης που διαφημίζει και ο κύριος Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση στο εξωτερικό, για να προσελκύσει επενδυτές: Ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, κίνητρα και επιδοτήσεις στο μεγάλο κεφάλαιο από τη μια και από την άλλη μισθούς Κίνας, μισθούς Ινδίας για την εργατική τάξη και τα άλλα φτωχά εργατικά στρώματα.

Η αλήθεια είναι ότι δεν περιμέναμε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο για να καταλήξουμε σε αυτό το συμπέρασμα. Όλο αυτό το διάστημα υπάρχουν πλήθος παραδειγμάτων για το πού στοχεύει και ποιους ωφελεί αυτό το μοντέλο ανάπτυξης που προωθεί η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Άλλωστε, τα σχέδια για επενδύσεις τύπου Λας Βέγκας στο Ελληνικό κινούνται στην ίδια ακριβώς κατεύθυνση. Όλα αυτά τα σχέδια για μαρίνες, για πολυτελή ξενοδοχειακά κέντρα, για ιδιωτικά αεροδρόμια, που καμιά σχέση δεν έχουν με τις ανάγκες και τα οξυμένα προβλήματα του λαού στην Αττική, αποτελούν χαρακτηριστικό παράδειγμα ότι το μόνο που διασφαλίζεται από τις επενδύσεις της περιβόητης πράσινης ανάπτυξης είναι θεαματικά κέρδη για διεθνείς και εγχώριους μονοπωλιακούς ομίλους.

Και ερχόμαστε συγκεκριμένα στις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου.

Πράσινο Ταμείο και Στρατηγική Επιτροπή Περιβαλλοντικής Πολιτικής: Μόνο και μόνο από τη σύνθεση που προβλέπεται στο άρθρο 2 του νομοσχεδίου μπορεί κατά τη γνώμη μας κάποιος να βγάλει ασφαλή συμπεράσματα για το αν αυτή η επιτροπή μπορεί να ασκήσει ή μάλλον να συμβουλευθεί –γιατί πρόκειται περί συμβουλευτικού οργάνου– για την άσκηση φιλοπεριβαλλοντικής πολιτικής. Η πλειοψηφία των συμμετεχόντων είναι εκπρόσωποι εργοδοτικών οργανώσεων, είναι εκπρόσωποι του μεγάλου κεφαλαίου από το Σύνδεσμο Ελλήνων Βιομηχάνων, από τους μεγαλοξενοδόχους κ.ο.κ.. Βεβαίως, στο όνομα της κοινωνικής συναίνεσης μπαίνουν μέσα η ΓΣΕΕ και διάφορες μη κυβερνητικές οργανώσεις. Πραγματικά έχουμε πολύ μεγάλη απορία να μάθουμε τι οικολογικές συμβουλές μπορούν να δώσουν στην Κυβέρνηση οι βιομήχανοι, οι μεγαλοξενοδόχοι και όλοι αυτοί που συμμετέχουν στη συγκεκριμένη Στρατηγική Επιτροπή Περιβαλλοντικής Πολιτικής.

Αυτοί δηλαδή που ευθύνονται για τα εγκλήματα τύπου Ασωπού, αυτοί που ευθύνονται για αυθαιρεσίες σε αιγιαλούς, σε παράκτιες ζώνες κ.ο.κ., είναι αυτοί που περιμένετε να σας συμβουλευθούν για την άσκηση περιβαλλοντικής πολιτικής!

Εμείς γι' αυτή την επιτροπή –το είπαμε και στη συζήτηση στην επιτροπή, το λέμε και σήμερα– πιστεύουμε ότι ισχύει απόλυτα αυτό που λέει ο λαός μας, ότι «βάζουμε το λύκο να φυλάει τα πρόβατα» και επί της ουσίας αυτή η επιτροπή κινείται στη λογική του κοινωνικού εταιρισμού, για να δείξετε ότι τα σχέδιά σας –εμείς λέμε «τα νέα εγκλήματα που προετοιμάζετε σε βάρος του περιβάλλοντος»– έχουν ήδη την κοινωνική συναίνεση. Κατά τη γνώμη μας, αυτό επιδιώκετε με τη συγκεκριμένη επιτροπή.

Δεύτερο ζήτημα: Οι πόροι του Πράσινου Ταμείου που προβλέπονται στο άρθρο 3. Στις περισσότερες των περιπτώσεων μιλάμε στην κυριολεξία για χαράτσια που επιβάλλονται σε βάρος του λαϊκού εισοδήματος. Τέτοιο είναι και το παλιό, λεγόμενο «τάλιρο της βενζίνης», τέτοια είναι και τα τέλη των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας που χρυσοπληρώνει και θα χρυσοπληρώνει ο κοσμάκης ακόμη περισσότερο μέσα από τα τιμολόγια της ΔΕΗ. Για ποιο λόγο; Για να πληρώνονται οι ιδιώτες παραγωγοί που έχουν εξασφαλίσει πολυετή συμβόλαια πώλησης της ενέργειας. Και αυτό στη βάση της απελευθέρωσης της αγοράς, που επιβάλλει ιδιωτική ηλεκτροπαραγωγή και εγγυημένα υπερκέρδη. Μόνο οι υποχρεώσεις για υποχρεωτική, εγγυημένη, μακρόχρονη αγορά της ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές μεταφράζονται σε εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ κάθε χρόνο και θα εκτινάξουν το τέλος των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Και, απ' ό,τι φαίνεται, αυτό το τέλος θα αυξηθεί και θα επεκταθεί και στην οικιακή κατανάλωση. Είναι η ίδια ακριβώς λογική με την οποία θεσπίζετε τα πράσινα τέλη κυκλοφορίας, υποτίθεται στο όνομα του περιβάλλοντος, και οι μόνοι κερδισμένοι είναι οι βιομήχανοι και οι έμποροι των αυτοκινήτων.

Άλλο παράδειγμα της υποκρισίας του Πράσινου Ταμείου: Στο άρθρο 30 παράγραφος 9 του νομοσχεδίου προβλέπεται ότι οι πόροι υπέρ του Πράσινου Ταμείου μπορεί να είναι τα έσοδα από τις δημοπρατήσεις των αδιάθετων δικαιωμάτων εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, δηλαδή το γνωστό εμπόριο ρύπων, που σημαίνει ότι οι βιομήχανοι αντί να πληρώσουν για να εγκαταστήσουν αντιρρυπαντική τεχνολογία μπορούν να αγοράζουν το δικαίωμα να εκπέμπουν περισσότερους ρύπους. Αυτά τα έσοδα υποτίθεται ότι μέσα από το Πράσινο Ταμείο θα πάνε σε περιβαλλοντικούς σκοπούς. Αυτό που μου θυμίζει εμένα η συγκεκριμένη ρύθμιση –και το λέω χωρίς καμιά διάθεση ειρωνείας– είναι αυτό που γίνεται αυτή την περίοδο, αυτό που κάνει η Κυβέρνηση με τη νομιμοποίηση των τυχερών παιχνιδιών προκειμένου να αυξήσει τα κρατικά έσοδα. Είναι σαν να νομιμοποιείτε από τη μια μεριά τα τυχερά παιχνίδια κι από την άλλη μεριά ένα μέρος των εσόδων να το διαθέτετε σε μη κυβερνητικές οργανώσεις για να μιλάνε για την καταπολέμηση του τζόγου! Αυτό ακριβώς είναι που κάνετε με τις συγκεκριμένες ρυθμίσεις.

Το πιο σημαντικό και ενδεικτικό, κατά τη γνώμη μας, του χαρακτήρα αυτού του ταμείου που σχεδιάζετε, είναι η κατεύθυνση και οι δικαιούχοι αυτών των χρηματοδοτήσεων που προβλέπονται στα άρθρα 5 και 6. Είναι χρηματοδοτήσεις που θα κατευθυνθούν σ' όλη αυτή τη νέα αγορά –ανανεώσιμες πηγές, ειδικά χωροταξικά– που προετοιμάζετε μέσα από τους διάφορους πράσινους επενδυτές. Επίσης, θεσπίζετε μια σειρά τρόπων ενίσχυσης αυτών των επενδύσεων με επιχορηγήσεις, με δάνεια, με κεφαλαιακή συμμετοχή σε έργα που υλοποιούν τρίτοι, όπως αναφέρεται στο νομοσχέδιο, δηλαδή, όπως φαίνεται, μέσα από συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

Εμείς θεωρούμε ότι η μερίδα του λέοντος απ' αυτό το Πράσινο Ταμείο θα πάει σε τέτοιες δραστηριότητες, για να προχωρήσουν μια σειρά από έργα πολεοδομίας, χωροταξίας, παρεμβάσεων και αλλαγών σε χρήσεις γης. Άλλωστε τα σχέδια αυτά είναι ήδη γνωστά. Ιδιαίτερα στους τομείς της βιομηχανίας, της ενέργειας και του τουρισμού η κεντρική λογική είναι η άρση των όποιων περιορισμών και ο καθορισμός χρήσεων γης, ώστε να διασφαλιστεί η μέγιστη δυνατή κερδοφορία. Ειδικά για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, μεταξύ πολλών άλλων προκλητικών, ευνοϊκών ρυθμίσεων για τις ενεργειακές εταιρείες, ο τελευταίος νόμος που ψηφίσατε διέυρυνε ακόμη περισσότερο τα χωροταξικά όρια εγκατάστασης μονάδων, ελαχιστοποιώντας τις όποιες απαγορεύσεις. Έτσι παρέχεται η δυνατότητα χωροθέτησης εγκαταστάσεων σε ορεινούς όγκους, παραλίες, δάση, ακόμη

και σε γεωργικές εκτάσεις υψηλής παραγωγικότητας. Προβλέπεται ακόμη κι η εγκατάσταση ιδιωτικών αιολικών πάρκων ακόμη και σε πυρήνες εθνικών δρυμών και περιοχών ιδιαίτερου φυσικού κάλλους.

Αυτά είναι τα έργα, αυτές είναι οι παρεμβάσεις, οι δραστηριότητες στις οποίες θα κατευθυνθούν οι πόροι του Πράσινου Ταμείου, το οποίο θεσμοθετεί η Κυβέρνηση. Αυτό βέβαια σε καμία περίπτωση δεν σημαίνει ότι αθωνούμε και εξωραϊζουμε την οποία διαχείριση έγινε προηγουμένως στο πλαίσιο του ΕΤΕΡΠΣ. Κάθε άλλο. Όμως εμείς θεωρούμε ότι, με βάση και το χαρακτήρα, το περιεχόμενο και τους στόχους του Πράσινου Ταμείου, ζητήματα αδιαφάνειας θα παραμείνουν και με τη σημερινή μορφή.

Μέσα από τις ρυθμίσεις των άρθρων 5 και 6 επί της ουσίας απαξιώνετε τον όποιο περιβαλλοντικό χαρακτήρα είχαν αυτά τα ειδικά ταμεία, οι πόροι και ιδιαίτερα ο Ειδικός Φορέας Δασών. Μπορεί να προσθέσατε το άρθρο 3 παράγραφος 3, διάταξη όπου απαγορεύεται η μεταφορά πόρων σε διαφορετικό σκοπό απ' αυτόν για τον οποίο θεσπίστηκαν, όμως, κατά τη γνώμη μας, υπάρχουν στο νόμο, και στις διατάξεις του άρθρου 5 και στις διατάξεις του άρθρου 6, πάρα πολλά «παραθυράκια». Κατ' αρχάς υπάρχει το άρθρο 22 στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου που λέει ότι μέρος του κόστους για την κύρωση των δασικών χαρτών - που τα δίνετε στα ιδιωτικά μελετητικά γραφεία- θα καλυφθεί από τον Ειδικό Φορέα Δασών, όπως υπάρχει και το άρθρο 8 παράγραφος 2 που προβλέπει παρέκκλιση από τους σκοπούς για τους οποίους θεσπίστηκαν οι συγκεκριμένοι πόροι. Άρα, κατά τη γνώμη μας, δεν υπάρχει καμία ουσιαστική δέσμευση ότι οι πόροι αυτοί θα κατευθυνθούν για τους σκοπούς για τους οποίους προορίστηκαν και θεσπίστηκαν να πάνε -και ειδικά για τον Φορέα Δασών- που είναι: η ανάπτυξη, η προστασία, η διαχείριση του δασικού πλούτου, της πανίδας, οι αναδασώσεις κ.ο.κ..

Το δεύτερο σημείο της κριτικής μας, σε σχέση με το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, αφορά την κύρωση των δασικών χαρτών. Επιβεβαιώνεται η θέση και η πρόβλεψη που είχαμε κάνει σαν κόμμα την περίοδο ακόμη της συζήτησης του νομοσχεδίου για τα καμένα στην Αττική, ότι ανοίγει ένας επικίνδυνος δρόμος για την παράδοση της διαδικασίας σύνταξης των δασικών χαρτών σε ιδιωτικά μελετητικά γραφεία, στην «ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε.», με την αφαίρεσή τους από τις δασικές υπηρεσίες, με ό,τι αυτό συνεπάγεται, κι όλους τους κινδύνους που δημιουργούνται. Και όλα αυτά βέβαια στο όνομα της επιτάχυνσης της διαδικασίας, της αδυναμίας των δασικών υπηρεσιών, που με δική σας ευθύνη, και της σημερινής Κυβέρνησης και της προηγούμενης κυβέρνησης, παραμένουν χωρίς προσωπικό, χωρίς πόρους, κάτι που, σύμφωνα με το άρθρο 13, καθιστά μονόδρομο την υπαγωγή της κατάρτισης των δασικών χαρτών στην «ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε.».

Σε σχέση με τη σύνταξη υπάρχουν τρία πολύ σοβαρά, κατά τη γνώμη μας, και πολύ κρίσιμα ζητήματα.

Πρώτο ζήτημα: παραμένει το κενό σε σχέση με τον ορισμό του δάσους. Δημιουργείται ένα θέμα, με βάση το ποια κριτήρια θα συνταχθούν οι δασικοί χάρτες.

Δεύτερο ζήτημα: Η οριοθέτηση των δασών και των δασικών εκτάσεων από την «ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε.», λύση δηλαδή την οποία προωθεί το νομοσχέδιο, όπως γίνεται, με βάση καταγγελίες της Διεύθυνσης Δασών από το 2007, επί της ουσίας οδηγεί σε επισφαλή αποτελέσματα όσον αφορά την ακριβή οριοθέτηση. Σύμφωνα με αυτές τις καταγγελίες, υπάρχουν τεχνικά και μεθοδολογικά προβλήματα -το υλικό που παίρνεται υπ' όψιν, οι επιγείες εργασίες επιβεβαίωσης- με αποτέλεσμα να σημειώνονται αποκλίσεις 20% και 30% από την πραγματική κατάσταση, πράγμα το οποίο σημαίνει -για να το πούμε και με αριθμούς- ότι στα εξήντα εκατομμύρια στρέμματα μπορεί να υπάρχει απόκλιση είκοσι εκατομμυρίων στρεμμάτων. Εμείς δεν είμαστε αντίθετοι ούτε με την ψηφιοποίηση ούτε με τη νέα τεχνολογία. Όμως θεωρούμε ότι οι Δασικές Υπηρεσίες, με την τεχνογνωσία και την εμπειρία που έχουν, μπορούν να προσφέρουν και να εγγυηθούν για την αρτιότητα και την εγκυρότητα των δασικών χαρτών.

(Στο σημείο αυτό κυτπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ζητώ την ανοχή σας για δύο λεπτά, κυρία Πρόεδρε.

Ένα γενικότερο ζήτημα που προκύπτει μέσα απ' αυτές τις ρυθμίσεις είναι η σταδιακή πορεία υποβάθμισης των Δασικών Υπηρεσιών. Κι αυτό προωθήθηκε και από τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και σε σχέση με την ευθύνη της δασοπροστασίας και της δασοφυλάξεως και σε σχέση με το γεγονός ότι μια σειρά από περιοχές, δασικές εκτάσεις, έχουν παραχωρηθεί σε φορείς διαχείρισης. Και ολοκληρώνεται αυτή η διαδικασία υποβάθμισης μέσα από τις συγκεκριμένες ρυθμίσεις για την παράδοση των δασικών χαρτών.

Κι εδώ να σας πω μια χθεσινή εμπειρία. Επισκεφθήκαμε χθες, κυρία Υπουργέ, το Δασαρχείο Λαυρίου, το οποίο καλύπτει μία έκταση 400.000 στρεμμάτων, καλύπτει εθνικό δρυμό. Στη συγκεκριμένη υπηρεσία εργάζονται ελάχιστοι υπάλληλοι -δασάρχης επί της ουσίας δεν υπάρχει- και τους έχουν απαγορεύσει ακόμη και περιπολίες, γιατί δεν μπορούν να τους διαθέσουν βενζίνη για τα αυτοκίνητα.

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, από αυτήν την πραγματικότητα που υπάρχει, πόσο μπορούν πραγματικά να προστατευθούν τα δάση. Και ολοκληρώνετε το έγκλημα μέσα από τις ρυθμίσεις του σχεδίου νόμου.

Τέλος, μία κουβέντα για τους οικισμούς και τα άρθρα 23 και 24.

Πρώτον, θεωρούμε πλέον ότι είναι ομολογία της αποτυχίας και των ευθυνών και των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας και των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ για όλα τα εγκλήματα που έχουν γίνει σε βάρος του δασικού πλούτου και του παιγνιδιού που παίχτηκε όλα αυτά τα χρόνια σε βάρος των εργαζομένων, σε βάρος λαϊκών οικογενειών που επεδίωκαν να αποκτήσουν μία κατοικία.

Δεύτερον, συντηρείται και με το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου ένα θολό τοπίο, που, κατά τη γνώμη μας, μπορεί να οδηγήσει σε πολλούς κινδύνους και πάρα πολλά προβλήματα. Δεν βγήκε από τη συζήτηση στην επιτροπή και αμφιβάλλω αν έχει σαφή εικόνα και η Κυβέρνηση ποιους και σε τι βαθμό αφορά το «οικισμοί στερούμενοι νόμιμης έγκρισης.»

Τρίτο ζήτημα. Μέσα από τις ρυθμίσεις που προβλέπετε νομιμοποιούνται παραβάσεις που είχαν συντελεστεί όλα αυτά τα χρόνια. Κατ' αρχάς, για πρώτη φορά καθιερώνεται και εγκαινιάζεται μία πρακτική και μία νομική επιχειρηματολογία, που προβλέπεται στο σχέδιο νόμου ιδιαίτερα στο άρθρο 24 παράγραφος 4, που λέει ότι η μεταβολή του δασικού χαρακτήρα έγινε με παράνομες πράξεις, με πράξεις της διοίκησης και αυτόν τον επικαλείσθε σαν λόγο για να εξαιρεθούν οι περιοχές αυτές από τους δασικούς χάρτες.

Κατά τη γνώμη μας, αυτά μπορούν να οδηγήσουν σε πολύ μεγάλους κινδύνους για το δασικό πλούτο της χώρας και χωρίς να λύνουμε το πρόβλημα. Εμείς συμφωνούμε ότι είναι περιοχές όπου πραγματικά υπάρχει μία ανασφάλεια σε σχέση με τους κατοίκους και μιλάμε για λαϊκές οικογένειες που απέκτησαν μία κατοικία. Μπορούμε να κάνουμε μία συζήτηση για το ποιες περιοχές, πραγματικά, πρέπει να πολεοδομηθούν για να αποκτήσουν αυτοί οι άνθρωποι σύγχρονες υποδομές...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώστε, παρακαλώ, κυρίες συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Όμως, δεν γίνεται κάτι τέτοιο με το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου. Επί της ουσίας δίνετε μία λευκή επιταγή στον εκάστοτε Υπουργό Περιβάλλοντος να αποφασίζει κατά το δοκούν για πολεοδομικές ρυθμίσεις, που κατά τη γνώμη μας, θα εντείνουν το πρόβλημα.

Τελειώνω, λέγοντας ότι με βάση και το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου και τα προβλήματα που υπάρχουν είναι εξαιρετικά επίκαιρη, ρεαλιστική και αναγκαία η πρόταση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, για ένα κεντρικό σχεδιασμό στη χρήση γης στο πλαίσιο της λαϊκής οικονομίας, της ανάπτυξης προς όφελος του λαού. Ένας κεντρικός σχεδιασμός της χρήσης γης όπου η δασική γη, ο δασικός πλούτος θα είναι αποκλειστικά δημόσια περιουσία και από εκεί και πέρα θα υπάρχει μία πολιτική λαϊκής στέγης, όπου πραγματικά θα εξασφαλίζει το δικαίωμα στην κατοικία, στη φτηνή κατοικία για τις εργατικές λαϊκές οικογένειες.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ.

Γκικόκα.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, αν μου επιτρέψετε, η Νέα Δημοκρατία θα ζητήσει ονομαστική ψηφοφορία για το άρθρο 24.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Μάλιστα.

Παρακαλώ πολύ, τον ειδικό αγορητή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Ηλία Πολατίδη, να λάβει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Το παρόν νομοσχέδιο με τον πολύ ενδιαφέροντα αυτό τίτλο έχει τρία βασικά τμήματα: Έχει τη δημιουργία του Πράσινου Ταμείου, τη μετονομασία δηλαδή του γνωστού μέχρι τώρα ΕΤΕΡΠΣ και τη συγχώνευση ορισμένων άλλων Ταμείων που είχαν περιβαλλοντικούς στόχους στο νέο αυτό ταμείο. Την επιτάχυνση της διαδικασίας και την αλλαγή με την οποία συντάσσονται και αναρτώνται οι δασικοί χάρτες. Αλλά μπαίνει και σε μία σειρά από άλλα θέματα, όπως για το ρυθμιστικό σχέδιο της Αθήνας, για τους επιθεωρητές περιβάλλοντος, για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, ακόμα και τη ρύθμιση για ένα θέμα των εργαζομένων πρώην στην εταιρεία «ΘΡΑΚΗ» και τη σχέση με τον ΟΑΕΔ. Άρα, εξ ορισμού δεν είναι αυτό που λέει, αλλά είναι και πολλά άλλα πράγματα, τα οποία δυστυχώς επειδή περιλαμβάνονται στις λοιπές διατάξεις, παρ' όλη τη σημασία τους, δεν θα τους δοθεί η απαραίτητη προσοχή από το Σώμα.

Νομίζω ότι ένα κομβικό σημείο του νομοσχεδίου, είναι η Στρατηγική Επιτροπή Περιβαλλοντικής Επιτροπής. Ένα ακόμα δύσκαμπο Σώμα, το οποίο από τη μία πλευρά περιλαμβάνει την Υπουργό και τους υπηρεσιακούς παράγοντες και από την άλλη, περιλαμβάνει ορισμένους κοινωνικούς εταίρους και μία θέση για τις πανταχού παρούσες μη κυβερνητικές οργανώσεις. Μη κυβερνητικές οργανώσεις, οι οποίες χρηματοδοτούνται σχεδόν αποκλειστικά από το δημόσιο. Και μάλιστα όταν πρέπει να πάνε σε διάφορα συνέδρια και ως περιβαλλοντικές οργανώσεις θα έπρεπε να πάνε με τα πόδια ή με άλογο ενδεχομένως, βλέπουμε να πηγαίνουν με αεροπλάνα και τα εισιτήρια τους να τα πληρώνει ο ελληνικός λαός.

Εκτός αυτού υπάρχουν και άλλες τρεις θέσεις, οι οποίες είναι για πρόσωπα μεγάλου κύρους, τα οποία θα συμμετέχουν σε αυτήν την επιτροπή. Άρα τι έχει αυτή η επιτροπή μέσα; Έχει από τη μία μεριά κυβερνητικούς παράγοντες, που στην ουσία είναι ένα εσωτερικό ζήτημα του Υπουργείου - μπορεί ανά πάσα στιγμή αυτή τη σύσκεψη να τη συγκαλέσει η Υπουργός ή ο εκάστοτε Υπουργός - από την άλλη κάποιους παράγοντες, ενδεχομένως αντιπροσώπους δηλαδή, της ΚΕΔ, του ΣΕΒ, της ΓΣΕΕ, κλπ, οι οποίοι δεν είναι σίγουρο ότι θα γνωρίζουν το θέμα ή ότι θα έχουν την κατάλληλη προετοιμασία για να κάνουν τις εισηγήσεις και τέσσερις παράγοντες ενδεχομένως από αυτές τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, οι οποίες θα καθορίσουν την πολιτική. Θα «εμφανίζουν» την άποψη της κοινής γνώμης, κάποιοι οι οποίοι δεν ξέρουμε από πόσα άτομα εκλέγονται.

Εδώ θα ήθελα να κάνω μία παρατήρηση. Όταν εμφανίζονται κάποιοι ως πρόεδροι, ως εκπρόσωποι αυτών των μη κυβερνητικών οργανώσεων από πόσα άτομα τελικά εκλέγονται; Γιατί εδώ έχουμε δει ότι ορισμένοι οι οποίοι μάζευαν εισφορές ως δήθεν εθελοντές και μέλη, στην πραγματικότητα να είναι εργαζόμενοι. Αυτοί οι ίδιοι οι εργαζόμενοι ψηφίζουν τον εργοδότη τους, το ποιος, δηλαδή, θα εκλεγεί; Είναι ένα μεγάλο θέμα και νομίζω ότι πρέπει να λύσετε αυτόν το γόρδιο δεσμό. Έγινε κάποια προσπάθεια από το Υπουργείο Εξωτερικών που και εκεί υπήρχε αυτή η πληγή των μη κυβερνητικών οργανώσεων. Εδώ στα θέματα αυτά του περιβάλλοντος, όμως, κάποιοι εμφανίζονται ως οι παντογνώστες και ως οι έχοντες και τη μοναδική γνώμη για το περιβάλλον.

Πάμε τώρα στο θέμα των πόρων. Το ταμείο πρέπει να έχει κάποιους πόρους. Έχει πολύ ενδιαφέρον να δούμε ποιοι θα είναι αυτοί οι πόροι. Διαβάζω εδώ από το νομοσχέδιο από το άρθρο 8: α) Οι πόροι του Πράσινου Ταμείου είναι οι πόροι που προβλέπονται στο άρθρο 3, δηλαδή οι μέχρι τώρα υπάρχοντες πόροι στο ΕΤΕΡΠΣ και στο γεωργικό ταμείο. β) Χρηματοδοτήσεις από προγράμματα και πρωτοβουλίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που δεν πρόκειται να υπάρξουν στο βαθμό αυτόν που να μπορούν να καλύψουν τις ανάγκες του ταμείου. γ) Κέρδη, τόκοι ή άλλα έσοδα

που προέρχονται από τη συμμετοχή του Πράσινου Ταμείου σε άλλα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου. Δηλαδή, θα συμμετέχει το ταμείο σε πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, σε ανώνυμες εταιρείες και θα έχει και κέρδη, με τα οποία θα χρηματοδοτεί; Σήμερα δεν υπάρχουν, εφόσον τώρα δημιουργείται. δ) Χορηγίες και δωρεές από φυσικά ή νομικά πρόσωπα. Άρα αυτό είναι λίγο πονηρό, γιατί κάποια μεγάλη χορηγία, ενδεχομένως από κάποιο νομικό πρόσωπο, θα μπορεί να επηρεάσει και την πολιτική του ταμείου. ε) Έσοδα από τη διαχείριση και αξιοποίηση της κινητής και ακίνητης περιουσίας του. Φαντάζομαι ότι είναι πολύ μικρά. Κάθε άλλο έσοδο από νόμιμη αιτία. Και στο στ) είναι οι επιχορηγήσεις από τον κρατικό προϋπολογισμό. Εκεί θα είναι το ζουμί. Οι επιχορηγήσεις από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Στο προσχέδιο του προϋπολογισμού που έχουμε σήμερα, βλέπουμε για δεύτερη χρονιά το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων να είναι μειωμένο και φαντάζομαι ότι λόγω της οικονομικής κρίσεως το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων θα είναι ο εύκολος στόχος για μείωση των δαπανών.

Άρα μιλάμε για ένα ταμείο, το οποίο θα βασίζεται στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, ενώ περνάμε σε μία εποχή που Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων δεν υπάρχει. Είναι δυνατόν, πραγματικά, να υλοποιηθούν αυτοί οι στόχοι με αυτούς τους πόρους; Είναι αδύνατον και ούτε εσείς το πιστεύετε.

Ετέθη ένα θέμα που, νομίζω ότι είναι σημαντικό: Η χρησιμοποίηση των πόρων για τους μισθούς των εργαζομένων και του διοικητικού συμβουλίου, τα έξοδα του ταμείου. Αυτό είναι ένα τεράστιο θέμα, διότι οι πόροι είναι θεσμοθετημένοι για να πάνε προς συγκεκριμένα έργα.

Εσείς ξαφνικά τους παίρνετε και τους βάζετε για την κάλυψη των ίδιων των αναγκών του ταμείου. Δηλαδή έχουμε ένα ταμείο, το οποίο έχει στόχο την άσκηση περιβαλλοντικής πολιτικής.

Τελικά, όμως, ο στόχος του - με αυτήν τη ρύθμιση που κάνετε - είναι να πληρώνονται κάποιοι άνθρωποι. Ο στόχος δηλαδή είναι ανακυκλούμενος. Δεν υπάρχουν άλλοι λόγοι για την ύπαρξη του ταμείου και από εκεί πέρα δημιουργούμε μια γραφειοκρατία, η οποία έχει έναν εύκολο στόχο, να βάλει δηλαδή χέρι στα λεφτά του ταμείου.

Έρχομαι στο θέμα των χαρτών, το οποίο είναι και αυτό καίριο. Κατ' αρχάς, με τις ρυθμίσεις, τις οποίες κάνετε, δεν είμαι βέβαιος αν θα μπορούσατε πραγματικά να επιταχύνετε την όλη διαδικασία. Δεν ξέρω πού ακριβώς στηρίζεται αυτή η αισιοδοξία σας αλλά αυτό είναι ένα διαφορετικό ζήτημα.

Υπάρχει όμως ένα θέμα, το οποίο έθεσα και στην επιτροπή, χωρίς να λάβω κάποια απάντηση από τους παρισταμένους εκεί Υφυπουργούς. Ελπίζω τώρα να λάβω μια απάντηση. Η νομοθεσία είναι πολύ γραφειοκρατική. Απαιτεί πάρα πολλά δικαιολογητικά, για να μπορεί κάποιος να είναι νόμιμος και πολλές φορές δεν το κατορθώνει, ιδιαιτέρως με αυτά που προβλέπετε στο άρθρο 24.

Πρέπει να υπάρξει διαφορετική νομοθεσία για την Αττική και τη Θεσσαλονίκη και ενδεχομένως για κάποιες τουριστικές περιοχές, όπου υπάρχει πρόβλημα αυθαίρετης δόμησης και να είναι πιο απλές οι διαδικασίες για τις υπόλοιπες περιοχές, εκεί όπου δεν υφίσταται το πρόβλημα, τουλάχιστον με την οποία υφίσταται σε αυτές τις περιοχές. Άλλωστε πάντοτε βλέπουμε, σε οποιοδήποτε τέτοιο θέμα, οι Βουλευτές της Αττικής να είναι οι πρώτοι ενδιαφερόμενοι, προκειμένου να λύσουν τα ζωτικά προβλήματα των ψηφοφόρων τους.

Μπορείτε όμως κάνοντας αυτήν την απλή ρύθμιση και βάζοντας λιγότερες ρυθμίσεις, και την αναπτυξιακή διαδικασία να μην την παραμποδίσετε με άχρηστα πιστοποιητικά στην υπόλοιπη Ελλάδα και εκεί που πραγματικά υπάρχει το πρόβλημα να μπορέσετε να το αντιμετωπίσετε.

Επίσης, πρότεινα στην επιτροπή να υπάρξει ένας χάρτης, κάποιες συντεταγμένες - ή για οποιαδήποτε άλλη περιοχή υπάρχει πρόβλημα - και να ξέρουμε πως ό, τι εμφανιστεί από αυτές τις συντεταγμένες και μετά - δεν θα έχει σημασία τι μάρτυρες θα φέρει, δεν θα έχει σημασία τι θα πει στο δικαστήριο - θα είναι παράνομο και να το γνωρίζουν όλοι αυτό και όποια αγοραπωλησία γίνει εκεί να τελειώνει, άσχετα από τη σύνταξη των χαρτών. Ας μην μπούμε σε αυτήν τη διαδικασία. Όσον αφορά τις άλλες περιοχές, θα το συζητήσουμε.

Είναι πολύ απλό το να δώσετε λύση γρήγορα, εκτός αν ο σκοπός είναι να δώσουμε ύλη στους δικηγόρους και στα δικαστήρια, δηλαδή αν θεωρούμε ότι σήμερα είναι λίγες οι υποθέσεις στα δικαστήρια και θέλουμε να προσθέσουμε ακόμα μερικά εκατομμύρια τέτοιων υποθέσεων.

Εδώ τίθεται το βασικό ερώτημα. Γιατί μέχρι σήμερα δεν έγιναν οι χάρτες; Τι έλειπε; Δεν ήταν σωστή η επιστημονική στελέχωση των Διευθύνσεων Δασών; Δεν υπήρχε η υποδομή; Ήταν λάθος οι νόμοι; Εγώ λέω ότι αυτό που έλειπε ήταν η πολιτική βούληση. Κτίστηκαν ολόκληρες περιοχές στην Αττική και στη Θεσσαλονίκη και στις τουριστικές περιοχές, φτιάχτηκαν περιουσίες και κάποιοι άνθρωποι έγιναν υπερβολικά πλούσιοι εξαιτίας αυτής της λειτουργίας του κράτους.

Αυτή είναι η νούμερο ένα αιτία του προβλήματος, η οποία δεν αντιμετωπίζεται. Θα μπορούσε να αντιμετωπιστεί; Πιστεύω πως ναι.

Πιστεύετε εσείς, κυρία Υπουργέ, ότι μετά την εφαρμογή του νόμου μπορείτε να εγγυηθείτε ότι πράγματι θα μειωθεί η γραφειοκρατία, ότι πράγματι τα δικαστήρια που υπάρχουν και οι ενστάσεις θα μειωθούν, ότι θα μειωθεί η ταλαιπωρία των πολιτών που θέλουν και προσπαθούν να εφαρμόσουν τους νόμους;

Δεν θέλουν όλοι οι πολίτες να είναι παράνομοι και σας λέω ότι η συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών θέλει να τηρήσει τους νόμους, αλλά πολλές φορές είναι αδύνατον, δεν μπορεί, δεν ξέρει. Υπάρχουν αλληλοσυγκρουόμενες διατάξεις, αλληλοσυγκρουόμενες ερμηνείες των διατάξεων, υπουργικές αποφάσεις, αλληλοσυγκρουόμενες υπουργικές αποφάσεις. Άρα οι άνθρωποι αυτοί που θέλουν να εφαρμόσουν τους νόμους και να έχουν το κεφάλι τους ήσυχο, δεν μπορούν να το κάνουν.

Υπάρχει και ένα ακόμη θέμα. Οι υπηρεσιακοί παράγοντες θα μπορέσουν να ασχοληθούν με τη δουλειά τους; Δεν είναι η δουλειά των υπηρεσιακών παραγόντων να είναι μάρτυρες μονίμως στα δικαστήρια και να περιμένουν έξω από τις δικαστικές αίθουσες. Η δουλειά τους είναι να ασχολούνται με το επιστημονικό τους αντικείμενο που είναι η διαχείριση των δασών που ιδιαίτερα στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια είναι κρίσιμο και νομίζω ότι αυτό είναι σε όλες τις πτέρυγες της Βουλής παραδεκτό.

Αυτά θα μπορέσει να τα κάνει το νομοσχέδιο; Εγώ θα ήθελα να μπορεί να τα κάνει, αλλά δεν το βλέπω. Δεν βλέπω μέσα από τις διατάξεις πώς αυτό μπορεί να γίνει.

Έρχομαι στο άρθρο 24. Εδώ οι ερωτήσεις είναι πολλές. Κατ' αρχάς, πού ακριβώς στοχεύετε; Από την αιτιολογική έκθεση φαίνεται ότι πάτε να διορθώσετε τα κακώς κείμενα του παρελθόντος. Από την ίδια τη διατύπωση του άρθρου πάτε να ακυρώσετε ορισμένες πράξεις της διοίκησης, τις οποίες τώρα εκ των υστέρων –δηλαδή ενδεχομένως και είκοσι χρόνια μετά από τότε που έγιναν– τις θεωρείτε λανθασμένες και ότι έγιναν παράτυπα.

Αυτό όμως δεν δημιουργεί μια ανασφάλεια στους πολίτες; Δηλαδή ο πολίτης παίρνει μια νόμιμη απόφαση ενός τότε νομάρχη –καθώς έτσι ήταν ο νόμος εκείνη την εποχή– και ξαφνικά έρχεται το κράτος μετά από είκοσι χρόνια και του λέει ότι η απόφαση που πήρε ο τότε νομάρχης, σύμφωνα με τούτη τη νομοθεσία, παύει να ισχύει; Ακυρώνετε, δηλαδή, στην ουσία τους νόμους αναδρομικά και δημιουργείτε προβλήματα;

Το θέμα μετά είναι η ερμηνεία των νόμων, όπως πάει στα δικαστήρια. Όμως, γράφετε μέσα στην εισηγητική έκθεση και στο άρθρο ότι την ευθύνη για τα αποδεικτικά στοιχεία την έχουν οι ΟΤΑ και οι ιδιώτες.

Το δημόσιο δεν έχει κάποια γνώμη; Δηλαδή το δημόσιο θεωρεί πως στιδήποτε δεν έχει καθοριστεί μέσα στα προεδρικά διατάγματα, είναι παράνομο και οφείλουν όσοι έχουν αντιρρήσεις, αυτοί να φέρουν τα στοιχεία; Έχει δηλαδή ο κάθε ιδιώτης, ο οποίος είναι ενδιαφερόμενος εκεί, τα πλήρη στοιχεία, για να μπορέσει να υποστηρίξει την υπόθεσή του σε ένα δικαστήριο ή θα μπει σε τεράστιους νομικούς αγώνες με κόστος και με προβλήματα;

Επίσης, υπάρχει και το θέμα τι είναι δάσος, γιατί όταν ξεκινάμε να μιλάμε για δασικούς χάρτες και δασική πολιτική και έχουμε ανασφάλεια για το τι είναι δάσος, καταλαβαίνετε ότι εκεί υπάρχει ένα πολύ σημαντικό πρόβλημα. Ήταν μια ευκαιρία με αυτόν τον νόμο να λυθεί επιτέλους αυτό το τεράστιο θέμα, γιατί γράφει

το Σύνταγμα, λένε οι νόμοι και δεν υπάρχει ένας ορισμός του τι είναι δάσος.

Ποια είναι η αιτία του προβλήματος; Είναι η πίεση για οικοδόμηση στην Αττική. Γιατί; Διότι το κέντρο, όπως ξέρετε και εσείς από μελέτες που έχετε κάνει για το κέντρο της Αθήνας, δεν είναι κατοικήσιμο πλέον από Έλληνες και προσπαθείτε να πάρετε μέτρα για να επιστρέψουν οι Έλληνες και να κατοικήσουν εκεί. Όσο όμως είναι υπό κατάληψη από τους λαθρομετανάστες, όσο θυμίζει μια Βαβέλ, δεν θα πάνε νέοι Έλληνες να ζήσουν στο κέντρο της Αθήνας. Είναι απλό.

Στον Άγιο Παντελεήμονα, παραδείγματος χάριν, αναρχικοί των βορείων προαστίων υπό αστυνομική συνοδεία πήγαν να κάνουν βανδαλισμούς. Πρόσφατο το περιστατικό. Και ήρθε η αστυνομία που τους προστάτευε –μην τύχει και πάθουν τίποτα τα καλόπαιδα των βορείων προαστίων– και συνέλαβε –μάλλον για παραδειγματισμό– κάποιους κατοίκους εκεί που διαμαρτυρήθηκαν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Όλα αυτά εδώ καταδεικνύουν ότι δεν έχετε την πολιτική βούληση να αντιμετωπίσετε τις αιτίες του προβλήματος. Μπορείτε να κάνετε; Μπορείτε να κάνετε αποκέντρωση των δημοσίων υπηρεσιών, να μεταφέρετε θέσεις του δημοσίου στην επαρχία, να μειώσετε τη ζήτηση κατοικίας μέσα στην Αττική.

Μπορείτε να κάνετε ανάπτυξη στην περιφέρεια, να γίνει η περίφημη «περιφερειακή ανάπτυξη», η περίφημη «αποκέντρωση». Ενθυμούμαι, μικρός ακόμη, τον Ανδρέα Παπανδρέου να λέει αυτές τις λέξεις, οι οποίες παραμένουν γράμμα κενό. Από τότε που τις έλεγε έχει διπλασιαστεί ο πληθυσμός στην Αττική. Επίσης, είναι και το θέμα –αυτό που ήδη ανέφερα– της αντιμετώπισης της εισβολής των λαθρομεταναστών και της κατάληψης του κέντρου από αυτούς.

Προσπαθείτε, αντί να αντιμετωπίσετε τις αιτίες του προβλήματος, με νομικίστικα κόλπα να λύσετε το θέμα. Όμως, η πολυνομία και οι παράλογοι νόμοι που δεν εφαρμόζονται ποτέ, δεν μπορούν να λύσουν το θέμα και γι' αυτό εμείς καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο επί της αρχής όχι αμφισβητώντας τις προθέσεις σας αλλά αμφισβητώντας την αποτελεσματικότητά σας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Ηλία Πολιτιδίδη.

Το λόγο έχει η ειδική αγορήτρια του ΣΥΡΙΖΑ κ. Ηρώ Διώτη.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Υπουργέ, το νομοσχέδιο έχει δύο βασικά θέματα. Το ένα είναι η δημιουργία του Πράσινου Ταμείου και το δεύτερο οι νομοθετικές προτάσεις για την επιτάχυνση της διαδικασίας σύνταξης των δασικών χαρτών.

Ξεκινώντας, λοιπόν, ότι ως γνωστόν το Πράσινο Ταμείο θα είναι η διάδοχη λύση στο σημερινό ΕΤΕΡΠΣ, που είχε ιδρυθεί το 1972 με νόμο της χούντας. Έχουμε κάνει πολλές φορές και εμείς την κριτική μας για το συγκεκριμένο ταμείο, για αδιαφάνεια, για πελατειακές σχέσεις, ανάλογα με τη βούληση του κάθε Υπουργού, μαύρες τρύπες κ.λπ..

Επίσης, πολλές φορές έχουν δει το φως της δημοσιότητας κριτικές και από άλλους φορείς για το ΕΤΕΡΠΣ, που λένε ότι από τα στοιχεία του 2007 προκύπτει ότι διαχειρίζεται περίπου 30 εκατομμύρια ευρώ το χρόνο προερχόμενα από τον κρατικό προϋπολογισμό, αλλά δεν έχουν δοθεί στοιχεία για τον τρόπο διάθεσης των πόρων παρά την παρέμβαση και του Συνηγόρου του Πολίτη.

Στο ΕΤΕΡΠΣ θα έπρεπε να διατίθεται το 50% του περιβαλλοντικού φόρου που έχει επιβληθεί από το 1990 στη βενζίνη, ο οποίος στην πράξη διατίθεται σχεδόν στο σύνολό του για την κάλυψη των κρατικών ελλειμμάτων. Την ίδια κατάληξη έχουν και τα πρόστιμα που επιβάλλουν οι επιθεωρητές περιβάλλοντος σε βιομηχανίες που προκαλούν ρύπανση.

Το πρώτο πράγμα που θα έπρεπε να γίνει –όπως είπε και στην επιτροπή ο συνάδελφος κ. Δημήτρης Παπαδημούλης– είναι μία αποτίμηση της δράσης του ΕΤΕΡΠΣ. Αλλά σε ποιο πράγμα τελικά έχει γίνει ποτέ απολογισμός και αυτοκριτική στη χώρα αυτή

για να γίνει και τώρα;

Κάθε προσπάθεια, όμως, να εξορθολογιστεί το σύστημα αυτό που συλλέγει και διανέμει πόρους για το περιβάλλον, είναι θετική. Κατ' αρχάς, δηλαδή ένα ταμείο που θα συγκεντρώνει όλους τους θεσμοθετημένους πόρους και θεωρητικά θα τους διαθέτει σε δράσεις προστασίας, διαχείρισης και αποκατάστασης περιβάλλοντος, είναι θετικό.

Η σαφής στοχοθέτηση -όπως σημειώνουν και περιβαλλοντικές οργανώσεις- βασισμένη σε περιβαλλοντικά και επιστημονικά κριτήρια οι σταθεροί κανόνες χρηματοδότησης, οι ανεξάρτητες διαδικασίες αξιολόγησης και ελέγχου, ο διαχωρισμός πολιτικής ηγεσίας και επιχειρησιακής λειτουργίας, η λογοδοσία απέναντι στους πολίτες, θα έκανε ένα τέτοιο ταμείο να έχει καταξιωμένο και πετυχημένο ρόλο.

Το ζήτημα είναι, εάν συμβαίνουν όλα αυτά με το συγκεκριμένο ταμείο στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Εμείς, λοιπόν, λέμε ότι δεν συμβαίνουν. Πρώτα και κυριότερα δεν υπάρχει σαφής στόχος, που θα έπρεπε να είναι οι περιβαλλοντικές δράσεις και μόνο. Το νομοσχέδιο λέει ότι στόχος είναι η ανάπτυξη μέσω της προστασίας του περιβάλλοντος. Δηλαδή; Ρωτώ εγώ.

Ο στόχος αυτός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο αναπτυξιακός, όπως λέει, είναι πολύ θολός, διότι τα πάντα τελικά μπορούν να χρηματοδοτηθούν, αρκεί να έχουν κάποια σχέση με το περιβάλλον.

Θα σας δώσω ένα παράδειγμα. Προσφάτως ψηφίστηκε χρηματοδότηση για την αποπεράτωση του μουσείου στο Γράμμο. Είναι ένα τσιμεντένιο, τεράστιο κουτί, που χτίστηκε σε περιοχή μεγάλου φυσικού κάλλους και που στόχο έχει, εκτός των άλλων, την ανάπτυξη του περιβάλλοντος, όπως και την ανάπτυξη της χλωρίδας και της πανίδας της περιοχής, που θα μπορούσε να προσφέρει ανάπτυξη στην εκεί περιοχή. Θα μπορούσε αυτό να χρηματοδοτηθεί ή να συγχρηματοδοτηθεί από το Πράσινο Ταμείο; Νομίζω ότι καταλαβαίνετε πού το πάω και καταλαβαίνετε τι θέλω να πω.

Η ανάπτυξη, λοιπόν, μέσω της προστασίας του περιβάλλοντος απλά, είναι σχεδόν τα πάντα, αναλόγως την επιχειρηματολογία και την επιτυχημένη έκθεση ιδεών του κάθε συντάκτη. Ο στόχος, λοιπόν, από μόνος του προδίδει τις προθέσεις ή τη προχειρότητα.

Επίσης, δημιουργείται σύγχυση ως προς τις αρμοδιότητες και ως προς το ποιος παίρνει τις αποφάσεις, λόγω και της δημιουργίας της στρατηγικής επιτροπής περιβαλλοντικής πολιτικής, δημιουργώντας επιπλέον εύλογα ερωτήματα για τη σύνθεσή της, κάτι στο οποίο θα αναφερθούμε και αναλυτικότερα, όταν θα γίνει η αυριανή συζήτηση κατ' άρθρο.

Επίσης, δεν είναι σαφές το πού και το πώς διατίθενται οι πόροι, ποιος ακριβώς αποφασίζει και πώς εξασφαλίζεται η διαφάνεια των οικονομικών του ταμείου. Εδώ, κύριε Υφυπουργέ, χρειάζεται μία επιπλέον διευκρίνιση ως προς το αν περιλαμβάνεται ο ειδικός φόρος καυσίμων στα έσοδα του ταμείου και τι γίνεται με τις εξαγγελίες σας περί πρασινίσματος μέρους της εισφοράς υπέρ ΕΡΤ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνεχίζοντας, θέλω να υπογραμμίσω ότι κατά τη γνώμη μας, είναι πολύ προβληματική η παράγραφος που μιλάει για τη σύναψη δανείων από το Πράσινο Ταμείο, που στο μέλλον -όπως λέει- θα αποπληρώνονται από τα έσοδά του.

Εδώ, θα πρέπει να σας θυμίσω την πρόσφατη συζήτηση στη Βουλή για τον ΕΛΓΑ, όπου τα δάνεια που πήρε με πολιτικές αποφάσεις διαφόρων Υπουργών, δεν μπόρεσαν ποτέ να αποπληρωθούν. Το αποτέλεσμα ήταν φυσικά να φθάσει ο οργανισμός να χρωστάει 5 δισεκατομμύρια και να είναι αυτό σήμερα το κυριότερο πρόβλημα που καθιστά αδύνατη τη φερεγγυότητά του απέναντι στους αγρότες και που είναι φυσικά και το κυριότερο επιχείρημα υπέρ της ιδιωτικοποίησης της ασφάλισης της γεωργικής παραγωγής.

Αναφέρομαι, επίσης και συνεχίζω στα σημαντικότερα κατά τη γνώμη μας επίδικα, διότι θα συζητήσουμε και αναλυτικότερα στην κατ' άρθρο συζήτηση. Τελειώνοντας με τα βασικά για το Πράσινο Ταμείο, να επανέλθω σε δύο σημεία, που τα είχαμε θέσει όταν είχε γίνει η ενημέρωση.

Το πρώτο σημείο είναι η νομική μορφή του Πράσινου Ταμείου.

Ευτυχώς, κατάλαβε το Υπουργείο ότι δεν μπορεί να είναι ένα δημόσιο ταμείο ανώνυμος εταιρεία. Αλλά το θέμα συνεχίζει να υπάρχει και μπαίνει από το παράθυρο με την παράγραφο 7 του άρθρου 5 όπου ιδρύει θυγατρικές ανώνυμες εταιρείες.

Θα θέλαμε να μας πείτε μερικά πράγματα πάνω στο γιατί αισθάνεστε αυτή την ανάγκη, κύριε Υπουργέ. Γιατί ένα δημόσιο ταμείο θα πρέπει να είναι ευέλικτο; Γιατί απαξιώνετε κάθε τόσο κάθε μορφή δημόσιας διαχείρισης και κοινωνικού ελέγχου;

Το δεύτερο σημείο αφορά τους μελλοντικούς ιδιώτες χρηματοδότησης του Ταμείου. Πρέπει να μας πείτε πώς το σκέφτεσθε. Σας είχαμε ρωτήσει και στην ενημέρωση, αν θα υπάρξουν κάποια κριτήρια. Δεν βλέπουμε κάτι τέτοιο στο νομοσχέδιο. Έχετε σχεδιάσει κάτι ή απλώς θα κάνουν οι εταιρείες πράσινο ξέπλυμα, αντί να κάνουν, όπως είναι υποχρεωμένες, πρόληψη και αποκατάσταση στα πεδία των δραστηριοτήτων τους; Όπως είναι γνωστό δεν κάνουν.

Δεν μπορεί να είναι αποδεκτό, εταιρείες που ευθύνονται και κατηγορούνται για μεγάλες περιβαλλοντικές επεμβάσεις και καταστροφές στην Ελλάδα και τον κόσμο, να δίνουν χρήματα στο Πράσινο Ταμείο και να παίρνουν συγχωροχάρτι.

Θα μου πείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι φιλά γράμματα είναι αυτά με τα οποία ασχολούμαστε. Εδώ οι κυβερνήσεις φουντάραν τον ΟΣΕ και προσπαθείτε τώρα με νύχια και με δόντια μαζί με τα μίντια να πείσετε ότι φταίνει οι εργαζόμενοι. Ετοιμάζετε να κατακρεουργήσετε και να πουλήσετε το πιο φιλικό στο περιβάλλον μέσο μεταφοράς και το πιο ασφαλές και το πιο φθηνό για τους πολίτες. Και θα φροντίσετε για την κοινωνική και περιβαλλοντική χρηματοδότηση του Πράσινου Ταμείου;

Δυστυχώς ή ευτυχώς έχετε πέσει σε τέτοια ανυποληψία ως Κυβέρνηση, που ακόμα και να υπάρχουν για κάτι καλές προθέσεις, δεν είναι δυνατόν να φανούν ούτε είναι δυνατόν κανείς να σας πιστέψει.

Να περάσω τώρα στους δασικούς χάρτες και στα σχόλια για την επιτάχυνση και την απλούστευση της διαδικασίας αυτών. Συζητώντας το προηγούμενο νομοσχέδιο, το Γενάρη, για την προστασία δασών και δασικών εκτάσεων του Νομού Αττικής, είχαμε αναφερθεί αναλυτικά στο γιατί δεν μπορεί να ψηφιστεί ένα νομοσχέδιο που αφήνει κενό ως προς τον ορισμό του δάσους.

Είχαμε σημειώσει ότι κανένας δασικός χάρτης δεν μπορεί να γίνει, εάν δεν υπάρχει σαφής ορισμός για το τι είναι δάσος και δασική έκταση και ότι απλώς θα επαναληφθεί αυτό που είχε γίνει όταν ψηφίστηκε ο νόμος Δρυ, όπου σταμάτησαν όλοι οι δασικοί χάρτες και άρχισαν να γίνονται προσφυγές.

Τώρα, επανερχόμαστε σ' αυτό το νομοσχέδιο με το ίδιο πρόβλημα. Το νομοσχέδιο, που συζητάμε, έχει πολύ βασικά και σοβαρά προβλήματα. Παρακάμπτει και διαιωνίζει μια τεράστια παράλειψη, που έγινε με την κατάργηση του ορισμού του δάσους όταν ο ν.3818/2010 κατήργησε τα ποσοτικά κριτήρια ορισμού και στη θέση τους άφησε μια τεράστια μεγάλη μαύρη τρύπα.

Παρακάμπτει και αφήνει εκκρεμότητες με δύο θέματα που έχουν άμεση σχέση με τον ορισμό του δάσους, αλλά και με τη διασφάλιση της δημόσιας περιουσίας. Αυτά είναι η καταγραφή των χορτολιβαδικών, των βραχυσών και των άγονων εκτάσεων στους δασικούς χάρτες και η καταγραφή των ορίων των αρχαιολογικών χώρων, άρθρο 1 παράγραφος 18 του ν.3208 του 2003.

Υποβαθμίζει σκόπιμα τη δασική υπηρεσία και ιδιαίτερα τα τμήματα δασικών φωτογραφήσεων. Με την περαιτέρω υποβάθμιση της δασικής υπηρεσίας -όπως έχει επισημανθεί και από διάφορες πλευρές- παραδίδονται ουσιαστικά όλες οι διαδικασίες όλων των επιμέρους σταδίων του δασικού χάρτη σε ιδιωτικά μελετητικά γραφεία, τα οποία όχι μόνο θα συντάσσουν τους χάρτες, κάτι που ήδη προβλεπόταν άλλωστε, αλλά θα τους ελέγχουν για τυχόν σφάλματα, θα τους διορθώνουν, θα τους αναρτούν, θα παραλαμβάνουν τις αντιρρήσεις, θα εισηγούνται στις επιτροπές την αποδοχή ή την απόρριψη των αντιρρήσεων, θα διορθώνουν τους χάρτες σύμφωνα με τις αποφάσεις των επιτροπών και τελικά θα τους παραδίδουν στην αρμόδια υπηρεσία, για να τους υποβάλουν για κύρωση. Και όλα τα παραπάνω υπό τις οδηγίες και την εποπτεία της «ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε.».

Είναι προφανές ότι πρόκειται για πλήρη απόσπαση της αρμο-

διότητας των δασικών χαρτών από τη δασική υπηρεσία -που οφείλει και σύμφωνα με το Σύνταγμα να συντάσσει δασολόγιο- και την παράδοσή της σε ιδιώτες μελετητές με ενδιάμεσο την «ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε.».

Επιπλέον, δημιουργεί μεγάλες συγχύσεις ιδίως ως προς τη διαδικασία ανάρτησης και κύρωσης των δασικών χαρτών με διατάξεις που περιλαμβάνουν νομιμοποιήσεις παρανόμων εκχερσώσεων ή καταλήψεων, με κύρωση δασικών χαρτών που μπορεί να έχουν αντιρρήσεις, με κατάργηση ήδη υπαρχόντων οδηγιών για την ανάρτηση δασικών χαρτών, με την παράλειψη διευκρινίσεων ως προς τον ορισμό του δάσους, δηλαδή με ποιον ορισμό συντάχθηκαν, με ποιον ορισμό θα κρίνουν επιτροπές ενστάσεων και ποιος ισχύει μέχρι σήμερα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Τέλος, κατά τη γνώμη μας, περιλαμβάνει και συνταγματικές διατάξεις, όπως αυτές στη νομιμοποίηση παρανομιών και ένταξη δασικών εκτάσεων στα σχέδια πόλης.

Εξηγώντας, θα ήθελα να πω ενδεικτικά για το νομοσχέδιο τα εξής: Ο Υπουργός ή η Υπουργός -στην προκειμένη περίπτωση Περιβάλλοντος- μπορεί με το άρθρο 24 παράγραφος 4.α. να καταπατά το Σύνταγμα και να πολεοδομεί δάση και δασικές εκτάσεις που καταπατήθηκαν και άλλαξαν χρήση, αντί να τα κηρύσσει ανασωστέα και να τα προστατεύει. Σημαντικό στοιχείο είναι και η απειμολόγηση των δικαιωμάτων του δημοσίου γι' αυτές τις εκτάσεις. Στο σχέδιο αναφέρεται: «Εφόσον ο δασικός χαρακτήρας της περιοχής έχει μεταβληθεί με πράξεις της διοίκησης που δεν έχουν ακυρωθεί ή ανακληθεί και συντρέχουν προϋποθέσεις για την πολεοδόμησή της, ο Υπουργός εκδίδει διαπιστωτική πράξη δημοσιευμένη στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως για την περαίωση της διαδικασίας κύρωσης του δασικού χάρτη, ως προς την περιοχή αυτή και την έναρξη της διαδικασίας πολεοδόμησής της, εξαιρουμένων των τμημάτων που διατηρούν το δασικό χαρακτήρα τους». Αυτό αναφέρει στο άρθρο 24 παράγραφος 4α.

Δεύτερον, επιτρέπει την έκδοση οικοδομικών αδειών σε περιοχές που χαρακτηρίζονται ως δασικές μετά την ανάρτηση του δασικού χάρτη. Συγκεκριμένα, στο άρθρο 24 παράγραφος 5, αναφέρεται: «Από την ανάρτηση του δασικού χάρτη η έκδοση οικοδομικών αδειών για την εκτέλεση οποιουδήποτε έργου ή την ανέγερση ή επέκταση κατασκευής σε περιοχές που χαρακτηρίζονται από αυτόν ως δασικές, επιτρέπεται μόνον σύμφωνα με τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας και ύστερα από άδεια της αρμόδιας δασικής αρχής, ακόμη και στην περίπτωση που η περιοχή τελεί υπό τη διαδικασία πολεοδόμησής».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι μόνο αυτά. Τα προβλήματα στο νομοσχέδιο είναι τόσα πολλά που όσο χρόνο και να είχαμε δεν τα προλαβαίναμε. Λέμε, λοιπόν, ότι ως προς το βασικό πρόβλημα με τον ορισμό, προτείνουμε στο Υπουργείο να κάνει άμεσα δεκτή την εγκύκλιο που εξέδωσε η Γενική Γραμματεία Δασών και απηχεί τις απόψεις της δασικής υπηρεσίας ως προς τον ορισμό του δάσους για τις περιλαμβανόμενες σε αυτό εκτάσεις. Και θα επανέλθουμε αναλυτικότερα επί των άρθρων σε αυτό.

Για να κλείσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για εμάς είναι λυπηρό αυτό που συμβαίνει με την πολιτική που ακολουθεί το Υπουργείο για τα δάση και όπως όλοι και όλες, νομίζω ότι καταλαβαίνουμε ότι δεν υπάρχει πουθενά κάποια επί της ουσίας επιτάχυνση, έτσι όπως διατείνεται ο τίτλος και αντιθέτως, περιπλέκεται στην πράξη ακόμη περισσότερο η κατάσταση. Όσο μας αφορά καταψήφισουμε αυτό το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Ηρώ Διώτη.

Πριν δώσω το λόγο στην κ. Μαρία Θεοχάρη, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα τέσσερις μαθητές και τρεις εκπαιδευτικοί από το 1ο Γενικό Λύκειο Γλυφάδας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Η πρώτη εγγραφήσα στον κατάλογο των ομιλητών κ. Μαρία Θεοχάρη, Βουλευτής Καρδίτσας του ΠΑΣΟΚ, καλείται να λάβει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΧΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα αποτελεί μία φιλόδοξη προσπάθεια του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, απ' ενός, να βάλει μία τάξη και να εξορθολογήσει τη χρηματοδότηση των περιβαλλοντολογικών παρεμβάσεων και απ' ετέρου, να επιταχύνει τις διαδικασίες κύρωσης των δασικών χαρτών.

Τη διαφανή διαχείριση των πόρων την επιβάλλει όχι μόνο η λογική αλλά και οι δημοσιονομικές συνθήκες που αντιμετωπίζουμε. Πρέπει, επιτέλους, να δημιουργηθεί ένα θεσμικό πλαίσιο που θα επιτρέπει τη λειτουργία ενός συντονιστικού μηχανισμού, μακριά από το καθεστώς ασάφειας, αδιαφάνειας και πελατειακής λογικής στη χρηματοδότηση ρυθμιστικών και πολεοδομικών σχεδίων και στην κατανομή των πόρων για την προστασία των δασών. Χρειάζεται η δημιουργία ενός φορέα χρηματοδότησης, ο οποίος θα έχει τη δυνατότητα να επιλέγει τις χρηματοδοτούμενες δράσεις, να διεξάγει ελέγχους είσπραξης των εσόδων και αποτελεσματικότητας των δράσεων και να αξιοποιεί τους πόρους με διαφάνεια και πάντα με γνώμονα την προστασία του περιβάλλοντος.

Παράλληλα χρειάζεται και ένα συμβουλευτικό όργανο για την περιβαλλοντολογική πολιτική που θα λειτουργεί συμπληρωματικά προς το ΥΠΕΚΑ, το οποίο θα αποφασίζει και θα αξιολογεί τις δράσεις και τα προγράμματα για την προστασία, την αναβάθμιση και την αποκατάσταση του περιβάλλοντος.

Προβλέπεται, λοιπόν, στο νομοσχέδιο η ίδρυση των εξής δύο οργάνων: Κατ' αρχάς, του Συμβουλίου Πράσινης Πολιτικής, ενός ευέλικτου και αποτελεσματικού εργαλείου εφαρμογής της περιβαλλοντικής πολιτικής του ΥΠΕΚΑ. Ρόλος του θα είναι να εξειδικεύει τις προτεραιότητες της περιβαλλοντικής στρατηγικής, να εγκρίνει τα σχεδιαζόμενα χρηματοδοτικά προγράμματα και να αξιολογεί την αποτελεσματικότητα της εφαρμογής τους. Δεύτερον, του Πράσινου Ταμείου, που έρχεται να αντικαταστήσει το προβληματικό στη λειτουργία του ΕΤΕΡΠΣ. Το Πράσινο Ταμείο θα έχει τη μορφή ανώνυμης εταιρείας του ελληνικού δημοσίου, θα σχεδιάζει κατ' εντολή του Συμβουλίου χρηματοδοτικά προγράμματα με δυνητικούς δικαιούχους φορείς του δημοσίου, νομικά πρόσωπα δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου, σωματεία ή ενώσεις. Θα εποπτεύεται από το ΥΠΕΚΑ και θα ελέγχει την υλοποίηση των χρηματοδοτικών προγραμμάτων, τα οποία θα είναι κατ' αναλογία με τα συγχρηματοδοτούμενα από την Ευρωπαϊκή Ένωση προγράμματα του ΕΣΠΑ.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η θεσμοθέτηση του νέου αυτού φορέα σημαίνει εξασφάλιση της διαφάνειας, καθώς θέτει τέλος στα φαινόμενα που παρατηρούνταν όλο αυτόν τον καιρό, καθυστερήσεων και ελλιπούς παρακολούθησης των έργων, χρηματοδοτήσεων που δεν συνδέονται με την πραγματική υλοποίηση και αντίστοιχης δράσης και μη απορρόφησης των διαθέσιμων κονδυλίων.

Με το Πράσινο Ταμείο εισάγονται αντικειμενικά κριτήρια επιλογής για τη χρηματοδότηση έργων που θα έχουν να κάνουν με την αξιολόγηση τόσο της ίδιας της σκοπιμότητας των δράσεων και της διαχειριστικής ικανότητας του φορέα υλοποίησης όσο και των υποχρεώσεων ελέγχου της αποτελεσματικότητας των δράσεων. Με γνώμονα πάντα την απόλυτη διαφάνεια, όλες οι αποφάσεις, αλλά και τα στοιχεία για την πορεία εφαρμογής και αξιολόγησης των δράσεων αυτών θα δημοσιεύονται.

Σε ό,τι αφορά τώρα στο Β' τμήμα του νομοσχεδίου, την κατάρτιση των δασικών χαρτών, πιστεύω ότι όλοι συμφωνούμε ότι χρειάζεται αναμόρφωση της δασικής νομοθεσίας, με συνολική αντιμετώπιση του προβλήματος. Με το νομοσχέδιο δρομολογούνται θεαματικές ιδιοκτησιακές και πολεοδομικές αλλαγές όσον αφορά τη χρήση γης σε όλη τη χώρα. Το νέο πλαίσιο βάζει τέλος στη νοοτροπία καταστρατήγησης της λογικής «άπαξ δάσος, πάντα δάσος», στις αυθαιρεσίες που έγιναν στο παρελ-

θόν με την ανοχή του κράτους. Έχουν εκλείψει πλέον οι δικαιολογίες. Η τεχνολογία μάς δίνει τη δυνατότητα όχι μόνο να καταρτίσουμε και να κυρώσουμε επιτέλους δασικούς χάρτες αλλά να τους αναρτήσουμε στο διαδίκτυο, έτσι ώστε κάθε Έλληνας πολίτης να έχει πρόσβαση σε αυτούς.

Να σταματήσουν πια να ξεφυτρώνουν παράνομοι οικισμοί μέσα στο πράσινο, να οριοθετηθούν άπαξ διά παντός τα δάση, οι δασικές και χορτολιβαδικές εκτάσεις, όπου θα απαγορευθεί οριστικά η δόμηση προκειμένου να προστατευθεί ο φυσικός πλούτος.

Παράλληλα αρχίζει το μεγάλο ξεκαθάρισμα των ανοικτών λογαριασμών μεταξύ του δημοσίου και των καταπατητών δασικών εκτάσεων και θα κριθεί οριστικά η χρήση και η δυνατότητα αξιοποίησης χιλιάδων ακινήτων και εκτάσεων, ακόμη και σε πυκνοκατοικημένες αστικές περιοχές όπου λίγες δεκαετίες πριν κυριαρχούσαν τα πεύκα και οι ελιές.

Βέβαια, για τη σύνταξη των δασικών χαρτών θα χρησιμοποιηθούν οι αεροφωτογραφίες του 1945, ενώ για τις περιοχές που δεν υπάρχουν, θα χρησιμοποιηθούν εκείνες του 1960. Έτσι, λοιπόν, μέχρι το τέλος του χρόνου θα γίνει σταδιακή ανάρτηση των χαρτών και εντός του πρώτου εξαμήνου του 2011 οι πρώτοι δασικοί χάρτες θα είναι πραγματικότητα, με προτεραιότητα τις ευάλωτες περιοχές της Αττικής που έχουν γίνει βορά καταπατητών μετά τις πυρκαγιές.

Όσο για τους πολίτες που διεκδικούν δικαιώματα επί των δεκάδων χιλιάδων εκτάσεων που χαρακτηρίζονται δασικές ή χορτολιβαδικές, θα πρέπει να αποδείξουν την αλλαγή χρήσης τους με τεκμήριο τις αεροφωτογραφίες του 1945 ή του 1960 και εφόσον επιβεβαιωθεί ότι δεν είναι δασικές, να αποδείξουν την κυριότητά τους επί αυτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που καλούμαστε να ψηφίσουμε αποτελεί ένα τεράστιο εγχείρημα που εντάσσεται στη συνολική δέσμευση της Κυβέρνησης για την ορθολογική, συστηματική και διαφανή διαχείριση των πόρων που προορίζονται για τις διάφορες δράσεις, εν προκειμένω για τις περιβαλλοντολογικές δραστηριότητες.

Επιτέλους, καταρτίζονται δασικοί χάρτες και μπαίνει τέλος στην αυθαιρεσία. Επιτέλους, γίνεται αποτελεσματική η χρηματοδότηση των περιβαλλοντολογικών δράσεων. Όλοι μας οφείλουμε να επικροτήσουμε αυτήν την προσπάθεια του ΥΠΕΚΑ και να υπερψηφίσουμε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Μαρία Θεοχάρη.

Καλείται στο Βήμα ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας από το Νομό Αχαΐας κ. Μιχαήλ Μπεκίρης.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στις 4 Οκτωβρίου του 2009 το ΠΑΣΟΚ δημιούργησε την ψευδαίσθηση στις Ελληνίδες και στους Έλληνες ότι ήλθε επιτέλους, η εποχή να φάνε με «χρυσά κουτάλια». Είπατε συνειδητά ψεύδη σε όλους. Κυρίως, όμως, είπατε ψεύδη στους εαυτούς σας ότι ήλθε η ώρα των μεγάλων αλλαγών, των μεγάλων τομών, της προόδου και της ευημερίας. Αλλά, τελικά το μόνο που έμεινε χαραγμένο στο μυαλό όλων ήταν η κυνική δήλωση του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης ότι «τελικά τα λεφτά δεν υπάρχουν γιατί τα φάγατε».

Υφαρπάξατε την ψήφο των πολιτών, κοροϊδεύοντας ένα ολόκληρο έθνος για να το οδηγήσετε τελικά στο πιο αντιδημοκρατικό, τυραννικό καθεστώς, εκχωρώντας τη λαϊκή κυριαρχία –και πολύ φοβόμαστε και την εθνική– σε τρίτους.

Αν όλα σας ικανοποιούν, είσατε άξιοι της μοίρας σας ως κίνημα, ως πρόσωπα, ως εμπνευστές και πρωταγωνιστές στην οικονομική και κοινωνική ανέχεια που ενσυνείδητα οδηγείτε τον ελληνικό λαό.

Κυρία και κύριε της Συμπολίτευσης, για το μόνο που ίσως μπορεί κάποιος να σας συγχαρεί τον ένα χρόνο που βρίσκεστε στην Κυβέρνηση, είναι η ευρηματικότητα στους τίτλους των νομοσχεδίων που φέρνετε για συζήτηση και ψήφιση στη Βουλή. Ακούγοντας ή διαβάζοντας κάποιος τον τίτλο του υπό συζήτηση νομοσχεδίου, του δημιουργείται η λανθασμένη –ασφαλώς– εντύπωση, η ψευδαίσθηση ότι πλέον υπάρχει στρατηγικός σχεδια-

σμός περιβαλλοντικών παρεμβάσεων, πακτωλός χρημάτων στο Πράσινο Ταμείο για «πράσινες» δράσεις και ότι η χώρα, ως διά μαγείας, αποκτά πλέον δασικούς χάρτες.

Επειδή θέλω να είμαι όσο δίκαιος μπορώ απέναντι στην Κυβέρνηση, δεν αμφισβητώ τις προθέσεις σας ούτε το οποιονδήποτε όραμά σας για το περιβάλλον. Αμφισβητώ, όμως, ευθέως την αποτελεσματικότητά σας για τον απλούστατο λόγο ότι για άλλη μία φορά η υποτιθέμενη καινοτομία που εισάγεται δεν συνοδεύεται, δεν ταυτίζεται με το περιεχόμενο του νομοσχεδίου. Διατυπώνουμε σοβαρές επιφυλάξεις και αμφιβολίες εάν και κατά πόσο ο καθόλα αποδεκτός, μεγαλεπήβολος στόχος που έχετε θέσει μπορεί να υλοποιηθεί, για να μη μιλήσουμε καλύτερα για υλοποίηση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα προχωρήσω σε τρεις σύντομες παρατηρήσεις που μπορούν άμεσα να αποδημήσουν τον κατά τα άλλα εύχο τίτλο του νομοσχεδίου σας, προκειμένου να αποδείξουμε και τις επιφυλάξεις και τις ενστάσεις μας.

Πρώτον, μιλάτε για χρηματοδότηση περιβαλλοντικών παρεμβάσεων.

Ποιος μπορεί να πιστέψει ότι μπορεί να λειτουργήσει Στρατηγική Επιτροπή Περιβαλλοντικής Πολιτικής, της οποίας προϊστάσθε και εισηγείσθε στον εαυτό σας, κυρία Υπουργέ –άλλο παράδοξο κι αυτό– όταν, όπως σας ανέφερε ο κ. Κυριάκος Μητσοτάκης στην αρμόδια επιτροπή, δύο αντίστοιχες θεσμοθετημένες επιτροπές, που θα μπορούσαν να αποτελέσουν κι αυτές χρήσιμα εργαλεία δουλειάς, είναι τελείως αδρανείς και ανενεργές;

Δεύτερον, μιλάτε για Πράσινο Ταμείο. Μα, αν είχατε τα λεφτά, τα οποία ισχυρίζεστε ότι μπορείτε να συγκεντρώσετε, γιατί τόσο καιρό δεν τα αξιοποιείτε; Οι δράσεις του Πράσινου Ταμείου, εκτός της κάλυψης των μισθών και των λειτουργικών εξόδων, πώς διασφαλίζετε ότι θα αφορούν μεγάλα έργα περιβαλλοντικής προστασίας κι όχι μικροεργακία κομματικών εξυπηρέτησεων; Πώς προτίθεστε να συνδυάσετε και να διαχειριστείτε τους όποιους πόρους του ταμείου με το ΕΣΠΑ, χωρίς ολοκληρωμένο στρατηγικό σχεδιασμό;

Τρίτον, όσον αφορά τους δασικούς χάρτες, εδώ και τόσους μήνες, παρά τη ρητή σας δέσμευση, δεν έχετε φέρει ακόμα ολοκληρωμένη δασική νομοθεσία, αφήνοντας μετέωρο στην ουσία τον ορισμό του δάσους. Δεν είναι παράλογο, λοιπόν, κι αντιφατικό να μιλάτε για σύνταξη δασικών χαρτών, χωρίς να έχετε ξεκαθαρίσει το τι είναι δάσος; Δεν σας έχει απασχολήσει η άποψη του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά πόσο η σύνταξη δασικών χαρτών πρέπει να προηγείται της διαδικασίας της κτηματογράφησης, λαμβάνοντας υπ' όψιν το γεγονός ότι εντός τριάντα ημερών από την κήρυξη μιας περιοχής υπό κτηματογράφηση, η αρμοδιότητα σύνταξης των δασικών χαρτών φεύγει από τις δασικές υπηρεσίες και πηγαίνει στο Κτηματολόγιο;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όταν κάποιος ακούει για πράσινη ανάπτυξη, δικαιολογημένα πιστεύει ότι αυτή συνδέεται με σύγχρονες μεθόδους, με χαμηλό κόστος, με μηδενική γραφειοκρατία, με ευέλικτους δρόμους. Συνδέεται, δηλαδή, άμεσα με το μέλλον. Εσείς, όμως, κάνετε ακριβώς το αντίθετο. Πνίγεται τη σύγχρονη σε έμπνευση πρωτοβουλία σας στη δυσσομία της γραφειοκρατίας, των πληρωμένων επιτροπών και των παραεπιτροπών, των προέδρων, των αντιπροέδρων και των γραμματέων, συνεχίζοντας το γνωστό κράτος του ΠΑΣΟΚ, από το οποίο δεν μπορούμε να ξεφύγουμε.

Δυστυχώς, η απάντησή σας στη μεγάλη πρόκληση, που στα χαρτιά δημιουργείτε και στην πράξη θάβετε, είναι η ευνοιοκρατία και η διασπάθιση του δημοσίου χρήματος. Πού είναι ο στόχος της πάταξης της γραφειοκρατίας; Πού είναι η δήθεν προσπάθεια περιορισμού των εξόδων, τη στιγμή, μάλιστα, που ζητάτε συνεχώς θυσίες από τον ήδη οικονομικά στραγγαλισμένο ελληνικό λαό;

Αυτά δεν προκύπτουν από το νομοσχέδιο, το οποίο σήμερα συζητούμε. Ο δρόμος που ακολουθείτε είναι εντελώς αντίθετος από αυτόν που οι δανειστές σας σας ζητούν, όχι, όμως, επ' ωφελεία των πολιτών, αλλά επ' ωφελεία των κομματικών σας φίλων.

Κυρία και κύριοι της Κυβέρνησης, αντί στην ανάπτυξη, μας οδηγείτε στην ύφεση. Αντί για νέες θέσεις εργασίας, κάθε μέρα, δυστυχώς, αντικρίζουμε «λουκέτα» στις επιχειρήσεις. Αντί για το σύνθημα του κ. Παπανδρέου «λεφτά υπάρχουν», παντού υπάρχει ανέχεια, φτώχεια, ανεργία. Και να είχατε καλές προθέσεις, δεν μπορεί πλέον να σας πιστέψει κανένας. Τα έργα σας, ο απολογισμός σας οδηγεί σε άλλα συμπεράσματα. Και ο πιο φανατικός σας οπαδός δυσανασχετεί με την τακτική σας. Δεν πιστεύει σε καμία περίπτωση ότι μπορείτε να οδηγήσετε τον τόπο στην ανάπτυξη, όχι γιατί δεν θέλετε, αλλά γιατί απλά είστε κατώτεροι των περιστάσεων.

Όσον αφορά την πράσινη ανάπτυξη, την πράσινη ενέργεια, τα πράσινα κτήρια, τα πράσινα σχολεία, τα πράσινα θρανία, οι πολίτες πλέον τα συνδέουν, όπως τους έχετε καταντήσει -κι όχι άδικα- με τα «πράσινα άλογα» και με την κυριολεκτική και με τη μεταφορική έννοια του όρου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλλης): Ευχαριστούμε τον κ. Μπεκίρη.

Στο σημείο αυτό θα μου επιτρέψετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να κάνω μία ενημερωτική παρέμβαση, πριν συνεχίσουμε με τους ομιλητές επί του νομοσχεδίου, σε σχέση με τις αλλαγές του Κανονισμού που ψηφίσαμε πριν από τη λήξη της Ολομέλειας -όπως θα θυμάστε- τον περασμένο Ιούλιο, πριν από τη λήξη της Α' Συνόδου της Βουλής.

Είχα εισηγηθεί τροποποιήσεις στον Κανονισμό της Βουλής, οι οποίες και έγιναν δεκτές από το Σώμα στη συνεδρίαση της Ολομέλειας στις 16 Ιουλίου του 2010. Οι περισσότερες, μάλιστα, από τις αλλαγές αυτές έγιναν ομόφωνα δεκτές.

Οι αλλαγές αποσκοπούν, κυρίως, στη βελτίωση της ποιότητας -υπογραμμίζω «της ποιότητας»- του παραγόμενου νομοθετικού έργου και στην αναβάθμιση, επίσης, της διαφάνειας στην κοινοβουλευτική διαδικασία.

Έχω πει πολλές φορές ότι στο Κοινοβούλιο νομοθετούμε -κατά την άποψή μου- με γρήγορους, ορισμένες φορές πολύ γρήγορους, ρυθμούς. Διαχρονικά, ψηφίζονται κάθε χρόνο δεκάδες νομοσχέδια. Αλλά, η ταχύτητα ενίοτε αποβαίνει σε βάρος της ποιότητας και θα πρέπει να δώσουμε ιδιαίτερη βαρύτητα στην κατεύθυνση της ποιότητας της νομοθετικής λειτουργίας.

Η ισχύς των νέων διατάξεων, στις οποίες περιληπτικά θα αναφερθώ πιο κάτω, που αφορούν το κοινοβουλευτικό μέρος άρχισε ήδη με την έναρξη της Β' Συνόδου της τρέχουσας περιόδου της Βουλής, δηλαδή, η ισχύς του νέου Κανονισμού και των νέων ρυθμίσεων άρχισε από τη Δευτέρα 4 Οκτωβρίου. Για το λόγο αυτόν, θα ήθελα να σας υπενθυμίσω τις βασικές τροποποιήσεις, ώστε να καταστεί ευχερέστερο το έργο το δικό σας κατά την εφαρμογή των νέων διατάξεων.

Σημειώνω, βέβαια, ότι για τις αλλαγές αυτές έχετε ήδη ενημερωθεί γραπτά. Σας έχω αποστείλει αναλυτικό ενημερωτικό σημείωμα. Και, βέβαια, οι αλλαγές αυτές θα περιλαμβάνονται και στη νέα έκδοση του Κανονισμού της Βουλής, ο οποίος θα σας διανεμηθεί σύντομα, εντός των επόμενων ημερών.

Ειδικότερα, οι σημαντικότερες αλλαγές είναι οι εξής:

Κατά το στάδιο της νομοθετικής διαδικασίας -θα λέγαμε- τα κατατιθέμενα νομοσχέδια πρέπει πλέον να συνοδεύονται κατά την κατάθεσή τους υποχρεωτικά από έκθεση αξιολόγησης των συνεπειών των προτεινόμενων ρυθμίσεων. Περαιτέρω, τα κατατιθέμενα νομοσχέδια πρέπει να συνοδεύονται κατά την κατάθεσή τους και από έκθεση επί της δημόσιας διαβούλευσης που έχει προηγηθεί.

Ο αρμόδιος Υπουργός, όταν θέτει σχεδιαζόμενη νομοθετική πρωτοβουλία στη δημόσια διαβούλευση, οφείλει να ενημερώνει εγγράφως τα μέλη της αρμόδιας Διαρκούς Επιτροπής, αποστέλλοντας τα κείμενα που τίθενται προς διαβούλευση. Δηλαδή, στην αρχή, στην έναρξη της δημόσιας διαβούλευσης, θα πρέπει να ενημερώνονται τα μέλη της αρμόδιας επιτροπής γραπτώς και αναλυτικά με το κείμενο που τίθεται προς διαβούλευση.

Αυτή η ρύθμιση καταργεί την υπάρχουσα πρόβλεψη του άρθρου 36, παράγραφος 7, του Κανονισμού της Βουλής, σύμφωνα με την οποία εγένετο μία προφορική ενημέρωση πριν από την

κατάθεση του νομοσχεδίου. Επρόκειτο για μία προφορική ενημέρωση, πολλές φορές σε γενικές γραμμές, περί της πρόθεσης του Υπουργού να φέρει νομοσχέδιο στη Βουλή, ενώ τώρα υποχρεωτικά με την έναρξη της δημόσιας διαβούλευσης, θα πρέπει να αποστέλλεται στα μέλη της επιτροπής, όπως είπα, το κείμενο του προτεινόμενου νομοσχεδίου, της προτεινόμενης ρύθμισης.

Ως προς την επεξεργασία των νομοσχεδίων στις κοινοβουλευτικές επιτροπές, στο στάδιο αυτό καθαυτό της έναρξης της νομοθετικής πλέον λειτουργίας στη Βουλή, καθιερώνεται στάδιο διπλής ανάγνωσης των νομοσχεδίων -το σύστημα της διπλής ανάγνωσης εφαρμόζεται σε πολλά κοινοβούλια άλλων χωρών και στο Ευρωκοινοβούλιο- από την αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Αυτό σημαίνει ότι η επεξεργασία και η εξέταση γίνεται σε δύο στάδια που απέχουν επτά πλήρεις ημέρες μεταξύ τους. Κατά το πρώτο στάδιο γίνεται συζήτηση επί της αρχής και επί των άρθρων. Δηλαδή, το νομοσχέδιο κατατίθεται μετά από το τρίήμερο της μελέτης που είναι απαραίτητο και μπορεί να ξεκινήσει η συνεδρίαση της επιτροπής.

Αυτή η συνεδρίαση και επεξεργασία στην επιτροπή έχει δύο στάδια, δύο αναγνώσεις. Επαναλαμβάνω ότι κατά το πρώτο στάδιο γίνεται συζήτηση στην επιτροπή επί της αρχής και επί των άρθρων και στο μεσοδιάστημα, μέχρι δηλαδή να παρέλθει το διάστημα των επτά ολόκληρων ημερών για να ολοκληρωθεί η συζήτηση και η ψήφιση του νομοσχεδίου στην αρμόδια επιτροπή, σ' αυτό το διάστημα δίνεται η δυνατότητα στα μέλη της επιτροπής να υποβάλουν στον αρμόδιο Υπουργό διά του Προέδρου της επιτροπής, προτάσεις και βελτιώσεις, επί των οποίων ο Υπουργός λαμβάνει θέση στη δεύτερη ανάγνωση. Το ίδιο δικαίωμα, δηλαδή για προτάσεις και βελτιώσεις, έχει και κάθε Ειδική Μόνιμη Επιτροπή της Βουλής, η οποία μπορεί να διατυπώνει γνώμη, εφόσον το νομοσχέδιο ή η πρόταση νόμου εμπίπτουν στην αρμοδιότητά της.

Στη δεύτερη ανάγνωση, μετά την παρέλευση του επταήμερου στην επιτροπή, γίνεται εκ νέου συζήτηση και ψήφιση επί ενός εκάστου των άρθρων. Άρα δίδεται η δυνατότητα σ' αυτό το διάστημα να υποβληθούν προτάσεις και παρατηρήσεις. Πρέπει να λάβει υπ' όψιν και να τοποθετηθεί επί αυτών των προτάσεων και παρατηρήσεων ο αρμόδιος Υπουργός, ο οποίος έτσι έχει και τη δυνατότητα να εμβαθύνει, θα έλεγα, πολύ περισσότερο στις διατάξεις και να φροντίσει, ώστε το τελικό νομοσχέδιο, όταν έρθει η ώρα για την τελική συζήτηση μετά το επτάήμερο και την ψήφιση κατ' άρθρο του νομοσχεδίου αυτού, να είναι ποιοτικά πολύ καλύτερο το νομοσχέδιο.

Ως προς την ημερομηνία και το χρόνο κατάθεσης των νομοσχεδίων στη Βουλή, να σας πω ότι η κατάθεση των νομοσχεδίων κάθε εβδομάδα θα γίνεται έως και την ημέρα Πέμπτη και ώρα 20.00', δηλαδή έως το βράδυ της Πέμπτης και η κατάθεση τροπολογιών κάθε εβδομάδα θα γίνεται το αργότερο μέχρι την Παρασκευή το μεσημέρι και ώρα 13.00'.

Με αυτόν τον τρόπο, οι αλλαγές που επιφέρουμε με το νέο Κανονισμό, θέτουν τέρμα στις τροπολογίες της τελευταίας στιγμής ή ακόμα και στην κατάθεση νομοσχεδίου στο τέλος της εβδομάδας, αργά την Παρασκευή, γιατί όλα αυτά δημιουργούσαν ένα πρόβλημα και στο να είναι έγκαιρη η ενημέρωση των Βουλευτών και της κοινής γνώμης. Και, βέβαια, με τις τροπολογίες της τελευταίας στιγμής δημιουργούνταν πολλά προβλήματα, όπως γνωρίζετε. Άρα τίθεται ένα συγκεκριμένο χρονικό όριο και μ' αυτόν τον τρόπο τίθεται και ένα τέλος σε διαχρονικές πρακτικές του παρελθόντος.

Επίσης, οι αλλαγές του Κανονισμού προβλέπουν τη σύσταση νέων κοινοβουλευτικών επιτροπών, στην κατεύθυνση, όπως είπα, της ενίσχυσης της διαφάνειας διά του ελέγχου από τη Βουλή για σημαντικά θέματα. Σύμφωνα με τις νέες διατάξεις του Κανονισμού της Βουλής, συστήνονται δύο νέες Ειδικές Διαρκείς Επιτροπές. Η μία είναι η Επιτροπή Εξοπλιστικών Προγραμμάτων και Συμβάσεων, η οποία ήδη λειτουργούσε τους προηγούμενους μήνες με απόφασή μου, ως υποεπιτροπή -πλέον έχουμε Διαρκή Επιτροπή Εξοπλιστικών Προγραμμάτων και Συμβάσεων, η οποία θα παρακολουθεί και θα εξετάζει την εφαρμογή εξοπλιστικών προγραμμάτων και συμβάσεων αμυντικού υλικού- και η Επιτροπή για την Παρακολούθηση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης,

με αντικείμενο την παρακολούθηση της λειτουργίας και της εξέλιξης του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης.

Παράλληλα, συστήνεται Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή. Αυτό είναι μία μεγάλη αλλαγή, γιατί μέσω αυτού του Γραφείου Ειδικής Υπηρεσίας στη Βουλή, θα έλεγα, που θα έχει αρμοδιότητες μεταξύ άλλων την παρακολούθηση της εξέλιξης του προϋπολογισμού του κράτους, τη συγκέντρωση πληροφοριών, την ανάλυση και αξιολόγηση στοιχείων του προϋπολογισμού και την υποβοήθηση, βέβαια, του έργου της Ειδικής Επιτροπής Απολογισμού και Γενικού Ισολογισμού του Κράτους και την υποβοήθηση της Επιτροπής Ελέγχου και Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του Κράτους, καθώς και της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, θα συντάσσονται επίσης εκθέσεις σχετικά με την τήρηση των δημοσιονομικών στόχων που τίθενται στο μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής.

Αυτό σημαίνει ότι με τη λειτουργία αυτού του Γραφείου, του οποίου θα προϊστάνται ειδικοί επιστήμονες, προσωπικότητες που έχουν εμπειρία -και θα είναι ευρύτερης αποδοχής- αντιλαμβανόμαστε όλοι ότι το Κοινοβούλιο πλέον μέσα από κανόνες διαφάνειας θα ελέγχει συνεχώς και διαρκώς την εφαρμογή του κρατικού προϋπολογισμού που ψηφίζει η Βουλή των Ελλήνων.

Υπενθυμίζω, επίσης, ότι με την αλλαγή του Κανονισμού της Βουλής από τον περασμένο Απρίλιο, το Κοινοβούλιο συνέβαλε σ' αυτήν την προσπάθεια ενίσχυσης της διαφάνειας, θεσπίζοντας πλέον τη συμμετοχή της Βουλής στη διαδικασία επιλογής των επικεφαλής της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής. Η Ελληνική Στατιστική Αρχή δεν είναι πλέον μία απλή δημόσια υπηρεσία, τους επικεφαλής της οποίας διορίζει ο εκάστοτε Υπουργός Οικονομικών. Η Ελληνική Στατιστική Αρχή είναι πλέον μία νέα Ανεξάρτητη Διοικητική Αρχή και η επιλογή του προέδρου, του αντιπροέδρου και δύο μελών της διοίκησής της, γίνεται με ομοφωνία -όπως έγινε- ή τουλάχιστον με αυξημένη πλειοψηφία 4/5 από τη Διάσκεψη των Προέδρων.

Εδώ και μερικούς μήνες έχει αναλάβει πλέον αυτή η Ανεξάρτητη Αρχή το έργο της και δι' αυτού του τρόπου λειτουργίας και μέσω της διαφάνειας, ευελπιστούμε όλοι ότι θα υπάρχει από εδώ και πέρα πλέον η ακρίβεια των στοιχείων. Είναι γνωστά τα τεράστια προβλήματα που δημιουργήθηκαν στο παρελθόν και οι αρνητικές επιπτώσεις που υπήρξαν στην αξιοπιστία της χώρας μας λόγω των ανακριβών ή ατελών στοιχείων που επεξεργάζονταν η Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία μέχρι στιγμής. Έχουμε, λοιπόν, τώρα πλέον τη διασφάλιση, επαναλαμβάνω, της λειτουργίας ως Ανεξάρτητης Αρχής.

Θα ήθελα τώρα να πω δύο λόγια για τον κοινοβουλευτικό έλεγχο των δημοσίων συμβάσεων σημαντικών, μεγάλων ποσών. Κάθε Διαρκής Επιτροπή πρέπει να ενημερώνεται για κάθε δημόσια σύμβαση έργου, υπηρεσιών, προμηθειών και κάθε σύμβαση που αφορά σε αγορά, εκποίηση και εκμετάλλευση ακινήτων, που συνάπτεται είτε από Υπουργεία της αρμοδιότητάς της οικείας επιτροπής είτε από εποπτευόμενα από τα εν λόγω Υπουργεία, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, των οποίων τη διοίκηση ορίζει το ελληνικό δημόσιο, είτε από δημόσιες επιχειρήσεις ή οργανισμούς επί των οποίων εφαρμόζεται το άρθρο 49 Α' του Κανονισμού της Βουλής και εφόσον το ύψος της σύμβασης υπερβαίνει το ποσό των 20.000.000 ευρώ. Αυτό σημαίνει ότι σε όλες αυτές τις περιπτώσεις θα γίνεται υποχρεωτικά ενημέρωση της αρμόδιας επιτροπής.

Και κλείνω μιλώντας για τον κοινοβουλευτικό έλεγχο. Με στόχο να αποκτήσει ο κοινοβουλευτικός διάλογος σ' αυτήν την Αίθουσα, στο πλαίσιο του κοινοβουλευτικού ελέγχου, περισσότερη αμεσότητα και περισσότερη ζωντάνια, θα έλεγα, έχουμε αλλάξει το σχετικό άρθρο και πλέον ο νέος Κανονισμός προβλέπει ότι ο ίδιος ο ερωτών Βουλευτής, στις επίκαιρες ερωτήσεις για παράδειγμα, θα διατυπώνει την ερώτησή του για δύο λεπτά. Δηλαδή, αυτό που ξέραμε μέχρι τώρα, ο Προεδρεύων να αναγιγνώσκει το κείμενο του ερωτώντος Βουλευτή, ανήκει στο παρελθόν. Δίδεται πλέον το δικαίωμα στον ερωτώντα να διατυπώνει την ερώτησή του ο ίδιος με τον τρόπο που αυτός θέλει, μετά θα απα- ντά πρωτολογώντας ο ερωτώμενος Υπουργός, θα υπάρχει η τοποθέτηση πάλι του ερωτώντος και θα κλείνει τη συζήτηση με τη

δεύτερη τοποθέτησή του ο ερωτώμενος Υπουργός.

Πρέπει να πω ότι επειδή αυτό σημαίνει προσθήκη χρόνου στην όλη διαδικασία θα πρέπει να τηρούμε απαρέγκλιτα τους χρόνους. Διότι τώρα ο ερωτών έχει τη δυνατότητα, αντί των τριών μόνο λεπτών κι άλλων δύο λεπτών στην αρχή, στη διατύπωση της ερώτησής του. Άρα θα πρέπει να τηρούνται οπωσδήποτε οι χρόνοι που προβλέπει πλέον ο Κανονισμός.

Αυτές είναι οι βασικότερες των αλλαγών και εκτιμώ ότι οι ανωτέρω ρυθμίσεις θα συμβάλουν τόσο στην ενίσχυση της διαφάνειας, όπως είπα, όσο και στη βελτίωση της ποιότητας του νομοθεσίου, δηλαδή του νομοθετικού και γενικότερα του κοινοβουλευτικού έργου. Αλλά ταυτόχρονα με τις ρυθμίσεις αυτές εκτιμώ ότι δίδεται μία ώθηση ουσιαστική στην αναβάθμιση της λειτουργίας του Βουλευτή και του ρόλου του στη νομοθετική παραγωγή, για τους λόγους που ανέφερανωρίτερα, με τις δύο αναγνώσεις, με τη δυνατότητα στο ενδιαμέσο των επτά ημερών οι Βουλευτές να καταθέτουν τις απόψεις τους και ο Υπουργός να πρέπει να τοποθετείται επ' αυτών. Άρα υπάρχει μεγαλύτερη χρονική άνεση στην επεξεργασία των νομοσχεδίων ενώπιον της επιτροπής αλλά και πολύ ουσιαστικός ρόλος των Βουλευτών.

Και πιστεύω ότι μ' αυτόν το ρόλο θα επιτύχουμε -εύχομαι σε ένα μεγάλο βαθμό, σε ό,τι αφορά τη νομοθετική παραγωγή- την ποιότητα. Όλα αυτά σημαίνουν βέβαια ότι «δυσκολεύουν» οι διαδικασίες αυτές τους εκάστοτε Υπουργούς της εκάστοτε κυβέρνησης. Γίνεται αντιληπτό αυτό. Αλλά όπως είχαμε πει με τον Πρωθυπουργό -και ο ίδιος κατά τις προγραμματικές δηλώσεις αλλά και εγώ προσωπικά κατά την ανάληψη των καθηκόντων μου- δεν θα πρέπει να έχει τόση σημασία η ποσότητα του παραγόμενου νομοθετικού έργου αλλά η ποιότητα του παραγόμενου νομοθετικού έργου. Έχουν ενημερωθεί βέβαια και όλοι οι Υπουργοί.

Απευθυνόμενος και στους Υπουργούς επαναλαμβάνω με προσοχή να διαβάσουν τα ενημερωτικά κείμενα που στείλαμε και σ' αυτούς και θα σας παρακαλούσα και εσείς να μελετήσετε το ενημερωτικό κείμενο που σας έχω αποστείλει και είμαι βέβαιος ότι θα είναι ουσιαστική και καθολική η συνδρομή σας στην υλοποίηση του σκοπού για τον οποίο προχωρήσαμε σ' αυτές τις αλλαγές του Κανονισμού.

Σας ευχαριστώ.

Συνεχίζουμε τώρα με τον κατάλογο των ομιλητών. Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης, Βουλευτής του ΛΑΟΣ στη Β' Αθήνων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η ιστορία της προστασίας του περιβάλλοντος στην Ελλάδα χαρακτηρίζεται από μία τεράστια υποκρισία και μιλάω για το περιβάλλον το αστικό και το φυσικό.

Ας έρθουμε στο αστικό. Πέρασα προχθές έξω από το άλσος στου Γουδι, όπου διοργάνωσε το φεστιβάλ της νεολαίας του ο ΣΥΡΙΖΑ. Όποιος περάσει και σήμερα ακόμα, όσοι είδαν μετά την εν λόγω επέλαση το άλσος, σίγουρα θα έφριξαν από την άθλια εμφάνισή του αμέσως μετά το τέλος των εκδηλώσεων των εν λόγω νεολαίων, οι οποίοι επαίρονται ότι είναι και οικολόγοι. Βουνά από σκουπίδια στο άλσος, κουρελαρία, χαρτούρα, ένα απίστευτο σκουπιδομάνι στο άλσος Γουδι, σωρεία από πλαστικά μπουκάλια, πεταμένα παντού, όπου λάχει, δίνουν την εικόνα μίας τριτοκοσμικής χώρας.

Αυτή είναι, λοιπόν, η ασύλληπτη βρώμα την οποία άφησαν πίσω τους οι οικολόγοι της αριστεράς και της προόδου! Υποκρισία λοιπόν, αναφορικά με το αστικό και το φυσικό περιβάλλον σε διάφορα επίπεδα.

Έρχομαι σε άλλο παράδειγμα. Ενώ το ΠΑΣΟΚ χαλούσε τον κόσμο ως αντιπολίτευση για την τσιμεντοποίηση του Ελληνικού, τώρα που έρχεται η καταιγίδα, όπως μας λένε, των επενδύσεων από το Κατάρ, όλοι σιωπούν με πρώτο το Υπουργείο Περιβάλλοντος.

Είναι υποκρισία και για τα τρία-τέσσερα, όλα κι όλα, δέντρα που απέμειναν πλέον στην Πεντέλη. Σχήμα λόγου είναι το τρία-τέσσερα, αλλά έχουν μείνει ελάχιστα και η Πεντέλη έχει καταστραφεί. Κανείς δεν έκανε ούτε μία αντιπυρική ζώνη μετά την περσινή καταστροφή, ούτε ένα δέντρο δεν φύτεψε το κράτος και ξαφνικά το Υπουργείο Περιβάλλοντος ξιφουλκεί και αμφισβητεί

τα όρια του Δήμου Αγίου Στεφάνου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Τι να πει κανείς; Ενός δήμου, που είναι περίπου ενενήντα χρόνια εκεί με σαφή και οριοθετημένη περιοχή, που ουδέποτε αμφισβητήθηκε ή ακυρώθηκε, το Υπουργείο Περιβάλλοντος αμφισβητεί τα όρια του.

Αυτό είναι υποκρισία και σουρεαλισμός και από το Δασαρχείο Πεντέλης, το οποίο πρέπει να είναι ίσως το μοναδικό δασαρχείο της Ευρώπης χωρίς δάσος. Επίσης και ο δασάρχης Πεντέλης, ίσως πρέπει να είναι ο μοναδικός δασάρχης της Ευρώπης, ο οποίος δεν έχει δάσος, αλλά παρ' όλα αυτά είναι δασάρχης. Είναι σαν αυτό που λέμε μητροπολίτης με ιστορικό τίτλο, δεν έχουμε ποιμνίο, είμαστε μητροπολίτες με ιστορικό τίτλο. Κάπως έτσι είναι, επί τιμή δασάρχης, ας το πούμε έτσι, ο δασάρχης Πεντέλης, αφού κήκιναν τα πάντα και δεν αναδασώθηκε τίποτα εκεί που κήκε, για την Πεντέλη μιλάω, μεταξύ άλλων.

Και ενώ είναι τύποις δασάρχης, ξαφνικά άνθρωποι που έχουν πάρει νομίμως οικοπέδα εκεί, πήραν νόμιμη άδεια, έχτισαν σεβόμενοι το νόμο, νομοταγείς δηλαδή πολίτες, πάνε στο δασαρχείο και βλέπουν ανηττημένους τους δασικούς χάρτες και βλέπουν εκεί που είναι χτισμένα τα σπίτια τους πολεοδομημένο σχέδιο πόλεως, πολεοδομημένη περιοχή με νόμιμες άδειες, βλέπουν ότι είναι αναδασωτέα τα σπίτια τους. Τα σπίτια τους -τα νόμιμα σπίτια τους, με νόμιμες άδειες- είναι ξαφνικά αναδασωτέα.

Ενώ δεν έχει μείνει λοιπόν ούτε μαρούλι στην Πεντέλη -όχι δέντρο ούτε μαρούλι δεν έχει μείνει- εμείς ξαφνικά ζητάνε ως δικαιοσύνη και αναδασώνουμε χτισμένα σπίτια μέσα σε σχέδιο πόλεως και πολεοδομημένη περιοχή και τρέχουν οι νομοταγείς πολίτες στο Συμβούλιο της Επικρατείας και πληρώνουν ένα κάρο λεφτά για να κάνουν ενστάσεις, για να αποδείξουν ότι δεν είναι ελέφαντες, δηλαδή ότι ήταν νομοταγείς, έχτισαν νόμιμα το σπίτι τους σε σχέδιο πόλεως αναγνωρισμένο από το κράτος σε πολεοδομημένη περιοχή. Ξαφνικά ένα κράτος σαν τρελός ηγεμόνας το κάνει δάσος το σπίτι του άλλου, το νόμιμο σπίτι του άλλου το κάνει δάσος.

Και ενώ περιμένεις τέτοιες σχιζοφρενικές καταστάσεις, όπως και οι άλλες στον Άγιο Στέφανο να λύνονται σε χρόνο μηδέν, εν τούτοις εξακολουθούν να σέρνονται για χρόνια.

Και ενώ για οκτώ, όλους κι όλους, δήμους φτιάχτηκαν δασικοί χάρτες και σ' αυτούς ακόμα υπάρχουν απίστευτα λάθη, τα οποία θα έδιναν τροφή άνετα για παράδειγμα στο «Αλ Τσαντίρι Νιουζ» ή στο «Ράδιο Αρβύλα». Και όλα αυτά όταν μιλάμε για 175 εκατομμύρια για τους νέους δασικούς χάρτες.

Μου απάντησε ο συμπαθής Υφυπουργός κ. Μωραϊτης ότι υπάρχουν νέοι χάρτες οι οποίοι φτιάχνονται και επικαιροποιούνται οι προϋπάρχοντες. Αυτά τα 175 εκατομμύρια τα οποία, κύριε Υφυπουργέ, είναι τα λεφτά που θα πάρετε φέτος από την περαίωση, θα τα δώσετε για δασικούς χάρτες. Καινούργιους κάνετε, επικαιροποιείτε τους παλιούς; Μα εδώ οι παλαιοί περιλαμβάνουν τερατώδη λάθη όπως ανέφερα όπου πολεοδομημένες περιοχές ξαφνικά γίνονται δάση.

Καταθέτω την απάντηση του Υφυπουργού κ. Μωραϊτη, σχετικά με τους δασικούς χάρτες.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα απάντηση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και παραμένει το ερώτημα αν θα φτιαχτούν καινούργιοι, με τα 175 εκατομμύρια ευρώ ή αν θα επικαιροποιηθούν οι λανθασμένοι παλαιοί.

Θετικό είναι το γεγονός ότι ο Αναπληρωτής Υπουργός κ. Σηφουνάκης δέχτηκε την πρόταση του κ. Πολατίδη, του ειδικού αγορητή μας και απάλειψε τη φράση «εφόσον είναι τεχνικά δυνατόν» η οποία περιγράφεται στο άρθρο 14. Στην εποχή της τεχνολογίας τέτοια πράγματα είναι τετριμμένα. Φυσικά υπάρχουν τεχνικές δυνατότητες και φυσικά θα πρέπει να γίνεται η ανάρτηση και ηλεκτρονικά με κάθε δυνατότητα που δίνει η καινούργια τεχνολογία, η νέα τεχνολογία.

Αναφορικά τώρα με το διάλογο πριν την παρουσίαση του νομοσχεδίου, πρέπει να πω ότι δεν έχει απαντηθεί ακόμα, γιατί οι

δασικές υπηρεσίες του κράτους καλούνται εκ των υστέρων να διατυπώσουν τις απόψεις τους στο στάδιο της διαβούλευσης, λες και είναι κοινωνικοί εταίροι. Αναφέρω το έγγραφο, το δελτίο Τύπου της Πανελληνίας Ένωσης Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων, το οποίο και καταθέτω στα Πρακτικά, όπου φαίνεται ότι ο διάλογος έγινε και μετά εκλήθησαν εκείνοι να διατυπώσουν τις απόψεις τους και είναι δασικές υπηρεσίες του κράτους.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δελτίο Τύπου, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πολύ σημαντικό λοιπόν είναι το ζήτημα της Στρατηγικής Επιτροπής Περιβαλλοντικής Πολιτικής, άρθρο 2 παράγραφος 2. Κατ' αρχάς βλέπουμε ότι μετέχουν οι μη κυβερνητικές οργανώσεις - λέει - εθνικής εμβέλειας. Γιατί φωτογραφίζουμε συγκεκριμένες μη κυβερνητικές οργανώσεις; Γιατί φωτογραφίζουμε για παράδειγμα τη «WWF» και τη «Greenpeace»; Εκτός αν δεν είναι έτσι. Αλλά δεν κατανοώ, γιατί δεν μπορούν να βρεθούν κάποιες εξειδικευμένες μη κυβερνητικές οργανώσεις, οι οποίες να χρησιμοποιούνται ανάλογα με το εξειδικευμένο αντικείμενο. Γιατί πρέπει να είναι εθνικής εμβέλειας και γιατί πρέπει να παραβιάζεται η γνωστή αρχή ότι δεν πρέπει να συμπίπτει στο ίδιο πρόσωπο ελεγκτής και ελεγχόμενος; Γιατί πρέπει να πούμε, ότι στο άρθρο 6 παράγραφος 1 τελικοί δικαιούχοι για τη χρηματοδότηση των προγραμμάτων είναι και μη κυβερνητικές οργανώσεις; Πώς, λοιπόν, συμπίπτει ελεγκτής και ελεγχόμενος και γιατί να θέλουμε εθνικής εμβέλειας μη κυβερνητική οργάνωση και όχι τρεις τέσσερις εξειδικευμένες μεγάλες μη κυβερνητικές οργανώσεις;

Τώρα βέβαια για το θέμα των μη κυβερνητικών οργάνωσεων υπάρχουν δύο πράγματα που πρέπει να ειπωθούν. Γιατί μία μη κυβερνητική οργάνωση να προωθεί κυβερνητική πολιτική; Πώς είναι μη κυβερνητική και προωθεί κυβερνητική πολιτική;

Δεύτερον, πώς είναι δυνατόν μη κυβερνητικές οργανώσεις να χρηματοδοτούνται από γιγαντιαίους οργανισμούς με βαριά κυβερνητική σφραγίδα, όπως είναι η Κομισιόν; Ή είσαι μη κυβερνητικός ή είσαι κυβερνητικός, πάντως να είσαι και τα δύο δεν γίνεται. Και είναι γνωστό, ότι πάρα πολλές μη κυβερνητικές οργανώσεις επιδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Νομίζω ότι γενικά υπάρχει με το νομοσχέδιο σας μία ελαφρώς σουρεαλιστική σφραγίδα.

Δεν κάνουμε αναδάσωση, αλλά χαρακτηρίζουμε πολεοδομημένες περιοχές ως «δάση». Δεν κάνουμε επί ενάμιση χρόνο αντιπυρικές περιοχές, ενώ τις είχαμε εξαγγείλει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Προσέξτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι! Κήκιναν πέρυσι όσα κήκιναν στην Αττική και δεν κάναμε αντιπυρικές ζώνες, δεν μπήκε ένα δέντρο. Αντίθετα, χαρακτηρίζουμε με προεδρικά διατάγματα σεληνιακά τοπία, όπου δεν φυτρώνει τίποτα, όπως για παράδειγμα στη Σαρωνίδα και αλλού, ως δασικές περιοχές. Δεν μπορούμε να σβήσουμε πυρκαγιές, δεν χρησιμοποιούμε τον υπερσύγχρονο δορυφόρο, τον οποίο πλήρωσε πανάκριβα ο ελληνικός λαός, δεν έχουμε C4-ι για στοιχειώδη συντονισμό των μέσων κατάσβεσης, αλλά βασανίζουμε τον κόσμο μ' αυτά που γίνονται στον Άγιο Στέφανο και αλλού, όπου 100% νομοταγείς πολίτες ταλαιπωρούνται.

Πολύ απλά, έχουμε ένα κράτος δυνάστη και ένα Υπουργείο Περιβάλλοντος που αντί να περιβάλλει με προστασία το περιβάλλον, βάλλει κατά του Έλληνα πολίτη που είχε την αφέλεια να είναι νομοταγής.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Αϊβαλιώτη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. Κωνσταντίνος Κυλιτζίδης και πρώην Υφυπουργός δασών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΥΛΙΤΖΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο κ. Πετσάλνικος μου έδωσε αφορμή - και δεν το λέω με καμμία κακία και καμμία πρόθεση απαξίωσης

κανενός προσώπου- να θυμηθώ ότι μάλλον ζούμε σε καθεστώς Προεδρικής Δημοκρατίας, όπου οι εξωκοινοβουλευτικοί Υπουργοί και Υφυπουργοί αυξάνονται λογαριθμικά ή κατ' ελάχιστον γεωμετρικά.

Και αυτά θα πρέπει να μας προβληματίσουν, αγαπητέ Πρόεδρε, που προεδρεύετε αυτή τη στιγμή, διότι όλα τα δεινά αυτού του τόπου, δυστυχώς προέρχονται από τη στρεβλή λειτουργία αυτού του πολιτεύματος. Και θα γίνω σαφέστερος.

Μου είναι συμπαθής η κυρία Υπουργός κατά την εξωκοινοβουλευτική της δραστηριότητα. Όμως, δεν νομίζω ότι θα τολμούσε ποτέ κάποιος κοινοβουλευτικός να φέρει σχέδιο νόμου, όπως αυτό του Φεβρουαρίου -αν θυμάμαι καλά, εισήχθη τον Ιανουάριο στην Ολομέλεια- να αφήσει τη χώρα επί επτά, οκτώ μήνες στην ουσία άνευ δασικής νομοθεσίας και μάλιστα με Σύμβαση που έρχεται να εμφανιστεί ερμηνευτικά το 2001 περί των εννοιών «δάσους» και «δασικής εκτάσεως» και σήμερα να φέρνει νομοθέτημα που αναιρεί το μισό προηγούμενο νομοθέτημα περί δασικών χαρτών σε συγκεκριμένα άρθρα, στα πιο ουσιαστικά άρθρα.

Και βεβαίως, αγαπητοί συνάδελφοι, θα θυμάστε ότι τότε ήταν η περίοδος, που προφανώς μάλλον διαγεγραμμένος, θα αποχωρούσα από την παράταξη στην οποία γεννήθηκα, αλλά εκχώρησα τότε τη συνείδησή μου στον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας, για να μη θεωρηθεί ότι υπερασπιζομαι κάτι μετά πάθους, με ιδιότητα και με αλαζονεία: τη γνώση της δασικής νομοθεσίας και της δασικής πολιτικής.

Κυρία Υπουργέ, καταργήσατε διατάξεις συντακτικού νόμου του Συντάγματος περί της εννοίας του «δάσους» και της «δασικής έκτασης» και δεν τις αντικαταστήσατε με άλλες, ως οφειλάτε εκ του Συντάγματος.

Και έρχεστε -και προφανώς ο φίλος μου κ. Θάνος Μωραϊτης μου απαντάει εδώ κατά την αρμοδιότητά του, εκτός βεβαίως της νομοθετικής πρωτοβουλίας την οποία δεν έχει, αφού την έχει η κυρία Υπουργός- και μου απαντάτε σε επίκαιρη και άλλη αναλυτική ερώτηση ότι σκέπτεστε να ρυθμίσετε το θέμα με εγκύκλιο. Και είχα πει και τότε, προς πάσα κατεύθυνση, ότι η εγκύκλιος του ν. 998/1979 έκανε χρόνια να θεωρηθεί νόμος του κράτους στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Τώρα είχαμε Σύμβαση αναθεωρημένο το 2001 με συγκεκριμένη διάταξη περί «δάσους» και «δασικής έκτασης» και συντακτικό νόμο, το ν. 3208, τον οποίο είχε ψηφίσει η δική σας κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Δεν μπορείτε να μιλάτε αυτήν την περίοδο με τέτοιου είδους κείμενα.

Εγώ, κυρία Υπουργέ και αγαπητοί συνάδελφοι -βέβαια, δεν είμαι και δεν υπήρξα ποτέ δικομανής- νομίζω ότι επί του παρόντος ζητήματος λόγω έχει μόνο το Ανώτατο Δικαστήριο του κράτους. Αυτήν τη στιγμή οι δασικές υπηρεσίες αυθαιρετούν με νόμο της ελληνικής πολιτείας, ερμηνεύουν πιθανόν κατά το δοκούν πράξεις χαρακτηρισμών, ή στην καλύτερη των περιπτώσεων, ταλαιπωρούν υποστελεχωμένες και ερημοποιημένες ακόμα περισσότερο τους Έλληνες πολίτες. Εδώ πρέπει να παρέμβει κάποιος. Δεν νομίζω ότι ο θεσμός των εξεταστικών επιτροπών, που έγινε και ντεμοντέ, έχει θέση σ' αυτήν την Αίθουσα, σ' αυτό το χώρο. Πρέπει να παρέμβει η ελληνική δικαιοσύνη. Αυτή τη στιγμή, δεν απονέμεται δίκαιο κατά την επιταγή του Συντάγματος. Και θα περιμένω ειλικρινά με απορία τις όποιες εξειδικευμένες απαντήσεις σας.

Καταθέτω για τα Πρακτικά το συμπυκνωμένο περιεχόμενο της ερώτησης και την απάντησή του κυρίου Υφυπουργού.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Κιλτίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Με το παρόν σχέδιο νόμου, από το άρθρο 13 μέχρι το 24 επιχειρείται ολοκληρωτική αλλαγή νομικού καθεστώτος σύνταξης, ανάρτησης και κύρωσης δασικών χαρτών.

Και θα σας πω τούτο, κυρία Υπουργέ. Δασικούς χάρτες μπορείτε να κάνετε μ' αυτήν τη διαδικασία που ξεκινήσατε. Περιεχόμενο δεν θα έχουν αυτοί οι δασικοί χάρτες. Βρίθεται από ακαταστασία και θα χρειαστεί να παρέμβετε πάλι για να διορθώσετε συγκεκριμένα άρθρα. Δεν θέλω, όμως, σήμερα επί της αρχής να απασχολήσω τους συναδέλφους.

Και επειδή είναι υποστελεχωμένη η δασική υπηρεσία, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν αναλαμβάνουμε προσπάθεια να τη στελεχώσουμε, να την κάνουμε ζωντανή και τιμημένη, όπως ήταν κατά το παρελθόν και προσέφερε στο θεμέλιο του περιβάλλοντος, που είναι ο δασικός χώρος, αλλά οδηγούμαστε στην «ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε.». Δεν έχω τίποτα με τους ιδιώτες. Είμαι ουσία ελεύθερος και ελευθερόφρων και όχι απλώς φιλελεύθερος και τους ανθρώπους τους θέλω να προσφέρουν. Όχι, όμως, στην απονομή του δικαίου, κυρία Υπουργέ.

Αυτήν τη στιγμή υφίσταται μείζον ζήτημα στην απονομή του δικαίου και επιχειρείται, κατά την ταπεινή μου γνώμη, έγκλημα το οποίο έχει και συγκεκριμένο περιεχόμενο.

Το Φεβρουάριο σας κατέθεσα στα Πρακτικά επιστολή της αρμόδιας Διευθύνσεως Δασικών Χαρτών του κ. Διαμαντίδη. Κατόπιν, σας κατέθεσα επιστολή του Γενικού Διευθυντού κ. Σαγρή στις 4 Νοεμβρίου του 2009. Και δεν μιλάω με φιλαυτία και έπαρση, αλλά έγινε μια μεγάλη, μια τιτάνια προσπάθεια και είχαν δεσμευθεί και τα 6,5 εκατομμύρια, οι προβλεπόμενοι, δηλαδή, πόροι από τον ειδικό φόρο δασών, προκειμένου να συνταχθούν οι δασικοί χάρτες της Αττικής και της Χαλκιδικής. Και ήταν προ των πυλών η προκήρυξη στις 4 Νοεμβρίου του 2009, ένα μήνα μετά τις εκλογές. Και εσείς φέρατε εδώ άλλου είδους εγχείρημα.

Καταθέτω και τις δύο αυτές επιστολές για τα Πρακτικά και για την ιστορία.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Κιλτίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες επιστολές, οι οποίες βρίσκονται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ο ειδικός φορέας, κυρία Υπουργέ, προβλεπόταν. Και είμαι ευτυχής που η ιστορική στιγμή μού έδωσε τη δυνατότητα να ενεργοποιήσω τον ειδικό φορέα από την πρώτη εβδομάδα που ανέλαβα τα καθήκοντά μου, όπως είπε ο Πρόεδρος, όταν μου δόθηκε εντολή να ασκήσω τη δασική πολιτική. Ξέρετε ότι εκκρεμεί και δικαστική υπόθεση πολλών εκατομμυρίων απολεσθέντων από το δασικό χώρο. Ο ειδικός φορέας έπαιρνε τα πάντα από τα δάση. Στο Πράσινο Ταμείο τώρα ο δασικός χώρος δικαιούται να παίρνει τα πάντα από τα δάση. Τα πάντα! Και δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Και όσον αφορά, αγαπητοί συνάδελφοι, το άρθρο 24, υπάρχει άραγε υποκρισία; Υπάρχει καθολικό μέγεθος αγνοίας; Υπάρχει σκοπιμότητα; Ξέρετε, δεν μπορώ να τη δω στο άρθρο. Είναι δυνατόν να φέρνεται τέτοιου είδους νομοθέτημα, όταν γνωρίζουμε ποιο είναι το Σύμβαση της χώρας; Τι θέλετε; Να γίνουμε αρεστοί, χωρίς να γνωρίζουμε το Σύμβαση; Οι άνθρωποι ζητούν νομιμοποίηση, όπως κι αν λέγονται αυτοί οι οικισμοί. Και χρειάζεται γενναιότητα και μάλιστα γενναιότητα διακομματική, για να αναθεωρηθεί πρώτα το Σύμβαση και κατόπιν να δοθεί λύση νομοθετική. Μην κοροϊδεύουμε τους ανθρώπους. Και δεν είναι μόνο αυτοί οι άνθρωποι των οικισμών. Υπάρχουν και οι άνθρωποι της Χαλκιδικής, οι άνθρωποι της περιφέρειας, τα λεγόμενα -εντός εισαγωγικών και ας μου επιτραπεί η έκφραση από όσους γνωρίζουν ιδιωτισμούς- «ξεπατώματα» ενοικιαστικών εκτάσεων στις οποίες ζούσαν αυτοί οι άνθρωποι στις ορεινές περιοχές και παίρνουν και επιδοτήσεις. Πρόκειται για διοικητικές πράξεις που τους παραχωρήθηκαν. Και, ευτυχώς, το Φεβρουάριο δεχθήκατε και διατηρήσατε τη συγκεκριμένη διάταξη του ν. 3208, για να μην έχουμε άλλου είδους προβλήματα.

Κυρία Υπουργέ, σταματήστε τον κατήφορο των συνεργατών σας στο Υπουργείο.

Δεν είναι δυνατόν να συμμετέχουν και στις αναδασωτέες εκτάσεις -και καταθέτω στα Πρακτικά ενημερωτικά σημειώματα, δεν θέλω να διαφημίσω τις εφημερίδες αυτή τη στιγμή, ούτε τα μέσα ενημέρωσης- και δήθεν εν ονόματι ανανεώσιμων πηγών ενέργειας να καταπατάται κάθε έννοια Συντάγματος σε αυτή τη χώρα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Κιλτίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα σημειώματα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εάν είναι να προχωρήσετε και προς αυτήν τη διάσταση, ειλινικά τότε ένας δρόμος ευθιξίας υπάρχει: να παραιτηθείτε!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κιλτίδη.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ της Β' Αθηνών κ. Κωνσταντίνος Γεϊτονας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΪΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο ρυθμίζονται θέματα προστασίας του περιβάλλοντος και ιδιαίτερα στο Κεφάλαιο Α' καθιερώνεται ένα ολοκληρωμένο σύστημα χρηματοδότησης περιβαλλοντικών παρεμβάσεων. Ο στόχος είναι προφανής και η επιδίωξη σωστή. Είναι προφανής ο στόχος με την έννοια ότι επιδιώκεται η ορθολογική χρήση των πόρων και η μεγιστοποίηση του αποτελέσματος. Συνεπώς, επί της αρχής συμφωνώ και σ' αυτό δεν θα μπορούσε να έχει κανένας εύκολα αντίρρηση.

Ουσιαστικά τι γίνεται; Στη θέση του ΕΤΕΡΠΣ στήνεται το ειδικό ταμείο, το Πράσινο Ταμείο. Όσον αφορά το ΕΤΕΡΠΣ εγώ δεν θα «κλάψω» ιδιαίτερα! Καλώς, έκλεισε ο κύκλος του. Παρ' όλο που δεν υπάρχει -και ίσως θα έπρεπε να έχουμε μια φορά κάτι ανάλογο στη Βουλή- μια εμπεριστατωμένη και σοβαρή αποτίμηση της προσφοράς του όλα αυτά τα χρόνια -τις δεκαετίες που δουλεύει το ΕΤΕΡΠΣ- είναι για μένα κοινό μυστικό πως το ΕΤΕΡΠΣ εξελίχθηκε κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση του πελατειακού κράτους μέσα από ρουσφετολογία, κατακερματισμό και σε τελευταία ανάλυση κατασπατάληση πόρων. Άρα καλώς δημιουργούμε κάτι νέο στη θέση του.

Το ερώτημα τώρα είναι τι δημιουργείται; Είχα την ευκαιρία -κυρία Υπουργέ, δεν ήσασταν στη διαβούλευση που είχαμε στον κοινοβουλευτικό τομέα εργασίας του ΠΑΣΟΚ- να πω ότι εξακολουθώ να διατηρώ την επιφύλαξη για τη δημιουργία ενός ειδικού ταμείου. Διερωτώμαι πώς η δημιουργία ενός ειδικού ταμείου είναι συμβατή με τη λογική και την αντίληψη που επικρατεί πια για ενιαία δημοσιονομική αποτύπωση και διαχείριση. Μία λογική και μία αντίληψη που προωθεί και η Κυβέρνηση και απαιτεί και η Ευρωπαϊκή Ένωση. Ένα ειδικό, μάλιστα, ταμείο που διαχειρίζεται κοινωνικούς πόρους και μπορεί να συνάπτει και δάνεια και δεν ξέρω μάλιστα πώς θα εμφανίζονται αυτά στα δημοσιονομικά μεγέθη της Γενικής Κυβέρνησης.

Για μένα θα μπορούσε και θα έπρεπε, με άλλα λόγια -κάτι αντίστοιχο κάναμε για την οδική ασφάλεια στο πρόσφατο νομοσχέδιο του Υπουργείου Μεταφορών- να υπάρχει -και αυτό αρκούσε και μόνο- ένας ειδικός κωδικός στον προϋπολογισμό και από εκεί και πέρα να λειτουργεί το σύστημα της στήριξης και χρηματοδότησης παρεμβάσεων, όπως το προβλέπετε.

Τώρα, όσον αφορά το ίδιο το σύστημα -γιατί εγώ πιστεύω στο ολοκληρωμένο σύστημα, όπως είπα- θέλουμε να λειτουργήσει αποτελεσματικά και με διαφάνεια. Εδώ, λοιπόν, δεν καταλαβαίνω δύο πράγματα. Τι νόημα έχει η ίδρυση θυγατρικών ανωνύμων εταιρειών για συγκεκριμένες δράσεις -αναφέρομαι στο άρθρο 5 παράγραφος 7- καθώς και -ιδιαίτερα γιατί προβλέπεται, η έγκριση κανονισμών ανάθεσης έργων προμηθειών και υπηρεσιών κατά παρέκκλιση, όπως λέτε, της εθνικής νομοθεσίας.

Και μάλιστα, εκεί λέτε και κάτι περίεργο, που για μένα δεν είναι κατανοητό: Λέτε με ισχύ, βέβαια, της ευρωπαϊκής νομοθεσίας. Μα ήδη η εθνική νομοθεσία, σε αυτά τα ζητήματα, έχει προσαρμοστεί στην κοινοτική νομοθεσία. Αναφέρομαι στο άρθρο 10. Δικαιολογημένα, λοιπόν, σ' αυτό υπάρχουν ενστάσεις και αντιρρήσεις και θέλω να το δείτε και να το ξανασυζητήσουμε στη συζήτηση επί των άρθρων.

Επίσης, δεν είναι σαφή τα κριτήρια για μένα όσον αφορά την επιλογή των προς χρηματοδότηση διαφόρων σωματείων, όπως λέτε, ή άλλης μορφής ενώσεων προσώπων. Δεν μπορώ να κατανοήσω πώς μπορεί να είναι και πώς θα ιεραρχηθούν οι ανάγκες, όταν μάλιστα και οι πόροι αυτού του ταμείου είναι πεπερασμένοι.

Όσον, δε, αφορά τη Στρατηγική Επιτροπή Περιβαλλοντικής Πολιτικής δεν έχω καμιά αντίρρηση. Παρ' όλο που μπορεί να προβληματοποιεί κανείς για το ρόλο της, εκείνο που είπα, και δεν είδα να το διορθώνετε είναι ότι ο όρος είναι αδόκιμος. Ονομάστε την Επιτροπή Στρατηγικού Σχεδιασμού ή δεν ξέρω πώς. Ο

όρος Στρατηγική Επιτροπή είναι τουλάχιστον καινοφανής. Μπορείτε να το εξηγήσετε;

Έρχομαι στο Κεφάλαιο Β' με τις ρυθμίσεις για την επιτάχυνση και απλούστευση της κύρωσης δασικών χαρτών. Άκουσα τον κ. Κιλτίδη προηγουμένως. Δεν κατάλαβα, σε αυτό το σκέλος πού έχετε, κύριε συνάδελφοι, αντίρρηση; Γιατί άκουσα αντιρρήσεις. Επιχειρείται επιτάχυνση και απλούστευση κύρωσης δασικών χαρτών. Σωστό δεν είναι; Για μένα η ολοκλήρωση της σύνταξης και της θεώρησης, κύρωσης δηλαδή, των δασικών χαρτών είναι κλειδί για την προστασία των δασών. Κάποτε πρέπει να τελειώσουμε με αυτό το θέμα.

Με το να επιταχύνει, λοιπόν, με τις ρυθμίσεις η Κυβέρνηση τις διαδικασίες, κάνει πολύ σωστά. Δεν καταλαβαίνω πού είναι η αντίρρησή σας. Διότι και τα δάση θα προστατεύουμε έτσι και τις κοινωνικοοικονομικές δραστηριότητες στις διάφορες περιοχές θα τις απελευθερώσουμε, εφόσον έχουμε συνταγμένους και θεωρημένους χάρτες. Άρα, σε αυτό το σημείο...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΪΤΟΝΑΣ: Όχι, με το 24. Εκεί κατάλαβα ορισμένα πράγματα. Αλλά δεν κατάλαβα γιατί είπατε ότι έχετε αντίρρηση στην επιτάχυνση και απλούστευση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Δεν είπα ότι έχω αντίρρηση...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΪΤΟΝΑΣ: Καλώς. Τώρα, δύο παρατηρήσεις σε αυτό. Όσον αφορά τις αεροφωτογραφίες που χρησιμοποιούνται ως βάση, αναφέρεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 13 -δεν ξέρω αν το διορθώσατε- ότι αν η παλαιότερη φωτογραφία δεν είναι ευκρινής, τότε ουσιαστικά θα πηγαίνουμε στην αεροφωτογραφία του '60. Εγώ σ' αυτό τι λέω: ότι πάμε σε υποκειμενική κρίση. Έτσι, μπορεί οι μανδρινίνοι κάθε φορά να λένε ότι δεν είναι ευκρινής να δημιουργούν προσκόμματα. Αν πηγαίνουμε σε υποκειμενική κρίση, στη διακριτική τους ευχέρεια είναι δυνατόν να ρίξουμε τους πολίτες πάλι σε γραφειοκρατικές περιπέτειες και ενδεχομένως και σε εμπλοκές συναλλαγής. Άρα αυτό πρέπει κάπως να ξεκαθαριστεί.

Τώρα έρχομαι στο 24. Έγινε πολλή κουβέντα και στην επιτροπή. Εγώ κατανώ την ανάγκη συμμόρφωσης με τις αποφάσεις του Συμβουλίου Επικρατείας και την επανεξέταση του χαρακτήρα των συγκεκριμένων περιοχών. Υπάρχει, όμως, κυρία Υπουργέ, εκεί μία πραγματικότητα. Είναι πολλές οι προϋφιστάμενες του 23 περιοχές που τα όρια τους έχουν κριθεί, έχουν εγκριθεί με παράνομες -όπως θέλετε, εντός ή εκτός εισαγωγικών- αποφάσεις της διοίκησης, αλλά είναι χτισμένες εδώ και τριάντα χρόνια.

Επίσης, υπάρχει πραγματικότητα, που αναφέρθηκε και προηγουμένως και αναφέρθηκε και από Βουλευτές και του ΠΑΣΟΚ στην επιτροπή, για παραχωρήσεις που έχουν γίνει στους αγρότες, εποικιστικά και μία σειρά άλλα ζητήματα. Πώς θα το λύσουμε αυτό το ζήτημα στις περιοχές αυτές; Μπορεί να δοθεί λύση έτσι ή θα έχουμε νέες εμπλοκές; Εγώ τουλάχιστον, αδυνατώ πραγματικά να δω πώς θα δοθεί πραγματική λύση.

Σε κάθε περίπτωση, κυρία Υπουργέ, έχω μία άποψη. Προβλέπετε αναστολή εργασιών για είκοσι τέσσερις μήνες, δύο χρόνια δηλαδή, τα οποία, όπως λέτε, μπορεί να γίνουν και τρία χρόνια. Αυτόν τον θεωρώ επαχθή όρο. Εάν η διοίκηση είναι σε θέση να κάνει πράγματα επανεξέταση για την προσαρμογή προς τις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, και τον έλεγχο της νομιμότητας των χαρακτηρισμών κ.λπ., να το κάνει πάρα πολύ γρήγορα. Εγώ νομίζω ότι θα πρέπει τουλάχιστον να συντμήσετε τις προθεσμίες, διότι ο όρος αυτός είναι επαχθής και οπωσδήποτε, στην προκειμένη περίπτωση, δεν θα αντέξει, φοβάμαι, η ρύθμιση στο χρόνο και στις πιέσεις. Προσέξτε το αυτό. Νομίζω ότι εδώ θα πρέπει να γίνει σύντμηση της περιόδου αναστολής.

Τελειώνω μέσα στο χρόνο μου, κύριε Πρόεδρε, με μία παρατήρηση στο Κεφάλαιο Γ' που περιέχει διάφορες διατάξεις. Εκεί δημιουργείται - μάλλον δεν δημιουργείται, αλλάζει ο ρόλος και η υπαγωγή της- μια υπηρεσία εξυπηρέτησης επενδύσεων για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

Τι θέλω να πω, κυρία Υπουργέ, σ' αυτό και το είπα και όταν συζητούσαμε και στον τομέα: Σχετικά με τη νέα κυβερνητική δομή έχουμε αρμοδιότητες που αφορούν υπηρεσίες εξυπηρέτησης επενδυτών σε τρία τουλάχιστον Υπουργεία, στο Υπουργείο Πε-

ριφερειακής Ανάπτυξης, στο Υπουργείο Επικρατείας με το fast track και στο Υπουργείο Περιβάλλοντος. Εγώ εκφράζω έναν προβληματισμό, μήπως δεν θα επιτύχουμε ομαλή συλλειτουργία όλων αυτών των υπηρεσιών με τις συναρμοδιότητες, ώστε να αποφύγουμε τις επικαλύψεις, τις τριβές ανάμεσα στις υπηρεσίες αυτές.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, ανακεφαλαιώνω λέγοντας πως η αρχή των ρυθμίσεων είναι στη σωστή κατεύθυνση. Πιστεύω, όμως ότι η Υπουργός θα πρέπει να προχωρήσει σε προτεινόμενες και απαιτούμενες βελτιώσεις και διορθώσεις, έτσι ώστε η νέα νομοθετική πρωτοβουλία να μπορεί να αποδώσει στην πράξη και να συνεισφέρει θετικά σε αυτό που είναι στόχος. Στην πράσινη δηλαδή αναπτυξιακή προοπτική, που δεν σημαίνει τίποτε άλλο, παρά απλά ανάπτυξη εναρμονισμένη με την προστασία του περιβάλλοντος.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί -εκπαιδευτικοί από το 1ο Αρσάκειο Δημοτικό Σχολείο Ψυχικού.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Ηρακλείου της Νέας Δημοκρατίας κ. Ελευθέριος Αυγενάκης.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την έναρξη των εργασιών της Β' Συνόδου του Κοινοβουλίου συζητάμε το παρόν νομοσχέδιο, που αφορά το πολύ σημαντικό θέμα του περιβάλλοντος και της χάραξης των δασικών χαρτών. Βεβαίως, όλοι θεωρούμε ως θετικό βήμα τη στόχευση των διατάξεων για την ίδρυση ενός Πράσινου Ταμείου, όπου θα συγκεντρώνονται οι πόροι για δράση περιβάλλοντος, ενώ αναγκαία είναι και η ταυτόχρονη ενίσχυση της διαφάνειας και της λογοδοσίας αυτού.

Στην επί της αρχής τοποθέτησή μου θα φωτίσω συγκεκριμένα σημεία του νομοσχεδίου, που κατά τη γνώμη μου, χρήζουν προσεκτικής εξέτασης. Σημειώνω, λοιπόν, ότι ήδη στο άρθρο 2 του νομοσχεδίου ιδρύεται ως συμβουλευτικό όργανο του Υπουργείου η Στρατηγική Επιτροπή Περιβαλλοντικής Πολιτικής. Και ενώ μιλάτε για περικοπές των δημοσίων δαπανών και αντί να αξιοποιήσετε τις υπαρκτές ανενεργείς δομές, δημιουργείτε νέες. Ως εκ τούτου αγνοείτε εντελώς, απ' ό,τι φαίνεται, το Εθνικό Συμβούλιο Χωροταξίας, το οποίο εσείς θεσπίσατε με το ν. 2742/99. Αγνοείτε επίσης εντελώς και την Κυβερνητική Επιτροπή Συντονισμού για τα θέματα χωροταξίας και αιφόρου ανάπτυξης.

Τι κάνετε, λοιπόν, εν μέσω δημοσιονομικής στενότητας; Ενώ έχουμε αυτά τα δύο ανενεργά νομοθετημένα εργαλεία, εσείς δημιουργείτε και ένα τρίτο που θα επιβαρύνει περαιτέρω τον κρατικό προϋπολογισμό.

Σχετικά με το Ειδικό Ταμείο Εφαρμογής Ρυθμιστικών και Πολεοδομικών Σχεδίων, το λεγόμενο ΕΤΕΡΠΣ, αναγνωρίζω ότι δεν λειτουργήσε με το βέλτιστο τρόπο και αποτέλεσε εργαλείο πολιτικών διευθετήσεων. Δεν μπορεί να λειτουργήσει και ως παράδειγμα βεβαίως. Όμως, φαίνεται ότι δεν μάθατε τίποτα από τα λάθη του παρελθόντος, αλλά και την κακή εμπειρία που είχαμε όλοι μας -και όλοι φυσικά οι διοικούντες στο Υπουργείο- από το ΕΤΕΡΠΣ. Η αντικατάστασή του από το Πράσινο Ταμείο είναι θετικό κατ' αρχάς βήμα. Όμως, τονίζω ότι υπάρχουν περιθώρια μεγαλύτερης διαφάνειας.

Αναφορικά με τη διαχείριση πόρων από το νέο Πράσινο Ταμείο, είναι κρίσιμο να αποσαφηνιστεί ένα καίριο ζήτημα που έχει να κάνει με τις δράσεις για την προστασία του περιβάλλοντος, που θα πραγματοποιούνται από το ίδιο το ταμείο, είτε από το ΕΣΠΑ είτε από τις πολύ ισχυρές περιφέρειες που θα προκύψουν μετά την ολοκλήρωση των εκλογών του Νοεμβρίου.

Και σας ερωτώ, κυρία Υπουργέ, με ποιους συγκεκριμένους τρόπους και με ποια μέσα θα εξασφαλίσετε ότι δεν θα υπάρχει μπερδεμα με τις δράσεις που αναπτύσσουν οι φορείς που προ-

ανέφερα και τις διάφορες πηγές χρηματοδότησης; Πώς, αλλά και σε ποιο επίπεδο θα υπάρξει συντονισμός;

Επιτρέψτε μου να υπογραμμίσω την ανάγκη να υπάρξει περιφερειακή λογική για την κατανομή των εσόδων του Πράσινου Ταμείου.

Ταυτόχρονα η κληρονομία των 100 εκατομμυρίων ευρώ περίπου, που προκύπτει από το αποθεματικό του ΕΤΕΡΠΣ και οι νέοι πόροι που θα εισέλθουν από νέους κωδικούς, θα πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο αυστηρής, αλλά και ορθολογικής διαχείρισης.

Σ' αυτήν τη διαδικασία σας υπενθυμίζω ακόμα, κυρία Υπουργέ, την αναγκαία δίκαιη κατανομή τους, προκειμένου να ενισχυθεί με συγκεκριμένες δράσεις και η περιφέρεια, που έχει μεγάλες ανάγκες δράσεων, προστασίας, αναβάθμισης, αλλά και αποκατάστασης του περιβάλλοντος. Και δεν μιλώ μόνο για την Περιφέρεια Κρήτης.

Αναφορικά με το δεύτερο άξονα του νομοσχεδίου, που αφορά τους δασικούς χάρτες, απαραίτητη και απαραίτητη προτεραιότητα είναι βεβαίως η προστασία του δάσους έξω από τις οποιοδήποτε μικροκομματικές σκοπιμότητες.

Βεβαίως, κυρία Υπουργέ, οφείλουμε να συζητήσουμε για μία γενικότερη αναμόρφωση της δασικής νομοθεσίας, με μια συνολική όμως αντιμετώπιση του προβλήματος. Προσωπικά θεωρώ σφάλμα ότι η δημιουργία του Υπουργείου Περιβάλλοντος, που όλοι αγαλιάσαμε, δεν οδήγησε στη δημιουργία ολοκληρωμένου νομικού πλαισίου, μέχρι σήμερα τουλάχιστον, για την προστασία των δασών.

Σας υπενθυμίζω ότι από τον περασμένο Φεβρουάριο είχατε δεσμευτεί ότι θα φέρνατε προς ψήφιση μια ολοκληρωμένη δασική νομοθεσία, που θα αντιμετώπιζε, όπως είχατε πει, όλα τα ζητήματα του ν. 3208/2003. Αυτό, όμως, είναι κάτι που ακόμα και σήμερα εκκρεμεί. Νομίζετε ότι η βασική έγνοια της κοινωνίας είναι οι ημιυπαίθριοι, ας πούμε. Το συγκεκριμένο εισπρακτικό μέτρο ήταν έγνοια δική σας και όχι της κοινωνίας.

Αναφορικά με τις συγκεκριμένες διατάξεις, επισημαίνω ότι βασικό πρόβλημα παραμένει ο ορισμός του δάσους. Μας καλείτε να ψηφίσουμε για την κατάρτιση δασικών χαρτών, χωρίς να έχουμε καταλήξει με σαφήνεια στο τι είναι δάσος ή τουλάχιστον τι θέλουμε εμείς να ορίσουμε ως δάσος. Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να καταλήξουμε σε έναν ορισμό απόλυτα συμβατό με το άρθρο 24 του Συντάγματος και μάλιστα άμεσα, προκειμένου να καλυφθεί το συγκεκριμένο νομικό κενό.

Αναφορικά με την κατάρτιση των δασικών χαρτών, δεν είμαι ούτε εγώ σίγουρος, όπως και άλλοι συνάδελφοι που μίλησαν πριν από εμένα, ότι πραγματικά επιταχύνεται η διαδικασία, καθώς από πουθενά δεν προκύπτει κάτι τέτοιο.

Σχετικά πρώιμη κρίνω και την εισαγωγή του άρθρου 24, το οποίο νομίζω ότι θα ξεσηκώσει θύελλα αντιδράσεων, ειδικά σε ορισμένες περιοχές της χώρας μας. Βεβαίως, η ρύθμιση των οικισμών χωρίς νόμιμη έγκριση, είναι ένα ζήτημα που πρέπει να δούμε συγκεντρωτικά και όχι αποσπασματικά και σε κάθε περίπτωση μετά από σχετική ζύμωση και ωρίμανση και συμμετοχή όλων των κομμάτων στη διαδικασία αυτή.

Θετική, επίσης, κρίνω την απόσυρση του άρθρου 30 παράγραφος 1, κατόπιν όμως ισχυρών πιέσεων στο πλαίσιο της επιτροπής, διάταξη με την οποία θα μπορούσατε με προεδρικό διάταγμα να αλλάζατε τη νομοθεσία περί δόμησης. Δυστυχώς-επιτρέψτε μου να σημειώσω- ορισμένοι Υπουργοί της Κυβέρνησης συνεχίζουν να καταστρατηγούν τις θεσμικές διαδικασίες του Κοινοβουλίου και με προεδρικά διατάγματα να ανατρέπουν διατάξεις νόμων, αιφνιδιάζοντας την κοινωνία και την αγορά. Χαίρομαι που εσείς δεν ακολουθήσατε το δρόμο της απαξίωσης της ευθύνης του Κοινοβουλίου και νομοθετείτε όπως ορίζει ο νόμος και όπως φυσικά προβλέπεται από τους Κανονισμούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου και μία σημαντική αναφορά στο θέμα των επενδύσεων στον τομέα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, που απασχολεί πολλούς πολίτες της Κρήτης.

Καλωσορίζουμε τις πρόσφατες ανακοινώσεις της Υπουργού ότι πρόκειται να συνεχιστεί κανονικά η υποβολή αιτήσεων για λήψη άδειας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από φωτοβολ-

ταϊκούς σταθμούς, καθώς ξεμπλοκάρει μια διαδικασία για σημαντικές επενδύσεις στον τομέα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Όμως, αυτή είναι μια απόφαση που αφορά μόνο τις μεγάλες επενδύσεις άνω των 100 KW και όχι την πλειονότητα των μικροεπενδύσεων, που αναμένουν με αγωνία θετικές εξελίξεις στο θέμα της εγκατάστασης φωτοβολταϊκών.

Κυρία Υπουργέ, μήπως μπορείτε να μας πείτε τι πρόκειται να γίνει με τους μικροεπενδυτές;

Υπογραμμίζω ότι εδώ και καιρό γινόμαστε αποδέκτες επικοινωνιακών τεχνασμάτων για την προώθηση της πράσινης ανάπτυξης και των πράσινων επενδύσεων στην περιφέρεια, με παροχή κινήτρων στους κατά κύριο επάγγελμα αγρότες. Ωστόσο οι αγρότες της Κρήτης, όπως και άλλων νησιωτικών περιοχών, συνεχίζουν να εξαιρούνται από τις ρυθμίσεις του διασυνδεδεμένου δικτύου. Από την άλλη, κάποιες ενώσεις αγροτικών συνεταιρισμών έχουν ήδη μπει αρχικά στο παιχνίδι της πληροφόρησης, αλλά ακόμη και της είσπραξης προκαταβολών για την εγκατάσταση δήθεν φωτοβολταϊκών πάρκων από αγρότες και την τήρηση, όπως λένε προτεραιότητας, όπως δηλώνουν –πράγμα εντελώς ψευδές βεβαίως- και όπως άλλωστε αποδεικνύεται και από έγγραφη απάντηση του Υφυπουργού Περιβάλλοντος κ. Μαυιάτη, που έχουμε στα χέρια μας.

Η ερώτηση είναι απλή: Γιατί δεν μπορούν οι Κρήτες και όλοι οι νησιώτες κατά κύριο επάγγελμα αγρότες, να εγκαταστήσουν φωτοβολταϊκά πάρκα στις εκμεταλλεύσεις τους; Είστε σε θέση άμεσα, συγκεκριμένα και με χρονοδιάγραμμα να τους απαντήσετε; Διότι πιστεύω στην αναγκαία επίτευξη του κοινοτικού στόχου ότι έως το 2020 η ενίσχυση της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας να προέρχεται μέσα από τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Ωστόσο, όμως, θεωρώ αδιανόητο η Κυβέρνηση να συναινεί στο συνεχιζόμενο εμπαιγμό των αγροτών της Κρήτης. Βεβαίως δεν νοείται να έχουμε αγρότες ή πολίτες δύο ταχυτήτων: της περιφέρειας και της ηπειρωτικής Ελλάδας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Αυγενάκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να κάνω μία ανακοίνωση ιδιαίτερου συμβολισμού και βαθέως συναισθηματισμού. Συγκεκριμένα, ο συνάδελφος Βουλευτής κ. Βασίλης Μιχαλολιάκος, Βουλευτής Α' Πειραιώς, απηύθυνε προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο την ακόλουθη επιστολή, την οποία και σας αναγιγνώσκω:

«Κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Ελλήνων, σας υποβάλλω την παραίτησή μου από Βουλευτής, εκπρόσωπος των πολιτών της Περιφέρειας Α' Πειραιά.

Μετά από είκοσι ένα αδιάλειπτα χρόνια υπηρετήσης του κοινοβουλευτισμού και των Ελλήνων πολιτών η δύσκολη κατάσταση, στην οποία έχει περιέλθει η πόλη του Πειραιά, με υποχρεώνει να διεκδικήσω την εκλογή μου στη θέση του δημάρχου. Η παραίτησή μου αποτελεί πειστήριο του ειλικρινούς μου ενδιαφέροντος για τον Πειραιά και δεν σχετίζεται με παιχνίδια κομματικών σχεδιασμών.

Εύχομαι σε εσάς προσωπικώς, αλλά και σε όλους τους συναδέλφους, καλή συνέχεια στην εκτέλεση των καθηκόντων σας».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κύριε Μιχαλολιάκο, κατ' οικονομίαν και κατ' απόλυτη εξαίρεση –ο λόγος είναι κατανοητός- έχετε το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, για την ούτως ή άλλως κατά παρέκκλιση δυνατότητα που μου δίνετε να αποχαιρετήσω τη Βουλή των Ελλήνων από το Βήμα της Βουλής των Ελλήνων. Και με όλη την εκτίμηση και το βαθύ σεβασμό που έχω και στον Πρόεδρο της Βουλής, τον κ. Πετσάλνικο, καθώς και στα υπόλοιπα μέλη του Προεδρείου, είναι ευτυχής συγκυρία ότι προεδρεύετε εσείς, που γνωρίζετε βαθύτατα τα πραγματικά κίνητρα αυτής της πολιτικής μου πράξης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για είκοσι ένα αδιάλειπτα χρόνια ο λαός του Πειραιά, αλλά και των νήσων, με τίμησε με την εκπροσώπησή του στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Όλα αυτά τα χρόνια σε δύσκολες αλλά και ευχάριστες στιγμές ενισχύθηκε ακόμη περισσότερο η πεποίθησή μου ότι αποτελεί τον κορυφαίο θεσμό

της δημοκρατίας και το προπύργιο της υπεράσπισης των δικαιωμάτων των πολιτών. Δεν είναι μόνο ο νομοθετικός βραχίονας της δημοκρατίας, όπου αποκρυσταλλώνεται η βούληση του λαού, είναι και το προκεχωρημένο φυλάκιο, όπου ανακόπτει πιθανές υπερβολές ή και υπερβάσεις της εκτελεστικής εξουσίας. Είναι επίσης η έκφραση του πολιτικού μέτρου, όπου επάνω του προσμετρώνται οι προθέσεις της εκτελεστικής εξουσίας, αλλά και προεκτιμούνται οι ανοχές και οι αντοχές του ελληνικού λαού. Είναι δε ο Βουλευτής –όλων των κομμάτων ασφαλώς- σε κάθε περίπτωση το άγρυπνο μάτι των δικαιωμάτων του πολίτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην περίοδο κρίσης που διανύουμε το Κοινοβούλιο, δυστυχώς, δέχεται στοχευμένες επιθέσεις από άπονδους εχθρούς του κοινοβουλευτισμού, που υποκρίνονται τους αγανακτισμένους δημοκράτες. Παρασύρουν αυτές οι επιθέσεις και ανύποπτους πολίτες, που δεν αντιλαμβάνονται τα όρια μεταξύ της πολιτικής κριτικής και του γνήσιου αντικοινοβουλευτισμού. Δεν διακρίνουν ότι πίσω από την ισοπεδωτική αντιμετώπιση υποκρύπτονται κάθε λογής εχθροί της δημοκρατίας έως οπαδοί της σύγχρονης και πρωτόλειας εκδοχής του υπερλουσκονισμού.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ζήτησα το λόγο ασφαλώς για να εκφράσω τη δεδομένη πίστη όλων μας στον κοινοβουλευτισμό και το ελληνικό Κοινοβούλιο. Ζήτησα το λόγο για να υποβάλω επισήμως την παραίτησή μου από Βουλευτή, για να ασχοληθώ απερίφραστος με έναν άλλο σπουδαίο πυλώνα της δημοκρατίας μας, την αυτοδιοίκηση. Θα διεκδικήσω τη θέση του Δημάρχου Πειραιά με διάθεση να αφοσιωθώ αποκλειστικά σ' αυτό, αν οι συμπολίτες μου το επιλέξουν. Και θέλω με την παραίτησή μου να δώσω την πιο πειστική απόδειξη σε όλους –και όχι μόνο στους συμπολίτες μου- για την ειλικρίνεια της πρόθεσής μου. Όμως, δεν ήθελα για κανένα λόγο να παρεξηγηθεί η ενέργεια της παραίτησής μου σ' αυτή τη δύσκολη εποχή ως απαξίωση του Κοινοβουλίου μας.

Σας ευχαριστώ, λοιπόν, όλους για τη συνεργασία μας. Δεν ζητώ συγγνώμη από όσους πίκρανα. Είναι κι αυτό μέσα στην άσκηση των καθηκόντων μας, το να είμαστε και δυσάρεστοι. Και δεν μετανιώνω για τίποτα, πλην ίσως γιατί δεν ήμουν ακόμη περισσότερο ασυμβίβαστος. Αισθάνομαι την ανάγκη να ζητήσω συγγνώμη μόνο από τους κατοίκους των Κυθήρων, των Αντικυθήρων, της Αίγινας, του Αγκιστρίου, των Σπετσών, της Ύδρας, του Πόρου, της Τροιζηνίας, οι οποίοι με ψήφισαν για Βουλευτή της Α' Πειραιώς και όχι για Δήμαρχο Πειραιώς. Αυτή είναι μία ειλικρινής συγγνώμη. Δεν αισθάνομαι την ανάγκη να ζητήσω συγγνώμη ούτε από τους φίλους μου, που προσπάθησαν μέχρι και αυτή την ώρα να με αποτρέψουν ούτε από την κόρη μου, που με παρακολούθησε πριν από είκοσι ένα χρόνια, παιδί τότε, στη Βουλή και σήμερα είναι τριάντα ενός ετών, μητέρα δύο γιών. Αντίθετα, ευχαριστώ το Θεό που μου έδωσε τη δύναμη να πάρω αυτή την απόφαση. Και είμαι σίγουρος ότι δεν θα το μετανιώσω ποτέ.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είμαι επίσης σίγουρος ότι θα είστε πάντα στην πρώτη γραμμή της υπεράσπισης των δικαιωμάτων των πολιτών και κυρίως των αδυνάτων πολιτών, που είναι η ιδεολογική σύγκριση, αν θέλετε, όλων των κομμάτων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Μιχαλολιάκο.

Μια απλή, απλούστατη λέξη έχω να πω ως προσωπικό μου αντίλογο, πιστεύοντας ότι διερμηνεύει αυτός ο απλούστατος αντίλογος όλους μας:

Θα μας λείψεις πολύ, Βασίλη, να είσαι βέβαιος γι' αυτό. Η σκέψη σου, η γενναιότητα καρδιάς, ο πολιτικός σου λόγος και η πίστη σου στον κοινοβουλευτισμό είναι οι παρακαταθήκες που μας αφήνεις.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ: Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επανερχόμεθα στη συζήτηση του νομοσχεδίου.

Το λόγο έχει η Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, κ. Μπιρμπίλη, για τη βασική παρέμβασή της.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ (Υπουργός Περιβάλλοντος,

Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ύστερα από μία δυναμική και παραγωγική συζήτηση του νομοσχεδίου για το Πράσινο Ταμείο και την κύρωση των δασικών χαρτών στη Διαρκή Επιτροπή της Βουλής, βρισκόμαστε σήμερα στο τελευταίο στάδιο πριν την ψήφιση ενός νομοσχεδίου, το οποίο αποτελεί τομή στην περιβαλλοντική πολιτική της χώρας.

Το πρώτο μέρος του νομοσχεδίου έρχεται να εξυγιάνει από τη μια τις χρηματοδοτήσεις των περιβαλλοντικών παρεμβάσεων, από την άλλη όμως -και σημαντικότερο- να κάνει βιώσιμο ένα ταμείο για το περιβάλλον και την πράσινη ανάπτυξη και μετά το τέλος του ΕΣΠΑ το 2014. Το δεύτερο μέρος κάνει εφικτή την κύρωση των δασικών χαρτών στη χώρα μας, με σκοπό την αποτελεσματική προστασία του δασικού πλούτου της χώρας. Το τρίτο μέρος αντιμετωπίζει την πρόκληση του νέου ρυθμιστικού σχεδίου της Αθήνας ως εργαλείου που επιδρά στη μελλοντική εξέλιξη της πρωτεύουσας με τη σύσταση διυπουργικού συμβουλίου παρακολούθησης και ελέγχου της συνολικής στρατηγικής για την ανάπτυξη της Αθήνας και της Αττικής. Ρυθμίζει την αποτελεσματική οργάνωση και λειτουργία των επιθεωρητών περιβάλλοντος και τις υπηρεσίες των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας.

Το νομοσχέδιο αυτό υπαγορεύθηκε κατ' αρχάς από λόγους αναγκαιότητας. Το ΕΤΕΡΠΣ, ο μέχρι σήμερα αρμόδιος φορέας για τη χρηματοδότηση σχεδίων και έργων, θεσμοθετήθηκε τη δεκαετία του 1970 και έκτοτε λειτουργεί χωρίς στόχους, χωρίς όραμα και κυρίως, χωρίς να ανταποκρίνεται στις προκλήσεις και τις απαιτήσεις των καιρών. Η ανυπαρξία μηχανισμού προγραμματισμού, εφαρμογής, υλοποίησης και αξιολόγησης της περιβαλλοντικής πολιτικής της χώρας υπήρξε πρόδηλη. Στόχος του νομοσχεδίου είναι να καταστήσει το Πράσινο Ταμείο ένα οργανωμένο εργαλείο άσκησης περιβαλλοντικής, δασικής, πολεοδομικής και ενεργειακής πολιτικής. Παράλληλα, αν κι έχουν περάσει τριάντα πέντε χρόνια από το Σύνταγμα του 1975, λίγα πράγματα έγιναν για να υπάρξει έστω και ένας κυρωμένος δασικός χάρτης. Η μη κύρωση έστω και ενός χάρτη σε τόσο βάθος χρόνου συνιστά ουσιαστικά άρνηση από την πλευρά της πολιτείας και μία διαρκή ανοχή στην καταστροφή των δασών με τη διαιώνιση της κακοδιοίκησης και των πελατειακών σχέσεων ανάμεσα στη διοίκηση και στους πολίτες.

Σε μια εποχή όπου οι τρέχουσες δημοσιονομικές συγκυρίες διαγράφονται ως οι δυσκολότερες από ποτέ, είναι ανάγκη να δημιουργηθεί εκείνο το θεσμικό πλαίσιο που θα συστηματοποιήσει τους πόρους και τις πηγές προέλευσής τους και θα τους συσχετίσει αξιολογικά, προγραμματικά και αποδοτικά με τους σκοπούς, για τους οποίους προβλέφθηκαν. Η διαφανής, συστηματική και αντικειμενική διαχείριση των εσόδων, που προέρχονται από τα πρόστιμα και τις κυρώσεις, αποτελεί θεμελιώδη αρχή λειτουργίας του Πράσινου Ταμείου, το οποίο θα χρηματοδοτήσει όλα εκείνα τα έργα και τα προγράμματα που θα βελτιώσουν την ποιότητα της ζωής μας και το περιβάλλον.

Μεγάλο επίσης μέρος των πολιτών αφορά και η κύρωση των δασικών χαρτών καθώς τα θέματα αυτά σχετίζονται με την οικολογική ευαισθησία, τη διαχείριση των δασών αλλά και την αναπτυξιακή τους διάσταση.

Οι συνέπειες των ρυθμίσεων του νομοσχεδίου είναι ευθέως φανερές και ευεργετικές για το φυσικό, πολιτιστικό και ανθρωπογενές περιβάλλον καθώς ο στόχος αυτός είναι καταστατικός και μονοσήμαντος για τη λειτουργία του Πράσινου Ταμείου, ενώ η κύρωση των δασικών χαρτών θα περιορίσει την καταπάτηση και την υποβάθμιση των δασών.

Οι συνέπειες των ρυθμίσεων του νομοσχεδίου είναι επίσης ευεργετικές για τη Δημόσια Διοίκηση και την απονομή της δικαιοσύνης καθώς θεσμοθετούνται κανόνες και διαδικασίες για τη διάθεση και αξιοποίηση των χρημάτων για περιβαλλοντικούς σκοπούς, αποδεσμεύονται οι δασικές υπηρεσίες από τις πράξεις χαρακτηρισμού και περιορίζονται ως εξαλείφονται οι δίκες που σχετίζονται με τις πράξεις αυτές.

Οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου υπαγορεύονται, επίσης ως προς τη νομιμότητά τους, και από το Σύνταγμα. Η εκτέλεση έργων και προγραμμάτων περιβαλλοντικής αποκατάστασης και

αντιμετώπισης της κλιματικής αλλαγής, η εφαρμογή του ορθολογικού πολεοδομικού και χωροταξικού σχεδιασμού είναι σε πλήρη αντιστοιχία με το Σύνταγμα και την πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας. Σύμφωνα μάλιστα με τη νομολογία αυτή η προστασία των δασών είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την κατάρτιση Δασολογίου. Για τη σύνταξη Δασολογίου είναι απαραίτητη η κύρωση των δασικών χαρτών. Η δε κύρωση Δασολογίου σύμφωνα και με το άρθρο 24 του Συντάγματος συνιστά υποχρέωση του κράτους.

Ως προς τα επιμέρους θέματα με τις διατάξεις του σχεδίου νόμου καθιερώνεται ένα ολοκληρωμένο σύστημα χρηματοδότησης περιβαλλοντικών, πολεοδομικών και χωροταξικών παρεμβάσεων αλλά και έργων ενέργειας και προγραμμάτων αντιμετώπισης της κλιματικής αλλαγής.

Θεσμοθετούνται διαφανή και αντικειμενικά κριτήρια χρηματοδότησης προγραμμάτων και δράσεων του ΥΠΕΚΑ, άλλων υπουργείων, Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και άλλων δημόσιων φορέων.

Δημιουργούνται οι συνθήκες για την ορθολογική ενιαία και αποτελεσματική χάραξη και εφαρμογή της περιβαλλοντικής πολιτικής.

Θεσμοθετείται η Επιτροπή Στρατηγικής για την Περιβαλλοντική Πολιτική ως συμβουλευτικό όργανο του Υπουργείου Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής αλλά και ως ένα forum συζήτησης για να υπάρχει σύνθεση, ανταλλαγή και συναίνεση για την περιβαλλοντική πολιτική ανάμεσα σε όλους τους κοινωνικούς εταίρους.

Θεσμοθετούνται οι αρχές της διαφάνειας, της δημοσιότητας, της διαβούλευσης και του ελέγχου ως κυρίαρχες αρχές χρηματοδότησης. Και χαίρομαι ιδιαίτερα γιατί αυτό σημειώθηκε έντονα από πολλές πλευρές κατά τη συζήτηση στην επιτροπή.

Να τονίσω εδώ ότι κάθε σύμβαση πάνω από 200.000 ευρώ θα εξετάζεται από το Ελεγκτικό Συνέδριο καθώς και ο πρόεδρος του Πράσινου Ταμείου θα περνάει από την Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής.

Μπαίνει ένα τέλος στην πελατειακή αντίληψη του ΕΤΕΡΠΣ, το οποίο τα τελευταία χρόνια είχε λειτουργήσει ως υπηρεσία του ΥΠΕΧΩΔΕ, το οποίο εν τέλει ούτε τις χρηματοδοτήσεις του παρακολουθούσε, ούτε εν γένει μπορούσε να εξυπηρετήσει αποτελεσματικά τους σκοπούς για τους οποίους ιδρύθηκε.

Το Πράσινο Ταμείο συστηματοποιεί και οργανώνει τις εισροές και τις εκροές των εσόδων από παραβάσεις στο φυσικό περιβάλλον, από τη ρύπανση του θαλασσιού περιβάλλοντος, τα έσοδα από τους ημιυπαίθριους και τις αυθαίρετες υπερβάσεις δόμησης, το τέλος βενζίνης, τα τέλη από τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και τον Ειδικό Φορέα Δασών.

Διευκρινίστηκε μάλιστα και αποτυπώθηκε στο νόμο ότι η μεταφορά ή η ανακατανομή των χρηματικών ποσών μεταξύ των λογαριασμών που τηρούνται στο ταμείο δεν επιτρέπεται, ώστε ο κάθε λογαριασμός να διατηρεί επάρκεια και αυτοτέλεια για την εξυπηρέτηση αποκλειστικά και μόνο των ειδικών σκοπών για τους οποίους έχει συσταθεί.

Τέλος, με τις ρυθμίσεις που συζητούνται σήμερα στη Βουλή θεσμοθετείται ένα αυστηρό σύστημα κριτηρίων για τη χρηματοδότηση των έργων.

Η ωριμότητα, η πληρότητα, η σκοπιμότητα κάθε έργου και η συνεκτικότητα κάθε προγράμματος με τις εθνικές και κοινοτικές πολιτικές, καθώς και η διαχειριστική ικανότητα του κάθε φορέα υλοποίησης αποτελούν τα βασικότερα κριτήρια χρηματοδότησης.

Όσον δε αφορά στην κύρωση των δασικών χαρτών είναι προφανές ότι αυτό θα επιτευχθεί επειδή έχουμε και τη βούληση να κυρώσουμε δασικούς χάρτες. Το νομοσχέδιο αυτό είναι αποτέλεσμα της βούλησης αυτής.

Καθίσταμε και εξετάσαμε κάθε πτυχή της διαδικασίας, προκειμένου η διαδικασία από τη στιγμή που θα ξεκινήσει, να συναντήσει όσο το δυνατόν λιγότερα προβλήματα με τη σημερινή κατάσταση, που τα αποτελέσματά της τα έχουμε δει.

Είμαστε εδώ για να αντιμετωπίσουμε και να δώσουμε λύση στα προβλήματα αυτά. Οι λύσεις πρέπει να είναι συμβατές, όπως είπα και παραπάνω, με το Σύνταγμα. Αντιμετωπίζουμε τα ζητή-

ματα με ρεαλισμό, αλλά το μέτρο είναι το Σύνταγμα και οι αποφάσεις των δικαστηρίων και αυτά δεν μπορούμε να τα αγνοήσουμε σε καμμία περίπτωση.

Υπάρχουν αδιέξοδες καταστάσεις. Πολίτες εγκλωβίστηκαν σε αυτές. Οι καταστάσεις αυτές δημιουργήθηκαν πολλές φορές όχι μόνο με την ανοχή αλλά και με την υποστήριξη της διοίκησης. Και εδώ υπάρχει η ευθύνη του κράτους και της αυτοδιοίκησης. Έτσι δημιουργούνται προσδοκίες και οι πολίτες αποκτούν την πεποίθηση ότι ο καθένας μπορεί να κάνει ό,τι θέλει και ότι η πολιτεία θα έρθει, εκ των υστέρων, να τακτοποιήσει τα πράγματα δικαιώνοντας τελικά τον καταπατητή.

Πρέπει να μπει τάξη σε αυτό. Το δημόσιο δεν μπορεί να απεμπολήσει τα δικαιώματά του και τις υποχρεώσεις του, ιδίως όταν αυτές ορίζονται από το Σύνταγμα. Και επιτέλους πρέπει να αποκτήσουμε δασικούς χάρτες όχι μόνο γιατί πρέπει να προστατεύσουμε και να διαχειριστούμε τα δάση. Γιατί και ο πολίτης θα γνωρίζει με ασφάλεια τι θεωρείται δασικό και τι όχι. Θα εκλείψουν οι καταπατήσεις. Θα πάψουν οι υπηρεσίες να ασχολούνται με την κάθε επιμέρους περίπτωση. Θα περιοριστεί η κακοδιοίκηση. Η γνώση αυτή θα επιβαρύνει άλλες διοικητικές διαδικασίες και έτσι θα μειωθεί το κόστος τόσο για τους εμπλεκόμενους όσο και για τη διοίκηση. Θα μπορεί επιτέλους να γίνει προγραμματισμός και σχεδιασμός. Και αυτό μακροπρόθεσμα θα είναι σε όφελος όλων μας.

Στις συνεδριάσεις της αρμόδιας επιτροπής της Βουλής έγινε μνεία διαφόρων προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι πολίτες. Θα τα εξετάσουμε και θα βρούμε λύσεις μέσα από ένα νέο δασικό νόμο που θα συζητήσουμε με όλους και θα φέρουμε στη Βουλή.

Θέλω όμως εδώ να τονίσω ότι το σημερινό νομοσχέδιο αφορά μόνο διαδικασίες ανάρτησης και κύρωσης δασικών χαρτών. Δεν αφορά ιδιοκτησιακά θέματα, δεν αγγίζει άλλα θέματα που άπτονται της δασικής νομοθεσίας. Είναι κρίμα να έχουμε στο συρτάρι δασικούς χάρτες που έχουν καταρτιστεί, να μην τους επικαιροποιούμε και να μην προβαίνουμε σε ανάρτηση, ειδικά στις περιοχές που δεν υπάρχουν επιμέρους προβλήματα. Έχουμε ευθύνη και υποχρέωση. Ευθύνη απέναντι στους πολίτες να ολοκληρώσουμε τη διαδικασία και υποχρέωση να τηρούμε τους νόμους. Δεν θα γίνουμε συνένοχοι στη διαιώνιση και στην αύξηση των προβλημάτων αυτών. Η ευθύνη όμως είναι συνολική αν θέλουμε να δώσουμε λύση. Και σας καλώ όλους να ψηφίσουμε την κύρωση των δασικών χαρτών για να χαράξουμε όλοι μαζί μια γραμμή με το παρελθόν.

Στο νομοσχέδιο καθορίζονται προθεσμίες για ορισμένα στάδια της διαδικασίας που δεν προβλέπονταν μέχρι σήμερα, λαμβάνοντας υπ' όψιν τη στελέχωση των δασικών υπηρεσιών και τον αναμενόμενο αριθμό αντιρρήσεων που θα υποβληθούν.

Τροποποιούνται ορισμένες προθεσμίες για να είναι πιο ρεαλιστικές ώστε οι δασικές υπηρεσίες να έχουν τον απαιτούμενο χρόνο στη διάθεσή τους να ανταπεξέλθουν στο δύσκολο αυτό έργο.

Και εδώ θέλω να είμαι ξεκάθαρη σε κάτι. Το ότι δίνεται δυνατότητα ανάθεσης της κατάρτισης των δασικών χαρτών σε ιδιώτες ή στην «ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε.» –το οποίο επαναλαμβάνω ισχύει και σήμερα– δεν σημαίνει ότι αφαιρούνται αρμοδιότητες από τις δασικές υπηρεσίες. Αυτές έχουν τον τελικό λόγο πριν την ανάρτηση. Δασολόγοι δημόσιοι υπάλληλοι θα είναι μέλη των επιτροπών εξέτασης αντιρρήσεων και οι ίδιες οι υπηρεσίες θα ελέγξουν τον τελικό χάρτη που θα συνοδεύει την απόφαση της κύρωσης ενός χάρτη.

Επειδή αναγνωρίζουμε τον ουσιαστικό ρόλο των δασαρχείων, στο νομοσχέδιο αυτό προβλέπεται η δυνατότητα συνδρομής του έργου των δασικών υπηρεσιών με διάθεση υπαλλήλων από άλλους φορείς. Γιατί το πρόβλημα δεν είναι τόσο η ανάρτηση όσο η εξέταση των αντιρρήσεων. Απαιτείται πλήθος προσωπικού να βοηθήσει. Πρέπει να είμαστε ευέλικτοι και πρακτικοί και να εκμεταλλευθούμε ό,τι έχουμε στη διάθεσή μας. Να δημιουργήσουμε τις απαραίτητες υποδομές για να φέρουμε σε πέρας το σημαντικό αυτό έργο. Γιατί αυτό που τελικά μετράει είναι το αποτέλεσμα. Και από εκεί θα κριθούμε.

Συνεχίζοντας, θέλω να τονίσω τη σημαντική τομή στον τρόπο

ανάρτησης. Η ανάρτηση παράλληλα με τον κλασικό τρόπο, γίνεται και ηλεκτρονικά. Ηλεκτρονικά μπορεί να γίνει και η υποβολή αντιρρήσεων. Αυτό θα διευκολύνει σημαντικά στο να μειωθεί ο χρόνος εξέτασης των αντιρρήσεων, θα διευκολύνει τους πολίτες που διαμένουν μακριά να έχουν πρόσβαση στο χάρτη, ενώ μέσω της ηλεκτρονικής ανάρτησης θα μπορούν να υπολογιστούν και οι συντεταγμένες. Η ηλεκτρονική ανάρτηση συμβάλλει στη διαφάνεια όλης της διαδικασίας και πέρα απ' αυτήν προβλέπεται η δυνατότητα υποβολής αντιρρήσεων και μέσω των ΚΕΠ για την διευκόλυνση των πολιτών.

Μέσα από αυτή τη διαδικασία ψηφιοποιούνται τα όρια των οικισμών και τα όρια των σχεδίων πόλεων. Αυτό είναι απαραίτητο καθώς σύμφωνα με το νόμο εξαιρούνται του δασικού χάρτη οι οικισμοί και τα σχέδια πόλης.

Ωστόσο, η πληροφόρηση αυτή είναι χρήσιμη και για άλλες δημόσιες υπηρεσίες και θα είναι διαθέσιμη σε όλες τις υπηρεσίες, σύμφωνα και με την οδηγία INSPIRE, αμέσως μετά την ψηφιοποίηση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχουμε περιπτώσεις οριοθετήσεων οικισμών που το όριά τους καθορίστηκαν με ανίσχυρες αποφάσεις, περιπτώσεις που, εντός των ορίων των οικισμών, συμπεριελήφθησαν δασικές εκτάσεις. Ενώ αυτό ήταν γνωστό, κανείς μέχρι τώρα δεν είχε την τόλμη να πειράξει τα κακώς κείμενα. Το αποτέλεσμα είναι ότι με την πάροδο των χρόνων σε πολλές περιπτώσεις έχουν δημιουργηθεί ανυπέρβλητα αδιέξοδα. Θα μπορούσαμε και εμείς να μην ασχοληθούμε και να παραπέμψουμε το ζήτημα στις καλένδες, μετά την Αναθέωρηση του Συντάγματος για παράδειγμα.

Αναγνωρίζουμε ότι όλα έγιναν, είτε με την ανοχή είτε με τις ευλογίες της διοίκησης. Λύση όμως δεν είναι να δώσουμε ισχύ, με τον έναν ή με τον άλλο τρόπο, στις αποφάσεις οριοθέτησης, συνδράμοντας και εμείς σε μια αυθαιρεσία. Λύση είναι, αφού σταθμίσουμε από τη μια ότι έχουμε διαμορφωμένες καταστάσεις και από την άλλη ότι έχουμε υποχρέωση να διαφυλάξουμε τις δασικές εκτάσεις, να οριστικοποιήσουμε τις περιοχές που μπορούν να συνεχίσουν να πολεοδομούνται, καθώς και τον τρόπο που θα αντιμετωπιστούν οι δασικοί θύλακες εντός της τελικά πολεοδομούμενης περιοχής και να προστατεύσουμε τις δασικές εκτάσεις που δεν έχουν καταστραφεί ή αλλοιωθεί από την ανοικοδόμηση. Με αυτόν τον τρόπο εισάγουμε μια ξεχωριστή διαδικασία, που μετά τη συλλογή των απαραίτητων στοιχείων από τους δήμους και τη γνωμοδότηση των αρμοδίων διοικητικών οργάνων, θα ξεκαθαρίσει οριστικά το τοπίο.

Η σημαντικότερη καινοτομία του νομοσχεδίου είναι ότι για όσες εκτάσεις δεν θα υποβληθούν αντιρρήσεις, θα κυρωθεί άμεσα ο δασικός χάρτης και δεν θα περιμένουμε να ολοκληρωθεί η διαδικασία των αντιρρήσεων. Μετά την κύρωση των δασικών χαρτών θα απαιτείται μόνο μια βεβαίωση βάσει του δασικού χάρτη για το χαρακτήρα μιας έκτασης, χωρίς καμμία άλλη διαδικασία.

Τέλος, μέσα στις ρυθμίσεις προβλέπεται ο έλεγχος των καμένων εκτάσεων με τηλεπισκόπηση, που καθιερώθηκε για την Αττική, να μπορεί να γίνει και σε άλλες περιοχές της Ελλάδας, στην περίπτωση που δασικές εκτάσεις καταστραφούν από πυρκαγιά.

Ως γνωστόν, δεν είναι η αυστηρότητα των διατάξεων που αποτρέπει τις καταπατήσεις και την αυθαιρεσία, αλλά ο προληπτικός έλεγχος, η άμεση επέμβαση, όταν διαπιστώνεται η αυθαιρεσία και τέλος, βέβαια, η συνεργασία των υπηρεσιών.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα αποτέλεσε προϊόν εντατικής και δύσκολης προσπάθειας. Στόχος του είναι να βάλει τα θεμέλια σε μια διαφορετική λογική χειρισμού των δημοσίων πραγμάτων της χώρας και σε μια διαφορετική διοικητική πρακτική. Κατά τη διάρκεια της δημόσιας διαβούλευσης η συμμετοχή των πολιτών ήταν ενεργή, κριτική και εποικοδομητική. Το νομοσχέδιο αφομοίωσε και συνέθεσε τις απόψεις και τις προτάσεις των πολιτών, των φορέων, καθώς και των επιστημονικών, παραγωγικών και κοινωνικών εταίρων. Βασικός γνώμονας για τη σύνθεση των απόψεων και των συμπερασμάτων ήταν η εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος σε μια εποχή που οι οικονομικοί πόροι της χώρας, αλλά και ο φυσικός της πλούτος πρέπει να διαφυλαχθούν και να προστατευτούν περισσότερο από ποτέ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Κλείνοντας, θέλω να πω δυο λόγια πάλι για το Ελληνικό. Σχετικά με το Ελληνικό, για το οποίο γίνεται τόση φασαρία, πρέπει να τονιστεί το εξής: δεν είναι δυνατόν να γίνεται κριτική και συζήτηση σε αόριστη βάση και με δεδομένα που δεν υπάρχουν. Πώς είναι δυνατόν να κρίνονται προτάσεις που δεν υπάρχουν ακόμη και δεν έχουν τεθεί στο δημόσιο διάλογο; Όλοι είμαστε και πρέπει να είμαστε προσεκτικοί και κριτικοί στην αξιοποίηση βεβαίως και στην ανάπλαση των δημοσίων χώρων. Αυτό, όμως, μπορεί να γίνει οργανωμένα και παραγωγικά, όταν θα υπάρξουν συγκεκριμένες προτάσεις, θα τεθούν στο δημόσιο διάλογο και μαζί θα συζητήσουμε τις καλύτερες λύσεις.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πάρα πολύ.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Έχετε το λόγο για δέκα λεπτά, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς να ευχηθώ στον ομόλογό μου Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ, τον κ. Πρωτόπαπα, καλή ανταλλαγή απόψεων στα νέα του καθήκοντα στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου.

Θα ξεκινήσω από το τελευταίο, κύριε Υφυπουργέ. Ελληνικό. Πράγματι, εγώ εξεπλάγην μ' αυτό που άκουσα από την κ. Μπιρμπίλη. Για αόριστες προτάσεις και αόρατες επενδύσεις, δεν χρειάζεται κουβέντα. Την κουβέντα, όμως, την άνοιξε η Κυβέρνηση. Η Κυβέρνηση αναζήτησε χειροκροτήματα και παλαμάκια για κάτι το οποίο πριν από λίγο ακούσαμε από μέλος του Υπουργικού Συμβουλίου ότι δεν υπάρχει.

Πράγματι, ένα μνημόνιο δεν είναι τίποτα άλλο παρά μια ένδειξη ενδιαφέροντος και από τις δυο πλευρές. Οι πολίτες, όμως, του Λεκανοπεδίου, τα μέλη του Κοινοβουλίου, όλοι μας ενδιαφέρονται να ακούσουν συγκεκριμένα πράγματα. Δεν χρειάζονται, λοιπόν, διθύραμβοι εκεί που δεν υπάρχει αντικείμενο και δεν χρειάζεται μόνοι σας να ανοίγετε κουβέντες για κάτι για το οποίο πολύ αμφιβάλλουμε αν, πράγματι, υπάρχει ουσιαστικός σχεδιασμός ή είναι ένας ακόμα επικοινωνισμός μέσα στο πλαίσιο αναζήτησης της σωτηρίας της χώρας από το εξωτερικό.

Η σωτηρία της χώρας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρίσκεται στο εσωτερικό και όχι στο εξωτερικό. Βρίσκεται στις πολιτικές, βρίσκεται στο μείγμα της πολιτικής, βρίσκεται στις αποφάσεις για το πώς εμείς θα διαχειριστούμε την καθημερινότητα τη δική μας και όχι στα πετροδόλαρα ή στο θείο από την Αμερική που θα έρθει να μας σώσει. Ο θείος από την Αμερική, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα έρθει ποτέ να κάνει μια επένδυση με 40% ή 45% φόρο και έκτακτη εισφορά για κάθε επιχειρηματική δραστηριότητα της χώρας. Δεν υπάρχουν πλέον σωτήρες αλλόφρονες ή παράφρονες, οι οποίοι θα έρθουν να επενδύσουν σε μια χώρα με αυτά τα δεδομένα. Εκεί είναι το λάθος. Στο εσωτερικό, όχι στο εξωτερικό, το επαναλαμβάνω.

Το μείγμα πολιτικής, το οποίο ακολουθεί η Κυβέρνηση, είναι ένα μείγμα πολιτικής το οποίο καθημερινά οδηγεί τη χώρα σε μια διαρκή αυτοπαγίδευση, σε έναν ατέρμονα κοχλία μιας κρίσης, ο οποίος γυρίζοντας μπαίνει στο κορμί του κάθε Έλληνα και του κάθε πολίτη. Την ευθύνη αυτής της πολιτικής την έχει η Κυβέρνηση και προσωπικά ο Πρωθυπουργός, ο Γεώργιος Παπανδρέου.

Και, ω της έκπληξης -της πολιτικής έκπληξης- στο βιβλίο του επί πέντε χρόνια, περίπου, Υπουργού Οικονομικών της Γερμανίας, του σοσιαλιστή κ. Στάινμπρουκ που κυκλοφόρησε πριν από λίγες μέρες, αναφέρεται ρητώς ότι τον Ιανουάριο του 2009 ο Γεώργιος Παπανδρέου, ως Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, συναντήθηκε μαζί του, στο πλαίσιο του σοσιαλιστικού κόμματος, με τη φιλική σχέση την οποία έχουν -είναι γραμμένα αυτά μέσα- και ενημερώθηκε από τον ίδιο για την κατάσταση της οικονομίας στην Ελλάδα. Δήλωσε ο κ. Παπανδρέου, εντός εισαγωγικών είναι γραμμένο στο βιβλίο του κ. Στάινμπρουκ, «δεν είμαι σίγουρος πλέον αν πραγματικά θέλω να κερδίσω τις εκλογές»,

αναγνωρίζοντας την ανάγκη για τη λήψη μέτρων. Είναι η ίδια περίοδος, Ιανουάριος και Φεβρουάριος του 2009 κατά την οποία η απερχόμενη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είχε αρχίσει την κουβέντα για τη λήψη σκληρών μέτρων.

Άρα γνώριζε ο Πρωθυπουργός. Γνώριζε όχι από τον Σεπτέμβριο του 2009, πριν από τις εκλογές, όταν είχε ενημερωθεί από τον κ. Προβόπουλο, αλλά από τον Ιανουάριο του 2009 και μάλιστα αναρωτήθηκε αν έπρεπε να κερδίσει, αν μπορούσε δηλαδή να αντέξει να πάρει αυτά τα μέτρα. Είναι γραμμένο στο βιβλίο του κ. Στάινμπρουκ, το επαναλαμβάνω.

Περιμένουμε, επίσης, μια απάντηση γι' αυτό. Ή ο κ. Στάινμπρουκ λέει ψέματα -και παρακαλώ παρά πολύ, από την πλευρά του Γραφείου του κύριου Πρωθυπουργού, να μάθουμε την αλήθεια, όχι μόνο εμείς αλλά και ο ελληνικός λαός- ή ο Πρωθυπουργός της χώρας, πράγματι, εξαπάτησε προεκλογικά τους Έλληνες, δηλώνοντας ότι τα λεφτά υπάρχουν και ότι το πάγωμα των μισθών και τα σκληρά μέτρα, τα οποία, πράγματι, είχε εξαγγείλει η προηγούμενη κυβέρνηση δεν ήταν ένα πυροτέχνημα, αλλά η πραγματικότητα. Τότε να μας δικαιολογήσει, αφού το γνώριζε αυτό τον Οκτώβρη, το Νοέμβρη, το Δεκέμβρη, το Γενάρη, γιατί δεν πήρατε μέτρα, γιατί ακυρώσατε έσοδα του δημοσίου, γιατί δεν δανειστήκατε όταν τα spreads ήταν 130, γιατί πήγατε να διαπραγματευτείτε με τα spreads στα 800 και να υποβάλετε τη χώρα σε μια αιχμαλωσία ενός μνημονίου, το οποίο είμαστε υποχρεωμένοι να το τηρήσουμε, διότι αποτελεί δέσμευση της πολιτείας και του ελληνικού κράτους, αλλά για το οποίο δεν μπορείτε να μας εξηγήσετε ορισμένα από τα νούμερα που υπάρχουν.

Ακόμα και το 2013 γράφει το μνημόνιο, όταν το πρωτογενές πλεόνασμα -αν όλα πάνε καλά, γιατί τίποτα δεν πάει καλά από αυτά που έχετε υπογράψει- θα είναι περίπου στο 5%, οι τόκοι από το δανεισμό θα είναι στο 8,5%.

Άρα ούτε καν το 2013 δεν θα υπάρχει πρωτογενές πλεόνασμα για να καλύψει τη δανειοδότηση της χώρας.

Άρα το έλλειμμα θα διευρύνεται συνέχεια, το χρέος θα ανεβαίνει συνέχεια. Και αναρωτιέται κανείς: Πότε θα σταματήσει αυτή η κατηφόρα της ελληνικής οικονομίας, ακόμη και στη βάση του μνημονίου; Ποτέ! Να γιατί η συμφωνία που κάνατε ήταν λάθος. Να γιατί η εξαπάτηση του ελληνικού λαού αποδεικνύεται πλέον καθημερινά και από στόμα επισήμων ξένων, από μια χώρα που μας στήριξε, με τον τρόπο που μας στήριξε, η Γερμανία.

Να γιατί ακόμα και η πράσινη ανάπτυξη -για να έρθω στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου- είναι μια πράσινη ανάπτυξη, η οποία μάλλον ικανοποιεί περισσότερο το επικοινωνιακό μέρος και συντηρεί την κακοδομία και τις λανθασμένες αποφάσεις και το αποτυχημένο μεταπολιτευτικό πρότυπο, το οποίο ακολουθήθηκε από το '74 και μετά απ' όλες τις κυβερνήσεις και απέτυχε. Διότι αν κανείς διαβάσει το σχέδιο νόμου προσεκτικά, αλλά ακούσει και την αξιότιμη Υπουργό που μόλις κατήλθε του Βήματος αυτού, εύκολα θα πει ότι η διάσταση μεταξύ των προθέσεων κι αυτών που είναι γραμμένα και υπογεγραμμένα στο σχέδιο νόμου είναι τεράστια. Κανείς δεν θα μπορούσε να καταλάβει απ' αυτό το σχέδιο νόμου τι τελικά θα κάνει το Πράσινο Ταμείο. Μία θολή, εξαιρετικά αόριστη περιγραφή στόχων και σκοπών, δεκάδες υπουργικές αποφάσεις και προεδρικά διατάγματα τα οποία «θα» διευκρινίσουν τα άλυτα ζητήματα και τις περιέργες, σκοτεινές διαδρομές αυτού του σχεδίου νόμου! Ακόμα και δανειοδότηση του Πράσινου Ταμείου έναντι μελλοντικών εισπράξεων περιλαμβάνεται μέσα. Δηλαδή, ακόμη δεν το ιδρύσαμε, να το χρεώσουμε κι αυτό, κατά την κοινώς λεγόμενη αποτυχημένη μεταπολιτευτική πρακτική!

Όλα τα έχετε προβλέψει μέσα, αξιότιμη κύριε Υφυπουργέ. Και τα έχετε προβλέψει γιατί δεν μπορείτε να ξεφύγετε από το πρότυπο το οποίο υποτίθεται ότι ήρθατε να αλλάξετε. Κι ενώ είμαστε εδώ για να σας στηρίξουμε, με την αντίρρηση ή τη συμφωνία μας, για να αλλάξετε τον τρόπο ανάπτυξης, κάνετε ακριβώς το ίδιο: σχέδια νόμου με υπουργικές αποφάσεις, σχέδια νόμου χωρίς ούτε έναν αριθμό εξόδων! Τίποτα δεν υπάρχει! Μια εκτίμηση υπάρχει στο Λογιστήριο του Κράτους από τις πληροφορίες τις οποίες τους έχετε δώσει εσείς. Τίποτα δεν δείχνει ότι έχετε καταλάβει το γιατί η χώρα έφθασε εδώ. Άρα δεν μπορείτε να λύ-

σετε το πρόβλημα, διότι κανένας δεν μπορεί να δώσει λύση σ' ένα πρόβλημα του οποίου την πραγματικότητα, την υφή και τον πυρήνα δεν μπορεί να αντιληφθεί.

Όμως δεν είναι μόνο το σχέδιο νόμου, το οποίο αποκαλύπτει ότι η πράσινη ανάπτυξη, την οποία εσείς ευαγγελίζεστε, δεν είναι, αν το θέλετε, μια πράσινη ανάπτυξη, η οποία γίνεται αποδεκτή από τους πολίτες ή, αν το θέλετε, και αντιληπτή από τους πολιτικούς. Τι έχετε κάνει μέχρι τώρα;

Να πάμε στην απόσυρση των αυτοκινήτων. Κύριε Υπουργέ, 6% είναι η απόσυρση κατ' έτος των αυτοκινήτων σε ολόκληρη την Ευρώπη. Στην Ελλάδα είναι 1% με τα δικά σας μέτρα. Το πόσο ρυπαίνει ένα αυτοκίνητο δεκαπέντε και είκοσι ετών, που αναγκάζεται με την οικονομική σας πολιτική να το κρατάει ο Έλληνας πολίτης για να μην πάρει καινούργιο, το ξέρετε καλύτερα από μένα. Γιατί το κάνετε; Τι προσφέρετε; Το μόνο το οποίο έχετε κατορθώσει είναι να καταρρεύσει ο κλάδος πώλησης αυτοκινήτων, να μολύνεται περισσότερο το περιβάλλον, να μειώνονται τα έσοδα του κράτους από τις εισφορές των μη πουλημένων αυτοκινήτων και να κλείνουν οι μάντρες των μεταχειρισμένων. Θέλετε να σας χειροκροτήσουμε γι' αυτή την «πράσινη πολιτική» της μη απόσυρσης των αυτοκινήτων; Δεν θα το κάνουμε.

Ποια είναι η πολιτική σας στα φωτοβολταϊκά; Αφού ενσπείρατε ελπίδες στους αγρότες για χιλιάδες αιτήσεις φωτοβολταϊκών σε αγροτική γη, μετά ανακοινώσατε ότι μόνο το 10% θα υλοποιηθεί, διότι δεν έχετε φτιάξει ακόμη το μείγμα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας μεταξύ των διαφόρων μορφών των ΑΠΕ. Οι αγρότες όμως πλήρωσαν τις μελέτες, ενοικίασαν τα χωράφια. Δεν έσπειραν φέτος, δεν προγραμματίσαν δηλαδή το εισόδημά τους. Και εσείς, ξαφνικά, τους ανακοινώσατε ότι αυτό που ήλπιζαν δεν υπάρχει πια.

Και δεν κάνατε μόνον αυτό. Και σας τα είχαμε πει εδώ: «Μην δώσετε 100 KW και πάνω στους αγρότες. Δώστε εικοσάρια, να μπορούν να ικανοποιήσουν τις δικές τους ανάγκες. Μην κοιτάζετε μόνο κατάματα τα μεγάλα συμφέροντα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας. Κοιτάξτε το μικρό αγρότη, να του δώσετε ένα μικρό εισόδημα, για να μείνει στη γη του, να κάνει και την καλλιέργειά του». Ούτε αυτό το κάνατε. Γι' αυτήν την πολιτική θέλετε να σας χειροκροτήσουμε;

Ή μήπως θέλετε να σας χειροκροτήσουμε για το διυπουργικό συμβούλιο για το Ρυθμιστικό Σχέδιο της Αθήνας; Χρειάζεται συμβούλιο για να συμφωνήσουν οι Υπουργοί μιας Κυβέρνησης για το τι θα κάνουν στην Αθήνα; Δεν μπορούν να το περάσουν στο Υπουργικό Συμβούλιο; Πρέπει οι μισοί να μαζευτούν χωριστά, και μάλιστα όχι μόνοι τους αλλά και με εκπροσώπηση των γενικών γραμματέων, για το λεκανοπέδιο της Αθήνας; Κι αυτό το φέρνετε σ' ένα σχέδιο νόμου; Αυτή είναι η νέα διακυβέρνηση, τα νέα ήθη; Αυτό είναι το καινούργιο το οποίο περίμεναν οι πολίτες;

Ειλικρινώς διαπιστώνουμε –κι οφείλουμε να το πούμε– ότι αλλιώως ξεκίνησε η ίδρυση αυτού του Υπουργείου. Τη χειροκροτήσαμε, τη στηρίξαμε. Ξέρετε ότι τα περισσότερα σχέδια νόμου τα έχουμε στηρίξει. Όμως νομίζω ότι εδώ τελειώνει η ανοχή, γιατί εδώ τελειώνει και η ελπίδα της δικιάς σας πολιτικής. Γιατί εδώ τελειώνει αυτό για το οποίο εσείς ξεκινήσατε και αρχίζει το άλλο. Αρχίζει δηλαδή, μια διαρκής ταλαιπωρία των πολιτών. Οι προσδοκίες έγιναν παγίδευση και η παγίδευση των πολιτών σημαίνει δικαστήρια παντού. Διότι αυτό που είπε η κυρία Υπουργός πριν για τις εγκλωβισμένες μικροδασικές περιοχές μέσα σε οικισμούς, που έγιναν με την άδεια του κράτους, εσείς θα το μετατρέψετε τώρα από προσδοκία λύσης του προβλήματος, σε παγίδευση της ιδιοκτησίας των πολιτών που με άδεια του κράτους –παρακαλώ!– τα πήραν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ζητώ για ένα λεπτό την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Εσείς, λοιπόν, ετοιμάζεστε να ανατρέψετε ακόμα και τη νόμιμη οικιστική διαδικασία σε μια διεκδίκηση άνιση μεταξύ του πολίτη και του κράτους, βασισμένη σ' ένα νόμο που θα στηρίζει βέβαια το κράτος. Και βέβαια ακυρώσατε τη δασική υπηρεσία. Διότι κάποια από τα χρήματα, τα οποία δεν περιλαμβάνονται στο σχέδιο νόμου, αλλά εκτιμώνται σε κάμποσες εκατοντάδες εκατομμύρια στο Λογιστήριο του Κράτους, θα μπορούσατε να τα είχατε δώσει

για τη στελέχωση των δασικών υπηρεσιών. Αντίθετα, οι υποστελεχωμένες δασικές υπηρεσίες θα έρθουν να ελέγξουν τους ιδιώτες –και ήδη από την «ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε.» σας είχαμε πει «Μην το κάνετε αυτό για τα Δασολόγια»– κι εκεί θα γίνει το μεγαλύτερο αλαλούμ, το μεγαλύτερο απ' όσα μπορείτε να φανταστείτε. Και βεβαίως, η τιμωρία σας ως κόμμα για τη μη συμμετοχή σας στην αλλαγή του άρθρου 24 σε μια καλύτερη κατεύθυνση –που τώρα το ομολογείτε, το είπα πριν η κυρία Υπουργός– είναι αυτά που αναγκάζεστε να κάνετε, γιατί κι αυτά τα κάνετε στραβά. Γι' αυτό δεν στηρίζουμε αυτό το νομοσχέδιο ούτε επί της αρχής ούτε και στα άρθρα. Και δεν το στηρίζουμε γιατί είναι η απαρχή των δεινών. Είναι το τέλος της ελπίδας για την ίδρυση του Υπουργείου Περιβάλλοντος και είναι η αρχή της ταλαιπωρίας των πολιτών, με την υπογραφή τη δικιά σας!

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Κωνσταντίνο Μαρκόπουλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίαση του Σώματος παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί από το 1ο Γενικό Λύκειο Γλυφάδας.

Καλώς ήρθατε, παιδιά!

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Μαυρουδής Βορίδης έχει το λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Αν θέλετε, κύριε συνάδελφε, προηγηθείτε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Μιλήστε εσείς, κύριε Βορίδη. Εγώ το είπα διότι θεώρησα ότι πρέπει να ακολουθείται η σειρά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εμείς θα ακολουθήσουμε μετά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ησυχία, παρακαλώ! Κύριε Βορίδη, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, διαμαρτύρεται ο κ. Λαφαζάνης. Μπορούμε να αποφασίσουμε τι θα γίνει; Καθορίστε τη σειρά, γιατί υπάρχουν διαμαρτυρίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Εσείς παραχωρήσατε τη θέση σας; Εφόσον παραχωρήσατε τη θέση σας, θα προηγηθεί ο κ. Βορίδης και αμέσως μετά θα ακολουθήσετε εσείς.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Εγώ σηκώθηκα διότι άκουσα το όνομά μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Κύριε Βορίδη, ξεκινήστε σας παρακαλώ πολύ. Έχετε το λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δύο είναι τα βασικά τμήματα αυτού του σχεδίου νόμου και επομένως κανείς επί της αρχής θα μπορούσε να συζητήσει πάνω σε δύο, αν θέλετε, διαφορετικές βάσεις.

Το ένα είναι αυτό το οποίο είπαμε, δηλαδή η ίδρυση του Πράσινου Ταμείου. Εκεί επί της αρχής δεν νομίζω ότι κανείς μπορεί να έχει καμμία ιδιαίτερα σοβαρή αντίρρηση. Πράγματι γίνεται μια προσπάθεια να διακανονιστούν ορισμένα ζητήματα.

Είναι προφανές ότι υπήρξαν παθογένειες και αμαρτίες του παρελθόντος. Σε τελευταία ανάλυση στην αρχή της συγχωρεύσεως των διαφορετικών ταμείων –και επομένως, ας το πω μιας οικονομίας στη λειτουργία αυτού του Πράσινου Ταμείου– νομίζω ότι δεν μπορεί κανείς να έχει αντίρρηση.

Τώρα, διατυπώθηκαν ήδη οι γνωστές επιφυλάξεις τις οποίες θα επαναλάβω. Κατά τη γνώμη μου φτιάχνετε ένα συμβούλιο, το οποίο έχει και αυτό το ιδιότυπον, ότι συμμετέχει σε ένα συμβουλευτικό όργανο του Υπουργού, ο Υπουργός. Αλλά, εν πάση περιπτώσει, θα σας έλεγα ότι αυτές είναι παρατηρήσεις ελάχιστον σημασίας. Επίσης, θα σας έλεγα ότι νομίζω ότι

υποχωρήσατε. Μπήκατε στην επιλογή του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου. Εγώ θα προτιμούσα μια ανώνυμη εταιρεία, πιο ευέλικτη, καλύτερη δουλειά θα έκανε, αλλά εν πάση περιπτώσει, έχετε κάνει μια επιλογή. Το πώς θα λειτουργήσει το Πράσινο Ταμείο και τι πρακτικά θα κάνει, νομίζω ότι θα το δούμε στην πορεία. Δεν είναι τόσο μια αντίρρηση επί της αρχής, όσο είναι το πώς αυτό στην πράξη θα λειτουργήσει, τι θα δημιουργήσει, ποια θα είναι η συνεισφορά του στην προστασία του περιβάλλοντος και στην αποτροπή της κλιματικής αλλαγής.

Εκεί όμως που κάποιος πια αρχίζει να χάνει το νόημα της νομοθετικής σας παρεμβάσεως είναι στο κομμάτι των δασικών χαρτών. Δεν θα ισχυριστώ ότι αυτό είναι μια εύκολη υπόθεση και δεν θα ισχυριστώ ότι λύνεται με έναν απλό τρόπο. Αντίθετα θα προσπαθήσω να εξηγήσω γιατί, κατά τη γνώμη μου, αυτή η απόπειρα πέραν του ότι είναι καταδικασμένη, πάντως είναι, κατ' αρχάς, εξαιρετικά περίπλοκη. Υπάρχει μια δυσκολία σε κάθε νομοθέτημα και αυτή είναι ότι πρέπει να κάνει μια σειρά από σταθμίσεις. Ο νομοθέτης πρέπει να κοιτάξει την πραγματικότητα και εν συνεχεία πρέπει να κάνει ένα συλλογισμό που τον λέμε «νομική υπαγωγή». Δηλαδή, να υπαγάγει τα πραγματικά περιστατικά, αυτά που συμβαίνουν, σε αυτό που είναι η έκφραση ενός κανόνα δικαίου και που έρχεται τελικά ο κανόνας δικαίου, να ρυθμίσει αυτή την πραγματικότητα με έναν ορισμένο τρόπο.

Ούτως ή άλλως, αυτό είναι μια δύσκολη αφαιρετική διαδικασία. Προσέξτε, όμως γιατί εδώ μετατρέπεται σ' έναν πραγματικό εφιάλτη. Διότι, κανονικά, τι θα έπρεπε να πει σήμερα ο νομοθέτης; Ότι θέλει να προστατεύσει τα δάση. Τι έπρεπε να το κάνουν οι δασικοί χάρτες; Να αποτυπώσουν τη δασική πραγματικότητα. Δεν κάνουν αυτό. Γιατί αντί αυτή τη διαδικασία του πραγματικού στο νομικό- γιατί ο δασικός χάρτης έχει νομικές προϋποθέσεις, την έννοια του δάσους, η οποία βεβαίως μας λείπει επί του παρόντος, αλλά υποθέτω ότι κάποια στιγμή κάτι θα κάνετε για να την αναπληρώσετε- και να την υπαγάγει στο πραγματικό που είναι τι είναι αυτό που είναι τελικά το δάσος, και να δημιουργηθεί ένα κείμενο, ένα χαρτί, ο δασικός χάρτης, που εκεί στηρίζεται η προστασία του δάσους και από εκεί δημιουργούνται δικαιώματα και, αν θέλετε, προσδοκία συμπεριφορών στους πολίτες και στη διοίκηση, προστίθεται ένα ακόμα στοιχείο: Και αυτό είναι όχι η πραγματικότητα του τώρα, αλλά η πραγματικότητα του τότε, γιατί πρέπει να ανατρέξει κανείς στις αεροφωτογραφίες τις πιο παλιές, σύμφωνα με τη διατύπωση του νόμου, ή άλλως τις διαθέσιμες του '60.

Εδώ, στην πραγματικότητα, δημιουργείται αυτή η απόλυτη σύγχυση στην οποία ζούμε. Διότι δεν είναι ότι απλώς έχουμε να κάνουμε με μια νομική ρύθμιση της πραγματικότητας, αλλά είναι ότι έχουμε την πραγματικότητα αυτή που είναι τώρα -η δασική κατάσταση της χώρας- έχουμε μια απεικόνιση της δασικής πραγματικότητας της χώρας, όπως ήταν κάποτε και ερχόμαστε να ρυθμίσουμε αυτό νομικά.

Αυτό είναι ένας εφιάλτης, γι' αυτό λέω και επαναλαμβάνω, ότι η λύση των ζητημάτων αυτών προέρχεται και υπάρχει σε μια μόνο κίνηση: στη συνταγματική αναθεώρηση του 24. Εάν δεν αναθεωρηθεί το άρθρο 24, αυτά τα ζητήματα δεν πρόκειται να λυθούν.

Γιατί δεν πρόκειται να λυθούν; Διότι πολύ απλά, κύριε Υπουργέ, εδώ ή θα πρέπει να πάρετε την πολιτική απόφαση ότι θα εναρμονίσετε με πράξεις της διοικήσεως την πραγματικότητα που υπάρχει σήμερα, στην δασική πραγματικότητα που υπήρχε το '40 ή το '60 -για να είμαστε σοβαροί, ή αυτό θα κάνετε, οπότε πείτε το να το ακούσει η κοινωνία ότι θα επιστρέψετε και θα μετατρέψετε την πραγματικότητα στο '60- ή αλλιώς κάνετε ρυθμίσεις παράλογες ή αλλιώς κάνετε ρυθμίσεις ατελέσφορες. Διότι, εγώ θα σας πω: Τι νόημα έχει η καταγραφή στο δασικό χάρτη μιας εκτάσεως που το 1940 ήταν δασική, αλλά εν συνεχεία καλλιεργείται επί πενήντα χρόνια με ελιές; Τι θα τον κάνετε τώρα αυτόν, που τις έχει κάνει ελιές; Πενήντα χρόνια. Τι θα τον κάνετε, που θα τον έχετε στο δασικό χάρτη ότι εκεί είναι δάσος; Θα πείτε: «Απαγορεύεται η καλλιέργεια, κύριε, διότι εδώ έχουμε δάσος. Τι ελιές; Θα αφήσεις να γίνει πευκάκι.» Θα του το πείτε αυτό;

Τι νόημα έχει η συζήτηση αυτή για τους οικισμούς. Όταν πλέον

φτιάχτηκαν οι οικισμοί με νόμιμες άδειες, έχτισαν οι άνθρωποι, υλοποιήθηκαν οι άδειες, θα έρθετε εσείς σήμερα να του πείτε: «Ξέρετε εδώ έχουμε δάσος;» Θα το γκρεμίσετε; Θα πάτε να του στείλετε μια μπουλντόζα να το γκρεμίσει, για να ξαναγίνει δάσος; Διότι, αλλιώς τι είναι αυτό που κάνετε; Τι νόημα έχουν αυτά; Ποιες είναι οι συνέπειες σε πραγματικό επίπεδο της δημιουργίας ενός δασικού χάρτη που θα λέει, λοιπόν, ότι ο Άγιος Στέφανος είναι δάσος; Τέλεια, καμμία αντίρρηση. Ο Άγιος Στέφανος είναι δάσος. Και λοιπόν;

Εκτός και αν κάνετε το ακόμα χειρότερο. Τον κηρύσσετε μεν δάσος, αλλά δεν έχετε το θάρρος της υλοποιήσεως της πολιτικής συνέπειας αυτής της επιλογής. Δηλαδή, να πάτε να τα γκρεμίσετε, να πάτε να απαγορεύσετε τις καλλιέργειες, να γυρίσετε πίσω τις επιδοτήσεις. Αυτό είναι η πολιτική συνέπεια της συγκεκριμένης πολιτικής. Λοιπόν, να κάνετε αυτό εάν είστε έτοιμοι, θαρραλέοι, εάν θέλετε να συγκρουστείτε με την κοινωνία, εάν θέλετε να τα έχετε καλά με τους οικολόγους-χούλιγκανς, οι οποίοι έρχονται και σήμερα αποτελούν τους συμβουλάτορες σας. Εάν θέλετε, λοιπόν, αυτό κάντε τη συγκεκριμένη επιλογή και πείτε το στην κοινωνία, αλλιώς, αυτό που η κοινωνία περιμένει από τους πολιτικούς της είναι να ρυθμίσουν με σοβαρότητα και επάρκεια τις βιοτικές σχέσεις. Είναι να αναγνωρίσουν τις πραγματικότητες, που η ίδια η πολιτεία με δική της ευθύνη, πολλών μάλλον, δεν ανέχθηκε. Εγώ δεν μιλάω εδώ για μια αυθαίρετη δόμηση. Αυτό είναι μια άλλη ιστορία που και εκεί υπάρχει ένα μεγάλο ζήτημα, γιατί βεβαίως όταν ο αστυνομικός δεν βλέπει, ο πολεοδόμος δεν βλέπει, ο δασικός δεν βλέπει, διαμορφώνεται μια κατάσταση επί σαράντα χρόνια, ξαφνικά ξυπνάμε και λέμε: «Πω, πω τι έγινε; Κάτι χτίστηκε εδώ. Κάτσε να το ρυθμίσουμε.» Σαράντα χρόνια κανείς δεν έβλεπε. Οι Υπουργοί δεν έβλεπαν, οι Βουλευτές δεν έβλεπαν, κανείς δεν έβλεπε, αλλά ξαφνικά τώρα τα είδαμε όλα.

Εγώ όμως δεν λέω: «Κάνε αυτό». Εδώ δεν είναι αυτή η περίπτωση. Εδώ είναι η περίπτωση που ο πήγε ο νομάρχης και είπε στον άλλο: «Είσαι εντός οικισμού». Πήγε ο άνθρωπος αγόρασε οικοπέδο -δεν αγόρασε δάσος- πήγε έβγαλε οικοδομική άδεια, υλοποίησε την οικοδομική άδεια, έκτισε, πλήρωσε εισφορές, πλήρωσε φόρους, ενδεχομένως έκανε και μεταβίβαση, πλήρωσε φόρο μεταβίβασης...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Πλήρωσε ΙΚΑ, πληρώνει ΕΤΑΚ.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Αφού, λοιπόν, τα έκανε όλα αυτά έρχεται σήμερα κάποιος και του λέει: «Ξέρετε, επειδή κατέπεσε στο Συμβούλιο της Επικρατείας κάτι», γιατί αυτός που σας είπε ότι είστε οικισμός, δεν είστε οικισμός, δεκαπέντε χρόνια πέρασαν «τώρα είστε δάσος».

Και ρωτώ εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: Τι δάσος είναι αυτό που είναι χτισμένο μπρος, είναι χτισμένο δεξιά, είναι χτισμένο αριστερά και στη μέση έχει μια συστάδα. Αυτό είναι το δάσος εδώ. Αυτή την πραγματικότητα, λοιπόν, θα τη ρυθμίσει η πολιτεία ή όχι; Θα αναγνωρίσει η πολιτεία τις ευθύνες της ή όχι; Και ρωτώ: Τι έρχεστε να κάνετε εδώ; Τι έρχεστε να λύσετε; Έρχεστε να λύσετε ή να περιπλέξετε;

Εγώ ειλικρινά το λέω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το δέχομαι γιατί το άκουσα σαν ένα επιχείρημα από τον κύριο Υφυπουργό, ότι δεν έχουμε σε τελευταία ανάλυση σήμερα τις νομικές δυνατότητες να λύσουμε το θέμα, γιατί υπάρχουν συνταγματικές δεσμεύσεις. Δεκτόν! Πάρτε το πίσω όπως είναι, να το βάλουμε στο συρτάρι και να το ξαναβάλουμε, όταν θα είμαστε έτοιμοι συνταγματικά. Αλλιώς, τι ρυθμίζουμε τώρα;

Έρχεστε και λέτε κάτι άλλο, για να δείτε τώρα πώς θα εμπλακούν τα πράγματα. Άκουσα που το είπε η κυρία Υπουργός. Λέει: «δεν ρυθμίζουμε τα ιδιοκτησιακά ζητήματα με το νόμο αυτό».

Πρώτη παρατήρηση. Τα ιδιοκτησιακά ζητήματα είναι το έλασσον. Το μεζον είναι ο χαρακτήρας, γιατί ο χαρακτήρας προσδιορίζει τις χρήσεις. Αν πείτε στον άλλον ότι είναι δάσος, τι να το κάνει ότι είναι ιδιωτικό δάσος ή ότι είναι δημόσιο δάσος; Σημασία έχει ότι η μόνη χρήση που μπορεί να κάνει είναι η χρήση του δάσους. Άρα, το ζήτημα ...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Αν δεν είναι δάσος;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Θα πάτε, αγαπητέ κύριε συνάδελφε -υποθέτω- με την ενάργεια που σας διακρίνει να εξηγήσετε στον

άνθρωπο που για σαράντα χρόνια το έχει ελαιώνα, ότι τώρα δεν είναι ελαιώνας, ότι είναι δάσος και άρα, να μην μαζεύει ελιές και να μην παίρνει επιδοτήσεις. Είμαι βέβαιος ότι θα πειστεί πάρα πολύ με τα επιχειρήματά σας, θα τα ακούσει με πολύ μεγάλη κατανόηση και συμπάθεια!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μα, αυτό δεν έχει γίνει ποτέ!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Πηγαίνετε, επίσης –γιατί στον κ. Λαφάζανη δεν άρεσε το παράδειγμα του Ελαιώνα- στους ανθρώπους που δόμησαν με νόμιμη οικοδομική άδεια να τους εξηγήσετε ότι κακώς δόμησαν με νόμιμη οικοδομική άδεια, διότι εδώ έπρεπε να υπάρχει δάσος και ότι πρέπει να υποστούν οι συνέπειες για το ότι δόμησαν με νόμιμη οικοδομική άδεια! Να τις υποστούν, να τους το πείτε αυτό. Είμαι βέβαιος ότι και αυτοί θα το ακούσουν με πολύ ενδιαφέρον.

Λέτε ότι δεν κρίνεται το ιδιοκτησιακό. Πώς δεν κρίνεται το ιδιοκτησιακό; Αφού πρέπει να αποδείξει ο άλλος έννομο συμφέρον! Άμα του απορρίψει, λοιπόν, η Επιτροπή ότι έχει έννομο συμφέρον, δεν είναι σαν να του λέει ότι δεν έχει ιδιοκτησιακά δικαιώματα; Για να κάνει δεκτό το έννομο συμφέρον, δεν θα μπει στη συζήτηση, υπό την έννοια του παρεμπιπτόντος νομικού ζητήματος;

Δεν σας λέω εγώ ότι θα είναι η κύρια συζήτηση ούτε θα δημιουργηθούν εμπράγματα δικαιώματα από μια απόφαση της επιτροπής αντιρρήσεων. Όχι. Όμως, ως παρεμπιπτόν ζήτημα δεν θα κριθεί, αφού πρέπει να αποφασίσει για το θέμα του εννόμου συμφέροντος; Θα πει «ναι, έχεις δικαίωμα να είσαι εδώ, άρα, αναγνωρίζω ιδιοκτησιακά δικαιώματα ή δεν έχει δικαίωμα να είσαι εδώ, άρα δεν έχεις ιδιοκτησιακά δικαιώματα»! Επομένως, μοιραία θα μπειτε και σ' αυτό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε, αν έχετε την καλοσύνη.

Να πω ένα τελευταίο. Τελικώς, με το άρθρο 24 τι ακριβώς θέλετε να ρυθμίσετε; Διότι αυτό δεν έχει γίνει καθόλου κατανοητό. Η πραγματικότητα της περιοχής είναι ότι υπήρξε μια απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας που κρίνει ότι ορισμένοι οικισμοί κακώς έγιναν. Εντάξει.

Ως προς αυτή, λοιπόν, τη μεταβολή του δασικού χαρακτήρα εκεί, ότι δηλαδή κάποιος έκανε οικισμό ή έκανε ένταξη σε σχέδιο πόλεως, το οποίο ακόμα δεν έχει εγκριθεί, υπάρχει ένα πρόβλημα με το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Εσείς λέτε ότι αυτό το συγκεκριμένο δεν το ρυθμίζετε. Γιατί δεν το ρυθμίζετε; Διότι δεν εμπίπτει στο εύρος των διατάξεων που επικαλείσθε. Λέτε ότι θέλετε να ρυθμίσετε, όταν η μεταβολή της δασικής μορφής επήλθε δυνάμει διοικητικών πράξεων που δεν έχουν ανακληθεί ή ακυρωθεί. Άρα, δεν πάτε σε αυτό, διότι αυτό είναι διοικητική πράξη, η οποία ανακλήθηκε ή ακυρώθηκε. Άρα, δεν ρυθμίζετε αυτό.

Τι ρυθμίζετε τώρα; Το άλλο; Δηλαδή εδώ όχι μόνο δεν ρυθμίζετε το ζήτημα των ανθρώπων, στους οποίους η πολιτεία είναι εκτεθειμένη, αλλά βάζετε σε ομηρία και όλους τους υπόλοιπους, οι οποίοι δεν έχουν αυτή τη στιγμή πρόβλημα, διότι για το κομμάτι αυτό δεν έχει ανακληθεί η διοικητική πράξη, με την οποία μετεβλήθη ο δασικός χαρακτήρας.

Άρα, λοιπόν, εδώ όχι απλώς δεν είναι, όπως ισχυρίζεστε, απόπειρα βελτιωτική, ίσα – ίσα είναι απόπειρα να θέσετε σε ομηρία και όλους τους υπολοίπους, οι οποίοι μέχρι σήμερα δεν είχαν πρόβλημα! Αντί να τους λύσετε το θέμα, επεκτείνετε και διευρύνετε το πρόβλημα.

Επιτρέψτε μου, εμείς –είναι σαφές- δεν μπορούμε να συμπράξουμε σε αυτού του τύπου τους παραλογισμούς, σε αυτές τις αγριότητες, οι οποίες χωρίς να προστατεύουν το περιβάλλον, ουσιαστικά καταδυναστεύουν τους πολίτες και τους οδηγούν σε αδιέξοδο.

Καταψηφίζουμε με φανατισμό επί της αρχής και επί των άρθρων!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Μαυρουδή Βορίδη, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΛΑΟΣ.

Ο κ. Χρήστος Πρωτόπαπας, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Χάρηκα που άκουσα τον εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Μαρκόπουλο, να λέει ότι δεν πρέπει να έχουμε σωτήρες από την Αμερική. Είναι εξέλιξη αυτή για ένα κόμμα που τουλάχιστον για πάρα πολλά χρόνια στο παρελθόν μας είχε συνηθίσει σε αυτού του είδους τη ρητορική και επομένως, δεν έχω παρά να χαιρετίσω αυτήν την εξέλιξη.

Θέλω, όμως, να πω στον κ. Μαρκόπουλο ότι θα πρέπει να προσέχει περισσότερο, όταν αναφέρεται σε ορισμένα ζητήματα ή σπεύδει να υιοθετήσει απόψεις, οι οποίες αποδίδονται στον Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ.

Θέλω να απαντήσω θυμίζοντας ότι την περίοδο εκείνη, το Φλεβάρη του 2009, ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ ζήτησε εκλογές, για να βγει η χώρα από το αδιέξοδο, εκλογές βέβαια για να τις κερδίσει και να κυβερνήσει τη χώρα, όπερ και μετά από λίγους μήνες εγένετο.

Και αυτό απαντά σε όλα, όπως απαντά και η τόλμη, με την οποία ο Γιώργος Παπανδρέου δέχθη και ανέλαβε την ευθύνη πάνω του, παίρνοντας μέτρα που βεβαίως θίγουν τους πολίτες, μέτρα σκληρά αλλά αναγκαία, προκειμένου να βγει η χώρα από το αδιέξοδο.

Δεν χρειάζεται, λοιπόν, να επιχειρηματολογήσω άλλο πάνω σε όσα ερωτήθημεν. Θέλω, όμως, να πω ότι μου κάνει μεγάλη εντύπωση –σε αυτό το κομμάτι της τοποθέτησης-, το πόσο αμετανόητοι είναι οι εκπρόσωποι της Νέας Δημοκρατίας και γενικώς η Νέα Δημοκρατία, όταν αναφέρονται στην κατάσταση της οικονομίας.

Είμαστε υποχρεωμένοι να θυμίσουμε ότι το μνημόνιο –μια πραγματικά υπό δυσμενείς όρους δανειακή σύμβαση- έγινε ακριβώς γιατί είχε προηγηθεί η καταστροφή της χώρας από την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, γιατί είχε προηγηθεί μία κατάσταση, όπου παραλάβαμε μια Ελλάδα αναξίπιστη διεθνώς, μια Ελλάδα δακτυλοδεικτούμενη, μία Ελλάδα περίγelo σε πολλές χώρες του κόσμου! Και αυτό δεν ταιριάζει στη χώρα μας, αυτό δεν ταιριάζει στους πολίτες μας, αυτό δεν ταιριάζει στους Έλληνες!

Αυτή ακριβώς η δανειακή σύμβαση που έγινε, με τους δύσκολους και τους επαχθείς ορισμένες φορές όρους που έχει –που δεν είναι μόνο αυτή η πολιτική μας, αλλά εντάχθηκε σε μια γενικότερη πολιτική μας-, έγινε προκειμένου να ανορθωθεί η χώρα από την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, η οποία με αληθινό θράσος έρχεται σήμερα να ζητήσει τα ρέστα από εμάς για αυτά που εκείνη δημιούργησε με την πολιτική της.

Ακούστε, αυτές οι επιθέσεις και το ανέβασμα των τόνων –πριν ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας μίλησε για στρατό κατοχής και άλλα τέτοια γραφικά- αυτού του είδους ο λαϊκισμός και οι υψηλοί τόνοι που πουθενά δεν οδηγούν, γίνονται για δύο λόγους:

Ο πρώτος λόγος είναι διότι η Νέα Δημοκρατία δεν διαθέτει καμία εναλλακτική πρόταση διεξόδου, διότι δεν έχει πολιτική. Ούτε οι ίδιοι πιστεύουν –φαντάζομαι- ότι μπορούν σ' ένα χρόνο μέσα να μηδενίσουν το έλλειμμα. Φαντάζομαι ότι και οι ίδιοι θα κρυφογελούν, όταν αναλογίζονται αυτά που λένε.

Όμως, δεν είναι μόνο αυτό. Είναι και η προσπάθεια να ενώσουν το χώρο τους, διότι ξυπνούν το πρωί και δεν ξέρουν τι θα τους τύχει, δεν ξέρουν ποιος θα πεταχτεί –και θα πει για τον πρώην Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας- αν θα είναι Βουλευτής, αν θα είναι υποψήφιος περιφερειάρχης ή ποιος θα είναι και θα δημιουργήσει εσωτερικά προβλήματα. Και ακολουθούν την πεπατημένη. Ποια είναι η πεπατημένη; «Πολώνουμε, προκειμένου να δημιουργήσουμε ενότητα στο εσωτερικό μας».

Ναι, αλλά έτσι δημιουργούμε διχασμό στους Έλληνες πολίτες, έτσι δημιουργούμε μια εικόνα αναξιοπιστίας γενικότερης και έτσι εν τέλει δεν προσφέρουμε τίποτα, αν υπονομούμε τη μεγάλη εθνική προσπάθεια ανάπτυξης, σωτηρίας και ανόδου της χώρας, την οποία με επικεφαλής τον Γιώργο Παπανδρέου κάνει η Κυβέρνησή μας, αλλά βεβαίως στηρίζει ο ελληνικός λαός με τις θυσιές του, διότι προσδοκά με ελπίδα και αισιοδοξία ότι έτσι θα μπορέσει να βγει από το τούνελ.

Δεν είναι πολιτική να λες στον καθένα αυτό που θέλει να ακούσει για τους μικρούς και την ίδια ώρα να κλείνεις το μάτι στους μεγάλους. Την ίδια ακριβώς ώρα που τάζει η Νέα Δημοκρατία ότι

θα αυξήσει τις συντάξεις ή θα τα λύσει όλα κατά το πώς ο καθένας θέλει να ακούσει, την ίδια ώρα έρχεται ευθέως, στο ίδιο κείμενο πολλές φορές, και λέει στους μεγάλους «εγώ είμαι εδώ, μην ανησυχείτε, όλα θα τα πάρετε», όπως εξάλλου συνάδει και στην πολιτική της.

Εκείνο που έχω να πω, για να κλείσω αυτό το μέρος της τοποθέτησης, είναι «κοντός ψαλμός αλληλουσία». Το 2013 μπορεί να μην είναι κοντά, αλλά δεν είναι και πολύ μακριά και θα έχουμε την ευκαιρία τότε που η πολιτική αυτή θα έχει πετύχει, που η ανάπτυξη θα έχει προχωρήσει, τότε που θα μπορούμε να απαλλαγούμε από το μνημόνιο με τις προσπάθειες του ελληνικού λαού –διότι η απαλλαγή από το μνημόνιο περνά μέσα από την επιτυχή εφαρμογή αυτής της πολιτικής- να παρουσιάσουμε στον ελληνικό λαό μέρα μεσημέρι, ντάλα μεσημέρι και να πούμε τις απόψεις μας και να ζητήσουμε τη στήριξη στη συνέχεια της πολιτικής μας. Τότε θα δούμε πραγματικά ποιον θα πιστέψει περισσότερο και ποιον θα ακολουθήσει ο κόσμος.

Έρχομαι τώρα, όμως, σε ορισμένα άλλα ζητήματα, που τέθηκαν. Πρώτα απ' όλα για το νομοσχέδιο. Συμβάλλει ή δεν συμβάλλει το νομοσχέδιο στην προώθηση περιβαλλοντικών ζητημάτων ως παράγοντα βελτίωσης της ποιότητας ζωής του πολίτη, αλλά και ως παράγοντα ανάπτυξης; Η άποψή μας είναι ότι συμβάλλει. Η δημιουργία της Στρατηγικής Επιτροπής είναι θετική και το Πράσινο Ταμείο, που αντικαθιστά το ΕΤΕΡΠΣ με συνθήκες διαφάνειας και το τονίζω αυτό.

Και αναμφίβολα η τροπολογία που κάνατε σήμερα, κύριε Υπουργέ, με τα κριτήρια τα οποία περιλαμβάνει και με την πλήρη διαφάνεια συμβάλλει στο να υπάρχει τάξη και αποτελεσματικότητα στη διάθεση πόρων, που μέχρι τώρα θεωρώ ότι από τα τριάντα, σαράντα χρόνια λειτουργίας του ΕΤΕΡΠΣ δεν ήμασταν και οι πιο περήφανοι. Αυτό δεν αφορά μία, αφορά παραπάνω κυβερνήσεις.

Πραγματικά, όμως, εξεπλάγην με τον τρόπο τοποθέτησης εκλεκτών συναδέλφων στο θέμα των δασικών χαρτών. Κατανοώ ότι υπάρχουν διαφορετικές οπτικές γωνίες. Είναι απόλυτα σεβαστό. Δεν μπορούμε να συμφωνούμε όλοι με όλα. Αλλά από αυτό το σημείο να καταψηφίσουμε ολόκληρο το νομοσχέδιο; Ένα νομοσχέδιο που αντικειμενικά συμβάλλει θετικά σε μια σειρά από μεγάλα ζητήματα που αφορούν το περιβάλλον;

Για να δούμε σε τελική ανάλυση, είναι έτσι τα πράγματα σε σχέση με το συγκεκριμένο άρθρο για τους δασικούς χάρτες; Θα έχουμε τη δυνατότητα, βέβαια, να το κουβεντιάσουμε και αύριο.

Κατ' αρχάς είναι θέματα που δεν μπορούν να μένουν στο συρτάρι. Όταν τα θέματα αυτά τα κουκουλώνεις, όταν τα θέματα αυτά τα κλείνεις και τα αφήνεις να πηγαίνουν, ουσιαστικά τι κάνεις; Ανοίγεις το δρόμο για την καταπάτηση, ανοίγεις το δρόμο για την αυθαιρεσία, ανοίγεις το δρόμο για να έρχεται ο καθένας να κάνει αυτό που θέλει έξω από κάθε λογική οργανωμένης πολιτείας. Είναι έτσι ή όχι;

Θα μας ήταν πολύ εύκολο να το αναβάλλουμε. Θα μας ήταν πάρα πολύ εύκολο να μην τολμήσουμε να το κάνουμε. Θα μας ήταν πάρα πολύ εύκολο να αφήσουμε τα κακώς κείμενα, να είναι κακώς κείμενα και να μην κάνουμε τίποτα. Ξέρετε ότι αυτή είναι μια ολόκληρη πολιτική λογική. Αλλά δεν συμφωνούμε με αυτή την πολιτική λογική.

Ολόκληρη η πολιτική μας, ολόκληρη η προσπάθειά μας, ολόκληρος ο αγώνας μας έχει μπει σε μια άλλη λογική πια. Έχει μπει στη λογική να αλλάζουμε τα πράγματα. Έχει μπει στη λογική να τολμούμε να θίγουμε με κόστος μας τα κακώς κείμενα. Έχει μπει στη λογική να λέμε και να παλεύουμε την άποψή μας έστω και αν προσωρινά στεναχωρήσουμε κάποιους. Διότι, αν πραγματικά ανήκουν στα λαϊκά συμφέροντα, αργά ή γρήγορα θα βρεθούν μαζί μας. Κάποιο άλλοι που θέλουν άλλα πράγματα, βεβαίως ας στεναχωρηθούν. Δεν μας πειράζει.

Δεν πρόκειται να πειραχθεί ο απλός πολίτης. Η Κυβέρνηση τολμά. Αναφέρεται συγκεκριμένα σε οικισμούς, οι οποίοι είτε έχουν πρόβλημα με αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας είτε υπάρχουν σοβαρά και αποδεδειγμένα τεκμήρια αμφισβήτησής τους. Είναι έτσι ή όχι; Είναι έτσι.

Υπάρχει πρόβλημα αγαπητοί συναδελφοί; Υπάρχει πρόβλημα. Πρέπει κάποια στιγμή να μπει τάξη στο πρόβλημα; Φαντάζομαι,

ναι. Υπάρχει πια πολιτικός στην Ελλάδα του 21ου αιώνα που λέει «άστα να πηγαίνουν» μετά τα όσα πάθαμε; Δεν βάλουμε μυαλό; Δεν καταλάβαμε ότι δεν μπορούμε να κοιτάμε προς τα πίσω; Δεν καταλάβαμε ότι όλη αυτή η ιστορία του «άσε τα κακώς κείμενα να υπάρχουν, για να μην έχω πολιτικό κόστος», ουσιαστικά μας οδήγησε στα πρόθυρα της καταστροφής;

Θα συνεχίσουμε να πηγαίνουμε έτσι; Θα μείνουμε στην ίδια αντίληψη;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Καταψηφίσατε την αλλαγή 24.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Ξαναλέω. Ερχόμαστε σήμερα, κύριε Βορίδη –και υπολογίζω ιδιαίτερα τη γνώμη σας- και λέμε ότι κάτι πρέπει να κάνουμε. Δεν το λέμε στον αέρα. Λέμε ότι δίνεται μία αναβολή, ότι θα γίνει μια ολόκληρη προσπάθεια και ότι βεβαίως θα αντιμετωπιστούν κατά περίπτωση αυτές οι ιστορίες. Δεν πάμε να πούμε ότι όσοι είναι αυτοί οι οικισμοί, δεν θα γίνει τίποτα. Κάτι τέτοιο θα δημιουργούσε πρόβλημα σε πολίτες, οι οποίοι δεν χρωστάνε τίποτα.

Ξέρετε τι μας ενδιαφέρει εμάς; Μας ενδιαφέρει να ηρεμήσει ο πολίτης, όχι να χτυπηθεί ο πολίτης, να εξετάσουμε αυτές τις περιπτώσεις με άνεση χρόνου, να τις πάρουμε μία-μία, να τις βάλλουμε κάτω και να φέρουμε μαζί και τους ΟΤΑ και τους ειδικούς και το Υπουργείο και τους πολίτες, τους ανθρώπους τους ίδιους και να συζητήσουμε μαζί τους.

Και βέβαια, όποιος δικαιούται να προχωρήσει ο οικισμός του, θα το πάρει. Δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. Όποιος, όμως, δεν δικαιούται και κάποιος εκφράζουν άλλα συμφέροντα, τότε –με συγχωρείτε- δεν μπορείς να προχωρήσεις έτσι.

Και να σας πω κάτι; Δεν νομίζω ότι το πρόβλημα είναι ο Ελαιώνας. Δεν σκοτώνεται κανένας για τον Ελαιώνα. Κατ' αρχάς ο Ελαιώνας είναι παλιότερος, δεν έγινε τώρα και άρα δεν τίθεται –όπως συνήθως στην συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων- θέμα δάσους. Μπορεί να είμαι από πόλη, αλλά κάτι καταλαβαίνω και εγώ από αυτά.

Δεύτερον, η μάχη δεν γίνεται τώρα για τον Ελαιώνα ούτε για το λαδάκι. Η μάχη γίνεται για τα μεγάλα συμφέροντα. Η μάχη γίνεται για το χτίσιμο. Εκεί είναι τα λεφτά. Εκεί είναι τα συμφέροντα και γι' αυτό σκοτώνονται ορισμένοι. Και δεν λέω οι απλοί πολίτες, οι οποίοι θα βρουν το δίκιο τους μέσα από αυτή την ιστορία. Ο σκοπός είναι να τακτοποιηθούν και να ηρεμήσουν καταστάσεις, να βαδίσουμε μπροστά. Αυτό θέλουμε να κάνουμε.

Ναι, να κάνουμε κριτική, αλλά ας μην είμαστε τόσο αυστηροί και κάθετοι. Πιστεύω ότι με βελτιωτικές προτάσεις, που μπορούν να αναπτυχθούν, με τη συζήτηση που έγινε στην επιτροπή και ωφέλησε πάρα πολύ –είδατε πόσες αλλαγές έχουν γίνει- και με τη συζήτηση που μπορεί να γίνει στην Ολομέλεια και με τις ομιλίες Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, κάποια πράγματα βελτιώνονται και προχωράμε μπροστά. Με την άρνηση δεν προχωράμε μπροστά. Αυτό οφείλουμε να το παραδεχθούμε.

Θέλω να πω δύο πράγματα ακόμα και να κλείσω. Όσον αφορά το Ελληνικό, κοντός ψαλμός αλληλουσία. Θα έχουμε την ευκαιρία να τα πούμε και θα τα πούμε αναλυτικά, όταν έρθει η ώρα. Ορθώς είπε η κυρία Υπουργός «ας μην μιλάμε πάντα επί υποθετικών πραγμάτων». Σύντομα δεν θα είναι υποθετικά.

Βέβαια, θέλω να θυμίσω ότι πρόσφατα κάποια κυβερνητικά στελέχη είπαν ότι το Ελληνικό θα έχει μεγάλο πάγκο. Όταν λέμε μεγάλο, εννοούμε μεγάλο. Αλλά κατά κάποιο τρόπο και αυτό το πάγκο πρέπει να μπορεί να γίνει και να μπορεί να διατηρηθεί. Φαντάζομαι ότι η απλή λογική λέει αυτό. Εκτός και αν κάποιοι δεν το θέλουν. Αν κάποιοι δεν το θέλουν, επειδή θέλουν να μας κάνουν κριτική, ας βγουν να το πουν. Να μη γίνεται τίποτα στην Ελλάδα, να μην προχωράει τίποτα στην Ελλάδα, απλώς και μόνο για να χτυπάμε εκ του ασφαλούς την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Αλλά να το ξέρουν οι πολίτες και να διαλέξουν τι από τα δύο προτιμούν. Το δρόμο της δημιουργίας, το δρόμο των επενδύσεων, που σέβεται το περιβάλλον και είναι πραγματικά πράσινη ανάπτυξη ή τον δρόμο της ανεπάρκειας, της αδράνειας και της διάλυσης, απλώς και μόνο για να ελπίζουν κάποιοι ότι μπορούν κάποτε να ξαναβρεθούν στην εξουσία; Ποτέ δεν θα βρεθούν έτσι. Και το πράγμα θα αφορά όλους πια, δεν θα αφορά μόνο εμάς.

Όσον αφορά τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, κοιτάξετε, στο στίπι του κρεμασμένου δεν μιλάμε για σχοινί. Παραλάβαμε ένα

νόμο, που δεν εφαρμόζοταν σε τίποτα. Παραλάβαμε ένα νόμο, ο οποίος είχε κολλήσει σε όλα τα επίπεδα. Παραλάβαμε ένα νόμο εγκλωβισμένο, κυριολεκτικά διαλυμένο στη γραφειοκρατία και την ανεπάρκεια και παλεύουμε να τον ξεκολλήσουμε. Ας μην γίνεται κριτική σε αυτόν τον τομέα.

Ας βοηθηθούμε με θετικές προτάσεις και θετικές παρεμβάσεις να προχωρήσουμε μπροστά. Θεωρώ ότι για όλους αυτούς τους λόγους το νομοσχέδιο πρέπει να ψηφιστεί. Το τόνισε και ο εισηγητής μας Νίκος Τσώνης, Βουλευτής Φθιώτιδας. Το νομοσχέδιο πρέπει να ψηφιστεί. Βεβαίως, είμαστε ανοιχτοί στο διάλογο. Έχουν γίνει ήδη πάρα πολλές αλλαγές με βελτιωτικές προτάσεις και στην επιτροπή και εδώ. Αλλά αναμφίβολα αποτελεί ένα σημαντικό βήμα –και έτσι πρέπει να το δούμε και να το χαρακτηρίσουμε- στο μεγάλο τομέα του περιβάλλοντος ως παράγοντα και ποιότητας ζωής, αλλά και ανάπτυξης που αφορά όλους μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πάρα πολύ τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ κ. Χρήστο Πρωτόπαπα.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπυρίδων Χαλβατζής για δώδεκα λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν ξεκινήσω, θα ήθελα να θέσω ένα πολύ σοβαρό θέμα, που σχετίζεται με την απόπειρα ποινικοποίησης της συνδικαλιστικής δράσης. Είναι απόπειρα που γίνεται από εισαγγελείς και δικαστές.

Πιο συγκεκριμένα. Χθες στις 5 του Οκτώβρη υπήρξε ένα δημοσίευμα στο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ», που έλεγε ότι ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών Μεσολογγίου, ο οποίος διενεργεί προκαταρκτική εξέταση για κινητοποίηση που έγινε στις 5/05/2010 γενικά στη Ναύπακτο, αλλά και ειδικότερα έξω από το κατάστημα «LIDL», ζητά από την εκτελεστική γραμματεία του Πανεργατικού Μετώπου στοιχεία και ονόματα συνδικαλιστών που συμμετείχαν στην κινητοποίηση.

Εκείνη την ημέρα, αν θυμάστε καλά κύριοι Βουλευτές, οι εργαζόμενοι της χώρας μας συμμετείχαν σε πανελλαδική, πανεργατική απεργία ενάντια στο μνημόνιο. Το αστυνομικό τμήμα Ναυπάκτου στις 03/09 ζητά στοιχεία, ονόματα συνδικαλιστών που απήργησαν. Και στις 30/09 επανέρχεται, ζητώντας καινούρια ονόματα.

Επειδή δεν είναι η πρώτη φορά τέτοιων απαράδεκτων παρεμβάσεων, επειδή θεωρούμε ότι κάποιοι –και από τους δικαστές– πρέπει να αρχίσουν να διαβάζουν ιστορία για το πώς οργανώθηκε και πώς συγκροτήθηκε το συνδικαλιστικό κίνημα στη χώρα μας, είναι ανάγκη εισαγγελείς και δικαστές να ρίξουν κάπου αλλού τη ματιά τους, να παραμερίσουν την κουρτίνα όπου κρύβεται η σκληρή, η ανελέητη υπερεκμετάλλευση εργαζομένων, να δουν ότι οι μεγαλοενοδόχοι υποχρεώνουν εργαζόμενους και εργαζόμενες να υπογράφουν κάθε πρωί συλλογικές συμβάσεις μιας ημέρας, να δουν πίσω από τις πύλες των εργοστασίων, όπου στις περισσότερες των περιπτώσεων καταργούνται τα δημοκρατικά και τα συνδικαλιστικά δικαιώματα και τέλος, να δουν όλες τις παρανομίες, όπως το γεγονός ότι σήμερα δεν πληρώνονται υπερωρίες και το γεγονός ότι κόβονται μισθοί, πέρα από αυτούς που έκοψε το κράτος.

Και επειδή δεν πιστεύουμε ότι υπάρχουν πλέον αφελείς, εμείς θέλουμε να επαναβεβαιώσουμε και στον Άρειο Πάγο –και ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου να το λάβει υπ' όψιν του αυτό, να μην ακούει μόνο τους βιομήχανους και τους μεγαλοεπιχειρηματίες– ότι τα ταξικά εργατικά συνδικάτα, τα συνδικάτα ταξικού προσανατολισμού, όλες οι εργατικές οργανώσεις, εκεί τουλάχιστον που πρωτοπορούν στη δράση οι κομμουνιστές, δεν πρόκειται ποτέ να συμβιβαστούν και πολύ περισσότερο, να δώσουν ονόματα συνδικαλιστών και εργαζομένων που απεργούν και αγωνίζονται.

Ρητορικό είναι το ερώτημα: Υπάρχουν, άραγε, αφελείς δικαστές που να πιστεύουν ότι θα βρουν εύκολα χαφιέδες στον χώρο των ταξικών δυνάμεων; Ματαιοπονούν.

Να μπορούμε, κύριε Πρόεδρε, στο συζητούμενο νομοσχέδιο. Ο

εισηγητής της Πλειοψηφίας ανερυθρίαστα δήλωσε ότι μέχρι σήμερα καμία κυβέρνηση δεν τόλμησε να αποφασίσει για τους δασικούς χάρτες. Μα, καλά: Πού απευθύνεται; Εδώ και τριάντα χρόνια, πριν από είκοσι εννέα χρόνια τέτοιο μήνα ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας το ΠΑΣΟΚ. Κυβέρνησε περισσότερο από είκοσι χρόνια και δεκαέξι χρόνια κυβέρνησε η Νέα Δημοκρατία. Τελικά, ποιος έχει την ευθύνη για το ότι ήμασταν η μόνη χώρα της Ευρώπης χωρίς Κτηματολόγιο, χωρίς Δασολόγιο; Ποιος έφταιγε; Φταίγαμε όλοι οι άλλοι εκτός από τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ που κυβερνούσαν;

Είπατε, αγαπητέ συνάδελφε, ότι τολμήσατε. Σε τι ακριβώς τολμήσατε; Στα πράσινα τέλη; Στο Πράσινο Ταμείο; Στα πράσινα χαράτσια; Για να δούμε και λίγο πιο ουσιαστικά αυτή τη λεγόμενη πράσινη ανάπτυξη: Τι ακριβώς είναι; Την περιγράφετε γενικά, αλλά αποφεύγετε να μπειτε στην ουσία, γιατί η ουσία δεν είναι φιλολαϊκή. Μεγάλη συζήτηση, λοιπόν, για τη λεγόμενη πράσινη ανάπτυξη.

Περί τίνος πρόκειται, όμως; Αν ψάξει κάποιος ουσιαστικά και στα πραγματικά δεδομένα, αλλά και πίσω από τις λέξεις, θα διαπιστώσει ότι το Πράσινο Ταμείο είναι πράγματι ένα χρήσιμο εργαλείο για να στηρίζονται μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι με επιδοτήσεις, με φοροαπαλλαγές, με ζεστό χρήμα. Δεν σκεφθήκατε ότι θα σας παρεξηγήσουν, αφού εσείς, ως «πράσινοι», θέλετε να ενισχύσετε τους πράσινους επενδυτές;

Μεγάλες κουβέντες, τίτλοι μεγάλοι: Στρατηγική Επιτροπή Περιβαλλοντικής Πολιτικής. Ποιοι συμμετέχουν; Ανάμεσα στους άλλους –τα είπε ο ειδικός μας αγορητής, ο σύντροφος Γκιόκας– το ΕΒΕΑ, ο ΣΕΒ, μεγαλοενοδόχοι. Για το κερασάκι της τούρτας μπαίνει και η ΓΣΕΕ.

Μερικοί ανακάλυψαν τον Ασωπό τώρα. Εμείς τουλάχιστον χρόνια και χρόνια παλεύουμε. Και δεν υπάρχει μόνο αυτός ο Ασωπός. Υπάρχουν πολλοί «Ασωποί», υπάρχουν πολλά ποτάμια, τα οποία ρυπαίνονται. Ρυπαίνονται από μεγάλες και από μικρές βιομηχανίες. Δεν έχουμε καταπάτηση ακτών, αιγιαλών, δασικών εκτάσεων; Και εδώ υπάρχουν υπεύθυνοι με ονοματεπώνυμο: Μεγαλοβιομήχανοι, μεγαλοενοδόχοι, μεγαλοενοδοχειακοί όμιλοι. Έχουν κτίσει ξενοδοχεία τεράστια –πέντε αστέρων, όπως ανέφερε κάποιος ομιλητής προηγούμενα– και δεν έχουν άδεια. Λοιπόν; Και βέβαια, μπορείτε να βρείτε και κάποιες πέργολες να ξεπατώσετε στο όνομα της οικολογίας.

Ποιοι είναι αυτοί οι οποίοι καταστρέφουν μαζικά το περιβάλλον; Είναι αυτές οι δραστηριότητες. Και δεν παίρνουν μέτρα, γιατί τα μέτρα έχουν κόστος.

Σχετικά με τους δασικούς χάρτες, κάτω από ποιες προϋποθέσεις διαμορφώνονται και πώς εσείς δέχεστε, κύριε Υπουργέ, να διαμορφώνονται με απόκλιση 20% έως 30%; Δηλαδή, πού βρισκόμαστε; Στον προπροηγούμενο αιώνα, όπου καθορίζονταν τα όρια των ιδιοκτητών μέχρι εκεί που έφθανε η σφαίρα ή η πέτρα που έριχναν, «από εδώ μέχρι εκεί πέρα είναι δικά μου και από εκεί είναι αλλοιούδης»; Είναι πολύ υψηλό το ποσοστό του λάθους.

Άλλωστε, οι αλλαγές των χρήσεων γης είναι σύνηθες φαινόμενο και βεβαίως, δεν πέφτουν όλα αυτά από τον ουρανό, ούτε είναι τυχαία, ούτε είναι όλοι υπεύθυνοι, όπως αυτός ο οποίος από τη δεκαετία του '50 κυνηγημένος, ήρθε από την επαρχία, έχτισε ένα σπίτι με λαμαρίνες και με χατόκουτα και έζησε και μετά κατάφερε να το φτιάξει ή με πλιθιά ή με τούβλα. Έχουμε πρώτη, δεύτερη, τρίτη γενιά αυθαιρέτων και όλα νομιμοποιούνται. Δεν ήταν, λοιπόν, ο κ. Μητσοτάκης το 1990-1993 που πήγε στο Πέραμα και έδωσε τα παραχωρητήρια, τα οποία τα είχαν πριν από τριάντα χρόνια έτοιμα;

Μήτρα όλων αυτών είναι η εμπορευματοποίηση της γης –εμείς το λέμε και το φωνάζουμε– και βεβαίως, οι αλλαγές και οι επεκτάσεις των σχεδίων πόλης.

Έφθασαν σήμερα στο Νομό Αττικής –και μπορείτε να με διαψεύσετε, κύριε Υπουργέ– να είναι ενταγμένα στο σχέδιο πόλης τόσα πολλά στρέμματα, τα οποία φθάνουν να φιλοξενήσουν, να κατοικήσουν δεκαπέντε εκατομμύρια άνθρωποι και κάθε ημέρα έχουμε επεκτάσεις των σχεδίων πόλεως.

Επίσης, να δοθεί και ένας απολογισμός. Πόσα δισεκατομμύρια παλιές ελληνικές δραχμές κόστισε όλη αυτή η «Επιχείρηση Κτηματολόγιο Ανώνυμη Εταιρεία», που εκμεταλλεύθηκε, αξιο-

ποίησε δημόσιους και δημοτικούς οργανισμούς και διάφορες υπηρεσίες και είχε τεράστια έσοδα με σχεδόν ελάχιστα έξοδα;

Σε ό,τι αφορά το Ελληνικό, κρατά πολλά χρόνια αυτή η ιστορία. Θυμάμαι ότι πριν από δεκαπέντε χρόνια συζητούσαμε στο Νομαρχιακό Συμβούλιο της Αθήνας και στο διευρυμένο Νομαρχιακό Συμβούλιο Αθήνας-Πειραιά μελέτες του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, μελέτες της Διαδημοτικής Επιχείρησης των Δήμων του Πειραιά, μελέτες επί μελετών. Ταυτόχρονα, είχαμε διακηρύξεις Υπουργών, είχαμε δηλώσεις και υποσχέσεις Πρωθυπουργών ότι εδώ πρόκειται να γίνει το μεγαλύτερο πάρκο της Ευρώπης και ενδιάμεσα υπήρχαν και έπεφταν -δεν είναι κεραυνός εν αιθρία, αυτά που λέγονται σήμερα, λέγονταν και τότε- τέτοιες προτάσεις να πουλήσουμε ένα μέρος, ορισμένες χιλιάδες στρέμματα, να πάρουμε λίγα λεφτά για να εξισορροπήσουμε την κατάσταση που υπάρχει στο κέντρο της Αθήνας, για να γκρεμίσουμε ορισμένα οικοδομικά τετράγωνα στην Κυψέλη, στα Πατήσια ή στο Βοτανικό, να ανακουφίσουμε εκεί τους κατοίκους. Γίνονταν τέτοιες προτάσεις. Τελικά, είχαμε ψέματα επί ψεμάτων επί δεκαπέντε χρόνια.

Και τώρα, βέβαια, έρχεται η πάσα αλήθεια: Λας Βέγκας, καζίνο, γήπεδα γκολφ και ξενοδοχεία πέντε αστέρων. Και να πούμε ξανά και ξανά ότι οι παραλιακοί δήμοι δεν έχουν πρόσβαση, δεν έχουν μέτωπο στη θάλασσα.

(Στο σημείο αυτό κυτπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεκαεπτά δευτερόλεπτα ακόμα, κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ.

Όσον αφορά τις πυρκαγιές, τα τελευταία χρόνια κατακάηκε ο τόπος: Πεντέλη, Εύβοια, Ηλεία, Ταΰγετος, Πάρνηθα, Πάρωνας, Σάμος, Ρόδος, Κρήνη, μέχρι τον Γράμμο. Κι εκεί στο Γράμμο υπάρχουν σχέδια να γίνουν εγκαταστάσεις, καθώς και στον Όλυμπο -λέει- ήπιας μορφής εγκαταστάσεις.

Να σας θυμίσω το εξής: όταν έγινε η μεγάλη πυρκαγιά στην Πεντέλη και κόντεψε να καεί εκείνο το μοναστήρι, την επόμενη μέρα κάναμε προτάσεις στο νομαρχιακό συμβούλιο, ως Νομαρχιακή Αγωνιστική Συνεργασία, να παρθεί απόφαση για την αναδάσωση και να αναδασωθούν πλήρως οι καμένες εκτάσεις. Υπήρξε απόφαση για αναδάσωση. Πόσο αναδασώθηκε; Το 56,3%. Αυτή ήταν η απόφαση. Τα υπόλοιπα δεν αναδασώθηκαν. Βεβαίως, το δάσος αναγεννάται κ.λπ.. Αλλά, εδώ δεν πρόκειται γι' αυτό. Κάθε φορά που κάτι καίγεται, την ίδια στιγμή οι καταπατητές, οι οικοπεδοφάγοι, αυτοί οι οποίοι εμπορευματοποιούν τη γη, τη λεηλατούν και τη ληστεύουν, βρίσκονται εκεί και εκεί που φυτρώναν δέντρα, φυτρώνει πλέον τσιμέντο, το οποίο είναι «Βωβό».

Γι' αυτό, λοιπόν, εμείς είμαστε κατηγορηματικά αντίθετοι με το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Σπυρίδωνα Χαλβατζή, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης.

Κύριε Λαφαζάνη, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, θα ήθελα να συνηγορήσω με το Σπύρο Χαλβατζή για την καταγγελία που έκανε από αυτό το Βήμα σε βάρος των εισαγγελικών αρχών, οι οποίες, όχι μόνο ποινικοποιούν ή επιχειρούν να ποινικοποιήσουν τη συνδικαλιστική δραστηριότητα, αλλά θέλουν να καταστήσουν και καταδότες τις ίδιες τις συνδικαλιστικές οργανώσεις. Δυστυχώς, αυτές είναι νοοτροπίες που εκτρέφονται σήμερα από την Κυβέρνηση, η οποία έχει παραδώσει τη χώρα στη τρόικα, την έχει παραδώσει σε μία νεοαποικιακού τύπου διακυβέρνηση και διαχείριση.

Κύριε Υπουργέ, δεν ξέρω αν εσείς έχετε την αρμοδιότητα, αλλά πάντως σίγουρα ο κύριος Πρωθυπουργός, ο κ. Παπανδρέου, θα πρέπει να κάνει ένα από τα δύο πράγματα: ή να διαψεύσει το φίλο του, τον Υπουργό τότε Οικονομικών της Γερμανίας, τον κ. Πίτερ Στάνιμπρουκ γι' αυτά που έχει γράψει στο βιβλίο του για τον ίδιο ή να παραιτηθεί.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Απαντήσαμε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ή να τα διαψεύσει ο ίδιος ή να παραιτηθεί. Δεν υπάρχει άλλη επιλογή. Διότι τι είπε ο κ. Πίτερ Στάνιμπρουκ, «σύντροφος» του Γ. Παπανδρέου, σοσιαλδημοκράτης, Υπουργός Οικονομικών στην Κυβέρνηση Μέρκελ, το Γενάρη; Του είπε ο κ. Παπανδρέου ότι τα ελλείμματα έχουν ξεφύγει από κάθε έλεγχο και είναι πανύψηλα, δυσθεώρητα, στην Ελλάδα και ζήτησε συμβουλές από τον κ. Πίτερ Στάνιμπρουκ τι πρέπει να κάνει και πώς πρέπει να πολιτευθεί. Του είπε ο άνθρωπος διάφορα πράγματα και ο κ. Στάνιμπρουκ γράφει επί λέξει ότι ο κ. Γ. Παπανδρέου αφού τον άκουσε, του είπε ότι «μετά από αυτά που άκουσε και από τον κ. Στάνιμπρουκ, δεν είναι σίγουρος αν θέλει να κερδίσει τις εκλογές».

Το φθινόπωρο μας έλεγε ο κ. Γ. Παπανδρέου ότι λεφτά υπάρχουν και ότι θέλει τη διακυβέρνηση της χώρας για να δώσει διέξοδο από την κρίση. Σε κανέναν δεν είπε ότι θέλει τη διακυβέρνηση για να μας κάνει νεοαποικία και να μας παραδώσει στην τρόικα και να βάλει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στην Ελλάδα. Αυτά δεν τα είπε ο κ. Παπανδρέου.

Θα έλεγα και κάτι ακόμη. Το fast track στα αγγλικά σημαίνει «κόβω δρόμο». Σας ερωτώ: Το fast track το έχετε κάνει τρόπο διακυβέρνησής σας πλέον; Διότι αυτό αποπνέει όλη η κυβερνητική πολιτική και όλη η κυβερνητική διαχείριση και ιδιαίτερα αυτό το νομοσχέδιο. Πάλι, πάτε να κόψετε δρόμο. Κόβετε δρόμο για να παρακάμψετε τις περιβαλλοντικές ρυθμίσεις, να παρακάμψετε τις χωροταξικές ρυθμίσεις, να παρακάμψετε το Σύνταγμα, να παρακάμψετε και το Συμβούλιο της Επικρατείας. Τελικά, σε τι είδους διακυβέρνηση οδηγείσθε; Στη διακυβέρνηση της αυθαιρεσίας, όπου όλα έχουν γίνει «κουρελόχαρτο» και το μόνο που ισχύει είναι το συμφέρον του κυβερνητικού κόμματος και το συμφέρον των μεγάλων ιδιωτικών συμφερόντων; Διότι πλέον περί αυτού πρόκειται!

Μιλάτε εδώ πέρα για «Πράσινο Ταμείο» και ότι θέλετε να επισπεύσετε τη διαμόρφωση των δασικών χαρτών. Μα, αυτά είναι λόγια για προπαγάνδα. Για επικοινωνιακή πολιτική καλά ίσως είναι. Αλλά, μπορείτε να μας φέρετε τέτοιου είδους νομοσχέδια με βαρύγδουπους τίτλους, την ώρα που πάτε να δώσετε τη χαριστική βολή σε όλο το Λεκανοπέδιο; Τη χαριστική βολή σε όλο το Λεκανοπέδιο!

Το νομοσχέδιο fast track -που είναι αυτό που σας περιέγραψα προηγουμένως ότι παρακάμπτουμε Σύνταγμα, περιβαλλοντικές νομοθεσίες κ.λπ., παρακάμπτουμε και τις φορολογικές ρυθμίσεις και παραχωρούμε φορολογική ασυλία για τις μεγάλες επενδύσεις- πάει να διαλύσει ό,τι έχει απομείνει στο Λεκανοπέδιο.

Άκουσα την κυρία Υπουργό, αρμόδια για την προστασία του περιβάλλοντος και για το Ελληνικό δεν είπε τίποτα. Κατακεραύνωσε αυτά, τα οποία λέει η Αντιπολίτευση. Μα, είναι θέση αυτό; Πείτε μας εσείς τι λέτε για το Ελληνικό. Πείτε μας τι λέτε σε συνεργασία με τον κ. Παμπούκη, ο οποίος έχει γυρίσει όλα τα Αραβικά Εμιράτα και τη μισή Ασία και διαλαλεί τηνπραμάτεια του, το fast track -αυτό είναι ηπραμάτεια του, ένα νομοσχέδιο «φιλικό στις μεγάλες επενδύσεις», έτσι το λέει, και τους λέει «ελάτε εδώ, προσφέρουμε τα πάντα, όλους τους ελεύθερους χώρους, οικοπεδοποίηση, τσιμεντοποίηση, εμπορευματοποίηση, καζίνοποίηση, αν χρειαστεί». Αυτά λέει ο κ. Παμπούκης.

Η κ. Μπιρμπιλή λέει ότι αυτά που ισχυρίζομαι για το Ελληνικό είναι ανακριβή. Δεν μας λέει όμως ποια είναι τα ακριβή.

Εδώ έχει γραφτεί -και έχει γραφτεί με διαρροές από την Κυβέρνηση- ότι πάτε να κάνετε νέα «Ριβιέρα» όλη την παραλιακή ζώνη από το Πέραμα μέχρι το Σούνιο και πάτε να εκχωρήσετε σε ιδιώτες και μεγάλα συμφέροντα τα δύο μεγάλα «φιλέτα» της παραλιακής ζώνης: Το ένα είναι το Ελληνικό, το οποίο στο όνομα των μεγάλων επενδύσεων και του τουρισμού, πάει για καταστροφή και μάλιστα, μπορεί να χρηματοδοτήσει αυτή την καταστροφή και το Πράσινο Ταμείο -φαντάζομαι- γιατί δεν το εμποδίζει αυτό να γίνει. Και το άλλο είναι η λιμενοβιομηχανική ζώνη Δραπετσώνας-Κερατσινίου, τα πρώην Λιπάσματα. Είναι μέγα «φιλέτο» κι αυτό που πάει προς οικοπεδοποίηση, τσιμεντοποίηση, εμπορευματοποίηση, ουρανοξύστες, ναυτιλιακά κέντρα κ.ο.κ.. Δηλαδή, δύο μεγάλοι ελεύθεροι χώροι έχουν απομείνει σε αυτή την παραλιακή ζώνη, οι οποίοι μπορούν να αναπλασθούν για πράσινο και επομένως, να δώσουν άλλη όψη στην περιοχή

και έτσι να προσελκυστούν πραγματικά επενδύσεις, να διαμορφωθούν θέσεις απασχόλησης και να έχουμε και τουρισμό και εσείς πάτε να τις καταστρέψετε.

Πρέπει να πάρετε θέση κάποτε, όχι να προχωράτε υπόγεια τα σχέδια σας με μνημόνια. Κάνετε το μνημόνιο με την τρόικα. Βλέπουμε ύστερα μνημόνιο με το Κατάρ, μνημόνιο με το Άμπου Ντάμπι, μνημόνιο με την Κίνα, η οποία ζητάει σιδηρόδρομο, επέκταση του λιμανιού, ξενοδοχεία μέσα στο λιμάνι, επέκταση της ζώνης αναψυχής, επέκταση των δραστηριοτήτων κρουαζιέρας. Όλα αυτά βγαίνουν στην επιφάνεια σιγά-σιγά, αλλά μέσω των μνημονίων αυτών έχετε παραδώσει τη χώρα από δω και από κει, όπου τύχει.

Αυτά, βεβαίως, δεν προσφέρουν καμμία διέξοδο στην κρίση. Είναι το πλήρες απόλυτο αδιέξοδο.

Ειδικό ταμείο κάνετε, το Πράσινο Ταμείο. Μάλιστα, Πράσινο Ταμείο! Επειδή το λέτε Πράσινο Ταμείο, είναι και πράσινο; Δηλαδή, θα ασκήσει περιβαλλοντική πολιτική; Από πού βγαίνει αυτό; Ο σκοπός του, λέει, είναι η ανάπτυξη, η οποία θα είναι συμβατή και θα βοηθά και το περιβάλλον. Μα, έτσι, το λεγόμενο Πράσινο Ταμείο θα πρέπει να χρηματοδοτεί οτιδήποτε, γιατί για οποιοδήποτε αναπτυξιακό έργο γίνει, ασφαλώς μπορείτε να επικαλεστείτε ότι θα βοηθήσει και στην αποκατάσταση ή στην αναβάθμιση του περιβάλλοντος! Ακόμα και ένα οδικό έργο που μπορεί να κάνετε –μπορεί να είναι λίγο ακραίο το παράδειγμα– και αυτό μπορείτε να το χρηματοδοτήσετε από το Πράσινο Ταμείο, γιατί ένας δρόμος μπορεί να βοηθήσει υποτίθεται στη βελτίωση του περιβάλλοντος!

Και ταυτόχρονα, τι κάνετε μέσα απ' αυτό το Πράσινο Ταμείο; Βλέπω εδώ ότι θα δανειζεται το Πράσινο Ταμείο; Θα δανειζεται; Πώς θα δανειζεται το Πράσινο Ταμείο; Εκτός αν πάτε να το ιδιωτικοποιήσετε πλέον και να πάρει άλλη μορφή! Πώς θα γίνει δηλαδή; Το κάθε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου θα βγαίνει στην αγορά και θα παίρνει δάνεια; Και πού θα εγγράφεται αυτό το δάνειο; Θα είναι στο δημόσιο χρέος; Με τι τόκους; Με τι επιτόκια; Ποιος θα καθορίζει τη δανειακή πολιτική; Το Πράσινο Ταμείο, δηλαδή, θα κάνει άλλο μαγαζί; Τι είναι αυτά που βλέπουμε εδώ πέρα;

Και, ταυτόχρονα, λέτε ότι το Πράσινο Ταμείο θα κάνει και θυγατρικές ανώνυμες εταιρείες, οι οποίες θα επιτελούν όλα αυτά τα έργα και τις δραστηριότητες που θέλει να αναπτύξει. Και ιδιώτες ακόμα θα μπορεί να χρηματοδοτεί μέσω των θυγατρικών των ανώνυμων εταιρειών! Ο τέλειος ορισμός της ιδιωτικοποίησης! Εκεί πηγαίνετε πλέον με το Πράσινο Ταμείο! Θα δουλεύει ιδρύοντας ανώνυμες εταιρείες και θα χρηματοδοτεί τους ιδιώτες!

Και εν πάση περιπτώσει, πείτε μας, πόσοι θα είναι οι πόροι του Πράσινου Ταμείου; Διότι μέχρι τώρα, το ΕΤΕΡΠΣ έκανε όργια ρουσφετολογίας και πελατειακών σχέσεων με τα χρήματα που διέθετε! Τώρα, αυτό θα έχει ακόμα περισσότερα λεφτά. Πού θα πηγαίνουν αυτά τα λεφτά και οι ποιος θα τα ελέγχει; Το πενταμελές διοικητικό συμβούλιο που ορίζει η ίδια η Υπουργός; Δηλαδή, «Γιάννης κερνάει, Γιάννης πίνει»; Ποια θα είναι η διαφάνεια; Πού θα κατευθύνονται τα χρήματα; Ποιος θα λογοδοτεί σε ποιον;

Αυτά είναι πολύ σοβαρά θέματα, για τα οποία δεν δίνετε απάντηση. Φτιάχνετε ένα ταμείο όχι πράσινο, αλλά «κυβερνητικοκομματικό», για την εξυπηρέτηση πελατειακών και άλλου είδους παρεμβάσεων προς ιδιώτες. Αυτό είναι το ταμείο! Κανένας περιορισμός, καμμία στοχοπροσήλωση στο περιβάλλον, κανένας έλεγχος, καμμία διαφάνεια. Και είναι και άγριος φοροεισπρακτικός μηχανισμός, μέσω του οποίου λεηλατείται ο κόσμος με διάφορα τέλη, τα οποία συνεχώς θα τα αυξάνετε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όσον αφορά το θέμα των δασικών χαρτών, λέτε να επισπεύσουμε τους δασικούς χάρτες. Θεάρεστη η πρόθεση! Κατ' αρχάς, υποβαθμίζετε τη Δασική Υπηρεσία και στην ουσία αναθέτετε όλο το έργο σε ιδιώτες. Όλο το έργο της σύνταξης, κατάρτισης, ανάρτησης, συμπλήρωσης, διόρθωσης, ακόμα και το έργο των επιτροπών οι οποίες εξετάζουν τις αντιρρήσεις, ακόμα και αυτό θα το κάνουν οι ιδιώτες! Τα πάντα στους ιδιώτες! Και πολύ περισσότερο, με τα παράθυρα που αφήνετε, αλλά και πέραν των παραθύρων, όταν αναθέτετε όλη αυτή τη δραστηριότητα στους

ιδιώτες, δεν καταλαβαίνετε ότι όταν αμφισβητούνται οι δασικές εκτάσεις από ιδιώτες, εδώ ανοίγεται το δρόμο σε απίστευτου είδους συναλλαγές, διαπλοκές και διάφορες σχέσεις λεηλασίας των δασών;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Δεν αντιλαμβάνεστε ότι αυτό το δρόμο ανοίγεται; Αυτός είναι ο δρόμος!

Και, εν πάση περιπτώσει, έρχεστε με το άρθρο 24, το οποίο αποτελεί πλήρους καταπάτηση του Συντάγματος –το Σύνταγμα γίνεται κουρελόχαρτο με το άρθρο 24– και αυτά τα οποία λέτε εδώ είναι πρωτοφανή και ανοίγουν δρόμους άκρως επικίνδυνους, διαλυτικούς για ό,τι μπορεί να σημαίνει ο ορισμός «δάσους», τον οποίο δεν έχουμε. Και πώς θα φτιάξουμε δασικούς χάρτες με την έννοια του δάσους μετέωρη, έωλη;

Όμως, εδώ λέτε ότι εφ' όσον ο δασικός χαρακτήρας της περιοχής έχει μεταβληθεί με πράξεις της διοίκησης που έχουν ακυρωθεί ή ανακληθεί και συντρέχουν προϋποθέσεις για την πολυετομότητά της, ο Υπουργός εκδίδει πράξη που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης για την περαίωση της διαδικασίας κύρωσης του δασικού χάρτη. Και ακολουθεί μετά ότι η περιοχή που εξαιρείται από τον πολεοδομικό χάρτη, πολεοδομείται με προεδρικό διάταγμα.

Ποιος θα τα κρίνει αυτά; Μιλάμε για πράξεις της διοίκησης. Ποια διοίκηση; Δεν μας διευκρινίζετε για ποια διοίκηση μιλάμε; Ποιος θα κρίνει αν υπάρχουν προϋποθέσεις για την πολεοδομότητά της; Ο Υπουργός; Και μετά, αφού κρίνει, θα βγάζει προεδρικό διάταγμα; Και αν είναι κάτω από 2.000, θα χρειάζεται απλή υπουργική απόφαση; Και πάει το δάσος, χαιρετίσματα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Υπάρχουν μεγάλα προβλήματα σ' αυτά τα θέματα. Τα γνωρίζω και από τη Β' Περιφέρεια Πειραιά και από τη Σαλαμίνα. Όμως, τα προβλήματα δεν λύνονται με την καταπάτηση του Συντάγματος και κυρίως δεν λύνονται με αόριστες, θολές, αντισυνταγματικού τύπου διατάξεις, οι οποίες αφήνουν ανοικτό το δρόμο –ορθάνοικο, θα έλεγα– σε κάθε είδους αυθαιρεσία! Και τελικώς, αφήνουν ανοικτό το δρόμο όχι για να δικαιωθούν κάποιοι οι οποίοι ίσως έχουν δίκιο, αλλά για να αυθαιρετήσουν ακόμα περισσότεροι και κυρίως τα μεγάλα συμφέροντα!

Μ' αυτές τις διατάξεις ανοίγεται το δρόμο για τη διάλυση των δασών στη χώρα μας! Είναι προφανές, όπως σας είπα και η εισηγήτριά μας, ότι καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ.

Ο τέως Πρόεδρος της Βουλής κ. Δημήτριος Σιούφας έχει ζητήσει το λόγο.

Κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο για δέκα λεπτά από του Βήματος, όπως γνωρίζετε καλύτερα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω με κάτι που πιστεύω ότι είναι αυτονόητο για όλους μας, ότι δηλαδή η προστασία του περιβάλλοντος και οι επιπτώσεις από την κλιματική αλλαγή οφείλουν να είναι κορυφαία ζητήματα όχι μόνο στις προτεραιότητες της πολιτικής, αλλά και στην καθημερινή συμπεριφορά όλων μας.

Αυτό, σε ό,τι αφορά την πολιτική, δεν είναι μόνο υποχρέωση απέναντι στους πολίτες, αλλά είναι χρέος απέναντι στις γενιές που έρχονται, δηλαδή και η προστασία του περιβάλλοντος και οι τρόποι αποφυγής ή περιορισμού των επιπτώσεων από την κλιματική αλλαγή. Για να είναι, όμως, αποτελεσματική μία περιβαλλοντική πολιτική, οφείλει να έχει αρχή, μέση και τέλος. Οφείλει, δηλαδή, να έχει μία αρχιτεκτονική, μία σπονδυλική στήλη, από την οποία ξεκινάμε για να μπορούμε να μετρήσουμε τα αποτελέσματα, πώς φθάνουμε στη μέση και πώς την ολοκληρώνουμε.

Αυτή την πολιτική, παρά το γεγονός ότι βρίσκεστε ένα χρόνο στην Κυβέρνηση, κύριε Υπουργέ, δεν την είδαμε. Και ένας πρόσθετος λόγος που το αποδεικνύει αυτό είναι ότι σπεύδετε να κά-

νετε ένα περιβαλλοντικό στρατηγικό συμβούλιο που προφανώς θα επεξεργαστεί αυτή τη στρατηγική, την οποία δεν την έχετε ακόμα.

Κανένας μέσα στην Αίθουσα ούτε εγώ προσωπικά δεν μπορούμε να αμφισβητούμε τις καλές σας προθέσεις. Σε καμμία περίπτωση! Όμως, ένα χρόνο μετά το σχηματισμό κυβέρνησης, δεν έχετε οριστικοποιήσει αυτήν την πολιτική. Δεν έχετε μία αποφασισμένη πολιτική! Γι' αυτό και βλέπετε τόσο διάσπαρτες διατάξεις μέσα στο ίδιο αυτό το νομοσχέδιο που συζητούμε τώρα.

Και θα ξεκινήσω από το πρώτο που είναι βασικό. Συστήνετε ένα Πράσινο Ταμείο –ή λέξη «πράσινο» είναι ιδιαίτερα της μόδας– με δύο κομμάτια, εκ των οποίων το ένα είναι το ΕΤΕΡΠΣ –το κομμάτι που ήταν στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης ο «Λογαριασμός Δασών»– και υπάρχει και μία σειρά από άλλους πόρους.

Πόση είναι αυτή τη στιγμή η προίκα με την οποία ξεκινάει αυτό το ταμείο, τόσο από το λογαριασμό του ΕΤΕΡΠΣ, όσο και από το λογαριασμό δασών από τη διεύθυνση τη σχετική η οποία έχει μεταφερθεί στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης; Για να γνωρίζουμε ποια είναι η αφετηρία και ποια είναι αυτή η προίκα με την οποία ξεκινάει το πράσινο ταμείο για όλες αυτές τις δραστηριότητες. Δεν φθάνει η συγκέντρωση πόρων αυτών καθ' αυτών σε έναν ενιαίο φορέα για να είναι αποτελεσματική η πολιτική. Πρέπει να την ξέρουμε, να δούμε και τις δράσεις και τον τρόπο με τον οποίο αυτές θα χρηματοδοτηθούν στο μέλλον.

Αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό και νομίζω ότι έχετε και σήμερα και αύριο να μας πείτε, ποιο είναι το ισοζύγιο αυτών των λογαριασμών με το οποίο ξεκινάει ως προίκα αυτό το ταμείο την λειτουργία του.

Σας είπα πριν, ότι δεν φτάνει η συγκέντρωση και η διαχείριση των πόρων για να υπάρξει μία οργανωμένη και αποτελεσματική πολιτική, αλλά χρειάζονται οι δράσεις και το γενικό σχέδιο, μέσα στο οποίο θα είναι ενταγμένο και αυτό το ταμείο.

Έρχομαι τώρα στη δεύτερη παρατήρηση την οποία θεωρώ εξαιρετικά καίρια. Φτιάχνετε αυτή τη Στρατηγική Επιτροπή Περιβαλλοντικής Πολιτικής και την ίδια ώρα, δεν έχετε μέχρι στιγμής φέρει στη Βουλή το στρατηγικό ενεργειακό σχεδιασμό της χώρας για το 2010.

Θα σας θυμίσω –γιατί εσείς δεν ήσαστε στο Υπουργείο όταν είχε έρθει για έκφραση γνώμης στην Επιτροπή των ΔΕΚΟ ο Διοικητής της ΔΕΗ– ότι ρώτησα την αρμόδια Υπουργό τι πρόκειται να κάνει με το Συμβούλιο Ενεργειακής Στρατηγικής, το ΣΕΕΣ. Και μου είπε «όχι, είναι ένας σωστός θεσμός, εμείς θα τον λειτουργήσουμε και θα προχωρήσει».

Υποβάλω πριν από λίγους μήνες ερώτηση, στην οποία μου απαντά ο Υφυπουργός, κ. Μανιάτης και μου λέει ότι αυτό το Συμβούλιο δεν χρειάζεται, θα φτιάξει το στρατηγικό σχεδιασμό της χώρας μία επιτροπή την οποία έχουμε συστήσει και θα το καταργήσουμε.

Πού θέλω να καταλήξω μ' αυτό το οποίο σας λέω, για την αντίφαση την οποία έχετε; Περιβάλλον και κλιματική αλλαγή. Συνιστάτε μία επιτροπή διά νόμου την οποία θα μπορούσατε ήδη να την έχετε κάνει με κοινή υπουργική απόφαση από το ξεκίνημα της Κυβέρνησης σας και για τον ενεργειακό σχεδιασμό, που είναι εξίσου σοβαρό πολιτικό μέγεθος γιατί τα ενεργειακά ζητήματα αφορούν το νοικοκυριό, την επιχείρηση, την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας– βλέπουμε ότι το όργανο το οποίο είχε συσταθεί το 2006 κατάθεσε εκθέσεις στη Βουλή –είναι σε γνώση των Βουλευτών– και τώρα, ένα χρόνο μετά, δεν έχουμε την ενεργειακή στρατηγική της Κυβέρνησης για όλα τα επόμενα χρόνια.

Δεν είναι αντίφαση αυτό; Για το περιβάλλον να κάνουμε στρατηγικό σχέδιο και για την ενέργεια να έχουμε τον αρμόδιο φορέα, η Υπουργός να λέει ότι θα τον διατηρήσει, ο Υφυπουργός να λέει ότι θα τον καταργήσει και ενεργειακό σχεδιασμό για το μέλλον ή για τα επόμενα χρόνια, σήμερα από την Κυβέρνηση μετά από ένα χρόνο, να μην έχουμε;

Κάνω ανυπόκριτα αυτές τις επισημάνσεις, γιατί νομίζω ότι είναι ακόμα καιρός αρκετά από τα πράγματα αυτά και τα λάθη να διορθωθούν.

Θέλω επίσης να σας επισημάνω, ότι στον ενεργειακό τομέα

δεν έχετε ακολουθήσει κάποια διαφορετική πολιτική, απ' αυτήν την οποία ακολουθούσαν οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας. Και σωστά πράττετε, διότι το να χτίζει μία κυβέρνηση σε ό,τι καλό έχει βρει από την προηγούμενη κυβέρνηση είναι στα συν και του πολιτικού συστήματος και του συμφέροντος της χώρας. Ακολουθείτε την ίδια πολιτική και στο θέμα των αγωγών και στο θέμα του πετρελαίου και στο θέμα του φυσικού αερίου.

Διαβάζω σήμερα στις εφημερίδες, ότι πρόκειται να γίνει και τρίτη δεξαμενή στη Ρεβυθούσα για την αποθήκευση υγροποιημένου φυσικού αερίου. Σωστά! Είναι σχεδιασμός που υπάρχει από τις προηγούμενες κυβερνήσεις. Επί θητείας μου κατασκευάστηκε η δεύτερη δεξαμενή αποθήκευσης φυσικού αερίου στη Ρεβυθούσα και προγραμματίστηκε και η τρίτη και οι δύο επόμενοι Υπουργοί την συνέχισαν αυτήν την πολιτική και ο κ. Φώλιας και ο κ. Χατζηδάκης.

Και ακούω, διαβάζω στις εφημερίδες ότι αυτήν την πολιτική την ενισχύετε, ότι προχωράτε στο να πάτε το φυσικό αέριο στο Αλιβέρι για το εργοστάσιο που κατασκευάζεται εκεί. Είχαμε πάει το φυσικό αέριο από την Μάντρα την Αττικής μέχρι τη βιομηχανική περιοχή της Κορίνθου και πριν λίγες μέρες διάβασα στις εφημερίδες ότι εξαγγείλατε και δημοπρατήσατε τον αγωγό που θα συνδέσει την Κόρινθο με τη Μεγαλόπολη, για τις νέες μονάδες, οι οποίες πρόκειται να γίνουν εκεί μέχρι το 2012-2013.

Σωστά πράττετε και ελπίζω να κάνετε και το επόμενο βήμα, που είναι ήδη σχεδιασμένο και στη ΔΕΠΑ και στον ΔΕΣΦΑ για την επέκταση του φυσικού αερίου προς την Πάτρα και τους υπόλοιπους νομούς της Πελοποννήσου, για να έχουν και εκείνοι τα πλεονεκτήματα μίας καθαρής, για το περιβάλλον, αλλά και φθηνής ενέργειας.

Θέλω, πέρα απ' αυτά τα οποία σας ανέφερα, να σταθώ και σε ένα άλλο θέμα. Πέρυσι σταματήσατε την απόσυρση των αυτοκινήτων. Σταματήσατε την απόσυρση των αυτοκινήτων με συνέπεια να οδηγηθεί ένας ολόκληρος κλάδος σε κατάρρευση, να έχουν κλείσει χιλιάδες επιχειρήσεις, χιλιάδες εργαζόμενοι να έχουν βρεθεί στην ανεργία, πέρα από το αλαλούμ που είχε γίνει με τα τέλη κυκλοφορίας, που δεν διορθώθηκαν δυστυχώς και φέτος με την ανακοίνωση. Ελπίζω, να επανεκτιμήσετε τα πράγματα, ώστε αυτοκίνητα που ρυπαίνουν το περιβάλλον να αποσυρθούν και να δουλέψει και ο κλάδος του αυτοκινήτου.

Βεβαίως, υπάρχει και μία σειρά από άλλα ζητήματα. Αυτή η απόφαση, την οποία πήρατε, τι επιπτώσεις είχε; Την βρήκατε έτοιμη νομοθετημένη και υποστηρίξατε ότι δεν έπρεπε να πληρώνει το κράτος για την απόσυρση. Έχετε διαβάσει στις εφημερίδες πόσα λεφτά έχετε χάσει είτε από το χώρο του αυτοκινήτου είτε από την ταξινόμηση τελών; Πάνω από 750 εκατομμύρια ευρώ, πέραν από την ανεργία στην οποία οδηγήθηκαν χιλιάδες άνθρωποι ή το πόσα λουκέτα έχουν μπει, με το να μην έχουμε καθαρότερης τεχνολογίας αυτοκίνητα. Και ακόμα σ' αυτό το θέμα δεν υπάρχει κάποια απάντηση, μια νέα πολιτική σας απόφαση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Και στέκομαι και σε δύο άλλα πράγματα. Το ένα απ' αυτά είναι το άρθρο 30 –το επεσήμαναν απ' ό,τι είδα στη Διαρκή Επιτροπή– με το οποίο με προεδρικό διάταγμα θα τροποποιείτε νόμους.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Απεσύρθη αυτό, κύριε Πρόεδρε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Ορίστε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Έχει αλλάξει αυτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Από το κείμενο που έχει μοιραστεί εδώ, βλέπω ότι κάνετε τροποποιήσεις μέχρι και το άρθρο 27.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Απεσύρθη ήδη από την Επιτροπή.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Χαίρομαι και σας συγχαίρω, γιατί είχατε και τη γενναιότητα να αναγνωρίσετε ότι αυτό δεν ήταν σωστό, δηλαδή προεδρικό διάταγμα να τροποποιεί νόμους που

ψηφίστηκαν στη Βουλή. Οι νόμοι τροποποιούνται με νόμους και όχι με προεδρικά διατάγματα και αυτό δείχνει μία πολιτική γενναιότητα.

Βλέπω και κάτι άλλο και μ' αυτό κλείνω κύριε Πρόεδρε. Στο ίδιο κείμενο κάνετε μία διόρθωση και λέτε όπου στο σχέδιο νόμου υπάρχουν οι λέξεις «Υπουργείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας» αντικαθίσταται με τις λέξεις «Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας». Προφανώς δεν θα έχουν γίνει οι αντίστοιχες προσαρμογές, ένα μήνα μετά την ανασύστασης της Κυβέρνησης και τώρα έχουμε και Υπουργείο Ναυτιλίας και Υπουργείο -από την άλλη μεριά- Θαλασσίων Υποθέσεων. Βλέπω, επίσης, να αντικαθίστανται οι λέξεις «Υγείας Διατροφής και Άθλησης» με το «Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης», όπως ήταν μέχρι σήμερα.

Μα δεν αντιλαμβάνεστε το κόστος το οποίο έχετε από τέτοιου είδους συμπεριφορές, απ' αυτού του είδους την πολιτική;

Κάνετε έναν ανασχηματισμό στην Κυβέρνηση, ιδρύσατε καινούργια Υπουργεία, μεταφέρατε αρμοδιότητες, προφανώς με κάποιο τρόπο επιπόλαιο και σήμερα το πληρώνετε και αναγκάζεστε να κάνετε διορθώσεις, να παραμένουν οι ίδιοι τίτλοι των Υπουργείων, χωρίς αυτό το πράγμα να έχει ρυθμιστεί εδώ και πενήντα μέρες.

Έχω την εντύπωση, ότι χρειάζεται πολύ περισσότερη προσοχή και μάλιστα αυτήν την περίοδο που περνάμε μία κρίσιμη κατάσταση και πρέπει όλοι να συμβάλλουμε, για να εξέλθει η χώρα απ' αυτήν την κρίση. Και θεωρείστε και αυτή μου την ομιλία ως μία τέτοια συμβολή προς αυτήν την κατεύθυνση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε.

Επιστρέφουμε στον κατάλογο των αγορητών επί της αρχής. Η πρώτη τριάδα είναι ο κ. Μαργαρίτης Τζίμας, ο κ. Αθανάσιος Λεβέντης και η κ. Αικατερίνη Μπατζελή.

Κύριε Τζίμα, έχετε το λόγο.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όταν πριν από λίγες μέρες, κύριε Πρόεδρε, πήρα το σχέδιο νόμου στα χέρια μου, ένιωσα μεγάλη ικανοποίηση, γιατί διαβάζοντας τις δύο πρώτες γραμμές των σκοπών του σχεδίου νόμου, διαπίστωσα ότι την προστασία με τα δώδεκα μήνες βρέθηκε ένα Υπουργείο το οποίο μιλάει για ανάπτυξη.

Πηγαίνοντας, όμως, στα άρθρα και μελετώντας τη φιλοσοφία αυτού του σχεδίου νόμου, διαπιστώνω ότι του λείπει η τόλμη και η αποφασιστικότητα. Και γίνομαι σαφής, κύριε Υπουργέ.

Εμείς ως πολιτικό σύστημα της χώρας θα πρέπει να ερμηνεύσουμε την ερμηνευτική δήλωση του άρθρου 24 του Συντάγματος, όπως αυτούσια περιλαμβάνεται στο άρθρο 24. Και για να μας καταλαβαίνει και ο κόσμος, αυτή η ερμηνευτική δήλωση, που είναι αποτέλεσμα απόφασης του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου της χώρας, ορίζει στην ουσία τι είναι «δάσος» και «δασική έκταση». Για μια ακόμα φορά και σήμερα διαπιστώνεται ότι οι πολιτικές δυνάμεις του τόπου δεν μπορούν να συμφωνήσουν στο τι είναι «δάσος» και «δασική έκταση» και αφήνουμε κάθε φορά για τόσα χρόνια και τόσες δεκαετίες αυτόν τον χαρακτηρισμό στον κατά τόπους δασάρχη.

Και ποιο είναι το παράλογο; Σ' όλα αυτά φιλοδοξείτε να στηριχθείτε πάνω στο άρθρο 24, την αδυναμία του οποίου είδε η Νέα Δημοκρατία το 2006. Μεταξύ των άρθρων του Συντάγματος που ήθελε να αναθεωρήσει η Νέα Δημοκρατία, ήταν και το άρθρο 24 που μιλάει για την προστασία του περιβάλλοντος. Εκεί, όμως, δεν βρήκαμε τη συναίνεσή σας. Θυμάστε πολύ καλά ότι θέλαμε εκατόν ογδόντα με διακόσιες ψήφους, για να αναθεωρήσουμε το σχετικό άρθρο και το κόμμα του ΠΑΣΟΚ εκείνη την εποχή αποχώρησε από τη Βουλή. Έτσι, λοιπόν, χάσαμε μια δεκαετία χωρίς να αναθεωρήσουμε ένα συγκεκριμένο άρθρο με τεράστια περιβαλλοντική και αναπτυξιακή σημασία για τον τόπο μας.

Και έρχεστε, λοιπόν, τώρα και μιλάτε για πράσινη ανάπτυξη. Καμμία αντίρρηση. Όμως, το σχέδιο νόμου σας δίνει απάντηση σε ορισμένα βασικά προβλήματα που συνδέονται με την πράσινη ανάπτυξη, δηλαδή στην ουσία με το σεβασμό του περιβάλλοντος; Για παράδειγμα, δίνει απάντηση στο αν είναι πράσινη ανά-

πτυξη να έχουμε τριακόσιους βιολογικούς καθαρισμούς στην Ελλάδα, από τους οποίους να δουλεύουν μόνο οι τριάντα; Γιατί δεν δίνετε χρήματα, για να δουλέψουν οι βιολογικοί καθαρισμοί; Αυτό δεν είναι πράσινη ανάπτυξη;

Είναι πράσινη ανάπτυξη να έχουμε τον «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ»; Έχουμε χωριά σε καινούργιους δήμους. Η Ελλάδα έχει εντεκάμισι χιλιάδες οικισμούς και δημοτικά διαμερίσματα. Όμως, ούτε το 5% των χωριών της Ελλάδας δεν είναι συνδεδεμένο με τους βιολογικούς καθαρισμούς και ρίχνουν τα λύματά τους μέσα στα ρυάκια και τα ποτάμια. Αποτελεί αυτό πράσινη ανάπτυξη; Ούτε γι' αυτό δεν λαμβάνει μέριμνα, λοιπόν, το σχέδιο νόμου σας.

Είναι πράσινη ανάπτυξη η χώρα αυτή που μιλάει για ανανεώσιμες πηγές ενέργειας ακόμα να επενδύει και να παράγει ηλεκτρισμό από λιγνίτη;

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, ο εκλεκτός κ. Πρωτόπαπας, είναι από τους υπέρμαχους της αξιοποίησης λιγνιτικών κοιτασμάτων στη χώρα. Και το λέω αυτό, γιατί σε μια δήλωσή του προχθές στη Διεθνή Έκθεση, ερωτηθείς από δημοσιογράφο της Δράμας για την άποψή του σχετικά με το λιγνιτικό κοιτάσμα του Νομού Δράμας, ήταν υπέρμαχος του να το κάνουμε και να το αξιοποιήσουμε, παραβλέποντας το γεγονός ότι πενήντα χιλιάδες άνθρωποι έχουν υπογράψει εναντίον αυτής της αξιοποίησης.

Είναι, δηλαδή, πράσινη ανάπτυξη να κάνουμε αυτή τη «χαβούζα» στον Αστακό, στη Δυτική Ελλάδα; Δεν είναι!

Αποτελεί πράσινη ανάπτυξη το να μην έχουμε ακόμα σ' αυτήν τη χώρα στον 21^ο αιώνα -προσέξτε!- καθορισμένα κτηνοτροφικά πάρκα, κύριε Υπουργέ; Ευθύνη, βέβαια, δεν φέρουν μόνο οι κυβερνήσεις, αλλά και η Τοπική Αυτοδιοίκηση. Δεν υπάρχουν ακόμα καθορισμένες κτηνοτροφικές ζώνες! Μπορείτε να δείτε ακόμα τα μαντριά -από εκεί που σιτίζεται το σύνολο του πληθυσμού της χώρας- να έχουν πανάρχαιες εγκαταστάσεις της δεκαετίας του '20 και του '30, γιατί ως σύστημα δεν καθίσαμε κάτω για να κάνουμε ένα χωροταξικό σχέδιο, ένα κτηματολόγιο και να δώσουμε χρήσεις γης. Και στην ουσία τώρα ασχολούμαστε με αέρα, με πράσινη ανάπτυξη.

Και όχι μόνο αυτό, αλλά σε μια περίοδο λιτότητας που η Κυβέρνησή σας ψάχνει να πάρει και το τελευταίο ευρώ από τους Έλληνες πολίτες, σύμφωνα με την Έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, μόνο η σύνταξη των δασικών χαρτών θα κοστίσει στον κρατικό προϋπολογισμό 175 εκατομμύρια ευρώ. Τόσο εκτιμάται. Θα φτάσει τα 200 εκατομμύρια! Γιατί; Δεν υπάρχουν δημόσιοι υπάλληλοι; Δεν υπάρχουν δασικές υπηρεσίες; Πού θα δώσετε αυτά τα περίφημα 200 εκατομμύρια ευρώ σ' αυτήν την περίοδο της λιτότητας και της άγριας φορολογίας του ελληνικού λαού για να κάνετε δασικούς χάρτες;

Είναι δυνατόν να λέμε ότι αυτό το σχέδιο νόμου είναι αποτελεσματικό, όταν από το σχεδιασμό του απουσιάζει τελείως η Περιφερειακή και η Τοπική Αυτοδιοίκηση και όταν μέσα δεν υπάρχει πρόβλεψη για το ποιος θα είναι ο ρόλος του περιφερειακού συμβουλίου και του νέου δημοτικού συμβουλίου;

Αντίθετα, είναι ένα σχέδιο νόμου γραφειοκρατικό και συγκεντρωτικό. Δεν μπορεί να υπάρχει μέσα στο σχέδιο νόμου άρθρο, το οποίο να λέει ότι όταν το Πράσινο Ταμείο θα χρηματοδοτήσει μια δράση πάνω από 50.000 ευρώ, θα αποφασίζει ο αρμόδιος Υπουργός Περιβάλλοντος και όταν πρόκειται να χρηματοδοτήσει μια δράση κάτω από 50.000 ευρώ, θα αποφασίζει το διοικητικό συμβούλιο του Πράσινου Ταμείου. Ούτε καν η περιφέρεια, ούτε καν ο αντίστοιχος δήμος. Και αυτό το λέμε «αποκέντρωση». Μα, γιατί κάνατε τότε τον «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ»;

Αντιλαμβάνομαστε, λοιπόν, ότι το σχέδιο νόμου στερείται πρακτικών λύσεων που έχει ανάγκη σήμερα η ελληνική κοινωνία. Τι θα συμβεί με τα ΣΧΟΠ, με τα Συμβούλια Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος; Στην άκρη. Έξω από το γνωμοδοτικό χαρτί. Και ύστερα λέμε ότι αυτό το σχέδιο νόμου είναι δυνατόν να είναι ρεαλιστικό, όταν για να χαρακτηρίσουμε εμείς έναν οικισμό ή μια δασική έκταση λέτε ότι θα ληφθούν υπ' όψιν οι αεροφωτογραφίες του '30 ή του '40 ή του '60. Τελικά συνυπάρχουν και οι τρεις. Δηλαδή, έχουμε αεροφωτογραφίες του '30, του '40 και του '60, διαφορετικές μεταξύ τους. Ποια θα ισχύει από όλες; Το αφήνουμε, όπως λέτε, στο δασάρχη. Μα, είναι δυνατόν; Στη

σημερινή εποχή της ηλεκτρονικής επανάστασης να μιλάμε ακόμα για αεροφωτογραφίες αμφιβόλου πιστότητας και επιστημονικού αποτελέσματος;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Γι' αυτό, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία καταψηφίζει αυτό το σχέδιο νόμου επί της αρχής. Πιστεύουμε ότι η προστασία του περιβάλλοντος δεν είναι μόνο ζήτημα ανάπτυξης. Δεν προστατεύουμε το περιβάλλον χαρακτηρίζοντας μόνο όσο το δυνατόν περισσότερες εκτάσεις ως δασικές, αλλά προστατεύουμε το περιβάλλον και όταν χρηματοδοτούμε δράσεις μέσα στο δάσος, μέσα στη δασική έκταση οι οποίες φροντίζουν να το διατηρούν υγιές. Διότι, αν κάνετε μια βόλτα στα δάση της Ελλάδος, θα δείτε, κύριε Υπουργέ, σήμερα ότι ένα μεγάλο ποσοστό των πεύκων και των κωνοφόρων δέντρων πάσχει από αρρώστιες τις οποίες δεν φροντίζει το ελληνικό κράτος. Καταστρέφονται χιλιάδες στρέμματα από τις αρρώστιες του δασικού μας πλούτου. Και για όλα αυτά το σχέδιο νόμου «ποιεί τη νήσσαν».

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Μαργαρίτη Τζίμα από τη Νέα Δημοκρατία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα πέντε μαθήτριες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί -συνοδοί τους από το 18ο Δημοτικό Σχολείο Πάτρας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Επόμενος ομιλητής από τη Δημοκρατική Αριστερά είναι ο Ανεξάρτητος Βουλευτής κ. Αθανάσιος Λεβέντης.

Κύριε Λεβέντη, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το περιβάλλον πάσχει σε όλον τον κόσμο. Στη χώρα μας πάσχει δεινότερα και κακοποιείται κάθε μέρα. Μάλιστα, σε ορισμένες περιοχές, όπως είναι η Αττική, το Θριάσιο, ο Ασωπός, η Πτολεμαΐδα, αλλά και άλλες ρυπαίνονται και καταστρέφονται δάση, λίμνες, υδροβιότοποι, αέρας, έδαφος, υπέδαφος κάθε μέρα. Στο Θριάσιο έχουμε και άλλες επεκτάσεις βιομηχανιών, όπως είναι τα Διυλιστήρια της «ΠΕΤΡΟΛΑ ΕΛΠΕ». Επίσης, σχεδιάζεται να γίνει μια μεγάλη μονάδα στη Χαλυβουργική, ενώ μια άλλη μονάδα γίνεται στον Ασωπό κλπ. Έχουμε, επίσης, μια οικιστική επέλαση στην Αττική, την ανατολική Αττική και παρά την οικονομική κρίση, αυτή συνεχίζεται. Υπάρχουν σχέδια να γίνει άλλη μια μεγαλούπολη σαν την Αθήνα στα Μεσόγεια. Όλα αυτά έχουν συνέπειες.

Η Αττική στις αρχές του 20ου αιώνα είχε μια δασοκάλυψη γύρω στα 80%. Αυτή, όμως, έχει περιοριστεί στο 1/3 και κάθε μέρα έχουμε καινούργιες καταστροφές με πυρκαγιές. Φέτος, βέβαια, ήταν κάπως λιγότερες οι συνέπειες, αλλά πάλι ήταν οδυνηρές και ειδικότερα για την Αττική.

Βλέπουμε να έχει αφανιστεί μεγάλο μέρος του δασικού πλούτου και έρχεται, παραδείγματος χάριν, ο κ. Αϊβαλιώτης παραστατικά και λέει: «Στην Πεντέλη υπάρχει δασάρχης χωρίς δάσος, δεν έχει απομείνει ούτε μαρούλι». Κι όμως, αυτή η Πεντέλη το 1981 ήταν κατάφυτη και έχουν ξεσπάσει τουλάχιστον είκοσι-τριάντα μεγάλες πυρκαγιές έκτοτε. Κάθε χρόνο ξεσπάει μία, δύο, τρεις ή περισσότερες πυρκαγιές και κάθε φορά ροκανίζεται το δάσος και κάθε φορά χτίζονται σπίτια σε αυτά τα μέρη που ήταν δάσος. Και τώρα λέμε, κηρύσσονται αναδασωτέες περιοχές οι κατοικημένες περιοχές. Μα, ήταν δάσος και κανονικά έπρεπε να είναι δάσος. Πώς έγιναν αυτά; Το ξέρουμε πάρα πολύ καλά. Έγιναν με την ανοχή, με την αιδήμονα σιγή ή αν θέλετε και την παρότρυνση της πολιτείας. Και αυτό έχει γίνει σε πάμπολλες περιοχές ιδιαίτερου φυσικού κάλλους.

Αν θέλαμε μάλιστα, να δώσουμε ένα χαρακτηρισμό του δάσους, τον οποίο δεν τολμάει να δώσει σήμερα το Υπουργείο Περιβάλλοντος, θα ήταν ότι δάσος στην Ελλάδα είναι όχι αυτό που

λέει η Ευρωπαϊκή Ένωση και έχει αυστηρές προδιαγραφές, αλλά ό,τι έχει γλυτώσει από τον πυρσό, το δαυλό, το μπουρλότο των εμπρηστών και από τα νύχια των καταπατητών και των οικοπεδοφάγων.

Τώρα, τι λέει αυτό το νομοσχέδιο, τι καινούργιο προσφέρει αυτό το νομοσχέδιο; Κατ' αρχάς, τον Ιανουάριο του 2010 ψηφίστηκε ο ν. 3818 που αναφέρεται στη σύνταξη, ανάρτηση και κύρωση των δασικών χαρτών. Πριν εφαρμοστεί, κύριε Υπουργέ, αυτός ο νόμος και εντοπιστούν τυχόν αδυναμίες του, έρχεται προς ψήφιση νέος νόμος, γεγονός που μας προκαλεί το λιγότερο απορία. Ποιος είναι ο στόχος; Η προστασία του περιβάλλοντος που ενδεχομένως θα φέρει την ανάπτυξη ή η ανάπτυξη που θα στηρίζεται, εκτός κάποιων εξαιρέσεων, σε περιβαλλοντικά κριτήρια; Το ζητούμενο δεν είναι απλά η ενίσχυση της ανάπτυξης, μέσω της προστασίας του περιβάλλοντος, αλλά η σταθερή χρηματοδότηση ουσιαστικών δράσεων προστασίας του περιβάλλοντος, που αποτελούν υποχρέωση του κράτους και για τις οποίες δεν υπάρχουν πολλοί εναλλακτικοί τρόποι χρηματοδότησης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ)

Το Πράσινο Ταμείο που δημιουργείται θα διαφέρει από το ΕΤΕΡΠΣ; Γιατί το κύριο πρόβλημα του ΕΤΕΡΠΣ ήταν η έλλειψη πόρων και η άσκοπη κατασπατάληση των λιγοστών πόρων που είχε. Δεν αποτυπώνεται ένας σχετικός προϋπολογισμός για τους πιθανούς πόρους του Πράσινου Ταμείου. Και επιπλέον, παραμένει ζητούμενο το πώς θα αυξάνονται αυτοί οι πόροι. Σύμφωνα με το προσχέδιο του προϋπολογισμού, έχουμε 600 εκατομμύρια από τακτοποίηση ημιυπαίθριων χώρων, 500 εκατομμύρια από πρόσημα αυθαίρετων, 250 εκατομμύρια από αύξηση στα καύσιμα, 300 εκατομμύρια πράσινα τέλη. Σύνολο 1.650 δισεκατομμύρια.

Μπορείτε να μας πείτε, κύριε Υπουργέ, τι ποσά απ' αυτά τα προβλεπόμενα έσοδα θα κατευθυνθούν στο Πράσινο Ταμείο; Έχει ληφθεί κάποια συγκεκριμένη πρόνοια προς τούτο; Επιπλέον, από το 25% των αυξήσεων στους λογαριασμούς ηλεκτρικού ρεύματος, θα προκύψουν έσοδα για το Πράσινο Ταμείο;

Η κυρία Υπουργός είπε ότι δεν επιτρέπεται μεταφορά πόρων. Μακάρι και να το δούμε αυτό και να δούμε πώς θα λειτουργήσει, κύριε Υπουργέ. Μένει ένα ζητούμενο.

Δημιουργούνται μία σειρά από επιτροπές υπό την επίβλεψη της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας, αλλά όπως έχουμε υπογραμμίσει στη συζήτηση και άλλων νομοσχεδίων, επιτροπές υπήρχαν και πριν, αλλά δεν έκαναν σωστά τη δουλειά τους λόγω έλλειψης συντονισμού, ελλιπούς χρηματοδότησης και κυρίως λόγω έλλειψης πολιτικής και στρατηγικής.

Αυτή η έλλειψη πολιτικής και περιβαλλοντικής στρατηγικής αποτυπώνεται χαρακτηριστικά και στην περίπτωση του Ελληνικού, όπου φαίνεται να προτείνεται μία ανάπτυξη, ξενοδοχεία, καζίνο, πολυκατοικίες, που δεν συνάδει με την προστασία του περιβάλλοντος. Επίσης, η κυρία Υπουργός μας είπε προηγουμένως ότι δεν υπάρχουν προτάσεις για να τις δούμε. Είχε έρθει και ένας Ισπανός ειδικός και είπε ότι ένα μέρος του Ελληνικού θα μπορούσε να αξιοποιηθεί και αυτό θα δημιουργήσει τη δυνατότητα να μεταφερθούν αλλού αυτοί οι πόροι και να φτιαχτούν πάρκα και ελεύθεροι χώροι μέσα στην πόλη. Φοβόμαστε, όμως, ότι το Ελληνικό θα αξιοποιηθεί με αυτόν τον τρόπο, δηλαδή θα χτιστεί χωρίς να γίνει αυτή η μεταφορά των πόρων.

Όσον αφορά τη σύνταξη και όχι καταρτίσει των δασικών χαρτών, ασφαλώς μπορούμε να πούμε ότι η κύρωση δασικών χαρτών και η ολοκλήρωση του δασολογίου θα αποτελέσει αναμφίβολα γεγονός, ορόσημο στην περιβαλλοντική ιστορία της χώρας. Οπότε και οποιαδήποτε προσπάθεια επιτάχυνσης της διαδικασίας προς αυτήν την κατεύθυνση κρίνεται επί της αρχής ως θετική.

Παρ' όλα αυτά είναι αναγκαίο η όποια διαδικασία ακολουθηθεί εντέλει, να διασφαλίζει απ' ενός, τη δυνατότητα των αρχών να ανταποκριθούν στο συγκεκριμένο έργο και απ' ετέρου, των πολιτών να έχουν πρόσβαση στην αναγκαία πληροφορόρηση, που είναι κρίσιμη για την άσκηση των δικαιωμάτων τους.

Το ζητούμενο στους δασικούς χάρτες δεν είναι, εάν θα τους

συντάξουν μελετητές ή δημόσια υπηρεσία, γιατί αυτό αποτελεί ψευτοδύλημα, αφού και τη δουλειά των μελετητών η δημόσια υπηρεσία ελέγχει, θεωρεί και παραλαμβάνει. Το ζήτημα είναι αν υπάρχει βούληση να γίνουν δασικοί χάρτες ή όχι. Γιατί ακόμα κι αν δεχτούμε τις καλές προθέσεις της κυρίας Υπουργού και του Υπουργείου φαίνεται ότι δεν επαρκούν για να προχωρήσει το έργο. Προφανώς, υπάρχουν μεγάλες αντιρρήσεις από πολλές κατευθύνσεις, οι οποίες πρέπει να καμφθούν -και εσείς το ξέρετε καλύτερα, κύριε Υπουργέ- κι απ' ό,τι φαίνεται από το περιεχόμενο του σχεδίου νόμου μάλλον δεν είναι αυτό εφικτό.

Είχε δεσμευτεί η Υπουργός ότι το Σεπτέμβριο θα αναρτήσει δασικούς χάρτες στη βορειοανατολική Αττική. Μπορείτε να μας πείτε πού βρίσκεται αυτή η διαδικασία σήμερα; Προφανώς, για το σύνολο των δήμων δεν το συζητούμε, αλλά απ' ό,τι φαίνεται δεν συζητούμε ούτε καν για ένα δήμο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό την υπομονή σας, κύριε Πρόεδρε.

Οι προθεσμίες που όριζε ο ν. 3818 έχουν εκπνεύσει και είμαστε σε σημείο μηδέν. Άρα, αυτό που λείπει δεν είναι ο νόμος, αλλά η επίλυση άλλων προβλημάτων, τα οποία φαίνεται ότι είναι ανυπέρβλητα.

Επιπλέον, ο νόμος αυτός αφήνει αρκετές απορίες με κυριότερη την πρώτη που εκφράζει και τη βασική μας αντίρρηση για το νομοσχέδιο, γιατί δεν δίνεται επιτέλους ένας ορισμός του δάσους και μάλιστα, με νόμο. Αυτό είναι κάτι αιτούμενο, το είπαν και άλλοι συνάδελφοι, είναι κάτι που είναι ρευστό δυστυχώς στην ελληνική νομοθεσία και έχουν γίνει πάρα πολλές παρερμηνείες. Θα έπρεπε να έχουμε έναν ορισμό του δάσους, με την κατάργηση των ποσοτικών κριτηρίων, που οδηγεί σε πολλές ασάφειες.

Από την Ευρωπαϊκή Ένωση έχει δοθεί ο ορισμός. Είναι πολύ αυστηρός και μακάρι να τον υιοθετούσαμε κι εμείς. Αλλά αυτό δεν ισχύει για όλες τις χώρες και έτσι εμείς είμαστε ακόμα στην αναζήτηση.

Χωρίς τον ορισμό του δάσους οι αυθαίρεσες θα συνεχιστούν. Και εφ' όσον δεν ορίζεται με νόμο τι είναι δάσος, ώστε να μην υπάρξουν παρεκτροπές και παρερμηνείες και κακοποίηση και καταστροφή των δασών, όπως ως τώρα, εμείς δεν μπορούμε να ψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο.

Το ότι ανατίθεται η σύνταξη των δασικών χαρτών σε ιδιώτες, νομίζω ότι έχει σχέση και με την κατάσταση της δασικής υπηρεσίας. Μας βρίσκει αντίθετους η απαξίωση της δασικής υπηρεσίας, αλλά αν είναι να γίνει έτσι, θα έπρεπε να είναι πιο σαφείς οι προδιαγραφές και να τις παραλαμβάνει η δασική υπηρεσία και να μην ορίζει ο ιδιώτης τις γραμμές οριοθέτησης δασών ή μη δασών.

Τέλος, στην ενότητα περιλαμβάνονται και αντισυνταγματικές διατάξεις, όπως αυτές της νομιμοποίησης παρανομιών και ένταξης δασικών εκτάσεων σε σχέδια πόλης και διατάξεις που το παρόν νομοσχέδιο εμφορείται από καλές προθέσεις. Μερικές πρόνοιες μπορούν να λειτουργήσουν θετικά, μερικές όχι.

Εμείς, όμως, ως Δημοκρατική Αριστερά δεν μπορούμε να ψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο -όπως προείπα- γιατί μένει εκκρεμές το κυριότερο και αυτό που θα έπρεπε να προσδιοριστεί και που δεν έχει το κουράγιο, τη δύναμη, τη θέληση -δεν ξέρω τι- το Υπουργείο και η Κυβέρνηση να το ξεκαθαρίσει.

Απ' αυτήν την άποψη, λοιπόν, εμείς δηλώνουμε ότι καταψηφίζουμε επί των άρθρων. Πολλά έχουν θετικά στοιχεία και στη συζήτηση επί των άρθρων θα τοποθετηθούμε ανάλογα αύριο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει η Βουλευτής Φθιώτιδας του ΠΑΣΟΚ κ. Αικατερίνη Μπατζελή.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΠΑΤΖΕΛΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα συζητάμε, πέραν του νομοσχεδίου, δύο βασικές τροπολογίες που αφορούν τη ρύθμιση των χρεών του ΕΛΓΑ και του ΕΛΕΓΕΠ, δηλαδή του ταμείου βάσει του οποίου δανείζεται το Κράτος από την ΑΤΕ, για να δώσει τις επιδοτήσεις στους αγρότες δικαιούχους και που όταν τα χρήματα αυτά επιστρέψουν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, γίνεται η τελική εκκαθάριση.

Θυμίζω, κύριε Πρόεδρε, ότι όταν συζητούσαμε το νομοσχέδιο για τον ΕΛΓΑ υπήρχε μία ισχυρή αμφισβήτηση. Για το αν θα

κάνουμε τη μεγάλη ρύθμιση σε ένα ταμείο κοινωνικής, κατ' αρχάς, εμβέλειας για τον αγροτικό κόσμο και αν θα τολμήσουμε να κάνουμε μία ρύθμιση ύψους 3 περίπου δισεκατομμυρίων.

Σήμερα, επισυνάπτεται στο σημερινό νομοσχέδιο αυτή η τροπολογία, όπου ξεκαθαρίζει έναν από τους βασικότερους θεσμούς, αυτόν του ΕΛΓΑ, έτσι ώστε με τον καινούργιο νόμο, τον οποίο και αμφισβητήσατε και καταψηφίσατε, θα μπορέσει να υλοποιηθεί η μεγαλύτερη πολιτική, αυτή της ασφάλειας της γεωργικής παραγωγής. Με αυτήν την ίδια νοοτροπία ήρθατε σήμερα να κρίνετε και να κατακρίνετε μία βασική πολιτική, αυτή της δασικής πολιτικής, όπου όλοι γνωρίζετε ότι εκκρεμούν υποθέσεις, ενώ υπάρχουν δυσμενείς νοοτροπίες, αντίληψεις τα τελευταία χρόνια που απορρέουν από την πολιτική αυτή.

Εάν σ' αυτό το Κοινοβούλιο αποδομούμε και δεν οικοδομούμε τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις, θεωρώ ότι δεν θα μπορούσαμε να προχωρήσουμε μπροστά με στόχο την ανάπτυξη, όχι μόνο από πλευράς στρατηγικής αντίληψης, αλλά και εφαρμογής μέτρων, απτών και αποτελεσματικών.

Ουδείς αμφισβητεί τα προβλήματα του άρθρου 24. Ουδείς αμφισβητούσε ότι ένα προεδρικό διάταγμα μπορεί να αλλάξει το νόμο. Όλα τροποποιήθηκαν κατόπιν παρεμβάσεων, κατόπιν διαβουλεύσεων και συμφωνιών που έγιναν εντός της Διαρκούς Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου με σύμφωνη πολιτική γνώμη του Υπουργείου.

Σ' αυτό το σημείο, θα ήθελα να τονίσω ότι η γενική αμφισβήτηση πολλές φορές μπορεί να δημιουργήσει κοινωνικά αναχώματα, τα οποία θα τα βρούμε την επόμενη μέρα μπροστά μας, εάν δεν αποδείξουμε ότι τολμούμε για την αλλαγή. Και μ' αυτό το νομοσχέδιο τι επιτυγχάνεται; Ότι τολμά να αντικαταστήσει ένα ταμείο του 1970 και τολμά να διασπάσει, να χωρίσει, όπως οφείλει να έχει γίνει, το Ταμείο Κτηνοτροφίας και Δασών, όπου υπάρχουν σοβαρές αντιρρήσεις -το έζησα από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης- των δασολόγων για τον τρόπο διαχείρισης των πόρων αυτού του ταμείου.

Τολμά, λοιπόν, έναν χρηματοδοτικό μηχανισμό του 1970 και του 1980, που ήταν το καλό ταμείο για την εποχή εκείνη, να τον εκσυγχρονίσει και να τον φέρει στα μέτρα και στα σταθμά ενός σύγχρονου χρηματοπιστωτικού συστήματος, ενός αποτελεσματικού εργαλείου, το οποίο είναι ευέλικτο και μπορεί να διαχειριστεί σύγχρονα προγράμματα τα οποία είναι πολύπλοκα. Πάνω από όλα όμως, να συνδιαχειριστεί την πολύπλοκη περιβαλλοντική πολιτική. Και αν πιστεύει κανείς ότι το περιβάλλον είναι μόνο αειφορία, θεωρώ ότι κάνει τραγικό λάθος. Το περιβάλλον είναι ο ισχυρότερος παράγοντας για την οικονομία και για την ανάπτυξη.

Στο πλαίσιο, λοιπόν, αυτής της διεργασίας και αυτής της διαβούλευσης, θεωρώ ότι οι τροπολογίες και οι συζητήσεις, τις οποίες κάναμε σε επίπεδο Διαρκούς Επιτροπής, έχουν ενσωματωθεί. Θα πρότεινα ως επιμέρους θέμα στην Στρατηγική Επιτροπή στο άρθρο 2 να συμμετέχει και η Πανελλήνια Ένωση Δασολόγων του δημόσιου τομέα. Εντάξατε την ΠΑΣΕΓΕΣ κατόπιν προτάσεώς μας.

Έρχομαι στο θέμα του Πράσινου Ταμείου, το οποίο είναι κομβικής σημασίας, διότι ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι τα χρηματοδοτικά μέσα τα οποία διαθέτει το δημόσιο, είναι ανελαστικά και περιορισμένα. Όταν δημιουργείται ένα Πράσινο Ταμείο, το οποίο βάσει των αρχών του διαχείρισης και από τον εσωτερικό κανονισμό του, θα εμπλουτίσει τις δράσεις του, εκτιμώ ότι μπορεί να εξεύρει πόρους και εκτός δημοσίου, χωρίς να επιβαρύνει σε καμία περίπτωση το έλλειμμα ή το χρέος του δημοσίου.

Γι' αυτό θα πρέπει να είναι χρηστή η διαχείρισή του. Με την πρόταση που σας κάναμε και την αποδεχθήκατε, ότι ο Πρόεδρος θα πρέπει να εκλέγεται από την Επιτροπή Διαφάνειας της Βουλής, διότι θα διαχειριστεί δημόσιο χρήμα προς δημόσιο όφελος και όχι για ιδιωτικό όφελος ή για τη διαχείριση των Ανωνύμων Εταιρειών, εγγυάται ένα μεγάλο μέρος της ευθύνης και διαφάνειας.

Να περάσω τώρα στη σύσταση των Δασικών Χαρτών. Προφανώς ουδείς θα πιστεύει ότι ένα σύστημα, το οποίο μπορούσε να κατατεθεί στην ψηφιακή σύγκλιση, για το τεχνικό κρατικό κομμάτι, δεν χρειαζόταν να περάσει από τη Βουλή. Όμως, το ζητού-

μενο δεν είναι αυτό. Το ζητούμενο είναι ότι δια μέσου της καταγραφής να αρχίσουμε να προσδιορίζουμε τι έχουμε. Στην ελληνική ζωή, στην ελληνική οικονομία δεν έχουμε δεδομένα, δεν έχουν καταγραφεί πουθενά σε μια συλλογική βάση και με συστηματική διαδικασία. Αυτή, λοιπόν, είναι η πρώτη βασική αρχή.

Σε αυτά τα πλαίσια του διαλόγου θα ήθελα να επαναλάβω ένα σημαντικό ζήτημα, το οποίο αφορά τις κτηνοτροφικές εκμεταλλεύσεις, τους βοσκοτόπους και το εποικιστικό αρχείο του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Έχουμε πει και στην Επιτροπή και έχουμε καταθέσει και μία πρόταση στο άρθρο 13 παράγραφος 5, ότι τα στοιχεία των δασικών εκτάσεων θα πρέπει να επιβεβαιώνονται από τον Οργανισμό Πληρωμών, τον ΟΠΕ-ΚΕΠΕ, αλλά και να διασταυρώνονται από τα στοιχεία του ΟΣΔΕ, έτσι ώστε όταν υπάρχουν π.χ. ελαιώνες, πραγματικά να είναι οι δικαιούχοι αυτοί, που έχουν ήδη λάβει την επιδότηση. Είναι πολύ σημαντικό διότι περίπου το 20% των κοινοτικών επιδοτήσεων μπορεί να χαθούν αν δεν υπάρχει πλήρης συνεννόηση των δύο Υπουργείων.

Θα ήθελα να κλείσω με το εξής. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να δημιουργήσουμε ορισμένους δείκτες ασφάλειας στον τρόπο διαχείρισης. Και αυτούς τους δείκτες ασφάλειας νομίζω ότι αφού καταγραφούν οι δασικοί χάρτες, όπου από ό,τι είπε η Υπουργός, θα επικεντρωθούμε κυρίως στην Αττική, που είναι και η πιο πολύπλοκη διαδικασία και έχουμε ιστορία της κατάχρησης του δάσους ή των οικιστικών, θα πρέπει να επεκταθούμε σε όλη την Ελλάδα. Διότι ένα κράτος σύγχρονο, του 21^{ου} αιώνα, δεν μπορεί να μην γνωρίζει ποια είναι η χρήση γης και ποιοι τη δικαιούνται. Και κανένας δασικός χάρτης, ο οποίος αναρτάται τώρα, φυσικά και εκ του νόμου και εκ του Συντάγματος, δεν μπορεί να κατοχυρώσει το ιδιοκτησιακό καθεστώς. Είναι το άμεσο επόμενο βήμα, το οποίο είμαι σίγουρη ότι η Κυβέρνηση, αλλά και το Υπουργείο θα το συντάξει θα το οριοθετήσει και το εγγυηθεί.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο Βουλευτής Αττικής της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικόλαος Καντερές έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΝΤΕΡΕΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε το σχέδιο νόμου για τη χρηματοδότηση περιβαλλοντικών παρεμβάσεων, την ίδρυση Πράσινου Ταμείου και την Κύρωση των Δασικών Χαρτών του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Θα ξεκινήσω την τοποθέτησή μου επισημαίνοντας ότι αν και το νομοσχέδιο τακτοποιεί κάποιες γραφειοκρατικές εκκρεμότητες του παρελθόντος, ο τρόπος που το Υπουργείο επέλεξε να ρυθμίσει τα συγκεκριμένα ζητήματα, δημιουργεί πολλά ερωτηματικά και σοβαρά αδιέξοδα σε εκατοντάδες χιλιάδες πολίτες.

Ως Βουλευτής της Περιφέρειας Αττικής, αλλά και ως μέλος της Επιτροπής Προστασίας του Περιβάλλοντος, οφείλω να τονίσω ότι για την Αττική οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου αυτού και ειδικά το θέμα με τους δασικούς χάρτες, δημιουργούν μείζον ζήτημα σε εκατοντάδες χιλιάδες κατοίκους της ανατολικής και δυτικής Αττικής.

Η Νέα Δημοκρατία κατά το παρελθόν είχε προσπαθήσει να προσφέρει δίκαιες λύσεις στα προβλήματα που ταλανίζουν εδώ και πολλές δεκαετίες χιλιάδες ιδιοκτήτες σε ολόκληρη τη χώρα. Δυστυχώς, όμως, βρήκαμε μονίμως απέναντί μας ένα αδιάλλακτο ΠΑΣΟΚ που έλεγε στα πάντα όχι. Σήμερα το ίδιο κόμμα, με τα ίδια στελέχη, που τότε αντιδρούσαν στην οποιαδήποτε αλλαγή, έρχεται ως Κυβέρνηση να εφαρμόσει πολιτικές που η Νέα Δημοκρατία είχε προσπαθήσει να δρομολογήσει. Ένα παράδειγμα θα σας αναφέρω, για να δείτε τη στροφή 180 μοιρών που επιχειρεί το ΠΑΣΟΚ στην πολιτική του και που πλέον τείνει να παγιωθεί ως μόνιμη τακτική άσκησης εξουσίας του. Αναφέρομαι στη χρήση των αεροφωτογραφιών από το 1960.

Δεν αληθεύει, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, ότι επί διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας είχατε κινηθεί ολόκληρη τη Κοινοβουλευτική σας Ομάδα να πολεμήσει λυσσαλέα τη χρήση αυτών των αεροφωτογραφιών; Τώρα, αυτό που προτείνετε τι είναι; Είναι κάτι διαφορετικό; Αναφέρεται συγκεκριμένα στο άρθρο 13 ότι ο προσδιορισμός των περιοχών με δασικό χαρα-

κτήρα, θα γίνει βάσει αεροφωτογραφιών του έτους 1960 και μάλιστα μόνο εφόσον δεν θα μπορούν να χρησιμοποιηθούν προγενέστερες αεροφωτογραφίες, από το 1945 φερ' ειπείν. Με απλά λόγια, το πάτε ακόμα πιο πίσω.

Εμείς είχαμε προτείνει μία αφετηρία στο 1960. Εσείς την πάτε στο 1945. Και σας θέτω το απλό ερώτημα: Ποιο κομμάτι της Αττικής νομίζετε ότι έχει μείνει ανέπαφο από το 1945; Οι περισσότερες περιοχές της Αττικής εκείνη την εποχή ήταν για τους περισσότερους πολίτες μία εκδρομή στην εξοχή, όπου υπήρχε πράσινο παντού. Αυτή η εικόνα, όμως, έχει αλλάξει εδώ και δεκαετίες. Χτίστηκαν ολόκληρες πόλεις γύρω από την Αθήνα. Τι θα κάνετε, λοιπόν; Θα βγάλετε τις μπουλντόζες στο δρόμο για να κατεδαφίσουν χιλιάδες οικίες, εάν μια φωτογραφία του 1945 δείχνει δέντρα εκεί που τώρα είναι δρόμοι και σπίτια;

Ή μήπως διότι καταλάβατε ότι τα «λεφτά δεν υπάρχουν» σκοπεύετε να επιβάλλετε τεράστια πρόστιμα στους ιδιοκτήτες για να γεμίσετε τον κρατικό κορβανά; Ξεκαθαρίστε τη θέση σας. Οι πολίτες δεν αντέχουν άλλα χαράτσια.

Κυρίες και κύριοι, δυστυχώς αυτό που σήμερα προσπαθεί να επιβάλλει το ΠΑΣΟΚ, που διαφέρει ριζικά με ό,τι είχε προτείνει η Νέα Δημοκρατία, αντί να προσφέρει λύσεις δημιουργεί περισσότερα προβλήματα στους πολίτες.

Αντιλαμβάνεστε τις συνέπειες των προτεινομένων αλλαγών που δρομολογεί το άρθρο 24 του νομοσχεδίου; Τι σκοπεύει άραγε να κάνει το Υπουργείο Περιβάλλοντος, ώστε να διαφυλαχθούν τα νόμιμα δικαιώματα των πολιτών για παράδειγμα στις περιοχές της Άνοιξης, του Αγίου Στεφάνου, της Δροσιάς και της Σταμάτας;

Εγώ καταθέτω τις σοβαρές μου ενστάσεις για τις συγκεκριμένες ρυθμίσεις που αδικούν κατάφωρα τους εν λόγω πολίτες. Ας μην παραβλέψουμε ένα πολύ σημαντικό γεγονός. Εδώ και πολλές δεκαετίες Έλληνες φορολογούμενοι πολίτες, κάτοικοι της Αττικής, αλλά και άλλων περιοχών σε ολόκληρη τη χώρα, αγόρασαν συγκεκριμένα κτήματα εντός κάποιου οικισμού και πλήρωσαν φόρους και τέλη για να τα δομήσουν. Δεν πήραν δόσος, κυρίες και κύριοι. Αγόρασαν εκτάσεις στις οποίες έχτισαν τα σπίτια τους. Παράλληλα το κράτος τους έδωσε και ρεύμα και νερό και ο δήμος και η κοινότητα τους έφτιαξε δρόμους και διάφορες άλλες υποδομές. Και ενώ αυτή είναι η πραγματικότητα, τη γνωρίζουμε χρόνια ολόκληρα, οι πολίτες αυτοί σήμερα εξακολουθούν να θεωρούνται παράνομοι, με συνέπεια να μην μπορούν ούτε καν να μεταβιβάσουν αυτές τις περιουσίες στα παιδιά τους. Κανένα δικαίωμα επί των περιουσιών τους δεν έχουν αυτοί οι πολίτες που κατά τα άλλα τους καλούμε να είναι συνεπείς απέναντι στο κράτος.

Αντί, λοιπόν, να έρθει η Κυβέρνηση να διαπιστώσει την πραγματική εικόνα του προβλήματος και να προσφέρει λύσεις, τι επιχειρεί να πει το Υπουργείο Περιβάλλοντος σε όλους αυτούς τους πολίτες; «Συγγνώμη, λάθος αλλά η συγκεκριμένη περιοχή θεωρείται δασική βάσει των αεροφωτογραφιών του 1945»;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ανοίγει τον ασκό του Αϊδίου με τις ρυθμίσεις που εισάγει με το παρόν νομοσχέδιο. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος επιχειρεί αυθαίρετα να ακυρώσει πράξεις του ίδιου του κράτους, στερώντας από τους καθόλου νόμιμους φορολογούμενους πολίτες τις περιουσίες τους. Αυτή η πρόθεση είναι απαράδεκτη και μπορεί να δημιουργήσει χιλιάδες αγωγές αποζημιώσεων κατά του ελληνικού δημοσίου. Προσωπικά την καταδικάζω.

Η Νέα Δημοκρατία ακολουθώντας σταθερά μια πολιτική υπεύθυνη απέναντι στον Έλληνα πολίτη και φορολογούμενο και γνωρίζοντας ότι η προσωπική περιουσία του καθενός αποτελεί ύψιστο αγαθό, καταψηφίζει αυτό το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στη Β' Περιφέρεια Αθηνών, κ. Κυριάκος Μητσοτάκης έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δύσκολα θα βρεθεί κανείς σ' αυτήν την Αίθουσα να διαφωνήσει με την κεντρική ιδέα ενός Πράσινου Ταμείου, ως ενός σύγχρονου εργαλείου περιβαλλοντικών

δράσεων.

Το Πράσινο Ταμείο αυτό, όμως, θα πρέπει να πληροί ορισμένες προϋποθέσεις. Θα πρέπει να ενοποιεί δράσεις που ενδεχομένως σήμερα να εκτελούνται από άλλα ταμεία, θα πρέπει να έχει πολύ σημαντικούς πόρους για να μπορέσει να έχει κάποιο αντίκτυπο, θα πρέπει να λειτουργεί με διαφάνεια, θα πρέπει να αναλαμβάνει περιβαλλοντικές δράσεις μεγάλης εμβέλειας και θα πρέπει να συμπληρώνει τις υπόλοιπες περιβαλλοντικές δράσεις που χρηματοδοτούνται είτε από τον εθνικό προϋπολογισμό, είτε από το ΕΣΠΑ.

Πάμε, λοιπόν, να δούμε αν αυτές οι προϋποθέσεις πληρούνται, κύριοι Υπουργοί, με το Πράσινο Ταμείο, όπως εσείς το νομοθετείτε με το σχέδιο νόμου που συζητούμε σήμερα. Και θα σταθώ κυρίως στο ζήτημα των πόρων, γιατί πιστεύω ότι είναι το πιο κρίσιμο και το πιο ουσιαστικό.

Κατ' αρχάς σωστά διευκρινίζετε και μετά από παρεμβάσεις που έγιναν στην επιτροπή στο άρθρο 3, ότι δεν επιτρέπεται η μεταβολή του σκοπού διάθεσης των πόρων που ενσωματώνονται στο Πράσινο Ταμείο. Δηλαδή, για να το πούμε πολύ απλά ότι οι πόροι από τον ειδικό φορέα δασών, θα κατευθυνθούν σε πολιτικές προστασίας των δασών.

Αλλά, σας ερωτώ εγώ, κύριε Υπουργέ και οφείλετε να δώσετε μια απάντηση στη Βουλή των Ελλήνων πόσοι είναι οι πόροι με τους οποίους θα ξεκινήσει σήμερα το Πράσινο Ταμείο; Ποιο είναι το σημείο αφετηρίας; Για να μπορούμε να γνωρίζουμε και εμείς σε επίπεδο προγραμματισμού, αν ξεκινάτε με ένα ποσό που είναι ικανό για να μπορέσετε να χρηματοδοτήσετε τέτοιου είδους πρωτοβουλίες ή αν τελικά ο «θησαυρός» του Πράσινου Ταμείου αποδειχθεί άνθρακας, γιατί πολύ απλά δεν θα υπάρχουν σε αυτό πόροι.

Και, βέβαια, οφείλετε να δώσετε μια απάντηση στο τι θα γίνει με το ταμείο περιβαλλοντικού ισοζυγίου, το οποίο εσείς θεσμοθετήσατε με τον νόμο περί ημιυπαίθριων τον οποίον ψηφίσαμε σ' αυτήν την Αίθουσα το Φεβρουάριο του περασμένου έτους και ο οποίος έλεγε με απόλυτη σαφήνεια –τον έχω εδώ– ότι τα ειδικά πρόστιμα από την τακτοποίηση των ημιυπαίθριων θα διατίθενται αποκλειστικά για την εξισορρόπηση του ελλείμματος γης και την αύξηση των κοινόχρηστων πόρων. Εμένα προσωπικά με βρίσκει σύμφωνο αυτή η λογική.

Αλλά διαβάζω, κύριε Υπουργέ, στο προσχέδιο του προϋπολογισμού, ότι η κεντρική Κυβέρνηση, το Υπουργείο Οικονομικών, έχει προϋπολογίσει έσοδα 600 εκατομμύρια από υπερβάσεις δόμησης, από τους ημιυπαίθριους, δηλαδή. Και εγώ σας ερωτώ. Ο Υπουργός Οικονομίας γνωρίζει το συγκεκριμένο νόμο που ψηφίσαμε; Τα χρήματα που θα πάρετε, όσα πάρετε και θα έρθω στη συνέχεια στους ημιυπαίθριους, που θα καταλήξουν τελικά; Στο μεγάλο κορβανά του δημοσίου, για να αποπληρώσουμε το χρέος, όπως υπονοεί το προσχέδιο του προϋπολογισμού ή το Πράσινο Ταμείο το οποίο προσδοκάτε και εσείς να διαχειριστείτε με σημαντικούς πόρους; Οφείλετε να δώσετε μια απάντηση. Είτε εσείς, είτε ο Υπουργός Οικονομίας. Διότι ή ισχύει αυτό που ψηφίσαμε ή ισχύει το προσχέδιο του προϋπολογισμού. Και τα δυο μαζί δυσκολεύονται να δώσουν πώς μπορούν να ισχύσουν ταυτόχρονα.

Και αν υποθέσουμε, κύριε Υπουργέ, ότι όντως οι πόροι από τους ημιυπαίθριους καταλήγουν τελικά στο Πράσινο Ταμείο, πόσοι είναι αυτοί; Θα είναι 600 εκατομμύρια;

Είχα κάνει τις προάλλες μια ερώτηση στον αρμόδιο Υφυπουργό, ο οποίος μου απάντησε με μια απάντηση η οποία πραγματικά, κύριε Υφυπουργέ, δεν τιμά το Κοινοβούλιο. Ενδεχομένως να την υπογράψατε και εν τη ρύμη του έργου σας. Είναι μια απάντηση πενήντα λέξεων η οποία λέει «η πορεία υλοποίησης της σχετικής ρύθμισης τακτοποίησης ημιυπαίθριων εξελίσσεται με αυξανόμενη εντυπωσιακά την προσέλευση των πολιτών. Αλλά στοιχεία δεν έχουμε». Δεν είναι απάντηση αυτή, κύριε Υπουργέ. Δεν είναι απάντηση σε μια πολύ σοβαρή ερώτηση για μια σοβαρή νομοθετική πρωτοβουλία, η οποία είτε θα χρησιμοποιηθεί στο Πράσινο Ταμείο, είτε θα καλύψει κάποια τρύπα του προϋπολογισμού. Πάντως μιλάμε για πολλά χρήματα και δεν νοείται σήμερα να μην γνωρίζετε πόσοι πολίτες έχουν κάνει χρήση αυτής της ρύθμισης και πόσα χρήματα έχουν εισπράξει.

Θα παρακαλούσα να είστε πιο προσεκτικοί στις κοινοβουλευ-

τικές ερωτήσεις που γίνονται –όχι μόνο από μένα αλλά και από άλλους Βουλευτές– ειδικά για τέτοια θέματα που είναι κρίσιμα. Η απάντηση αυτή –και την καταθέτω στα Πρακτικά– αποτελεί προβολή της νοημοσύνης των Βουλευτών και αδικεί την ουσία της ρύθμισης για την οποία σας είπα επί της αρχής δεν έχω αντίρρηση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κυριάκος Μητσοτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Άλλες επιφυλάξεις σχετικά με το Πράσινο Ταμείο. Σας το είπαμε και στην επιτροπή. Πρόκειται γι' αυτή τη Στρατηγική Επιτροπή Περιβαλλοντικής Πολιτικής. Θα προϊστάται η Υπουργός και θα εισηγείται στην Υπουργό. Υπάρχει κάτι οξύμωρο εκεί. Δημιουργείτε άλλο ένα όργανο σε εποχές ισχνών αγγελάδων, με γραμματεία, με υποστήριξη που θα κοστίζει τελικά χρήματα. Πιστεύω ότι δεν την χρειάζεστε. Νομίζω ότι υπάρχουν αρκετά όργανα εντός του Υπουργείου για να χαράξετε περιβαλλοντική πολιτική, χωρίς να χρειάζεστε μια πρόσθετη επιτροπή η οποία θα κοστίζει χρήματα.

Έχω επιφυλάξεις για το άρθρο 5, παράγραφος 7, για τη δυνατότητα ίδρυσης θυγατρικών από το Πράσινο Ταμείο. Δεν βλέπω τη χρησιμότητα. Σας το είπαμε και στην επιτροπή και εγώ και ο κ. Καρτάλης. Οφείλετε να δώσετε μια εξήγηση, γιατί το Πράσινο Ταμείο ως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου θα έχει τη δυνατότητα να ιδρύει θυγατρικές.

Και τέλος, συμφωνώ και σας συγχαίρω για την επιλογή σας να δεχθείτε τις παρατηρήσεις των συναδέλφων Βουλευτών, σχετικά με τον έλεγχο από τη Βουλή του προσώπου που θα προϊστάται το Πράσινο Ταμείο. Πράγματι θα είναι καλό να τυγχάνει μιας διακοινοβουλευτικής στήριξης.

Έρχομαι πολύ σύντομα στα ζητήματα των δασών. Σας το είπαμε στην επιτροπή, σας το λέμε και στην Ολομέλεια. Υπάρχει κενό νόμου με βάση τον ν. 3818 ο οποίος κατήργησε τον ορισμό του δάσους, όπως αυτός διατυπώθηκε στον ν. 3208/2003 και δεν αντικαταστάθηκε, επίσημα τουλάχιστον, από τον ν. 998. Και το ζήτημα αυτό δεν μπορεί να ρυθμιστεί με εγκύκλιο, η οποία εγκύκλιος, παρεμπιπτόντως, ούτε καν έχει υπογραφεί ακόμα από το Υπουργείο.

Υπάρχει ένα τεράστιο κενό. Πάμε να φτιάξουμε δασικούς χάρτες, χωρίς να έχουμε αποσαφηνίσει ποιος είναι ο ορισμός του δάσους με βάση τις επιταγές του άρθρου 24 του Συντάγματος.

Είχατε δεσμευθεί ότι θα φέρετε κωδικοποιημένη δασική νομοθεσία εντός έξι μηνών. Δεν το κάνατε. Κατανοώ ότι μπορεί να υπάρχει μια καθυστέρηση. Κάντε όμως, το συντομότερο δυνατό. Γιατί αν κάτι μας έχει μείνει σ' αυτή τη χώρα ως προίκα για να βγούμε απ' αυτή τη πρωτοφανή κρίση στην οποία έχουμε περιέλθει, είναι βασικά η γη μας. Και αν δεν καταφέρουμε να ρυθμίσουμε σωστά τα ζητήματα χρήσεων γης, δεν μπορούμε να μιλάμε για ανάπτυξη. Και τα προβλήματα των δασικών ορισμών εντάσσονται ακριβώς σ' αυτήν την ίδια κατηγορία.

Θα σας ενθάρρυνα, λοιπόν, αυτήν την κωδικοποίηση και αυτήν τη συζήτηση να την κάνουμε το συντομότερο δυνατόν με διακομματική συναίνεση, να συμφωνήσουμε επιτέλους τι είναι δάσος σήμερα και τι ενδεχομένως θέλουμε να είναι δάσος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ως προς το άρθρο 24 του νομοσχεδίου –όχι του Συντάγματος– ακούστε με προσοχή αυτά τα οποία σας λένε οι Βουλευτές της Περιφέρειας Αττικής. Γνωρίζετε την ευαισθησία στα ζητήματα της δασικής πολιτικής, αλλά έχω εδώ πέρα την αεροφωτογραφία του Αγίου Στεφάνου, όπως είναι σήμερα. Δεν θα σχολιάσω πώς φτάσαμε στο σημείο αυτό και αν ήταν ή αν δεν ήταν δάσος, αλλά σήμερα υπάρχει μία πραγματικότητα την οποία δεν μπορούμε να την υποτιμούμε. Σας ανέφεραν και οι συνάδελφοι ότι υπήρχαν άνθρωποι εντός ενός οικισμού οι οποίοι νόμιμα, με βάση πράξεις της διοίκησης, απέκτησαν περιουσίες. Δεν είμαι βέβαιος ότι αυτή η διάταξη, όπως την προωθείτε, δίνει λύση σε αυτό το πρόβλημα.

Θέλω να προσθέσω και εγώ τη φωνή μου σε αυτόν τον προβληματισμό και να κλείσω, κύριε Πρόεδρε, με το ζήτημα του Ελληνικού. Εκεί, κύριε Υπουργέ, επικρατεί ένα απίστευτο,

πρωτοφανές, κυβερνητικό αλαλούμ. Μας είπε η Υπουργός πώς θα κριθούν προτάσεις που δεν έχουν τεθεί στο δημόσιο διάλογο. Μα, το θέμα του Ελληνικού εσείς το ανοίξατε. Ο Πρωθυπουργός σε συνεργασία με τον κ. Αθιμπίγιο, εξ Ισπανίας, Καταλονίας ορμώμενο, έκανε μια στροφή εκατόν ογδόντα μοιρών ως προς την αντίληψή του για το Ελληνικό. Δεν στέκομαι στη συνέπεια λόγων και έργων, ότι το ΠΑΣΟΚ ήταν καθολικά υπέρ της λογικής δημιουργίας ενός ενιαίου πάρκου στο Ελληνικό. Λίγοι τολμηροί – εντάσσω τον εαυτό μου σε αυτήν την κατηγορία – είχαμε το θάρρος να πούμε και προεκλογικά ότι δεν χρειαζόμαστε στην Αττική ένα πάρκο πέντε χιλιάδων στρεμμάτων και πρέπει να το δούμε διαφορετικά τον Ελληνικό. Εσείς δεν τα λέγατε αυτά τα πράγματα.

Έρχεστε, λοιπόν, σήμερα, κάνετε στροφή, μας λέτε ότι δεν έχετε πει τίποτα δημόσια, όταν ο κ. Παμπούκης έχει εννοήσει ότι έχει ανατεθεί στον κ. Αθιμπίγιο μελέτη για τη διαμόρφωση του Ελληνικού. Επιτέλους, βάλτε σε τάξη τη σκέψη σας ως Κυβέρνηση. Πείτε μας τι θέλετε να κάνετε με το Ελληνικό. Δεν νομίζω ότι πρέπει όλοι μας ενδώσουμε στις σειρήνες του λαϊκισμού και να προτείνουμε ένα πάρκο πέντε χιλιάδων στρεμμάτων, το οποίο δεν μπορεί να χρηματοδοτηθεί.

Δεν πρέπει να γίνει το Ελληνικό, πάρκο. Αυτή είναι η άποψή μου, την έχω καταθέσει εδώ και πολύ καιρό, όχι τώρα, αλλά πρέπει με κάποιο τρόπο οι πόροι από το Ελληνικό να χρησιμοποιηθούν, για να δημιουργηθούν πολλοί μικροί χώροι πρασίνου στο Λεκανοπέδιο, σε υποβαθμισμένες περιοχές, στους πολίτες του Περιστερίου, της Καλλιθέας, που δεν πρόκειται ποτέ να πάνε στο Ελληνικό, αλλά θέλουν –και κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε– ένα πάρκο ενός, δύο, πέντε στρεμμάτων στη γειτονιά τους, όταν υπάρχουν δεσμευμένοι χώροι από δήμους και δεν υπάρχουν τα χρήματα για να αποδεδμευτούν. Αυτή είναι η σωστή λύση για το Ελληνικό, κατά την άποψή μου, αλλά επιτέλους πείτε μας τι θέλετε να κάνετε, φέρτε το προς συζήτηση στη Βουλή, φέρτε το στην Επιτροπή Περιβάλλοντος, αλλά μην συντηρείτε αυτήν τη θολούρα, η οποία ενδεχομένως να αδικεί και τις πραγματικές σας προθέσεις.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει η Ανεξάρτητος Βουλευτής Β' Αθηνών κ. Σακοράφα.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σημαντικό γεγονός ότι μέσα σε μια πολιτική συγκυρία που ήδη έχει απαξιώσει κάθε έννοια ποιότητας και την έχει μετατρέψει σε πολυτέλεια και που απαξιώνει κάθε κοινωνική κατάσταση να έρχεται στη Βουλή, ένα νομοσχέδιο για τη χρηματοδότηση των περιβαλλοντικών παρεμβάσεων που στοχεύουν τόσο στην προστασία του περιβάλλοντος όσο και στην ανάπτυξη. Είναι εξίσου σημαντικό στην πλέον επιθετική οικονομική συγκυρία να έρχεται ένα νομοσχέδιο που το δημιουργήσε η ανάγκη για συστηματικοποίηση των πόρων και των πηγών προέλευσής τους, που το γέννησε η ανάγκη για διαφάνεια και αντικειμενική αξιολόγηση. Τέλος, είναι αυτονόητα σημαντικό για ένα τόσο κρίσιμο διακύβευμα, όπως το περιβάλλον, το οποίο δυστυχώς χρόνια τώρα αντιμετωπιζόταν αποσπασματικά, με λογικές πρόχειρες και εφήμερες, να έρχεται στη Βουλή ένα νομοσχέδιο που θέλει να συστηματικοποιήσει τις ανάγκες με επιστημονικά κριτήρια και απαράβατες αρχές.

Το κρίσιμο ερώτημα είναι, εάν το νομοσχέδιο αυτό ανταποκρίνεται στις ανάγκες που γέννησαν τη σύνταξή του, εάν πραγματικά αντιμετωπίζει χρόνια προβλήματα, εάν θέτει τις απαραίτητες ασφαλιστικές δικλίδες.

Το ένα από τα βασικά θέματα που θέτει το νομοσχέδιο είναι το Πράσινο Ταμείο στη θέση του καταργούμενου και «αμαρτωλού» ΕΤΕΡΠΣ. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απέναντι στον ελληνικό λαό έχουμε μια μέγιστη υποχρέωση –αισθάνομαι και εγώ προσωπικά ότι έχω μια απαρέγκλιτη υποχρέωση– η οποία εδράζεται στο εξής. Όταν έχουμε περικόψει μισθούς και συντάξεις, δηλαδή όταν έχουμε υποθηκεύσει το μέλλον και το παρόν της κοινωνίας μας, έχετε ταυτόχρονα, κύριοι της Κυβέρνησης, μία τουλάχιστον βασική υποχρέωση. Αυτή η υποχρέωση είναι η απόλυτη περιφρούρηση των χρημάτων, η απόλυτη διαφάνεια, η μέ-

γιστη λογοδοσία. Αυτή η υποχρέωση αφορά στον υπερθετικό βαθμό. Αυτή η διασφάλιση του δημόσιου χρήματος πρέπει να είναι απόλυτη.

Εσείς, κύριε Υπουργέ, φέρατε στη Βουλή ένα νομοσχέδιο καλών προθέσεων, αλλά ελλειμματικής διασφάλισης. Φέρατε ένα νομοσχέδιο που σαφώς, αν συγκριθεί με την προηγούμενη «αμαρτωλή» λειτουργία του ΕΤΕΡΠΣ, διασφαλίζει μεγαλύτερη διαφάνεια, όχι όμως τη μέγιστη. Σαφώς κατοχυρώνει μεγαλύτερη λογοδοσία, όχι όμως τη μέγιστη. Σαφώς θέτει κανόνες πιο διαφανών και πιο ανεξάρτητων διαδικασιών αξιολόγησης και ελέγχου, όχι όμως απολύτως αδιάβλητων και πλήρως ανεξάρτητων διαδικασιών.

Εκεί όπου έχουν φθάσει τα πράγματα, αγαπητοί συνάδελφοι, ο στόχος δεν είναι απλώς να βελτιώνουμε, δεν είναι απλώς να νομοθετούμε καλύτερες διαδικασίες από παλιές σαθρές διαδικασίες, αλλά να νομοθετούμε με τέτοιο τρόπο που να ανατρέψουμε εκ βάθρων τις παλιές σαθρές διαδικασίες. Κάτι τέτοιο δεν διαφαίνεται στο νομοσχέδιο.

Προχωρώ, κύριοι συνάδελφοι, σε ένα θέμα που συνδέει τη στρατηγική που θέλει να αναπτύξει το νομοσχέδιο, την αύξηση δηλαδή του πρασίνου, με την πολιτική για κρίσιμα «φιλέτα», όπως παραδείγματος χάριν το Ελληνικό. Και δεν είναι αόριστο αυτό, κύριε Υπουργέ. Η Κυβέρνηση μίλησε για συγκεκριμένες επενδύσεις και κυρίως κατέδειξε τη στρατηγική της κατεύθυνση.

Λέω, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, είναι πολιτική υποκρισία και φτάνει στα όρια της πολιτικής αναξιοπιστίας, καθώς ανατρέπεται η ίδια η αιτιολογική βάση της νομοθετικής σας πρωτοβουλίας. Από τη μία να μιλάμε για προστασία του περιβάλλοντος και από την άλλη να πλανούνται διαδόσεις που φέρνουν το μνημόνιο Συνεργασίας με το Κατάρ να ταξινομηθεί την περιοχή και μάλιστα με χρήσεις Λας Βέγκας. Για κάποιους αυτή η εξέλιξη θα δημιουργήσει έναν καλό προορισμό. Για εμένα είναι ξεπούλημα και πλήρης αθέτηση των προεκλογικών δεσμεύσεων. Θα ήθελα από την κύρια Υπουργό συγκεκριμένη απάντηση, γιατί από την απάντηση κρίνεται και η σκοπιμότητα του σημερινού νομοσχεδίου.

Λίγα λόγια για την επιτάχυνση της διαδικασίας κύρωσης των δασικών χαρτών, που σαφώς όλους μας ενδιαφέρει, ώστε να καταγράφουμε και να προστατεύσουμε τα δάση. Θα ήθελα εδώ να επισημάνω ότι οι αναλυτικές και εμπεριστατωμένες παρατηρήσεις της Ένωσης Δασολόγων αγγίζουν και θέματα αντισυνταγματικότητας ορισμένων διατυπώσεων τόσο σε ευθεία και άμεση ερμηνεία όσο και σε ερμηνείες που μπορούν να δοθούν διασταλτικά, όπως λέγεται. Αυτό είναι όχι απλώς ελλείψεις, αλλά εγείρει και απορίες, όταν άλλα λέγονται και υποστηρίζονται, τουλάχιστον σαν προθέσεις και άλλα εννοούνται με τη σύνταξη και τη διατύπωση.

Το μνημόνιο, αγαπητοί συνάδελφοι, ρίχνει και εδώ βαριά τη σκιά του. Την έριξε πρώτα στους ανθρώπους –δυστυχώς στην εθνική μας κυριαρχία– και τώρα στην προστασία του φυσικού μας πλούτου. Το αναφέρατε, κυρία Υπουργέ, εσείς στην αιτιολογική σας έκθεση. Λέτε ότι για την επιτάχυνση απαιτείται η πλήρης

ενεργοποίηση όλων των εμπλεκόμενων παραγόντων και παραδέχεστε πιο κάτω: «Για να ξεπεραστεί η σοβαρή έλλειψη προσωπικού των δασικών διευθύνσεων και των δασαρχείων, εξαιτίας της οποίας θα ήταν αναπόφευκτες οι υπερβολικές καθυστερήσεις στην ολοκλήρωση της διαδικασίας, παρέχεται η δυνατότητα προσωρινής διάθεσης υπαλλήλων προερχόμενων από άλλες δημόσιες υπηρεσίες και φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα στις διευθύνσεις δασών και στα οικεία δασαρχεία, κατά παρέκκλιση των σχετικών διατάξεων του Υπαλληλικού Κώδικα». Με αυτόν τον τρόπο, κυρία Υπουργέ, απλώς μπαλάνουμε, απλώς αυτοσχεδιάζουμε, δεν οργανώνουμε, δεν σχεδιάζουμε με βάθος χρόνου, με ασφάλεια και φυσικά δεν τρέχουμε να επιταχύνουμε.

Πιο αναλυτικά για όλα αυτά θα αναφερθώ στη συζήτηση επί των άρθρων και θα περιμένω τις απαντήσεις σας, κυρία Υπουργέ, με πολύ ενδιαφέρον, γιατί αν η φιλοσοφία του νομοσχεδίου δεν συνάδει με την πολιτική πρακτική σας για το περιβάλλον, στο Ελληνικό παραδείγματος χάριν, αν η λογική του νομοσχεδίου δεν διασφαλίζει απόλυτα το δημόσιο χρήμα, τότε διάφορα σοβαρά θέματα που φέρνει αυτό το νομοσχέδιο έχουν δυστυχώς προσημαστική λογική.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει η κ. Μαρία Σκραφνάκη, Βουλευτής Ηρακλείου...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ: Μπορώ να έχω το λόγο, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Έχει ζητήσει το λόγο ο κύριος Υφυπουργός και η σειρά σας από ό,τι βλέπω είναι στο τέλος.

Κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο για εννέα λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο, το οποίο εισηγούμαστε και αφορά την κύρωση των δασικών χαρτών και την ίδρυση του Πράσινου Ταμείου θα μου επιτρέψετε να πω ότι είναι μια ιστορική και τολμηρή πολιτική απόφαση. Ανταποκρίνεται σε δύο συνταγματικές επιταγές, αλλά και υποχρεώσεις της πολιτείας απέναντι στους πολίτες. Πρώτον τη διαφάνεια και δεύτερον την προστασία των δασών.

Θα ήθελα να ξεκινήσω από το κρίσιμο θέμα των δασικών χαρτών. Από την πρώτη κιόλας μέρα στο Υπουργείο Περιβάλλοντος θέσαμε ως πρώτη προτεραιότητα την κύρωση δασικών χαρτών επιτελούς στη χώρα μας.

Κάποιοι τότε είχαν χαρακτηρίσει ουτοπικό ή ανεδαφικό τον στόχο τον οποίο θέταμε. Ήταν, όμως, γιατί κάποιοι δεν πίστευαν την ειλικρινή προσπάθεια του Υπουργείου, είτε γιατί κάποιοι άλλοι δεν ήθελαν σε καμμία περίπτωση η χώρα μας να προχωρήσει στην κύρωση των δασικών χαρτών, να προχωρήσει το Υπουργείο σε μια τέτοια ιστορική πρωτοβουλία.

Όλοι αυτοί διαψεύστηκαν. Και σήμερα είμαστε στη θέση να έχουμε στοιχειοθετήσει το βασικό σχεδιασμό, να κατεβάζουμε ένα νομοσχέδιο, να συνεργαζόμαστε με όλες τις Υπηρεσίες που εμπλέκονται στο εγχείρημα, ώστε να υλοποιήσουμε ένα πρωτοφανές έργο για τα ελληνικά δεδομένα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η προσπάθεια του Υπουργείου Περιβάλλοντος ξεκινά από μια κατά γενική ομολογία δύσκολη περιοχή, την Βορειοανατολική Αττική, που επλήγη από σειρά καταστροφικών πυρκαγιών τα τελευταία χρόνια.

Να δούμε όμως τι έχει γίνει μέχρι σήμερα και τι προβλέπει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο για την κύρωση δασικών χαρτών. Στη χώρα μας έχει ξεκινήσει μια προσπάθεια κατάρτισης δασικών χαρτών από το 1998, αλλά ποτέ μέχρι σήμερα καμιά πολιτική ηγεσία δεν αποφάσισε να ανοίξει το μεγάλο κεφάλαιο της ανάρτησης και της κύρωσης των δασικών χαρτών. Εμείς, λοιπόν, τολμάμε και τολμά να πω ότι παίρνουμε συνάμα ένα μεγάλο ρίσκο, με μια ξεκάθαρη και διαφανή διαδικασία, μέσω της οποίας διασφαλίζεται το δημόσιο συμφέρον, αλλά και η δίκαιη αντιμετώπιση των αντιρρήσεων των πολιτών από ανεξάρτητες επιτροπές που θέτουν τέλος πλέον στην ταλαιπωρία που υφίσταντο οι πολίτες μέσω των επιτροπών αμφισβητήσεων για χρόνια.

Ειδική πρόβλεψη έχει γίνει για την καλύτερη δυνατή πληροφόρηση και απερίσπαστη υποβολή αντιρρήσεων. Γι' αυτό οι χάρτες θα αναρτώνται σε φυσική και ηλεκτρονική μορφή και οι πολίτες μέσα σε διάστημα σαράντα πέντε ημερών θα μπορούν να υποβάλλουν τις αντιρρήσεις τους.

Κι έρχομαι σ' ένα ουσιώδες ζήτημα που αναδεικνύει αυτήν ακριβώς τη διαδικασία. Σε περίπτωση που δεν υπάρχουν αντιρρήσεις σε κάποιο αναρτημένο χάρτη ή σε σημείο του χάρτη αυτού μέσα σε σαράντα ημέρες ο χάρτης θα κυρώνεται, θα δημοσιεύεται σε ΦΕΚ και θα είναι πλέον οριστικός. Αντισταθμίζουμε λοιπόν όλοι, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι έτσι θα μπορούμε να έχουμε μερικώς κυρωμένο χάρτη για τις περιοχές αυτές που δεν υποβλήθηκαν αντιρρήσεις. Θυμίζω ότι οι αντιρρήσεις που μπορούν να υποβληθούν θα αφορούν αποκλειστικά το χαρακτήρα των εκτάσεων κι όχι το ιδιοκτησιακό καθεστώς.

Σ' όλη τη διάρκεια της διαβούλευσης το ζήτημα το οποίο κυριάρχησε περισσότερο απ' όλα τα άλλα ήταν το άρθρο 24 και συγκεκριμένα σε πιστεύω δικαίως - ένα μεγάλο ενδιαφέρον απ' όλους τους συναδέλφους. Με αυτό το άρθρο, αγαπητοί συνά-

δελφοι, αποδεικνύουμε ότι η υπόσχεσή μας για δασικούς χάρτες δεν είναι ένα κενό γράμμα. Αντιθέτως είμαστε αποφασισμένοι να αναλάβουμε μια πολύ τολμηρή πρωτοβουλία που κανείς και για πολλές δεκαετίες δεν τόλμησε και, βέβαια, προτείνουμε μια λύση στο συγκεκριμένο χρόνιο πρόβλημα.

Το άρθρο αυτό αφορά περιπτώσεις οικισμών τα όρια των οποίων έχουν κριθεί ανίσχυρα είτε με αποφάσεις του ΣτΕ, είτε με μια σειρά άλλων τεκμηρίων που αμφισβητούν ευθέως τα όρια αυτά. Σ' αυτές τις περιπτώσεις λοιπόν εμείς τι λέμε; Λέμε ότι η διαδικασία ανάρτησης των δασικών χαρτών αναστέλλεται επί μία διετία, συν ένα έτος παράταση, έως ότου αποφανθεί η πολιτεία επί των συγκεκριμένων πλέον αυτών υποθέσεων, λαμβάνοντας υπ' όψιν της, όμως, μια σειρά από στοιχεία από τους ΟΤΑ, τη δημόσια διοίκηση και τους ενδιαφερομένους.

Τι κάνουμε δηλαδή με πολύ απλά λόγια;

Πρώτον, δεν κλείνουμε τα μάτια και τους πολίτες, οι οποίοι αγωνιούν σήμερα και είναι και στην Αίθυσά μας, τους βλέπουμε με κάθε ειλικρίνεια και τους κοιτάζουμε στα μάτια. Αναγνωρίζουμε ότι υπάρχει ένα μεγάλο πρόβλημα με απεριόριστες οικονομικές και κοινωνικές διαστάσεις.

Δεύτερον, δεν βάζουμε σωρηδόν όλες αυτές τις υποθέσεις σ' ένα σακί και ξεκαθαρίζουμε ότι θα δοθεί λύση σε δύο ή τρία χρόνια το πολύ. Με αίσθημα ευθύνης ζητάμε όλα τα στοιχεία, ώστε με πνεύμα δικαίου να αποφανθεί η πολιτεία για κάθε περίπτωση ξεχωριστά.

Πριν καταλήξουμε σ' αυτή τη λύση σας διαβεβαιώ ότι εξετάσαμε όλες τις εναλλακτικές λύσεις που μπορούσαμε να έχουμε. Σας βεβαιώνω ότι είναι η πιο ενδεδειγμένη λύση. Ο γνώμονας με τον οποίο πήραμε αυτήν την απόφαση είναι να μην διαιωνιστεί η παρανομία που συντελείται επί σειρά ετών.

Διαμορφώνουμε, λοιπόν, ένα σοβαρό και αξιόπιστο νομικό πλαίσιο στις προβληματικές αυτές περιοχές, για να επανέλθει και η ηρεμία σ' αυτές τις κοινωνίες. Και επειδή ακούσαμε μια μεγάλη κριτική και στη συνεδρίαση της Διαρκούς Επιτροπής αλλά και σήμερα και μάλιστα από συναδέλφους που έχουν μια πάρα πολύ μεγάλη εμπειρία και από έγκριτους νομικούς, να μου επιτρέψετε, αγαπητοί συνάδελφοι, να πω ότι είχαμε δύο δρόμους: Ή να κοιτάζουμε τους πολίτες αυτούς στα μάτια και να πούμε ότι εμείς αυτή τη ζεστή πατάτα θα την πάρουμε στα χέρια μας και βάζουμε στόχο ότι σε τρία χρόνια από σήμερα θα δώσουμε λύση ή να ακολουθήσουμε τον άλλο δρόμο όπου ο Υπουργός, ο Βουλευτής, ο δημόσιος λειτουργός, ο δήμαρχος θα κλείνουν το μάτι στον πολίτη και θα του λένε: «Μην ανησυχείς. Προχώρα». Αυτό γίνεται μέχρι σήμερα. Κι εγώ λοιπόν ρωτώ: Αυτοί οι πολίτες που είναι εγκλωβισμένοι σ' αυτές τις περιοχές, μπορούσαν να κτίσουν σήμερα; Και δεν αναφέρομαι μόνο στην αναστολή τη δική μας. Όχι βέβαια. Αυτή είναι η σκληρή πραγματικότητα. Κι αυτό λοιπόν ερχόμαστε να κάνουμε. Θέλουμε να είμαστε πάνω απ' όλα ειλικρινείς απέναντι στους πολίτες και να δώσουμε μια μάχη -και αυτή η μάχη, αν θέλετε, δεν είναι μόνο δική μας, αλλά είναι όλων μας- απέναντι σ' αυτό το μεγάλο ζήτημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΥΠΕΚΑ θα κυρώσει δασικούς χάρτες, διότι η πολιτεία οφείλει μια απάντηση σε χιλιάδες ανθρώπους που βρίσκονται σήμερα σε επιτροπές αμφισβητήσεων, σε ομηρεία, είτε σε αναστολή οικοδομικών αδειών. Κι οφείλει να απαντήσει συγκεκριμένα με ποιον τρόπο και σε πόσο χρόνο θα δώσει αυτή τη λύση. Είμαστε διατεθειμένοι, λοιπόν, να δώσουμε αυτή τη μάχη και με το χρόνο και με τη Δημόσια Διοίκηση, με τα μεγάλα προβλήματα τα οποία έχει. Είναι ένας στόχος τον οποίο τον πιστεύουμε και μέχρι την τελευταία μέρα και ώρα θα δώσουμε τη μάχη για να τον υλοποιήσουμε.

Θα ήθελα να πω και δυο λόγια και για το άλλο, εξίσου σημαντικό κομμάτι αυτού του νομοσχεδίου, που είναι το Πράσινο Ταμείο. Συμφωνήσαμε όλοι πως είναι πλέον επιτακτική η αλλαγή του ΕΤΕΡΠΣ. Όλοι μας, αγαπητοί συνάδελφοι, στην επιτροπή «αμαρτωλό» το χαρακτηρίσαμε το ΕΤΕΡΠΣ. Και αυτό γιατί ο τρόπος λειτουργίας του ουσιαστικά ξεπεράστηκε.

Σήμερα δηλώνει μια άλλη εποχή. Βροντοφωνάζει την αποτυχία και την ανυπαρξία μηχανισμού προγραμματισμού εφαρμογής και υλοποίησης της περιβαλλοντικής πολιτικής. Αυτή η κατάσταση αλλάζει οριστικά με την ψήφιση και την εφαρμογή του Πράσινου

Ταμείου.

Εισάγουμε, λοιπόν, μια διαφορετική αντίληψη έτσι ώστε να καθιερωθεί ένα διάφανο και αποτελεσματικό σύστημα χρηματοδότησης περιβαλλοντικών παρεμβάσεων. Ιδρύεται το Πράσινο Ταμείο, το οποίο δεν θα είναι ακόμη ένα ωραίο όνομα με πράσινο συνθετικό, αλλά ένα ουσιαστικό, ευέλικτο, σύγχρονο και αποδοτικό εργαλείο άσκησης περιβαλλοντικής πολιτικής, ένας οργανισμός βασισμένος σε ευρωπαϊκά πρότυπα, που θα εξασφαλίζει τη διαφάνεια και τη χρηστή διαχείριση των «πράσινων» πόρων. Με το παρόν σχέδιο νόμου διασφαλίζουμε πως τα έσοδα από τα διάφορα τέλη, εισφορές και πρόστιμα θα διατεθούν αποκλειστικά για τον σκοπό για τον οποίο εισπράχθηκαν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Τελειώνω σ' ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν θα επιτρέψουμε την αναβίωση των λογικών του παρελθόντος. Δεν είμαστε εδώ για να κοροϊδεύουμε την κοινωνία και τους εαυτούς μας. Αυτό είναι το μήνυμα το οποίο θέλουμε να στείλουμε. Δεν θα ξαναγίνουν οι πόροι του περιβάλλοντος προσωπικό εργαλείο κανενός. Κι αυτή είναι η δέσμευσή μας. Δεν θα ξαναγίνει το Υπουργείο Περιβάλλοντος κέντρο εξυπηρέτησης εκλογικών σκοπιμοτήτων. Κι αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ένα ξεκάθαρο μήνυμα προς όλους τους πολίτες, ότι η ελληνική πολιτεία αυτή τη φορά θα επιτελέσει το χρέος της και ότι θαβάλει τον πήχη πολύ ψηλά, ειδικά για τη μεγάλη προσπάθεια που ξεκινάμε με τους δασικούς χάρτες.

Στέλνουμε ένα μήνυμα στην κοινωνία των πολιτών ότι είμαστε εδώ να διαμορφώσουμε, σ' αυτή τη δύσκολη συγκυρία για τη χώρα, μια νέα συμμαχία για την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος, αλλά παράλληλα στέλνουμε κι ένα ξεκάθαρο και αυστηρό μήνυμα σ' αυτούς που ποδοπάτησαν κάθε έννοια νομιμότητας σ' αυτή τη χώρα, σ' αυτούς που λειτούργησαν εις βάρος της κοινωνίας και εις βάρος του δασικού πλούτου της πατρίδας μας. Τους λέμε, λοιπόν, ότι έκαναν ένα μεγάλο λάθος, αν ήλπιζαν ότι οι δασικοί χάρτες ήταν απλά μια εξαγγελία. Το πάρτι της αυθαιρεσίας στα δάση για μας έχει τελειώσει. Κανείς πλέον, είτε ιδιώτης είτε κρατικός λειτουργός, δεν θα ξαναπαίξει παράνομα παιχνίδια στην πλάτη της πολιτείας και της κοινωνίας!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε, κύριε Υφυπουργέ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Χαλκιδικής του ΠΑΣΟΚ κ. Ιωάννης Δριβελέγκας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η Κυβέρνηση επιχειρεί με ένα φιλόδοξο και τολμηρό, θα έλεγα, νομοσχέδιο ναβάλει τάξη στα πράγματα, που έχουν συσσωρευτεί όλα αυτά τα χρόνια. Και είναι γεγονός ότι αυτή η πράξη της δημιουργεί πάρα πολλές ανησυχίες.

Το θετικό είναι ότι επιτέλους βρίσκει μια Κυβέρνηση που τολμά και επιχειρεί να κάνει αυτό που δεν τολμούσε κανείς να κάνει τόσα χρόνια. Και μένω ιδιαίτερα ικανοποιημένος από την παρέμβαση του Υφυπουργού, που δήλωσε ξεκάθαρα ότι δεν αφορά η ρύθμιση αυτή το ιδιοκτησιακό.

Γιατί έγινε πολύ σπέκουλας επάνω σε αυτό και υπάρχει μία αχλύ, θα έλεγα, σε όλη την Ελλάδα. Γιατί πρέπει να γνωρίζουμε, κύριε Πρόεδρε, και το γνωρίζετε καλά, ότι Ελλάδα δεν είναι μόνο η Αττική. Βεβαίως, έχει πάρα πολλά προβλήματα περιβαλλοντικά, αλλά δεν πρέπει να την πληρώνουν οι κάτοικοι της υπαίθρου, επειδή στην Αττική γίνονταν τόσα χρόνια αυτά που γίνονταν και κάποιοι τώρα τα ανακαλύπτουν, ενώ ζούσαν αυτήν την πραγματικότητα και δεν έκαναν τίποτα γι' αυτό. Και είναι, λοιπόν, πάρα πολύ θετικό το ότι η Κυβέρνηση ξεκαθαρίζει ότι αυτή η νομοθετική πρωτοβουλία δεν αφορά, δεν αγγίζει το ιδιοκτησιακό.

Δύο λόγια, πρώτον, για το Πράσινο Ταμείο. Το είπε ο Υφυπουργός, το είπε και ο Υπουργός, τα είπαμε και στην επιτροπή, ότι και αυτή είναι μία πράξη ορθής, σωστής διαχείρισης και διαφάνειας. Όλοι μας γνωρίζουμε όσοι είμαστε παλαιότεροι σε αυτή την Αίθουσα τι σήμαινε ΕΤΕΡΠΣ, τι σήμαινε Ταμείο Δασών. Και για τους Υπουργούς και για τους Βουλευτές ήταν ένα ταμείο όπου έκανε τα ρουσφέτια ολωνών και των δημάρχων. Το αποτέ-

λεσμα όμως ήταν, ότι δεν γινόταν κανένα έργο για το περιβάλλον. Αυτό που κάνει, να συγκεντρωθούν τα χρήματα σε ένα ταμείο και να πηγαίνουν ιδιαίτερα να ξεχωρίζουν το Ταμείο των Δασών, είναι πάρα πολύ σωστό.

Όμως, θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, κύριε Σηφουνάκη και κύριε Μωραίτη, να δείτε κάτι που είναι πλεονασμός. Λέτε μέχρι 200.000 ευρώ και από εκεί και πάνω θα χρειάζεται το Ελεγκτικό Συνέδριο. Δεν χρειάζεται αυτό να το πείτε. Δεν χρειάζεται και θα σας παρακαλέσω να βγάλετε αυτή τη διάταξη, αυτή τη φράση, γιατί ούτως ή άλλως σε όλο το δημόσιο ο προληπτικός έλεγχος είναι 1.000.000 ευρώ. Άρα, είναι πλεονασμός και θα δημιουργήσει προβλήματα ιδιαίτερα στα δασαρχεία. Σας παρακαλώ πάρα πολύ να το δείτε, γιατί εκεί που πάμε να ελέγξουμε το τα πού πάνε χρήματα, θα δημιουργήσουμε τέτοια γραφειοκρατία και τέτοια καθυστέρηση, που δεν θα μπορούμε να κάνουμε έργα, ενώ σε όλο το δημόσιο υπάρχει ο προληπτικός έλεγχος του 1.000.000 ευρώ.

Μια που ανέφερα τώρα αυτό για το Ταμείο Δασών, κύριε Υπουργέ, θέλω να καταλάβετε κάτι. Σας μιλάει ένας Βουλευτής της επαρχίας, που αυτή τη στιγμή που μιλάμε εδώ με τους 28, τους 30 βαθμούς θερμοκρασίας -το ξέρω ότι είστε και εσείς από επαρχία- υπάρχει πρόβλημα σε σχέση με τη θέρμανση. Παρακαλώ εδώ και καιρό να αυξήσουμε τα χωρικά -βεβαίως, κάποιοι εδώ δεν ξέρουν τι σημαίνει χωρικά, τα ξύλα δηλαδή- με λίγα χρήματα να επιβληθεί το κράτος, να δώσουμε στους ανθρώπους τη δυνατότητα να ζεσταίνονται, για να μη καταφεύγουν στο πετρέλαιο που είναι και ακριβό και δεν νομίζω ότι είναι και περιβαλλοντικό.

Κύριε Υφυπουργέ, μία που έχετε την αρμοδιότητα θα περίμενα μία απάντηση θετική. Ανακουφίζει όλους τους ανθρώπους, ιδιαίτερα των ορεινών περιοχών, που όπως ξέρετε είναι ηρωϊσμός το να κάθονται σε αυτές τις περιοχές αυτοί οι άνθρωποι. Και να μην το βλέπουμε με στενά οικονομικίστικα κριτήρια. Πιστεύω να είναι θετική η απάντησή σας σε αυτό το αίτημα, που δεν είναι αίτημα της ορεινής Χαλκιδικής μόνο, αλλά είναι όλης της ορεινής Ελλάδας.

Τώρα έρχομαι σε κάποια προβλήματα, για να τα ξεκαθαρίσουμε, που πιθανόν κάποιοι επιχειρούν ή νομίζουμε και πολλοί από εμάς ότι μπορούν να δημιουργηθούν προβλήματα. Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε με τα χορτολιβαδικά. Τρία εκατομμύρια εκτάρια, τριάντα εκατομμύρια στρέμματα είναι σε όλη την Ελλάδα. Εάν αυτό δεν ξεκαθαρίσει, κινδυνεύουν οι κτηνοτρόφοι της χώρας να μη πάρουν επιδοτήσεις. Διότι εάν χαρακτηριστούν δάση, τότε θα χάσουμε ένα τεράστιο κονδύλιο. Ξέρετε πόσο είναι; Πάνω από το 25% -είναι έτσι, κυρία Μπατσέλη;- των χρημάτων...

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΠΑΤΣΕΛΗ: Των ενισχύσεων.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ: ...των ενισχύσεων που παίρνει η χώρα. Δηλαδή, είναι επάνω από 600.000.000 ευρώ.

Αυτό πρέπει να το δούμε, να μη δημιουργήσουμε σύγχυση. Γιατί τί γινόταν; Έδινε ο νομάρχης, έδινε ο δήμαρχος, έδιναν διάφορες υπηρεσίες χαρτί ότι αυτή η έκταση είναι χορτολιβαδική και έπαιρναν τις επιδοτήσεις.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό κύριε Πρόεδρε, να μιλήσω λίγο γι' αυτά τα θέματα γιατί είναι πάρα πολύ σημαντικά, ιδιαίτερα για τους καλλιεργητές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Έχετε ένα λεπτό, ακόμη κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ: Αυτό το λεπτό το δικαιούμαι, κύριε Πρόεδρε, συν ένα ακόμα. Πιστεύω ότι θα έχω την ανοχή σας.

Έτσι, λοιπόν, αυτό πρέπει να ξεκαθαρίσει, για να μη βρεθούμε προ απροόπτου. Καταλαβαίνετε τι θα γίνει στην Κρήτη, τι θα γίνει στη Μυτιλήνη, που είναι ο Αναπληρωτής Υπουργός, τι θα γίνει στη Χαλκιδική; Πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε, για να μη φύγουμε από εδώ σήμερα ή αύριο που θα τελειώσει το νομοσχέδιο και να μην έχουμε κάποια πειστική απάντηση, ξεκαθαρισμένη. Γιατί εάν πάμε στις υπηρεσίες, στα δασαρχεία θα μπλέξουμε όλοι, όπως θα μπλέξουμε και με τους στάβλους. Αυτήν τη στιγμή -και θα μου πείτε «τι μου λέτε σε αυτήν την Αίθουσα εδώ για τους στά-

βλους των κτηνοτρόφων», κ.λπ.- χρειάζονται άδεια. Και αυτήν την άδεια δεν θα μπορούν να την πάρουν εάν χαρακτηριστούν και κυρωθούν αυτοί οι χάρτες σαν δασικοί.

Έχουμε δε και άλλα πάρα πολλά προβλήματα. Τι θα κάνουμε με τις διαθέσιμες, τις επικοιστικές εκτάσεις; Είναι εκτάσεις, που –προσέξτε- το ίδιο το κράτος τις πούλησε, τις αγόρασαν άνθρωποι. Πάνε να κάνουν τώρα εγκαταστάσεις οποιασδήποτε μορφής και λέει ότι στην αεροφωτογραφία είναι δάσος.

Έχουμε και χειρότερα παραδείγματα. Κάτοικοι που παρεχώρησαν με ανταλλαγή κτήματα μέσα σε δάση και πήραν αλλού, πάνε τώρα να εκμεταλλευτούν τα κτήματά τους, στον Ταξιάρχη παραδείγματος χάριν και τους λέει: «Δεν ξέρω τι δώσατε στο κράτος, αλλά αυτά που έδωσε σε εσάς το κράτος είναι δάση. Πηγαίνετε να τα βρείτε με το κράτος.» Έχουμε πολλά προβλήματα. Έχουμε εκτάσεις του '33 με διανομή, με σφραγίδα του κράτους. Παραδείγματος χάριν στο Γαλαρηνό, μία περιοχή της Χαλκιδικής, έχουμε τώρα τεράστιο πρόβλημα.

Πρέπει, λοιπόν, αυτά όλα να τα δούμε πάρα πολύ σύντομα, κύριε Υφυπουργέ. Γι' αυτό σας είπα ότι δηλώνω ικανοποιημένος που είπατε ότι σύντομα θα έρθει ένα νομοσχέδιο που θα βλέπει όλες αυτές τις περιπτώσεις, έτσι ώστε να μην πάμε στους δασικούς χάρτες και –αντί αυτή η καλή σας πρόθεση να λύσει κάποια προβλήματα, να τακτοποιήσει κάποια πράγματα- να βάλουμε τους πολίτες να μπλέξουν ακόμη περισσότερο. Γι' αυτό είναι εκ των ων ουκ άνευ κα σύντομα –και όταν λέω σύντομα εννοώ άμεσα, σήμερα- θα πρέπει να δοθεί ένα χρονικό περιθώριο, ώστε αυτά τα ζητήματα να λυθούν.

Και θέλετε να σας πω κάτι ακόμα; Αυτήν την πρωτοβουλία σας πιστεύω ότι την πάρετε. Γιατί δεν θέλω να σας πω άλλα παραδείγματα όπου άλλη άδεια δίνει ο νομάρχης, δεν ξέρει τίνος είναι τα κτήματα, άλλη άδεια δίνει ο δήμος, άλλη άδεια δίνει το Υπουργείο Γεωργίας, άλλη το Υπουργείο Οικονομικών, για τις ίδιες εκτάσεις παίρνουν διαφορετικές αποφάσεις και το μόνο που κάνουν είναι να μπερδεύουν τους πολίτες.

Αυτά τα ζητήματα πρέπει να ξεκαθαριστούν επιτέλους και να δοθούν τίτλοι, διότι είμαστε στον 21ο αιώνα και από τον 20ο τέλος του 19ου αιώνα ακόμα τα αντιμετωπίζουμε.

Κάποιοι λένε για το Σύνταγμα. Βεβαίως, το Σύνταγμα έχει έναν κυρίαρχο και πρώτο λόγο, αλλά είναι και ζητήματα, τα οποία δεν εμπίπτουν σε αυτές τις διατάξεις. Απλά τι κάνουμε; Κρύβουμε το πρόβλημα κάτω από το χαλί με τη δικαιολογία και την επίκληση του Συντάγματος.

Θεωρώ, κύριε Υπουργέ, κύριε Σηφουνάκη, επειδή τα γνωρίζετε αυτά τα ζητήματα πάρα πολύ καλά –και η κ. Μπιρμπίλη- είμαι βέβαιος ότι σύντομα θα φέρουμε ένα νομοσχέδιο, ούτως ώστε να διευκολύνουμε εν πρώτοις και τη σύνταξη των δασικών χαρτών, οι οποίοι είναι απαραίτητοι. Να γίνει επιτέλους μια αρχή και σε αυτήν τη χώρα, όπου επικρατεί παντού αυτό το αλαλούμ.

Εγώ πιστεύω ότι η ηγεσία του ΥΠΕΚΑ είναι μια ηγεσία με ευαισθησία όχι μόνο στο περιβάλλον, αλλά και στην αντιμετώπιση της λύσης των προβλημάτων των πολιτών και είμαι βέβαιος ότι θα τα αντιμετωπίσουμε σίγουρα όλοι μαζί, γι' αυτό και στηρίζουμε αυτές τις πρωτοβουλίες.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Τι ώρα θα πάμε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Δεν υπάρχει ώρα για το Κοινοβούλιο, κύριε συνάδελφε. Θα εξαντληθεί ο κατάλογος και θα ψηφίσουμε επί της αρχής.

Το λόγο έχει η συνάδελφος κ. Μαρία Σκραφνάκη, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Ηρακλείου.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν σχέδιο νόμου για τη: «Χρηματοδότηση Περιβαλλοντικών Παρεμβάσεων, το Πράσινο Ταμείο, την Κύρωση Δασικών Χαρτών και άλλες διατάξεις» γίνεται ένα σπουδαίο βήμα για τη διαφανή προώθηση περιβαλλοντικών παρεμβάσεων και δράσεων και εκφράζεται η βούληση της Κυβέρνησης για την κύρωση επιτέλους των δασικών χαρτών.

Με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο καθιερώνεται ένα ολοκληρωμένο και ειδικό σύστημα χρηματοδότησης περιβαλλοντικών παρεμβάσεων, με στόχο την ενίσχυση της ανάπτυξης μέσω της προστασίας του περιβάλλοντος και την αποτελεσματική και διαφανή διαχείριση των πόρων για την αναβάθμιση και αποκατάσταση του περιβάλλοντος.

Επειδή μέχρι σήμερα η περιβαλλοντική πολιτική διαμορφωνόταν αποσπασματικά και χωρίς άξονες προτεραιότητας, ανάλογα με τις βραχυπρόθεσμες και τις μακροπρόθεσμες ανάγκες και πολλές φορές χωρίς συνολική και συστηματική θεώρηση των αναγκών με βάση επιστημονικά κριτήρια και αρχές, γι' αυτό το λόγο συστήνεται σήμερα η στρατηγική επιτροπή περιβαλλοντικής πολιτικής ως συμβουλευτικό όργανο στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, η οποία είναι αρμόδια να αποφασίζει για τις δράσεις και για τα προγράμματα προστασίας, αναβάθμισης και αποκατάστασης του περιβάλλοντος και να αξιολογεί την αποτελεσματικότητα όλων αυτών των δράσεων και των προγραμμάτων που διαχειρίζονται οι υπηρεσίες του Υπουργείου, αλλά και άλλοι φορείς.

Με το παρόν νομοσχέδιο δημιουργείται το θεσμικό πλαίσιο που συστηματοποιεί τους πόρους και τις πηγές προέλευσής τους, που αξιολογεί τις ανάγκες και τις παρεμβάσεις που πρέπει να πραγματοποιηθούν, που χρηματοδοτεί τις δράσεις και τα έργα και παρακολουθεί την υλοποίησή τους, με γνώμονα την αποκατάσταση και την αναβάθμιση του περιβάλλοντος και την ενίσχυση της ανάπτυξης μέσω της περιβαλλοντικής προστασίας.

Για την επίτευξη των στόχων αυτών το Ειδικό Ταμείο Εφαρμογής Ρυθμιστικών και Πολεοδομικών Σχεδίων, το γνωστό σε όλους μας ως ΕΤΕΡΠΣ, μετονομάζεται πλέον σε Πράσινο Ταμείο, το οποίο χρηματοδοτεί τα έργα και τις περιβαλλοντικές παρεμβάσεις με περισσότερη διαφάνεια πλέον και καλύτερη αξιολόγηση των προτάσεων.

Ενδεικτικά, κάποιες από τις δράσεις που μπορεί να χρηματοδοτήσει το Πράσινο Ταμείο είναι η εκπόνηση σχεδίων πρόληψης πυρκαγιών, ο καθαρισμός δασικών περιοχών, η χρηματοδότηση προγραμμάτων αναδάσωσης, η εκπόνηση ρυθμιστικών σχεδίων, η χρηματοδότηση προγραμμάτων αναπλάσεων και διαμόρφωσης κοινόχρηστων χώρων, η χρηματοδότηση προγραμμάτων ενοποίησης αρχαιολογικών χώρων, όπως επίσης η ανάδειξη ιστορικών κέντρων των πόλεων.

Στο σημείο αυτό, κύριε Υφυπουργέ, ήθελα να σας τονίσω ότι εκκρεμούν στο Υπουργείο σας περίπου τριακόσιες πολεοδομικές μελέτες και μελέτες πράξης εφαρμογής, οι οποίες αυτήν την ώρα εκπονούνται από το ίδιο το Υπουργείο σας, χωρίς όμως χρηματοδότηση και θα πρέπει να ολοκληρωθούν, να θεσμοθετηθούν και να χρηματοδοτηθούν από το λεγόμενο Πράσινο Ταμείο.

Επίσης, στο σημείο αυτό, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να μου επιτρέψετε να αναφερθώ στην ιδιαίτερη πατρίδα μου, το Ηράκλειο και να ευχαριστήσω την κυρία Υπουργό, διότι δέχθηκε την πρότασή μου και του Δήμου Ηρακλείου και όλων των φορέων της πόλης μας και των άλλων Βουλευτών για την ενοποίηση των αρχαιολογικών χώρων της Κνωσού και τη δημιουργία του Αρχαιολογικού Πάρκου της Κνωσού.

Ας μην ξεχνούμε, κύριοι συνάδελφοι, ότι ο Μινωικός Πολιτισμός είναι ο πρώτος ευρωπαϊκός πολιτισμός. Με το δικό της, λοιπόν, ενδιαφέρον και τη δική της συναίνεση, αλλά και του Υπουργού Πολιτισμού, η δημιουργία του Αρχαιολογικού Πάρκου της Κνωσού εντάχθηκε ήδη στο πρόγραμμα της Εταιρείας Ενοποίησης Αρχαιολογικών Χώρων και Αναπλάσεων.

Βέβαια, κύριε Υπουργέ, ζητούμε να χρηματοδοτηθούν τα έργα και οι δράσεις που θα προκύψουν από τις μελέτες που θα κάνει η ΕΑΧΑ και από το νεοσύστατο Πράσινο Ταμείο.

Επίσης, κύριε Υφυπουργέ, θέλω να σας ζητήσω τη συνέχιση της χρηματοδότησης που έχει εγκριθεί και υπογραφεί με προγραμματική σύμβαση από την προκάτοχό σας κ. Παπανδρέου και το Δήμο Ηρακλείου για την ανάπλαση και την ανάδειξη του ιστορικού κέντρου της πόλης μας, πρόγραμμα για το οποίο η Νέα Δημοκρατία δεν χρηματοδότησε καθόλου το δήμο μας. Ο Δήμος Ηρακλείου, στον οποίο ήμουν και δημοτική σύμβουλος, συνεχίζει και εκτελεί έργα στο κέντρο της πόλης, αλλά ζητούμε τη συνδρομή σας, προκειμένου να ολοκληρώσουμε αυτήν την

παρέμβασή μας.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, γνωρίζετε ότι εκπονείται το ρυθμιστικό σχέδιο του Ηρακλείου, το οποίο χρηματοδοτείται από το ΕΤΕΡΠΣ και αφορά δεκαοκτώ δήμους του Νομού Ηρακλείου. Με τα νέα δεδομένα που έφερε ο νόμος του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» προκύπτει η ανάγκη –και υπάρχει ήδη σχετικό αίτημα- να επεκταθεί η μελέτη του ρυθμιστικού σχεδίου σε όλο το Νομό Ηρακλείου.

Ζητούμε, λοιπόν, επιπλέον χρηματοδότηση από το Πράσινο Ταμείο, δηλαδή το πρώην ΕΤΕΡΠΣ, για ένα ρυθμιστικό σχέδιο που να περιλαμβάνει όλο το Νομό Ηρακλείου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το δεύτερο σημαντικό θέμα που πραγματεύεται το παρόν νομοσχέδιο είναι η επιτάχυνση και η απλούστευση της διαδικασίας κύρωσης των δασικών χαρτών για όλη τη χώρα. Δυστυχώς, στη χώρα μας μέχρι σήμερα δεν έχει κυρωθεί ούτε ένας δασικός χάρτης, παρ' όλο που σημαντικό μέρος της είναι δασικές εκτάσεις.

Με τη σύνταξη και κύρωση των δασικών χαρτών θα ξεκαθαριστεί ποιες εκτάσεις είναι δασικές και σε αυτήν τη φάση δεν μπαίνουμε καθόλου στο ιδιοκτησιακό καθεστώς. Και αυτό είναι σωστό, διότι πρώτα πρέπει να ξεκαθαριστεί ποιες είναι οι δασικές εκτάσεις και μετά να δούμε το ιδιοκτησιακό καθεστώς αυτών των εκτάσεων.

Όμως, κύριε Υπουργέ, συντάσσομαι και εγώ με την άποψη των συναδέλφων που λέει ότι πρέπει να έλθει νόμος που να καθορίζει ρητώς, σε εκτέλεση του Συντάγματος, ποιο είναι δάσος, ποια είναι δασική έκταση, ποια είναι χορτολιβαδική έκταση. Και είχε δίκιο ο κ. Δριβελέγκας που έθεσε μια σειρά θεμάτων που θα πρέπει να ρυθμιστούν με το νόμο, ο οποίος άμεσα πρέπει να έλθει εδώ στη Βουλή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, ζητώ την ανοχή σας για ένα λεπτό.

Επίσης, είναι σωστό που σήμερα λέμε ότι αρμόδια για τη θεώρηση των δασικών χαρτών είναι η Διεύθυνση Δασών της περιφέρειας του οικείου νομού. Η σύνταξη όμως των δασικών χαρτών, εφόσον δεν μπορεί να γίνει από τη Διεύθυνση Δασών – διότι οι διευθύνσεις αυτές είναι υποστελεχωμένες – μπορούν να γίνουν από την «ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε.», η οποία βέβαια με τη σειρά της μπορεί να αναθέτει τις μελέτες σε ιδιωτικά γραφεία εκπόνησης δασικών μελετών.

Η ρύθμιση αυτή, κύριοι συνάδελφοι, είναι σωστή, διότι ένας φορέας, αυτή η Διεύθυνση Δασών συνεπικουρούμενη από την «ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε.» είναι αρμόδια για να επισημειώσουν τη σύνταξη των δασικών χαρτών.

Με την κύρωση των δασικών χαρτών, οι δασικές υπηρεσίες θα μπορούν να επιτελέσουν, επιτέλους, το ρόλο τους, που δεν είναι άλλος από την προστασία των δασών, αφού θα αποσυμφορηθούν από τις χιλιάδες μεμονωμένες αιτήσεις χαρακτηρισμού των εκτάσεων.

Με το παρόν σχέδιο νόμου φαίνεται πως υπάρχει η πολιτική βούληση και το θάρρος από τη μεριά του Υπουργείου σας για την κύρωση, επιτέλους, των δασικών χαρτών. Εύχομαι και αναμένω να υπάρξει αποτελεσματικότητα και ταχύτητα στην ολοκλήρωση του εγχειρήματος.

Κλείνοντας, πιστεύω ότι αυτό το νομοσχέδιο θίγει δύο πολύ μεγάλα και σοβαρά θέματα. Κινείται στη σωστή κατεύθυνση με βάση τη διαφάνεια και τις αρχές προστασίας του περιβάλλοντος και βοηθά στην ανάπτυξη του τόπου μας. Γι' αυτό το ψηφίζω και ζητώ να το στηρίξετε και εσείς.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής Αττικής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεώργιος Βλάχος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα η Κυβέρνηση αποδεικνύει ότι εξακολουθεί να κινείται εκτός τόπου και χρόνου. Νόμοι έρχονται, νόμοι φεύγουν, νόμοι αλλάζουν.

Μας είχε νωρίτερα κάποιος συνάδελφος από τη Συμπολίτευση ότι οι Υπουργοί γνωρίζουν το πρόβλημα. Δεν κάνουν, όμως, τίποτα. Εμείς για μία ακόμη φορά εδώ, αντικρούουμε τις πρωτο-

βουλίες του συγκεκριμένου Υπουργείου με επιχειρήματα, με τεκμηριωμένες, αν θέλετε, απόψεις και εισπράττουμε μία απέραντη σιωπή. Είναι σιωπή άγνοιας της πραγματικότητας ή σιωπή σκοπιμότητας;

Εκτός εάν νομίζουν η κυρία Υπουργός και ο κύριος Υφυπουργός ότι με τις τοποθετήσεις τους έδωσαν απαντήσεις σε αυτά τα τόσο σημαντικά ζητήματα, που εμείς θέσαμε –και δεν εννοώ μόνο οι συνάδελφοι από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, εννοώ και οι συνάδελφοι από τη μεριά του ΠΑΣΟΚ– κατά τη συζήτηση στην επιτροπή. Το να μη δίνουμε απάντηση σε υπαρκτά προβλήματα, δεν σημαίνει ότι εξαφανίστηκε το πρόβλημα. Αυτό έχει συμβεί εδώ.

Θα έλεγα, λοιπόν, σε κάθε περίπτωση ότι το αποτέλεσμα για τους πολίτες είναι το ίδιο. Είτε η Κυβέρνηση δεν γνωρίζει την πραγματικότητα, είτε εξυπηρετεί κάποια σκοπιμότητα, είναι ένα και το αυτό και για τους πολίτες, αλλά και για εμάς, τους εκπροσώπους τους, που προσπαθούμε να μιλήσουμε και να πείσουμε την Κυβέρνηση για το αυτονόητο.

Επειδή, ο εισηγητής μας και άλλοι συνάδελφοι από τη Νέα Δημοκρατία ασχολήθηκαν αναλυτικά με τα θέματα του ταμείου, θα αξιοποιήσω το χρόνο μου σε επιμέρους ζητήματα που απασχολούν την περιοχή μου, την Περιφέρεια Αττικής. Αύριο στα άρθρα θα πούμε και κάποιες άλλες απόψεις.

Σχετικά με τους δασικούς χάρτες, για μία ακόμη φορά θέτω το θέμα για σαφή, σαφέστατο ορισμό του δάσους, καθώς και τη χρονολογία αναφοράς για το χαρακτηρισμό της κάθε περιοχής. Ακούστηκε απ' όλες τις πτέρυγες. Η Κυβέρνηση, όμως, δεν απαντά. Πώς θα ορίσουμε τι είναι δάσος; Πώς θα δημιουργηθούν, θα καταρτιστούν δασικοί χάρτες, χωρίς να ξέρουμε τι είναι δάσος; Δεν το θεωρείτε απαραίτητο; Γιατί σιωπάτε;

Λέτε μέσα ότι θα ανατρέξουμε στις αεροφωτογραφίες του '45, ίσως και του '37 και εάν δεν βρίσκουμε άκρη, θα πάμε στο 1960. Δηλαδή –σας είπα και στην Επιτροπή– ο κάθε δασάρχης θα αποφασίζει μόνος του ανάλογα με το τι βλέπει στην κάθε αεροφωτογραφία; Του εκχωρείτε αυτό το δικαίωμα; Πείτε το εδώ, σήμερα φανερά. Πρέπει να αναλάβετε την πολιτική ευθύνη αυτής της απόφασης και για ό,τι συμβεί. Εσείς, όμως, δεν απαντάτε.

Ακούστηκε το ερώτημα, για το εάν χρειάζονται δασικοί χάρτες. Εμείς για να μην παρεξηγηθούμε, έχουμε προ πολλού απαντήσει. Είναι απαραίτητοι, είναι –θα έλεγα– χρήσιμοι όσο ποτέ. Αλλά πρέπει να συμφωνήσουμε όλες οι πτέρυγες σε αυτήν τη Βουλή για ποιο λόγο θέλουμε δασικούς χάρτες.

Θέλουμε δασικούς χάρτες για επικοινωνιακούς λόγους; Θέλουμε δασικούς χάρτες, για να ικανοποιήσουμε τους επαγγελματίες οικοδόγους; Ή θέλουμε δασικούς χάρτες που θα καταγραφεί η πραγματικότητα, για να σώσουμε –και εννοώ να σώσουμε ό,τι σώζεται– το περιβάλλον;

Γιατί δεν έγιναν μέχρι σήμερα αυτοί οι δασικοί χάρτες, αφού όλοι μιλάμε για την αναγκαιότητά τους; Διότι, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορούσαμε να συμφωνήσουμε στον αντικειμενικό και αποτελεσματικό τρόπο κατάρτισης των δασικών χαρτών. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Η μόνη προσπάθεια που έγινε, ήταν η πρωτοβουλία της Νέας Δημοκρατίας για την αλλαγή του άρθρου 24 του Συντάγματος.

Τι καινούργιο περιείχε αυτή η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας; Όριζε το 1975 ως χρονολογία αναφοράς. Εμείς είχαμε πει τότε, προκειμένου να μη φύγει το ΠΑΣΟΚ, ότι μπορούμε να πάμε και σε μία άλλη χρονολογία, να πάμε στο '60. Εσείς τώρα, δειλά-δειλά, το '60 το βλέπετε. Στην αλλαγή του Συντάγματος, όμως, δεν το βλέπατε το '60. Πρέπει να πούμε, λοιπόν, για το χρόνο αναφοράς, καθώς και τον ορισμό του δάσους. Υπήρχε τότε, εάν θέλετε, ένας ορισμός από το νόμο Δρυ, τον οποίο εσείς καταργήσατε.

Το ΠΑΣΟΚ, δυστυχώς, τότε απέδρασε από την πραγματικότητα. Κρύφτηκε και φυσικά δεν ψήφισε τις αλλαγές. Η ψήφιση αυτής της αλλαγής χρειαζόταν, απαιτούσε εκατόν ογδόντα ψήφους και ως γνωστόν η Νέα Δημοκρατία σε εκείνη τη Βουλή είχε μόνο εκατόν πενήντα ένα. Άρα, χρειαζόταν η συμμετοχή του ΠΑΣΟΚ. Το θυμίζω, γιατί πολύς κόσμος δεν το ξέρει και λέει: «γιατί δεν το ψήφισε η Νέα Δημοκρατία;».

Μετά απ' αυτήν τη ματαίωση –αλλά και την άρνηση της σημε-

ρινης Κυβέρνησης να δει ρεαλιστικά την προστασία του περιβάλλοντος- θα έλεγα ότι ό,τι γίνεται, είναι στην καλύτερη περίπτωση ημίμετρο. Καταλαβαίνετε ότι χωρίς ορισμό, χωρίς χρόνο αναφοράς, πηγαίνουμε στο άγνωστο.

Σε κάθε περίπτωση, θα έλεγα, ότι η Κυβέρνηση με δική της ευθύνη διατηρεί τη σύγχυση προς όφελος των οργανωμένων συμφερόντων και συντεχνιών, που υποτίθεται ότι χτυπά. Το περιβάλλον αφήνεται στην τύχη του και φυσικά η αυθαιρέσία οργιάζει.

Και εμείς; Εμείς εδώ κλαίμε τη μοίρα μας, αφού για δεκαετίες παρακολουθούμε αμήχανα να αλλάζουν όλα γύρω μας σε βάρος της ζωής μας και να μην μπορούμε να σταματήσουμε ακόμη και μ' αυτό το αυστηρό, όπως ισχυρίζονται οι οικολογούντες, θεσμικό πλαίσιο.

Βέβαια, αυτό το θεσμικό πλαίσιο πρέπει να θυμίσω ότι δεν εμπόδισε όλους τους εμπλεκόμενους φορείς ακόμη και το Συμβούλιο της Επικρατείας να αποχαρακτηρίσει ουσιαστικά τη δασική περιοχή στο Γραμματικό, για να φτιαχτεί χωματερή. Εκεί το δάσος δεν το βλέπουμε. Δεν μας ενοχλεί. Άρα, ό,τι κάθε φορά μας συμφέρει, αποφασίζουμε.

Εσείς, λοιπόν, σήμερα που δεν θέλετε να αλλάξει αυτό το θεσμικό πλαίσιο, εξηγήστε στους πολίτες, γιατί αυτό το θεσμικό πλαίσιο δεν μπόρεσε διαχρονικά να προστατεύσει το δάσος αποτρέποντας την καταστροφή του και να τιμωρήσει -αν θέλετε- τους ηθικούς και φυσικούς αυτουργούς.

Θέλω, επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σημειώσω την ανάγκη ενημέρωσης και πρόσβασης των πολιτών σ' αυτό που λέμε «διαδικασία κατάρτισης και ανάρτησης δασικών χαρτών», ώστε οι πολίτες να μπορέσουν να προστατεύσουν τα συμφέροντά τους.

Και αυτή η διαδικασία γίνεται με συνοπτικές διαδικασίες και πίσω από τις πλάτες των πολιτών. Αφού δεν θεωρείτε ως προϋπόθεση την αποδεδειγμένη ενημέρωσή τους, ανοίγετε το δρόμο στους ειδήμονες, στους επιτηδευμένους, να πράξουν κατά το πώς νομίζουν και μέσα από άδικες -ανεξήγητες για τους πολίτες- αποφάσεις, δημιουργείτε εχθρούς του δάσους και του περιβάλλοντος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα την ανοχή σας.

Αναφορικά με το ζήτημα των οικισμών, πραγματικά νομίζω ότι δεν καταλαβαίνει κανείς, όχι μόνο από τους πολίτες που μας παρακολουθούν, αλλά και τους συναδέλφους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης, την επιμονή σας για επανεξέταση των ορίων των οικισμών προ του 1923 οι οποίοι έχουν αναγνωριστεί νομοθετικά από την πολιτεία και φυσικά έχουν χτιστεί με νόμιμες άδειες.

Δηλαδή, σήμερα εδώ αμφισβητείτε τις πράξεις της διοίκησης του κράτους; Για ποιο λόγο; Και με ποιο στόχο θα αλλάξετε τα όρια των οικισμών; Θα μετατρέψετε σε παράνομα τα σπίτια, που έχουν χτιστεί νόμιμα με άδεια της πολιτείας; Θα οδηγήσετε σε μία ιδιότυπη ομηρία τους πολίτες αυτών των περιοχών; Θα αναγκάσετε νόμιμους ιδιοκτήτες να υποβληθούν στα έξοδα για να αποδείξουν το αυτονόητο, ότι δηλαδή το σπίτι και το οικοπέδο τους ανήκει;

Επιτέλους, μιλήστε τι επιδιώκετε, ποια είναι η πολιτική σας, ποιοι είναι οι στόχοι σας. Δεν μπορείτε να συνεχίζετε να το παίζετε μαθητευόμενοι μάγοι. Δεν μπορείτε να μη μιλάτε και να μην εξηγείτε στους πολίτες. Δεν μπορείτε να παραμένετε τρομαγμένοι και ένοχα σιωπηλοί στον κατ' εξοχήν χώρο του διαλόγου, στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου.

Όμως, μιας και μιλάμε για οικισμούς, γνωρίζετε, κύριοι Υπουργοί -και ρωτήθηκε η κ. Μπιρμπίλη μήπως γνωρίζει η ίδια- ότι το Καστρί είναι οικισμός, ότι το Καστρί -και εννοείτε τι εννοώ- είναι κομμάτι του ιδίου κτήματος που προέκυψε από τον τεμαχισμό και χτίστηκε η ευρύτερη περιοχή; Γιατί για τον Άγιο Στέφανο, για παράδειγμα, τη Δροσιά και τα βόρεια προάστια της Περιφέρειας Αττικής θα επανεξετάσουμε τα όρια;

Ανοίγετε ασκούς του Αιόλου. Δεν υπάρχει αρχή και τέλος. Και εσείς νομίζετε ότι μπορείτε να το πάτε μέχρι εκεί που θέλετε -δεν ξέρω τι εξηγητέρετε- αλλά δεν θα σταματήσετε εκεί που το θέλετε. Γι' αυτό να είστε σίγουροι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνοντας, θέλω να αναφερθώ και να πω δυο κουβέντες για την εκτός σχεδίου δόμηση. Ανοίγετε ένα θέμα και εμείς δεν καταλαβαίνουμε για ποιο λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε συνάδελφε, θα παρακαλούσα να ολοκληρώσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δυστυχώς και πάλι μισόλογα και πάλι χωρίς συγκεκριμένη πολιτική, πάλι χωρίς ενημέρωση και χωρίς εξηγήσεις.

Η εκτός σχεδίου δόμηση εφευρέθηκε, γιατί η πολιτεία δεν θέλει να βλέπει την πραγματικότητα. Στην Περιφέρεια Αττικής, στην περιοχή μου, τα πολεοδομικά σχέδια είναι καθηλωμένα, πλην κάποιων εξαιρέσεων, στις ανάγκες του '60 και του '70. Η πληθυσμιακή έκρηξη που παρατηρείται τις τελευταίες δεκαετίες οδηγεί στην εκτός σχεδίου δόμηση και όχι κατ' ανάγκη γιατί είναι φθηνότερη η γη. Διότι ξέρετε ότι για να χτίσει κάποιος εκτός σχεδίου, εκεί πια το κόστος οικοδομής ανεβαίνει πάρα πολύ.

Και λέμε τώρα ότι, αν η πολιτεία επέτρεπε, για παράδειγμα, τις συνενώσεις στα εκτός σχεδίου τεμάχια γης των τεσσάρων στρεμμάτων, όχι μόνο σε εκείνα που προϋπήρχαν του '79, αλλά και εκείνα που προκύπτουν -γιατί πρέπει να πω, κύριοι Υπουργοί, ότι σε αυτά επιτρέπεται, μπορεί κανείς να χτίσει εκατόν πενήντα-διακόσια τετραγωνικά- και οδηγούσε τους πολίτες σε νόμιμα τεμάχια τεσσάρων στρεμμάτων, στα οποία κάποιος θα χτίσει νόμιμα εκατόν πενήντα-διακόσια τετραγωνικά, το υπόλοιπο θα μείνει πράσινο και μάλιστα, με την υποχρέωση να φυτέψει δένδρα, το περιβάλλον σε αυτήν την περίπτωση θα ήταν κερδισμένο ή χαμένο;

Εμείς νομίζουμε ότι όταν έχεις τέσσερα στρέμματα τα οποία από μικρά τεμάχια τα κάνεις ενιαίο κομμάτι και χτίζεις διακόσια τετραγωνικά, που σημαίνει ότι τρεις χιλιάδες οκτακόσια τετραγωνικά είναι πράσινο, το περιβάλλον είναι κερδισμένο. Αντ' αυτού, συνεχίζετε και εσείς να το αφήνετε στο έλεος κάποιων επιτηδευμένων να μοσχοπουλούν τεμάχια γης και η γη να χτίζεται με τη σειρά της αυθαίρετα. Γιατί το κάνουμε αυτό;

Ακούμε και κάποιες φήμες να κυκλοφορούν ότι τα τέσσερα στρέμματα θα τα κάνετε οκτώ, θα τα κάνετε είκοσι. Απαγορεύετε τις μετακινήσεις του πληθυσμού. Στην περιοχή της Αττικής δεν μπορεί να καθηλωθεί ο κόσμος στα όρια που θέλετε. Όταν επιτρέπετε τις μεταδημοτεύσεις και έρχεται κόσμος στην Αττική, πρέπει αυτός ο κόσμος κάπου να μείνει. Εσείς θέλετε να πάτε την Αθήνα σε αυτή του ενός εκατομμυρίου, όπως μας λέτε. Τι ήταν στους χάρτες του 1945; Η πρωτεύουσα Αθήνα είχε ένα εκατομμύριο πληθυσμό. Σήμερα μιλάμε για πέντε εκατομμύρια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, τελειώστε. Πλησιάζετε το δωδεκάλεπτο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Άρα, λοιπόν, πείτε μας: Θέλετε να γυρίσουμε στην πρωτεύουσα του ενός εκατομμυρίου; Τι θα αποδείξουμε, δηλαδή; Ότι όπου υπήρχε πράσινο ήταν δάσος; Έχει αλλάξει η πρωτεύουσα, η Αττική γενικότερα, σε πολλά μέρη.

Εμείς προτείνουμε να δούμε την πραγματικότητα, να σώσουμε πράγματι ό,τι σώζεται και για να το κάνουμε αυτό πραγματικά, πρέπει τουλάχιστον το άρθρο 24 -θα είναι το πρώτο δείγμα καλής γραφής από τη δική σας πλευρά- να αποσυρθεί.

Εμείς θα το καταψηφίσουμε επί της αρχής, κύριε Πρόεδρε και έχουμε ζητήσει και ονομαστική ψηφοφορία για το άρθρο 24, διότι θέλουμε πια όλοι οι συνάδελφοι εδώ, ενώπιος ενωπίω, να έρθουν, να κοιταχτούμε στα μάτια, για να ξέρουμε από κάποια στιγμή και πέρα τι ευθύνες αναλαμβάνει ο καθένας. Διότι δεν μπορούμε να λέμε άλλα στον κόσμο και να λαϊκίζουμε και άλλα να ψηφίζουμε σ' αυτήν την Αίθουσα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Βλάχο.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Καραγκούνης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Υπουργείο Περιβάλλοντος φέρνει προς συζήτηση ένα νομοσχέδιο που εξ αρχής φαίνεται πραγματικά να έχει φιλόδοξες διατάξεις και τολμά να πω σωστούς προσανατολισμούς.

Πολύ φοβούμαι, όμως, κύριοι του Υπουργείου, ότι η πραγματικότητα θα διαψεύσει και τις προσδοκίες σας και τους σκοπούς σας. Το οικοδόμημα της πράσινης ανάπτυξης, πάνω στην οποία έχετε δομήσει, άλλωστε, την πολιτική σας διαλεκτική και φιλοσοφία φοβούμαι ότι σύντομα θα αρχίσει να καταρρέει. Και επισημαίνω το γεγονός, διότι με τη σημερινή σας πρωτοβουλία έρχεστε να θέσετε το θεμέλιο της σύνταξης και κατάρτισης των δασικών χαρτών, που μαζί με την κτηματογράφηση αποτελούν το βασικό υπόβαθρο στο να μπορέσει επιτέλους η Ελλάδα για πρώτη φορά να καταγράψει συστηματικά και ολοκληρωμένα τη δημόσια ακίνητη περιουσία, με όσα αυτά συνεπάγονται για την οικονομική θωράκιση και ανάπτυξη της χώρας.

Είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι η σύνταξη, ανάρτηση και κύρωση των δασικών χαρτών αποτελεί την αναγκαία συνθήκη, προκειμένου τόσο η διοίκηση όσο και ο πολίτης να γνωρίζει τα δάση και τις δασικές εκτάσεις στα γεωγραφικά δεδομένα της χώρας, να γνωρίζει με ακρίβεια την έκταση και τα όρια αυτών, ούτως ώστε να αρχίζει τόσο ο πολίτης, όσο και το κράτος να έχει μια πρώτη αντίληψη ποιος ο δασικός χάρτης της χώρας, ώστε κάποια στιγμή να αρχίσει να μπαίνει ένα τέλος σε καταπατήσεις και αμφισβητήσεις, σε διενέξεις και διεκδικήσεις που σοβούν χρόνια και ταλαιπωρούν πολίτες και κράτος.

Καλώς ή κακώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δασική πολιτική που ακολουθήθηκε και η δασική νομοθεσία που εφαρμόστηκε όλα αυτά τα χρόνια δεν στάθηκαν ικανές ούτε τα δάση να προστατεύσουν ούτε τις ιδιοκτησίες των Ελλήνων πολιτών να διασφαλιστούν. Έχει δημιουργηθεί στην Ελλάδα ένα καθεστώς σύγχυσης, όπου ο καθένας κάνει ό,τι θέλει και με τον τρόπο αυτό πολίτες και κράτος πληρώνουν τα σπασμένα. Ειδικά ο πολίτης είναι δέσμιος της αναρχίας που επικρατεί και μιας διεφθαρμένης διοίκησης που αποφασίζει κατά το δοκούν τι ανήκει σε ποιον, καταστρατηγώντας του πολλές φορές το δικαίωμα της ιδιωτικής περιουσίας.

Το κράτος, από την άλλη, μη γνωρίζοντας και μην έχοντας καταγράψει το φυσικό του πλούτο, αφήνει τη δημόσια περιουσία να γίνεται έρμαιο καταπατητών και οικοπεδοφάγων και να βλέπουμε κάθε χρόνο να καίγονται εκατομμύρια στρέμματα και να καταστρέφονται πανέμορφα δάση και απaráμιλλης ομορφιάς φυσικά τοπία. Άραγε, έχουμε αναλογιστεί, γιατί έχουμε φθάσει σ' αυτό το σημείο; Μπορούμε να φανταστούμε τι ή τις πταίει και δεν είμαστε ικανοί να διασφαλίσουμε τη φυσική μας περιουσία; Διότι ας μην ξεχνάμε ότι ο βασικός πυλώνας της οικονομίας μας είναι η τουριστική ανάπτυξη και η οικονομική διαχείριση, διοίκηση και αξιοποίηση γης.

Το δυστύχημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι δεν υπάρχει πολιτική για τα δάση. Αυτό που υπάρχει είναι μία διαμορφωμένη κατάσταση μη αναστρέψιμη. Ειδικά σήμερα, εν μέσω οικονομικής κρίσης, που η Ελλάδα αναζητάει εναγωνίως να βρει επενδυτές και έσοδα για τα δημόσια ταμεία, αναρωτιέμαι πώς θα πείσει η Κυβέρνηση την αγορά να επενδύσει σε μία χώρα που στη χρήση γης βασιλεύει η ασάφεια, η διαφθορά και η συναλλαγή κάτω από το τραπέζι.

Φανταστείτε ότι μέχρι σήμερα η Ελλάδα δεν γνωρίζει ποιοι είναι οι εθνικοί της δρυμοί. Γνωρίζουμε ποιος είναι ο πυρήνας του εθνικού δρυμού, αλλά όχι τα ακριβή περιφερειακά του όρια.

Αυτή είναι η αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Οφείλουμε σύντομα να επιταχύνουμε σε αυτές τις αναγκαίες διαδικασίες, ώστε να δημιουργηθούν τα αναγκαία αυτά υπόβαθρα και να μπορεί ο εκάστοτε επενδυτής να γνωρίζει τι και πότε μπορεί να κάνει κάτι σε μια συγκεκριμένη περιοχή, ώστε και τις συναλλαγές επιτέλους να διασφαλίσουμε, αλλά και την οικονομική ανάπτυξη να επιτύχουμε.

Φιλόδοξο -οφείλω να πω- και προς τη σωστή κατεύθυνση το

νομοσχέδιο που φέρνει το Υπουργείο, αλλά έχω την εντύπωση ότι την προσπάθειά σας αυτή την υπονομεύετε εκ της γενεσέως της. Όπως γνωρίζετε πολύ καλύτερα από εμένα, για να επιτύχει το εγχείρημα της κατάρτισης των δασικών χαρτών και για να ολοκληρωθεί στο σύνολο της επικράτειας, διότι αυτό είναι το κυριότερο, ώστε να έχουμε μια πρώτη εικόνα που υπάρχει δάσος, δασική έκταση και που όχι, πρέπει να εξευρεθούν και να διασφαλιστούν οι αναγκαίοι πόροι.

Πείτε μου, κύριε Υπουργέ, πώς εξασφαλίζεται η χρηματοδότηση του όντως πολύ σημαντικού αυτού έργου; Εσείς λέτε ότι θα το πετύχετε με την είσπραξη του ειδικού τέλους άσκησης των αντιρρήσεων της παραγράφου 1 του άρθρου 15, το οποίο μάλιστα κατατίθεται στο Πράσινο Ταμείο.

Ας υποθέσουμε, λοιπόν, ότι αύριο θα κυρώσετε τους δασικούς χάρτες στην Αττική. Για να φθάσετε στο σημείο να εισπράττετε τα τέλη, θα πρέπει κατ' αρχάς να έχει γίνει η κατάρτιση και εν συνεχεία, η ανάρτηση των δασικών χαρτών. Και όταν φθάσουμε στο στάδιο των αντιρρήσεων, θα αρχίσετε πλέον να εισπράττετε χρήματα. Με τι χρήματα, όμως, θα προχωρήσετε για να καλύψετε τις οικονομικές ανάγκες των προηγούμενων σταδίων που ανέφερα;

Λέτε στο άρθρο 22 ότι «εφόσον το τέλος δεν επαρκεί, επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται για το σκοπό αυτό και άλλοι πόροι του Ειδικού Φορέα Δασών» ή «για περιοχές που έχουν κηρυχθεί υπό κτηματογράφηση, μπορεί οι δαπάνες να καλύπτονται από το τέλος κτηματογράφησης». Αν δεν υπάρχουν πόροι τη συγκεκριμένη στιγμή στον ειδικό φορέα, τι θα κάνετε; Θα σταματήσει το έργο; Τι θα γίνει με τη χρηματοδότηση;

Είναι σαφές, κύριε Υπουργέ, ότι, αν δεν επιβάλλεται η υποχρεωτικότητα σε ένα ανταποδοτικό τέλος, που θα διασφαλίζει την κατάρτιση και κύρωση των δασικών χαρτών, το έργο αυτό δεν πρόκειται να προχωρήσει. Και φέρνω ως παράδειγμα αυτό που αναφέρεται στο τέλος του άρθρου 22 περί του τέλους κτηματογράφησης. Και το λέω αυτό, διότι η Νέα Δημοκρατία και ο Υπουργός, ο κ. Σουφλιάς, στο ανάλογο εγχείρημα της κτηματογράφησης εξασφάλισε τους αναγκαίους πόρους για την επίτευξη του έργου, με την υποχρεωτική αντικαταβολή του υποχρεωτικού τέλους. Διότι η Νέα Δημοκρατία πίστεψε στο έργο αυτό, γιατί το θεώρησε εθνικής σημασίας έργο για την οικονομική ανάπτυξη της χώρας και εξασφάλισε ότι δεν μπορεί να βρει μπροστά του κανένα πρόσκομμα, κανένα εμπόδιο, καμμία χρονοτριβή.

Στήριξε την «ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε.» με όλες της τις δυνάμεις, που οφείλω να πω ότι είναι μια εταιρεία του δημοσίου που αναμορφώθηκε επί Νέας Δημοκρατίας και μάλιστα, πρόσφατα πήρε τα εύσημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την επιτυχή ολοκλήρωση των έργων του Γ' ΚΠΣ, με εμπειρία και τεχνογνωσία, ικανή, πράγματι, να φέρει εις πέρας το τεράστιο αυτό έργο.

Κάντε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, κι εσείς το ίδιο. Διασφαλίστε τις διαδικασίες χρηματοδότησης και εξαλείψτε τις ασάφειες, αν πραγματικά πιστεύετε στο έργο και στην ολοκλήρωσή του.

Ένα δεύτερο σημείο που θέλω να αναφέρω είναι ότι εισάγετε περίπλοκες διαδικασίες στο όλο εγχείρημα. Και σας εφιστώ την προσοχή διότι θα ανακύψουν πρακτικά προβλήματα που θα τα βρείτε μπροστά σας, προβλήματα που θα επιβραδύνουν το έργο και θα δημιουργήσουν πρόβλημα στα χρονικά όρια που έχουν τεθεί. Αντί να απλουστεύσετε τις διαδικασίες, εσείς τις περιπλέκετε.

Σε κάθε στάδιο ανάρτησης των δασικών χαρτών, εμπλέκεται η Διεύθυνση Δασών. Ποιος ο λόγος που το κάνετε; Η διεύθυνση δεν μπορεί να ανταποκριθεί στο ήδη υφιστάμενο έργο της. Και γνωρίζετε πολύ καλά -και η Υπουργός γνωρίζει πολύ καλά- το τι μπορεί και το τι δεν μπορεί να κάνει η δασική υπηρεσία. Θα μπορέσει να ελέγξει, λόγου χάρι, τις χιλιάδες αντιρρήσεις που θα υπάρχουν; Δεν είναι ανεξάρτητη επιτροπή η ΕΠΕΑ, στην οποία συμμετέχει και εκπρόσωπος της δασικής υπηρεσίας; Και όταν τελειώσει το έργο της ΕΠΕΑ, ποιος ο λόγος να τα στείλετε πίσω ξανά στη δασική υπηρεσία; Πραγματικά δεν αντιλαμβάνομαι γιατί πρέπει να μπλέξουμε με τέτοια διαδικασία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Δεν λέω να μην υπάρχει έλεγχος διαδικασίας. Αυτό που λέω είναι ποιος ο λόγος να χρονοτριβείτε.

Λέτε, επίσης, ότι οι ΕΠΕΑ θα εξετάσουν τις αντιρρήσεις μέσα σε προθεσμία τεσσάρων μηνών. Έχουν, μάλιστα, τη δυνατότητα να απευθύνονται στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους και στο Τεχνικό Συμβούλιο Δασών αντίστοιχα. Δεν διαφωνεί κανένας με αυτό και δεν είναι κακό. Αλλά, είναι βασικό ότι για την ύπαρξη όλων αυτών των ασφαλιστικών δικλίδων, οφείλουμε να διατηρήσουμε και να φυλάξουμε τη νομιμότητα. Αλλά από την άλλη, να μη φτάσουμε στο σημείο να μπει το έργο σε μια άμετρη γραφειοκρατία που θα υπονομεύσει, τουλάχιστον χρονικά, την όλη προσπάθεια. Αντιλαμβάνεσθε τα χρονικά προσκόμματα που θα δημιουργηθούν. Και πέραν τούτου, να έχετε κατά νου τη διασφάλιση της ομοιογένειας των αποφάσεων της επιτροπής.

Όλα αυτά σας τα επισημαίνω, διότι να είστε βέβαιοι ότι θα τα αντιμετωπίσετε και θα είναι δύσκολο τότε να τα παρακάμψετε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο μας δίνει τη δυνατότητα να έρθουμε αντιμέτωποι σύντομα με μια δυσάρεστη πραγματικότητα που έχει δημιουργηθεί από συστάσεως του ελληνικού κράτους. Πραγματικά, θα παρακολουθήσω με ενδιαφέρον την εξέλιξη των όσων προβλέπει το νομοσχέδιο, από τη στιγμή που τόσα έχετε επενδύσει στην περίφημη πράσινη πολιτική: Πώς, για παράδειγμα, θα λειτουργήσει το Πράσινο Ταμείο και με ποια θέρμη και επιμέλεια θα εξασφαλιστούν οι χρηματοδοτήσεις, αν τελικά τα χρήματα αυτά θα πάνε για το περιβάλλον, αν θα χρηματοδοτηθούν οι περιβαλλοντικές παρεμβάσεις και επίσης, με ποιον τρόπο θα αντιμετωπίσετε τις αξιώσεις των πολιτών και αντίστοιχα του κράτους, όταν θα έχουν ολοκληρωθεί οι δασικοί χάρτες;

Αυτό που μετά λύπης μου μπορώ να παρατηρήσω, κύριε Υπουργέ, είναι ότι μια σωστή κατά βάση νομοθετική πρωτοβουλία, δυστυχώς, την υπονομεύετε εξ αρχής, μη διαβλέποντας τα ουσιαστικά και πραγματικά προβλήματα που θα αντιμετωπίσετε στην εφαρμογή του. Και είναι κρίμα να υπονομεύσετε μια προσπάθεια, που μαζί με την κτηματογράφηση, αποτελούν τα εργαλεία και τον πυλώνα ανάπτυξης της χώρας, που σήμερα είναι βυθισμένη στην αντιπαραγωγικότητα και την υποανάπτυξη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Καραγκούνη

Καλείται να λάβει το λόγο η Βουλευτής Βοιωτίας του ΠΑΣΟΚ κ. Βασιλική Τσόνου.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΣΟΝΟΥ-ΒΥΛΙΩΤΗ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, παρά την κρίση που μαστίζει τη χώρα μας, το ΠΑΣΟΚ και ο Γεώργιος Παπανδρέου, υλοποιώντας την προεκλογική τους δέσμευση, συνέστησαν άμεσα με την ανάληψη των καθηκόντων τους ένα εξατομικευμένο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής, υπακούοντας στις σύγχρονες ανάγκες του πλανήτη μας, τις επιταγές της σύγχρονης εποχής μας, όπως και στην ανάγκη να ακολουθήσει η χώρα μας κοινό ευρωπαϊκό βηματισμό στον τομέα του περιβάλλοντος και της πράσινης ανάπτυξης.

Προς αυτήν την κατεύθυνση κινούμενο, το Υπουργείο φέρνει σήμερα προς ψήφιση νομοθετικές ρυθμίσεις που έχουν στόχο την προστασία, την αναβάθμιση και την αποκατάσταση του περιβάλλοντος με την εφαρμογή μέτρων, δράσεων και προγραμμάτων εθνικού ή και μη χαρακτήρα μέσα από όργανα και διαδικασίες που θα εξασφαλίσουν έναν ορθολογικό, διαφανή και συστηματικό τρόπο χρηματοδότησης, μέσα από τη σύσταση ενός νέου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου που θα λειτουργεί με τη μορφή της ανώνυμης εταιρείας του δημοσίου, του λεγόμενου Πράσινου Ταμείου.

Το Πράσινο Ταμείο είναι ένα οργανωμένο και δομημένο εργαλείο που θα εισάγει συστηματικά μηχανισμούς αξιολόγησης, διαφάνειας, ώστε επιλεγόμενες δράσεις να είναι αποτελεσματικές σε όλα τα επίπεδα περιβαλλοντικής, δασικής, πολεοδομικής και ενεργειακής πολιτικής, όπως ΑΠΕ, δασικές εκτάσεις, προστασία υδάτων, εδάφους, εξοικονόμηση ενέργειας κ.λπ..

Το ταμείο αυτό προέρχεται από την μετεξέλιξη του σημερινού Ειδικού Ταμείου Εφαρμογής Ρυθμίσεων και Πολεοδομικών Σχεδίων -το λεγόμενο ΕΤΕΡΠΣ- ένα ταμείο που κρίθηκε αδύναμο να υλοποιήσει τους σκοπούς του, ελλείψει αποτελεσματικού μηχανισμού συντονισμού παρακολούθησης και διαχείρισης της λειτουργίας του.

Στο Πράσινο Ταμείο μεταφέρεται ο Ειδικός Φορέας Δασών του κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών που συγκέντρωσε τα έσοδα από αποζημιώσεις και εν γένει έσοδα από δασικές και θηρευτικές δραστηριότητες. Το εποπτευόμενο από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την επωνυμία Κεντρικό Ταμείο Κτηνοτροφίας και Δασών μετονομάζεται σε Ταμείο Γεωργίας και Κτηνοτροφίας και περιέρχονται σε αυτό τα έσοδα από γεωργικές και κτηνοτροφικές δραστηριότητες.

Το Πράσινο Ταμείο υποβοηθείται στο έργο του από συμβουλευτικό όργανο περιβαλλοντικής πολιτικής, ονομαζόμενο Στρατηγική Επιτροπή Περιβαλλοντικής Πολιτικής.

Στη σημερινή νομική ρύθμιση προσδιορίζεται ο σκοπός, ο οργανισμός, ο κανονισμός λειτουργίας, οι πηγές χρηματοδότησης -οι λεγόμενοι πράσινοι πόροι- η μορφή, οι όροι, οι διαδικασίες λήψης αποφάσεων και ειδικότερες δράσεις και ενέργειες στα μέτρα του Πράσινου Ταμείου σε όλους τους τομείς, όπως στο φυσικό περιβάλλον με την πρόληψη και την προστασία της βιοποικιλότητας των δασικών εκτάσεων, πρόληψη και προστασία από πυρκαγιά, αποκατάσταση καμένων δασών, στην προστασία των υδάτων, εδάφους, πρόβλεψη, προστασία και αποκατάσταση, στην αντιμετώπιση σοβαρών περιβαλλοντικών προβλημάτων, στον τομέα χωροταξίας, πολεοδομίας, ολοκλήρωσης χωρικού σχεδιασμού, πρόληψης, προστασίας, ρύθμισης αστικής αναζωογόνησης στον τομέα ενέργειας, εξοικονόμηση ενέργειας κ.λπ., δηλαδή, σε μια γκάμα προληπτικών, προστατευτικών και μέτρων αποκατάστασης των περιβαλλοντικών, χωροταξικών και πολεοδομικών ζητημάτων στο σύνολό του.

Στο δεύτερο κεφάλαιο ρυθμίζονται θέματα επιτάχυνσης και απλούστευσης της διαδικασίας κύρωσης των δασικών χαρτών. Η χώρα μας καλύπτεται κατά το μεγαλύτερο ηπειρωτικό της μέρος με δάση. Επί σχεδόν έναν αιώνα έχει καταστεί αδύνατος ο σαφής προσδιορισμός της έννοιας του δάσους και της δασικής εκτάσεως, όπως επίσης και η καταγραφή και η κατά το δυνατόν ακριβής αποτύπωσή τους, ώστε να ισχύει διά παντός το Δασολόγιο προς άρση κάθε αμφισβητήσεως.

Η προκειμένη υψίστης σημασίας νομοθετική πρωτοβουλία στοχεύει στην απλούστευση της διαδικασίας κατάρτισης, θεώρησης και κατακύρωσης των δασικών χαρτών, στην απλούστευση και επιτάχυνση των διαδικασιών αποτελεσματικής κρίσης περί της μορφής των αμφισβητούμενων εκτάσεων κατά τους κανόνες της επιστήμης και βάσει αεροφωτογραφιών του 1945 -γιατί αυτό είναι το αντικειμενικό κριτήριο, δεν έχουμε άλλα στοιχεία, δυστυχώς- άλλως, εν ανυπαρξία τους, των αεροφωτογραφιών του 1960.

Επιπλέον, ορίζεται -και εδώ είναι η καινοτομία- η υποχρεωτική ανάρτηση στο διαδίκτυο των δασικών εκτάσεων, προκειμένου ο πολίτης να ενημερώνεται άμεσα για τη μορφή της εκτάσεως που τον ενδιαφέρει.

Σε αντικατάσταση των έως σήμερα λειτουργούντων ειδικών επιτροπών επιλύσεων δασικών αμφισβητήσεων, πρωτοβαθμίων και δευτεροβαθμίων, συστήνονται ταχύτατες επιτροπές εξέτασης αντιρρήσεων, όπου δύναται να προσφύγει, ακόμη και με ηλεκτρονικό μέσο, κάθε ενδιαφερόμενος, εφόσον πρόκειται για αμφισβήτηση της ως δασικής φερομένης εκτάσεως, δυνάμενος να παρίσταται και διά τεχνικού συμβούλου, προκειμένου να έχει επιστημονική υποστήριξη. Δικαιούται να προσφύγει στο Συμβούλιο της Επικρατείας, ώστε να προκαλέσει αίτηση ακύρωσης ενώπιόν του, δικαίωμα που έχει και ο Υπουργός ΥΠΕΚΑ, όπου αξιώνεται επαύξηση των ως δασικών αξιωμένων τμημάτων.

Στην προκειμένη ρύθμιση προβλέπονται και λύνονται ζητήματα, σχετικά με τη στελέχωση των εν λόγω επιτροπών, τις διαδικασίες λειτουργίας των, τις ειδικές περιπτώσεις αποδοχής και απόρριψης των αντιρρήσεων. Κατά δε την εκδίκαση αυτών, δεν λύνεται το ιδιοκτησιακό καθεστώς, όπως και πρότερον, αλλά

προσδιορίζεται η μορφή της έκτασης ως δασικής ή μη. Η ιδιοκτησία, άλλωστε, όπως και σήμερα, αποδεικνύεται μόνο με μετεγγραμμένους τίτλους του 1885 τουλάχιστον, σύμφωνα με το νόμο και την παγία δικαστηριακή πρακτική, ενώ για την αξιοποίηση των ιδιωτικών δασών, εφαρμόζονται όσα επιτρέπει η δασική νομοθεσία.

Με την προκειμένη ρύθμιση τροποποιούνται αρκετές διατάξεις του δασονόμου 998/1979 σε σχέση με τα δάση που εμπύπτουν εντός των ορίων εγκεκριμένων σχεδίων πόλεως, εντός οικισμών.

Προβλέπονται ειδικές ρυθμίσεις για την έκδοση οικοδομικών αδειών, για κατατιμήσεις, εκχερσώσεις, άδειες υλοτομίας, κ.λπ. και εν γένει για την προστασία των δασών εντός οικισμού, όπως η σύνθεση και η αρμοδιότητα του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών και η χρηματοδότηση της σύνταξης των δασικών χαρτών από τον Ειδικό Φορέα Δασών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αξίζει να μη μεμψιμοιρούμε και να χαϊρετίσουμε τις σημερινές νομικές ρυθμίσεις. Είναι πολλές οι περιπτώσεις συμπολιτών μας –και το γνωρίζουμε– που καταταλαιπωρούνται στις δικαστικές αίθουσες, διότι έχτισαν σε περιοχές με ασαφή όρια δασικών εκτάσεων, που έπεσαν σε νύχια αετονύχηδων που τους πούλησαν σαν αγρό εκχερσωμένη ή αναδασωτέα έκταση, που ανήγειραν με το μόχθο ολόκληρης ζωής κτίσματα εντός οικισμών ή εγκεκριμένων σχεδίων πόλεως, για τα οποία δεν είχε εκδοθεί βεβαίωση από τις δασικές υπηρεσίες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μισό λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Και όχι μόνο αναγκάζονται να καταβάλλουν πρόστιμα για να διατηρήσουν αυτά τα κτίσματα, αλλά κινδυνεύουν και να χάσουν τις περιουσίες τους από τα εκ του νόμου προβλεπόμενα και εκδιδόμενα πρωτόκολλα κατεδάφισης λόγω του ότι ανηγέρθηκαν εντός δασικών περιοχών.

Κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, είπατε κατ' επανάληψη να κοιταχούμε στα μάτια για να δούμε τι έγινε. Όλον αυτόν τον καιρό που μιλάτε και κάνετε κριτική για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, πείτε μας τι κάνατε την προηγούμενη πενταετία; Γιατί εκείνο που θυμάμαι εγώ είναι ότι όχι μόνο δεν τολμήσατε να θέξετε το άρθρο 24 του Συντάγματος για τον προσδιορισμό της δασικής μορφής, αλλά αποπειραθήκατε να φέρετε και δασοκτόνο νόμο, ο οποίος νομιμοποιούσε οικοδομές μέσα σε δασικές εκτάσεις. Και βεβαίως, μπροστά στη γενική κατακραυγή, τον πήρατε πίσω. Αυτή ήταν η στείρα πολιτική σας.

Ήρθε, λοιπόν, η ώρα να μπει τάξη, να αναδείξει η πολιτεία ότι με τα συγκεκριμένα μέτρα, με διαφάνεια και με το Πρόγραμμα «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» προστατεύει το περιβάλλον, το έδαφος, τα νερά, τα δάση. Προστατεύει τον πολίτη και του παρέχει σιγουριά, ώστε να έχει εμπιστοσύνη σε ένα κράτος που το φροντίζει, περιφρουρεί τα συμφέροντά του, μεριμνά γι' αυτόν και τα παιδιά του.

Προς αυτήν την κατεύθυνση κινείται το σημερινό νομοσχέδιο. Γι' αυτό και το υπερψηφίζουμε, με την ευχή το Υπουργείο Περιβάλλοντος, κύριε Υπουργέ, να επισπεύσει τις διαδικασίες για την κωδικοποίηση της περιβαλλοντικής νομοθεσίας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κι εμείς ευχαριστούμε την κ. Τσόνουλου.

Παρακαλώ το Βουλευτή Β' Αθηνών του ΠΑΣΟΚ κ. Ιωάννη Βούρο να λάβει το λόγο.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο που σήμερα συζητάμε, στην ουσία επιχειρείται για πρώτη φορά να δοθεί οριστική και ταυτόχρονα χρηστική λύση σε δύο πολύ μεγάλα ζητήματα. Το ένα αφορά στην κύρωση, επιτέλους, των δασικών χαρτών. Το άλλο, το Πράσινο Ταμείο, αποτελεί ζητούμενο πολλών ετών.

Μέχρι σήμερα, όσες θεσμικές παρεμβάσεις κι αν έγιναν και όσες νομοθετικές πρωτοβουλίες έχουν αναληφθεί, καμμία –μα καμμία– δεν απέδωσε τα αναμενόμενα αποτελέσματα.

Σήμερα περισσότερο από ποτέ οι συνθήκες έχουν ωριμάσει και απαιτούν να είμαστε ουσιαστικοί και ταυτόχρονα αποτελε-

σματικοί στο μέγιστο βαθμό, ώστε να προφυλάξουμε το περιβάλλον, να αποκαταστήσουμε τις φθορές που ήδη έχουμε προκαλέσει, να προχωρήσουμε με ορθολογικό τρόπο στη διαχείριση των πόρων και φυσικά να κάνουμε πράξη την πράσινη ανάπτυξη, μέσω της οποίας θα εξασφαλιστεί σε πολύ μεγάλο βαθμό η αποτροπή της κλιματικής αλλαγής και οι καταστροφικές επιπτώσεις της.

Σήμερα, με το συζητούμενο νομοσχέδιο θεσμοθετείται ένα όργανο που μέχρι σήμερα έλειπε ουσιαστικά. Πρόκειται για το συμβουλευτικό όργανο περιβαλλοντικής πολιτικής, η λεγόμενη «στρατηγική επιτροπή περιβαλλοντικής πολιτικής», η οποία θα αποφασίζει και θα προχωρά σε μέτρα, δράσεις και προγράμματα αποκατάστασης του περιβάλλοντος, εθνικού ή μη χαρακτήρα.

Ταυτόχρονα, θα παρακολουθεί και θα αξιολογεί τα αποτελέσματα των δράσεων τόσο στο χώρο αρμοδιοτήτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, όσο και των υπηρεσιών και φορέων άλλων Υπουργείων.

Η μέχρι σήμερα εμπειρία από τη λειτουργία του ΕΤΕΡΠΣ, ουσιαστικά απέδειξε ότι δεν μπόρεσε να επιλύσει το πρόβλημα, αλλά αντίθετα, έτσι όπως λειτουργήσε, ουσιαστικά το επέτεινε, αφού απέτυχε τόσο σε επίπεδο εκτέλεσης των αναγκών έργων, όσο και στην αδυναμία εκτέλεσης ακόμα και εγκεκριμένων έργων. Όμως, είχαμε και πολυετείς καθυστερήσεις και ματαιώσεις στην υλοποίηση δράσεων, για τις οποίες είχαν δεσμευτεί ήδη μεγάλα ποσά.

Τα στατιστικά στοιχεία είναι όχι απλώς ενδεικτικά, αλλά καταλυτικά για την αποτυχία του σκοπού δημιουργίας του ΕΤΕΡΠΣ. Το 54% των έργων των οποίων αποφασίστηκε η εκτέλεση, δεν έχει μέχρι σήμερα ολοκληρωθεί, ενώ για το 49% των γενικότερων δράσεων δεν παρουσιάζεται απολύτως καμμία απορρόφηση. Ουσιαστικά, η λειτουργία του ΕΤΕΡΠΣ προκάλεσε διπλή ζημιά, αφού και έργο δεν πραγματοποιήθηκε και πόροι παρέμειναν δεσμευμένοι και φυσικά αναξιοποίητοι.

Η ουσιαστική σήμερα επανίδρυση του ΕΤΕΡΠΣ με τη μορφή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου και με την επωνυμία Πράσινο Ταμείο έχει σκοπό να εισάγει μηχανισμούς διαφάνειας, να εξορθολογήσει τις δράσεις, να αποφασίσει για τις προτεραιότητες των απαιτούμενων έργων, παρακολουθώντας όμως στενά την υλοποίησή τους, που άλλωστε είναι και το μεγάλο ζητούμενο.

Για το σκοπό αυτό θα επιμελείται και θα καταγράφει τα έσοδα του ταμείου ενοποιώντας τους πόρους που θα παρέχονται από το πρώην –συγγνώμη συνάδελφοι– «Γαλάζιο Ταμείο», από το τέλος βενζίνης, το Ταμείο Περιβαλλοντικού Ισοζυγίου, τα τέλη από τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας, τον Ειδικό Φορέα Δασών κ.λπ..

Επίσης, θα προχωρά σε αξιολόγηση προτεραιοτήτων και σε υλοποίηση δράσεων και παρεμβάσεων με βάση τις πραγματικές ανάγκες και τις ειδικές κατά περίπτωση συνθήκες, ώστε να υπάρχει αποτελεσματικότητα στην επίτευξη των στόχων, ενώ παράλληλα θα εξασφαλίζει τη μέγιστη διαφάνεια στη διαδικασία υλοποίησης και στα οικονομικά μεγέθη.

Η ίδρυση του Πράσινου Ταμείου στοχεύει στη διατήρηση, αλλά και στην αποκατάσταση της βιοποικιλότητας σε περιοχές όπου οι περιβαλλοντικές συνθήκες έχουν διαταραχθεί, στην ορθολογική χρήση των υδάτων και προληπτικά σε παρεμβάσεις όπου υπάρχουν κίνδυνοι μόλυνσής τους, στην αποκατάσταση του υδατικού φορτίου σε περιοχές όπου υπάρχει σήμερα μόλυνση, στην προστασία και αναβάθμιση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, στην προστασία και εξυγίανση του εδάφους, στην ορθή διαχείριση των απορριμμάτων.

Επίσης, θα έχει ουσιαστική συμβολή στον τομέα της ενέργειας με δράσεις ενίσχυσης των ανανεώσιμων πηγών, αλλά και στην εξοικονόμηση ενέργειας που επίσης αποτελεί επιτακτικό ζητούμενο στην εποχή μας, αφού πέρα από την οικονομία μειώνει την άντληση πόρων από το υπέδαφος, διατηρώντας σε μεγάλο βαθμό το φυσικό ισοζύγιο, ενώ ταυτόχρονα αποφεύγονται με τον τρόπο αυτό περιβαλλοντικές αλλοιώσεις και διαταράξεις.

Ένα πρόβλημα, κύριοι συνάδελφοι, που μέχρι σήμερα ταλανίζει τη χώρα μας και δημιουργεί σοβαρά προβλήματα σε όλους μας είναι η έλλειψη δομήσιμης γης. Αποτέλεσμα αυτής της έλλειψης είναι η επανάληψη του φαινομένου της αυθαίρετης δό-

μησης σε διάφορες περιοχές της χώρας που χαρακτηρίστηκε πολλές φορές ως «η μάλιστα των αυθαιρέτων», με ό,τι επιπτώσεις είχε αυτή στο περιβάλλον.

Αυτό το πρόβλημα μπορεί να επιλυθεί μέσα από τη λειτουργία του Πράσινου Ταμείου, αφού στους σκοπούς και στους στόχους του είναι ο κάθε μορφής χωροταξικός σχεδιασμός, γενικός ή ειδικός, σε όλη την επικράτεια, τους Καλλικρατικούς δήμους, σε αστικό, ημιαστικό και αγροτικό περιβάλλον και φυσικά για όλες τις πραγματοποιούμενες δράσεις, στο πλαίσιο και της λογικής της αιφύρου ανάπτυξης.

Παράλληλα, με το νομοσχέδιο που σήμερα συζητάμε ουσιαστικά δημιουργούνται οι συνθήκες για να επιλυθεί ένα ακόμα χρόνιο πρόβλημα που αφορά στις δασικές εκτάσεις. Μέχρι πριν μερικά χρόνια, είναι γεγονός ότι σε κάθε περίπτωση δασικών αμφισβητήσεων ουσιαστικά ξεκινούσε μία χρονοβόρα διαδικασία, αφού τα στοιχεία τα επίγεια έπρεπε να εντοπιστούν και να αποτυπωθούν σε χάρτες, να γίνει η διαδικασία της φωτοερμηνείας με τις υπάρχουσες αεροφωτογραφίες και, φυσικά, να ακολουθήσει η γνωστή δικαστική διαδικασία.

Σήμερα επιτυχώς –και ευτυχώς, θα έλεγα– η εξέλιξη της τεχνολογίας μας επιτρέπει να έχουμε όλα τα στοιχεία σε ηλεκτρονική μορφή, γεγονός που κάνει την αναζήτηση και τον εντοπισμό των εκτάσεων εύκολο και κυρίως ακριβή. Έτσι, με τις διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου, η κύρωση των δασικών χαρτών θέτει τέλος σε μία σειρά προβλημάτων που μέχρι σήμερα υπήρχαν, βοηθά στην αποσυμφόρηση των δικαστηρίων αφού συμβάλλει στο να εξοικονομούνται εργατοώρες που χάνονται στις δικαστικές αίθουσες, εξασφαλίζει τη διαφάνεια αφού δεν θα μπορούν πλέον να γίνονται συναλλαγές κάτω από το τραπέζι και, φυσικά, συμβάλλει αποφασιστικά στη δασοπροστασία τόσο από τους διάφορους επίδοξους καταπατητές, όσο και κυρίως όσον αφορά στην πρόληψη και έγκαιρη κατάσβεση των πυρκαγιών, αφού και οι αντιπυρικές ζώνες θα μπορούν να ορίζονται και να διανοίγονται πιο εύκολα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Φυσικά, αποθαρρύνει –και το υπογραμμίζουν αυτό όλες οι τοποθετήσεις σήμερα– και τους επίδοξους εμπρηστές.

Η φιλοσοφία του νομοσχεδίου και οι διατάξεις του δεν επιχειρούν απλά, αλλά δίνουν λύσεις σε ζητήματα που επί πολλά χρόνια ταλανίζουν αυτόν τον τόπο και που πολλές φορές έγιναν αντικείμενο ατέρμονων συζητήσεων, αφήνοντας υπόνοιες για τουλάχιστον ύποπτες συναλλαγές, για τουλάχιστον αδιαφανείς διαδικασίες. Αρκετές φορές υπήρξαν κραυγές ακόμα και για σκάνδαλα.

Καιρός, λοιπόν, να τεθεί ένα τέλος σε κάθε αμφισβήτηση, ώστε να πάψουν να υπάρχουν έστω και υπόνοιες συναλλαγής. Αυτό εξασφαλίζει το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, δηλαδή την πλήρη διαφάνεια!

Και, φυσικά, γι' αυτό και μόνο καλώ όλες τις πτέρυγες από το Κοινοβούλιο το συγκεκριμένο να ψηφιστεί.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Και εμείς σας ευχαριστούμε κύριε Βούρο.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής Αττικής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Αθανάσιος Μπούρας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν βρισκόμαστε προ εκπλήξεως, εξάλλου αυτή είναι η συνηθισμένη τακτική του ΠΑΣΟΚ, να ξεκινάει με βαρύγδουπους τίτλους και το περιεχόμενο να είναι εντελώς διαφορετικό απ' αυτούς τους ωραίους τίτλους. Ένα τέτοιο νομοσχέδιο έχουμε σήμερα, γι' αυτό και όπως είπε και ο εισηγητής μας, το καταψηφίζουμε. Μάλιστα για το άρθρο 24 του συγκεκριμένου νομοσχεδίου –γιατί εμπλέκεται και με το 24 του Συντάγματος– θα προκαλέσουμε και ονομαστική ψηφοφορία.

Θα ήθελα να πω όμως –πριν φύγει η εκλεκτή συνάδελφος μας κυρία κ. Τσόνου– ότι το άρθρο 24 του Συντάγματος, για το οποίο μας είπατε ότι δεν κάναμε τίποτα, ήταν μία εκ των τροποποιήσεων που εμείς προσπαθήσαμε το 2006 να περάσουμε, προκειμένου να βελτιώσουμε το άρθρο 24 για την προστασία του

περιβάλλοντος.

Και πρέπει να πω, για να το ακούει και ο ελληνικός λαός, ότι εμείς είμαστε υπερήφανοι, γιατί εμείς θεσπίσαμε –ο Κωνσταντίνος Καραμανλής– το άρθρο 24 στο Σύνταγμα του '75. Αυτήν τη διόρθωση προσπαθήσαμε το 2000 να την κάνουμε και εσείς σταθήκατε απέναντι σ' αυτήν. Το λέω απλά για να το γνωρίζετε, γιατί δεν ήσασταν τότε στη Βουλή εκείνη.

Τώρα, όσον αφορά στο Πράσινο Ταμείο –επειδή άκουσα πολλούς– έχω να πω ότι πράγματι είναι αφηρημένη έννοια. Και τι είναι στην ουσία το Πράσινο Ταμείο; Είναι μία ανασύσταση και μετονομασία του ΕΤΕΡΠΣ, το οποίο είχε μία διαχρονικότητα. Εγώ γνωρίζω κιόλας και το είπα στην επιτροπή, ότι υπήρξαν και θετικές και αρνητικές στιγμές στη διαχρονική λειτουργία αυτού του ταμείου. Θα το ξαναπώ και εδώ –μια και τότε εγώ ήμουν Νομάρχης Δυτικής Αττικής, στο Αιγάλεω– ότι από το ΕΤΕΡΠΣ πληρώθηκαν οι απαλλοτριώσεις για την Αττική Οδό, που είναι ένα σημαντικό έργο που βοηθά τους πολίτες της Αττικής, αλλά και την προστασία του περιβάλλοντος. Θυμάστε που είχαμε τότε το πέπλο, το θανατηφόρο νέφος στο λεκανοπέδιο της Αττικής.

Είναι θετικό, κύριε Υπουργέ, το ότι δεχθήκατε να περνάει από τη διαδικασία της Βουλής η επιλογή του Προέδρου. Όσον αφορά όμως τα άλλα τέσσερα μέλη του διοικητικού συμβουλίου, δεν γίνεται λόγος, αφού τίποτα δεν προβλέπεται για το από πού θα προέρχονται και ποια θα είναι τα απαραίτητα τυπικά και ουσιαστικά τους προσόντα. Κατά τα άλλα ο προϋπολογισμός του ταμείου θα βαρύνεται με την αποζημίωση των μελών του διοικητικού συμβουλίου –ακούστε το κι αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι της Συμπολίτευσης– χωρίς να καθορίζεται μάλιστα το ύψος της αποζημίωσης από το νόμο διοικητικό συμβούλιο, δηλαδή, του Πράσινου Ταμείου, διευθυντής, προσωπικό, δικηγόροι θα αποτελούν προσωπική και αποκλειστική επιλογή του Υπουργού Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Κι όμως, αυτό το Διοικητικό Συμβούλιο –επειδή το έχετε εκθείασει πολύ– θα αναθέτει σε τρίτους υποστηρικτικές μελέτες και συμβουλευτικές υπηρεσίες, ενώ θα επιδοτεί ακόμα και φορείς του ιδιωτικού δικαίου για την εφαρμογή προγραμμάτων και δράσεων και μάλιστα, όπως λέγεται, κατά παρέκκλιση της εθνικής νομοθεσίας.

Όπως προκύπτει αποκλείεται η επιχορήγηση του Ειδικού Φορέα Δασών από άλλες πηγές τη στιγμή που οι δασικές δραστηριότητες έχουν μειωθεί στο ελάχιστο, ενώ τα έσοδα από τη θήρα είναι μηδαμινά.

Και επειδή έχετε εκλεκτό συνεργάτη στα έδρανα, προερχόμενο από τη μάχιμη εφαρμογή της δασολογικής επιστήμης, από δασαρχεία, πρέπει να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι σήμερα αν δεν το γνωρίζετε –πιστεύω ότι το γνωρίζετε– τα δασαρχεία όχι μόνο υπολειπόμενα, αλλά έχουν τεράστιο πρόβλημα επιβίωσης. Κόβουν το νερό και το ρεύμα στις δασικές υπηρεσίες. Δεν υπάρχουν χρήματα να πληρωθούν οι καθαρίστριες, να αγοράσουν χαρτί ή ναβάλουν καύσιμα στα αυτοκίνητα. Ούτε τις περσινές υποχρεώσεις δεν μπορούν να ικανοποιήσουν στον τόμο των δημοσίων επενδύσεων, ούτε ένα έργο προστασίας ή ανάπτυξης των δασών δεν γίνεται φέτος κι εμείς μιλάμε για Πράσινο Ταμείο.

Άκουσα τον κ. Βούρο, με την εκλεκτή δυνατότητα που έχει ως ηθοποιός να παρουσιάζει μία ιδανική εικόνα που όποιος τον άκουσε θα πει: «Αλίμονο, τι είναι αυτό στο οποίο αντιτάσσεται η Νέα Δημοκρατία»;

Αυτά τα προβλήματα παραμένουν άλυτα, γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, καλό είναι να μπαίνουν χρονικά όρια, όσον αφορά τους δασικούς χάρτες. Θα πω δυο λόγια και γι' αυτό. Αρμόδιες υπηρεσίες για την κατάρτιση τους είναι φυσικά οι Διευθύνσεις Δασών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, δεν είναι δικός μου ο χρόνος. Έχω την εντύπωση ότι η κυρία Πρόεδρος, δεν έβαλε χρόνο. Ας βάλει, λοιπόν, τον χρόνο. Αλλά, κυρία Πρόεδρε, επειδή εγώ παρακολουθώ όλη την ημέρα, τη συνεδρίαση θέλω να σας πω ότι υπήρξε από το Προεδρείο μία ανοχή, ανεξάρτητα από το ότι είναι περασμένη η ώρα και οι συνάδελφοι κουρασμένοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεχίστε, κύριε Μπούρα, έχετε χρόνο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Όσον αφορά τους δασικούς χάρτες αρμόδιες υπηρεσίες για την κατάρτιση τους είναι φυσικά οι Διευθύνσεις Δασών. Επειδή όμως αυτές αδυνατούν, θα ανατίθεται η εν λόγω εργασία σε ιδιωτικά γραφεία, αρκεί βέβαια αυτή η ανάθεση να γίνεται με διαγωνισμό.

Πώς όμως θα θεωρούνται οι δασικοί χάρτες, κύριε Υπουργέ, από τις αρμόδιες Διευθύνσεις Δασών και μάλιστα μέσα σε τρεις μήνες, όταν στις περισσότερες απ' αυτές υπηρετεί ένας μόνο δασολόγος, δηλαδή ο διευθυντής; Κι αυτό ρωτήστε το, αλλά μάλλον θα το ξέρετε. Όπου μάλιστα υπηρετούν ένας ή δύο δασολόγοι, πέραν του διευθυντή, έχουν τεράστιο έργο να διεκπεραιώνουν.

Καλό είναι να μπαίνουν χρονικά όρια για την κατάρτιση των δασικών χαρτών και τις διαδικασίες που απαιτούνται μέχρι την κύρωση τους, αλλά χωρίς το απαραίτητο και κατάλληλο προσωπικό δεν πρόκειται να τηρηθούν.

Επίσης, αν δεν διατεθούν πόροι, εκτός του Ειδικού Φορέα Δασών δεν πρόκειται να προχωρήσει η κατάρτιση των δασικών χαρτών, εκτός βέβαια αν δεν κάνουν τίποτα άλλο τα δασαρχεία και καταργήσουν πλήρως όλες τις αρμοδιότητες τους.

Θα παραλείψω ορισμένα πράγματα, γιατί θα πω και αύριο στην επί των άρθρων συζήτηση επιμέρους πράγματα τα οποία έχω σημειώσει και θα έρθω σε ένα σημαντικό θέμα για όλη την Ελλάδα, γιατί κάποιοι συνάδελφοι ίσως δεν προέρχονται από αγροτικές, δασικές περιοχές. Πρέπει να πω, ότι δεν αφορά μόνο την Περιφέρεια Αττικής που μπορεί να είναι εντονότερο εκεί και μιλώ για τους οικισμούς προ του '23. Κύριε Υπουργέ, πρέπει -και θα περιμένουμε ίσως και αύριο, εγώ θα το περιμένω- να μας πείτε αν στο Υπουργείο σας, έχετε τον πλήρη αριθμό των προ του '23 οικισμών.

Εγώ πληροφορούμαι ότι είναι τουλάχιστον πάνω από τρεις χιλιάδες οικισμοί προ του '23 σε όλη την Ελλάδα. Μπορεί να είναι τέσσερις, μπορεί τρειςήμισι, αυτό δεν μπορώ να το προσδιορίσω, αλλά καλό θα είναι να το ξέρουμε.

Φρούδες ελπίδες είχαν καλλιεργηθεί στον απλό λαό -γιατί αυτοί είναι οι άνθρωποι, οι απλοί πολίτες και εσείς εκπροσωπείτε τέτοιους ανθρώπους, κύριε Υπουργέ- στις περιοχές του Αγίου Στεφάνου, της Δροσιάς, της Άνοιξης, της Νέας Μάκρης, του Μαρθώνα και πολλών άλλων περιοχών. Η πολιτεία καθόρισε με αποφάσεις της, τα όρια, η πολιτεία έδωσε άδειες οικοδομών, η πολιτεία επέτρεψε στον κόσμο την αγορά οικοπέδων οικοδομήσιμων ως εντός ορίων οικισμών και η πολιτεία κάθε φορά διαχρονικά, αδιαφορεί για την τύχη των ανθρώπων που η ίδια παρέσυρε με τις ενέργειες της και τις ευλογίες της.

Ως ειδικός αγορητής της Νέας Δημοκρατίας το 2006 για την αναθεώρηση του άρθρου 24 του Συντάγματος, που κυρίως θα αποκαθιστούσε τέτοιες αδικίες, είχα κάνει συγκεκριμένη πρόταση. Δυστυχώς όμως -πολλοί παλαιότεροι συνάδελφοι θα το θυμούνται, οι νεότεροι ας το ακούσουν- αντιμετωπίστηκε τότε η πρότασή αυτή, με την αποχώρησή σας από την ψήφιση αυτή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να πω ότι εμείς θα θέσουμε θέμα ονομαστικής ψηφοφορίας στο άρθρο 24. Η πρότασή μας είναι να το αποσύρετε.

Αλήθεια, κύριε Υπουργέ, πιστεύετε ότι πείθετε κανέναν με το να λέτε ότι σε τρία χρόνια θα δούμε κάτι; Ειλικρινά, πιστεύετε ότι πείθετε κανέναν και κοιτούσατε μάλιστα πάνω, στο ακροατήριο των ανθρώπων που αγωνιούν; Είδατε ότι στην επιτροπή ήρθαν οι δήμαρχοι των περιοχών. Δεν ανήκουν στη Νέα Δημοκρατία, κύριε Υπουργέ. Ξέρετε πού ανήκουν. Ήρθαν οι φορείς των περιοχών, ήρθαν οι πρόεδροι συλλόγων και ομοσπονδιών που είναι όμηροι χρόνια και δεν μπορούν ούτε να κοιμηθούν. Έχουν χάσει ακόμα και τον ύπνο τους, γιατί κινδυνεύει, το μόνο απόκτημα του κόπου τους και της ζωής τους, ένα σπίτι το οποίο έχτισαν.

Καλό είναι, λοιπόν, να αποσυρθεί η προτεινόμενη ρύθμιση. Μάλιστα, υπάρχουν μέσα στην Αίθουσα και συνάδελφοι, οι οποίοι θα ήθελα να δω τι θα πουν. Και θα είμαι ειλικρινά ευτυχής αν δω ότι συμπλέουμε και σήμερα, όπως συμπλέουμε όλα τα χρόνια με όλους τους συναδέλφους, όλων των κομμάτων για την επίλυση αυτού του θέματος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, λέγοντας ότι το προτεινόμενο άρθρο 24 είναι κοινωνικά άδικο και δεν έχει το χαρακτήρα της ισονομίας και της αναλογικότητας. Καταργεί και ακυρώνει αυτούς τους οικισμούς, αφού θεωρεί ότι στερούνται νόμιμης έγκρισης και τους μετατρέπει άμεσα με την ψήφιση του σχεδίου νόμου -αν αυτή γίνει, που η πλειοψηφία σας θα το κάνει- σε εκτός σχεδίου περιοχές.

Επιπλέον, δεν επιλύει το πρόβλημα, αλλά το μεταθέτει. Μάλιστα, βάλατε και ένα χρονικό ορίζοντα, ενώ ξέρετε με την αμφισβήτηση που υπάρχει πώς νιώθει ο πολίτης. Μεταθέτει, λοιπόν, το πρόβλημα χρονικά και ακαθόριστα και δεν διασφαλίζει με κανένα τρόπο την επίλυσή του. Καθιερώνει ιδιότυπη ομηρία των πολιτών και διεμβολίζει την εμπιστοσύνη προς το κράτος.

Τέλος-τέλος, σηματοδοτεί σε μία πολύ κρίσιμη εποχή κοινωνικής έντασης και αμφισβήτησης την έναρξη κύκλου αντιδικιών, χρονοβόρων και πολυδάπανων δικαστικών διαμαχών μεταξύ κράτους και ιδιωτών, από τον οποίο ούτε η πολιτεία, αλλά ούτε και το περιβάλλον θα βγουν κερδισμένοι.

Γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, εμείς θα καταψηφίσουμε επί της αρχής αυτό το σχέδιο νόμου που σήμερα συζητούμε και θα σταθούμε με ονομαστική ψηφοφορία στο άρθρο 24 του σχεδίου νόμου σας.

Θέλω να καταθέσω για τα Πρακτικά και τις διαπιστώσεις μιας ημερίδας των φορέων της περιοχής, οι οποίοι μάλιστα έγιναν δεκτοί σε ακρόαση από την επιτροπή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Μπούρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Μπούρα.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Αττικής του ΠΑΣΟΚ κ. Ασπράδακης.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΑΣΠΡΑΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου περιγράφει την πραγματικά ειλικρινή προσπάθεια του Υπουργείου να λύσει χρόνια προβλήματα, να απαντήσει με επίσημο και συστηματικό τρόπο στην αδιαφάνεια που ταλαιπωρεί τη Δημόσια Διοίκηση και να ικανοποιήσει το λαϊκό αίτημα για αξιοκρατία και δημοκρατία στην εφαρμογή των αποφάσεων της πολιτείας.

Γίνεται σαφές ότι ο σκοπός της ηγεσίας του Υπουργείου είναι η καθιέρωση ενός ολοκληρωμένου και ειδικού συστήματος χρηματοδότησης περιβαλλοντικών παρεμβάσεων, με στόχο, τόσο την ενίσχυση της ανάπτυξης μέσω της προστασίας του περιβάλλοντος, όσο και την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής.

Στο παρόν σχέδιο νόμου νομοθετείται μια πρωτοβουλία άκρως σημαντική και ριζοσπαστική, που σχετίζεται με τον τρόπο άσκησης της πολιτικής μας για το περιβάλλον και την οικολογία.

Θεσμοθετείται η Στρατηγική Πολιτική Περιβαλλοντικής Πολιτικής με αρμοδιότητα να αποφασίζει, τόσο για τον τρόπο εφαρμογής, όσο και για τον τρόπο διαχείρισης των μέτρων, αλλά και την αξιολόγηση αυτών. Πρόκειται για μια επιτροπή ευέλικτη, προκειμένου να μπορεί να ανταποκρίνεται άμεσα στις ανάγκες που προκύπτουν, χωρίς χρονοβόρες γραφειοκρατικές διαδικασίες.

Θεσμοθετείται, επίσης, το Πράσινο Ταμείο που αποτελεί ένα σύγχρονο μηχανισμό συντονισμού, παρακολούθησης, διαχείρισης και αξιοποίησης των εσόδων, με γνώμονα την αποκατάσταση και αναβάθμιση του περιβάλλοντος και την ενίσχυση της ανάπτυξης που θα στηρίζεται στη διαφάνεια, τη δημοσιότητα, τη διαβούλευση, την αντικειμενική αξιολόγηση και τον έλεγχο. Δημιουργείται, δηλαδή, ένα αποτελεσματικό εργαλείο χρηματοδότησης της περιβαλλοντικής πολιτικής, που συγκεντρώνει όλους τους πόρους που θα αφορούν το περιβάλλον.

Οι δεσμεύσεις του ΠΑΣΟΚ για την πράσινη ανάπτυξη, που με πίστη και πάθος ο Γιώργος Παπανδρέου υποστηρίζει και συνεχίζει να στηρίζει, έχουν αρχίσει να αποτελούν την ελληνική πραγματικότητα. Πρόκειται για ιδέες που σήμερα έχουν διαδοθεί, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά σε όλον τον κόσμο και αποτελούν τη βάση για την οικονομική ανάπτυξη.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η ορθή αξιοποίηση των πόρων είτε προ-

έρχεται από χρηματοδοτήσεις του ιδίου του κράτους είτε από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων είτε από πρωτοβουλίες και προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης είτε ακόμα και από ιδιώτες, ανοίγει ένα νέο δρόμο στην περιβαλλοντική πολιτική, που σταδιακά θα βοηθήσει τη χώρα μας. Δίνει τη δυνατότητα για πράσινες επενδύσεις, για νέες θέσεις εργασίας και κυρίως για προσπάθεια ανάταξης και αναγέννησης, αφήνοντας στο παρελθόν τα λάθη της κακοδιαχείρισης, των μικροπολιτικών σκοπιμοτήτων και της αδιαφάνειας.

Αλλάζουμε νοοτροπία και εφαρμόζουμε στην πράξη τις αρχές, τις αξίες και τα πιστεύω μας, την αξιοκρατία και τη βιώσιμη ανάπτυξη. Το Υπουργείο, μ' αυτό το σχέδιο νόμου, έρχεται να καλύψει ένα ακόμα κενό, ένα σημαντικό έλλειμμα στην άσκηση δασικής πολιτικής και να πιστοποιήσει ότι η ανάρτηση και η κύρωση των δασικών χαρτών είναι μια δέσμευση που επιτέλους γίνεται πράξη.

Όλα τα προηγούμενα χρόνια και ιδίως μετά από καταστροφικές πυρκαγιές ακούγαμε ότι το δάσος θα γίνει πάλι δάσος. Αντίθετα, όμως, εξαπλώνονταν ολοένα και περισσότερο η αυθαίρετη δόμηση.

Με το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου θα δρομολογηθούν θεαματικές ιδιοκτησιακές και πολεοδομικές αλλαγές, όσον αφορά στις χρήσεις γης σε ολόκληρη τη χώρα, καθώς σκοπός αυτής της νέας νομοθετικής παρέμβασης είναι να αποκτήσει η Ελλάδα για πρώτη φορά στην ιστορία της, δασικούς χάρτες, ώστε να οριοθετηθούν άπαξ δια παντός τα δάση, οι δασικές και χορτολιβαδικές εκτάσεις, όπου θα απαγορευθεί οριστικά η δόμηση, προκειμένου να προστατευθεί ο φυσικός πλούτος.

Σκοπός είναι να μπει τάξη και ισορροπία στο σύστημα δόμησης, βάζοντας ένα οριστικό τέλος στη δόμηση περιοχών που εμφανίζονταν στους δασικούς χάρτες ως δασικές εκτάσεις.

Για το λόγο αυτό, το Υπουργείο μέσα από γρήγορες και απλοποιημένες διαδικασίες θα προχωρήσει στην κύρωση των δασικών χαρτών που, θα αποτελέσουν ασπίδα για την προστασία του δασικού μας πλούτου, ενώ στον πολίτη παρέχεται η ευχέρεια να λαμβάνει γνώση των δασικών χαρτών, ακόμα και μέσω της ηλεκτρονικής αποτύπωσης.

Όμως, σ' αυτό το σημείο, κύριε Υπουργέ, δεν μπορούμε να γυρίσουμε την πλάτη και να μη λάβουμε υπ' όψιν μας τις επισημάνσεις πολιτών, που διαμένουν σε διαμορφωμένους οικισμούς από δεκαετίες. Πρόκειται για δεκάδες οικισμούς διάσπαρτους στην Περιφέρεια Αττικής, όπου εκλέγονται και κατοικώ, όπως στη Μάνδρα, στην Κερατέα –τα είπαν και άλλοι συνάδελφοι– στην Αρτέμιδα, στη Βάρη, στην Παιανία, στη Ραφήνα, αλλά και σε άλλες πόλεις και όχι μόνο στην Περιφέρεια Αττικής, αλλά και σε ολόκληρη την Ελλάδα.

Στην πλειονότητα, λοιπόν, αυτών των περιπτώσεων, οι ιδιοκτήτες έχουν αποκτήσει οικοπέδα με νόμιμα συμβόλαια. Πρόκειται, κύριε Υπουργέ, για πολίτες οι οποίοι έχτισαν ένα μικρό σπίτι για τις οικογένειές τους και με την ανοχή, βέβαια, της πολιτείας, πληρώνοντας φόρους και άλλες εισφορές. Μάλιστα, στην πλειοψηφία τους αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν και υψηλό βιοτικό επίπεδο.

Κύριε Υπουργέ, έχουμε όμως και την περίπτωση της βόρειας Αττικής, όπως είναι, ο Άγιος Στέφανος, η Άνοιξη και η Δροσιά, όπου οι κάτοικοι έχουν χτίσει με νόμιμες άδειες από την Πολεοδομία και τώρα βρίσκονται μετέωροι για τους γνωστούς λόγους. Βέβαια, αναφέρθηκε και ο κ. Μπούρας σ' αυτήν την περιοχή, μια και εκλέγεται στην περιφέρειά μας.

Όμως, κύριε Μπούρα, θα έπρεπε να κάνετε περισσότερο αυτοκριτική στην κυβέρνησή σας, παρά κριτική στην Κυβέρνησή μας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Να δω τι θα ψηφίσετε αύριο, κύριε συνάδελφε!

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΑΣΠΡΑΔΑΚΗΣ: Αναφέρθηκα σχετικά, κύριε συνάδελφε. Νομίζω ότι ακούσατε.

Κύριε Υπουργέ, αξίζει να αντιμετωπίσετε το πρόβλημα με ευαισθησία και κατανόηση, έτσι ώστε από εδώ και πέρα να τελειώνουμε μια και καλή με την αυθαίρετη δόμηση, για την οποία ούτως ή άλλως έχετε αρχίσει και λαμβάνετε μέτρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στέλνουμε ένα μήνυμα στους

πολίτες ότι είμαστε εδώ για να προστατεύσουμε το φυσικό μας πλούτο από όλους εκείνους που καταστρατήγησαν κάθε έννοια νομιμότητας, δρώντας σε βάρος της ελληνικής κοινωνίας και σε βάρος του δασικού πλούτου της πατρίδας μας.

Το παρόν σχέδιο νόμου αποτελεί τη συνέχιση των μεγάλων δομικών αλλαγών που έχουν γίνει από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, προκειμένου να αλλάξουν οι νοοτροπίες, τα λάθη και οι πρακτικές του παρελθόντος. Η αυθαιρεσία, οι καταπατήσεις στα δάση από τους επιτηδευτούς τελειώνουν. Και η αρχή, βέβαια, γίνεται με την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου.

Φυσικά, στηρίζω και ψηφίζω αυτό το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Ασπράδακη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Χαλκιδικής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεώργιος Βαγιωνάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, δεν ανήκω στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου, αλλά πήρα τα Πρακτικά της Επιτροπής, τα μελέτησα, πήρα και το νομοσχέδιο και το είδα επισημασμένως. Λυπάμαι, που δεν μπόρεσα να είμαι από την αρχή, γιατί ένα δικαστήριο στη Θεσσαλονίκη με ανάγκασε να απουσιάσω από τα έδρανα της Βουλής, αλλά θα είμαι συγκεκριμένος και σαφής.

Μια και μιλάμε για δάση, έκανα μία ερώτηση πρόσφατα, στο Υπουργείο σας, για τους δασικούς συνεταιρισμούς ΑΡΝΑΙΑ που καθαρίζουν τα δάση, καλλιεργούν τα δάση όπως το λένε και μαζεύουν τα ξύλα. Δίνετε κάποιες πιστώσεις στο Δασαρχείο, για να εξασφαλίζουν οι κάτοικοι των ορεινών αυτών περιοχών κάποια καυσόξυλα σε χαμηλή τιμή και τα μισά χρήματα απ' αυτά τα παίρνουν πίσω. Τώρα τα κόψατε κατά 20% με 25%. Έκανα μία ερώτηση πριν από τέσσερις μήνες, ακόμη, όμως, δεν έτυχε να πάρω την απάντηση.

Στο συγκεκριμένο θέμα των δασικών χαρτών έφερε ένα νομοσχέδιο, η Νέα Δημοκρατία, πριν από δύο χρόνια για δασικούς χάρτες Αττικής και Χαλκιδικής. Το καταψήφισα.

Εδώ, ένα συμπέρασμα βγαίνει. Τα πολλά, πολλά, πολλά μικρά ταμεία υπάγονται σε κύριο ταμείο, το παλιό ΕΤΕΡΠΣ, το οποίο διαχειριζόταν διαχρονικά κάθε Υπουργός, κατά βούλησιν, αν θέλουμε να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους και όχι να λέμε για «γαλάζια ταμεία», φίλε Βούρο, που δεν είστε εδώ. Δεν ήταν πράσινο ταμείο παλαιότερα; Να γίνει, λοιπόν, ταμείο.

Πρόσφατα, επισκέφτηκα τη Λίμνη Πλαστήρα. Σας συνιστώ, κύριε Υπουργέ, αν δεν πήγατε, να πάτε να δείτε μια πινακίδα. Άρχιζε η κατασκευή της από το '56 και τελείωσε με εθνικούς πόρους, χωρίς πακτωλό δισεκατομμυρίων ευρώ, σε τρία χρόνια. Και έχει περιβάλλον και έχει ενέργεια και έχει ύδρευση και έχει άρδευση. Πάτε να το δείτε. Είναι παράδειγμα προς μίμηση για όλους.

Τώρα κάνατε το Πράσινο Ταμείο, το Green Farm που το λέτε, και καλά κάνατε. Όμως, αυτό δεν λύνει το πρόβλημα των δασικών χαρτών. Εγώ θα έλεγα ότι πρέπει, όχι να αποσυρθεί το νομοσχέδιο, αλλά να κομματιαστεί το νομοσχέδιο. Άλλο τα αυθαίρετα της ανατολικής Αττικής –καταπατητές, εμπρηστές της Αττικής– και άλλο καταπατητές Χαλκιδικής. Υπάρχει τεράστια διαφορά. Ότι καταπατήθηκε, κάηκε από ανθρώπους που ήθελαν να κερδοσκοπήσουν πουλώντας οικόπεδα ή κάνοντας αυθαίρετα, να το πληρώσουν.

Μήπως έχετε πρόθεση να πάρετε κάποια χρήματα από τα αυθαίρετα, τα οποία έγιναν χωρίς άδειες; Μα αυτά είναι δημόσια περιουσία. Με αυτά μπορούμε να εξοφλήσουμε όλο το δημόσιο χρέος. Διότι εδώ ο καταπατητής δεν αυθαιρετεί απλά, αλλά κλέβει το ελληνικό δημόσιο. Δεν το κλέβει ο αγρότης της Χαλκιδικής. Λέτε για τους χάρτες του '45, αν ισχύσουν. Μετά το '50, τη λήξη του Εμφυλίου Πολέμου, οι τότε διορισμένοι νομάρχες καταπίεζαν τους χωρικούς να ανοίξουν χωράφια, να μείνουν στον τόπο τους, για να μην είχαν τα μεταναστευτικά ρεύματα για Γερμανία, για Αυστραλία τη δεκαετία του '50 και του '60. Και έτσι πραγματικά έγινε. Δεν έβγαλαν οι άνθρωποι δάσος. Έβγαλαν θάμνους, με την προτροπή των νομαρχιών. Υπάρχουν χιλιάδες έγγραφα επ' αυτών.

Έκαναν, λοιπόν, ελιές, οι οποίες τώρα είναι σαράντα, πενήντα, εξήντα χρόνων και εξακολουθούν πολλοί να εκχερσώνουν. Εδώ πρέπει να πάρει μέτρα η πολιτεία, να προλάβει κάποιο κακό. Έκαναν, λοιπόν, ελιές ή έκαναν αμπέλια ή έκαναν σιτηρά, έμειναν στον τόπο τους, έκαναν οικογένειες και δεν πήγαν μετανάστες. Έρχεται, λοιπόν, η πολιτεία και λέει: «Χάρτες του '45». Τι θα του πείτε, του κυρίου αυτού, του αγρότη, που έμεινε εκεί και παίρνει επιδοτήσεις γι' αυτά; Θα σας τα ζητάει πίσω, κύριε Υπουργέ, η Ευρώπη και θα έχουμε μειζον πρόβλημα. Γι' αυτό λέω να επιστραφεί, να αποσυρθεί και να κομματιαστεί. Κάθε περιοχή έχει την ιδιαιτερότητά της.

Άρα, λοιπόν, καλά να μαζέψουμε τα χρήματα, αλλά στη Χαλκιδική που έχει έναν ορεινό όγκο με δάση πάνω από 85%, δεν υπάρχει περιοχή που να μην είναι «παράνομη» –σε εισαγωγικά το «παράνομη». Ήρθαν οι πρόσφυγες της Μικράς Ασίας. Ο Βενιζέλος το 1931 έδωσε χωράφια. Τα χωράφια τα πήραν οι παππούδες, τα μεταβίβασαν στα παιδιά, στα εγγόνια. Έρχεται, όμως, το Κτηματολόγιο εδώ και πέντε-έξι χρόνια που λέει, κτηματική περιουσία μηδέν, ενώ μέχρι προ πενταετίας γίνονταν αγοροπωλησίες, πουλούσε χωράφι ο άλλος, έκανε σπίτι, έκανε τουριστική μονάδα. Τώρα του λέει: δεν έχεις τίποτα.

Τι θα γίνουν αυτές οι δασικές περιοχές; Θα περιέλθουν στους δασικούς χάρτες ή στους τίτλους που δεν έδωσε το κράτος; Διότι αν δεν έχεις τίτλους, δεν έχεις τίποτα. Και όπως πάμε με την Ευρώπη, δεν θα δίδονται οι επιδοτήσεις βάσει ποσότητας προϊόντος, αλλά θα δίνονται με βάση τα στρέμματα των χωραφιών που έχεις. Εάν δεν έχεις αρκετά στρέμματα, δεν θα...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Με τη γη. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ:** Ναι, με τη γη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Έχει γίνει αυτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Χαίρομαι που το ακούω.

Αλλά και κάτι άλλο ακόμη. Η κτηνοτροφία θα σβήσει, από τη στιγμή κατά την οποία και οι κτηνοτρόφοι για να πάρουν τις επιδοτήσεις χρειάζεται να έχουν βοσκοτόπια. Σας διαβεβαιώνω ότι δεν φτάνει μόνο η Χαλκιδική. Όλα τα δάση να γίνουν βοσκοτόπια, δεν φτάνουν να καλύψουν την ανάγκη των επιδοτήσεων. Είναι πολύ σοβαρά θέματα.

Άρα, λοιπόν, δεν μπορώ να πω ότι το νομοσχέδιο δεν έχει θετικά σημεία. Αλλά αυτά είναι ελαχιστότατα. Και εκείνο το οποίο δεν θα δεχθώ ποτέ, όσον με αφορά, είναι η αυθαιρεσία του Δασάρχη. Αν το φέρετε και το ψηφίσετε –διότι εγώ θα το καταψηφίσω– θα ήθελα να προστεθούν σε κάποιο άρθρο –και θα σας το δώσω και γραπτά, αν θέλετε– εκτάσεις που έχουν απωλέσει το δασικό τους χαρακτήρα με γεωργική καλλιέργεια, ελιά, σιτηρά, αμπέλια και άλλα ή με κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις, στάνες ή ποιμνιοστάσια. Δεν είναι δυνατόν να χαρακτηριστούν με πράξεις Δασάρχη ως δάση ή δασικές εκτάσεις.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Βαγιώνα.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Σάμου κ. Πυθαγόρας Βαρδίκος.

Φαίνεται πάντως –θα ήθελα να πω, ώσπου να ανέβει στο Βήμα ο ομιλητής– ότι χρειάζεται να εφαρμόσουμε ένα σχέδιο ασφαλείας που να μπορεί να αντιμετωπίσει την απειλή της φτώχειας και της περιβαλλοντικής υποβάθμισης, κύριε Υπουργέ, στο ίδιο επίπεδο προσοχής και προτεραιότητας με το οποίο αντιμετωπίζουμε την οικονομική κρίση, τον κίνδυνο της χρεωκοπίας ή τον κίνδυνο ενός πολέμου.

Κύριε Πυθαγόρα Βαρδίκο, έχετε το λόγο.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Αναμφισβήτητο είναι στη σωστή κατεύθυνση το νομοσχέδιο που συζητάμε, νομοσχέδιο που φέρνει το Πράσινο Ταμείο και τους δασικούς χάρτες.

Το Πράσινο Ταμείο αντικαθιστά το ΕΤΕΡΠΣ. Το διορθώνει σε πολλές περιπτώσεις. Δεν θα ξαναδούμε εργολάβους που θα βρίσκουν κοινοτάρχες, δημάρχους και νομάρχες –αν κι αυτοί θα μας τελειώσουν σε λίγο– και θα τους προτείνουν να τους αναθέσουν οι της Τοπικής Αυτοδιοίκησης απ' ευθείας έργα, που θα φροντί-

σουν οι εργολάβοι να τα χρηματοδοτηθούν από το ΕΤΕΡΠΣ.

Είχα συμβάλει να εξαρθρωθεί ένα τέτοιο κύκλωμα το '96 ως Νομάρχης.

Το Πράσινο Ταμείο είναι σαφώς περισσότερο διαφανές στη λειτουργία του και στη διαχείρισή του. Δεν θα έλεγα, όμως, ότι είναι και περισσότερο δημοκρατικό.

Και στο ΕΤΕΡΠΣ, ο Υπουργός, είχε τον κυρίαρχο λόγο και στο Πράσινο Ταμείο. Θετικό βέβαια το ότι δεχθήκατε τον Πρόεδρο να τον ορίζει η Βουλή. Θα έπρεπε, όμως, να έχουν κάποιο λόγο και το συλλογικό όργανο των δημάρχων, που δεν ξέρω αν θα λέγεται ΚΕΔΕ, γιατί η ΚΕΔΚΕ μάς τελειώνει και το συλλογικό όργανο των περιφερειάρχων, όπου επίσης δεν ξέρω αν θα λέγεται ΕΠΙΑΕ, μια που η ΕΝΑΕ μάς τελειώνει. Αυτούς άλλωστε αφορά άμεσα ο νόμος που συζητάμε και αύριο τελικά θα ψηφίσουμε.

Για τα δάση χρόνια τώρα νομοθετεί η Βουλή, με το μυαλό στην Αττική και στις περιαστικές περιοχές. Νομοθετεί αυστηρά, με την αυστηρότητα, όμως, αυτή να εξαντλείται όχι στην Αττική και στις περιαστικές περιοχές, αλλά στην υπόλοιπη Ελλάδα.

Είναι λάθος –το έχω πει πολλές φορές, θα το πω και τώρα– η οριζόντια αντιμετώπιση της προστασίας των δασών. Τα δάση της Αττικής και των περιαστικών περιοχών κινδυνεύουν από δόμηση. Η αυστηρή δασική νομοθεσία, όμως, εδώ δεν προστάτευσε αποτελεσματικά, καμιά φορά και καθόλου. Τα δάση στα νησιά μου, στη Σάμο και στην Ικαρία, κινδυνεύουν από αμπέλια, από ελιές και κάποιες φορές και από καμία κατσίκα. Εδώ η δασική νομοθεσία προστατεύει αποτελεσματικά. Κυρίως στη Σάμο, οι δασικοί θα έπρεπε να υποδεικνύουν στους λίγους ακόμη αγρότες που θα κόβουν πεύκα για να βάλουν αμπέλια. Δεν υπάρχει καλύτερη πυροπροστασία από το αμπέλι. Δυστυχώς εμποδίζουν αυτούς που θέλουν να φυτεύσουν αμπέλια για να καίνονται πιο εύκολα τα πεύκα στο όνομα της προστασίας τους.

Δεν είμαι ούτε καταπατητής ούτε οικοπεδοφάγος. Έχω πολλές οικολογικές ευαισθησίες. Είμαι χρόνια εθελοντής πυροσβέστης και με ταυτότητα. Αλλά έχω άποψη και εμπειρίες πάνω στο θέμα και τις καταθέτω.

Σήμερα, εποχή των δορυφόρων, του google earth, επιμένουμε στις αεροφωτογραφίες και μάλιστα του 1945. Ευτυχώς που στην εποχή του Κολοκοτρώνη δεν πετούσαν αεροπλάνα.

Κύριε Υπουργέ, γιατί αυτό το ανεδαφικό, επιτρέψτε μου, υπερβολικό, αλλά φασιστικό «άπαξ δάσος, πάντα δάσος»; Μέχρι τη δεκαετία του '60, χιλιάδες αγρότες είχαν τα καλύβια τους, τα πηγάδια τους, τις καλλιέργειές τους δίπλα στα δάση. Αυτοί τα προστατεύουν και δεν είχαμε τότε καταστροφικές πυρκαγιές. Η φτώχεια, το μετεμφυλιακό κράτος τους έστειλεν στην Αθήνα, στη Γερμανία, στην Αυστραλία. Τα χωράφια εγκαταλείφθηκαν και σε λίγα χρόνια δασώθηκαν. Η γη μας είναι καρπερή, έχει αυτή την ευλογία, μια ευλογία που όμως σαράντα, πενήντα χρόνια μετά έχει γίνει κατάρα. Αυτοί που τότε έφυγαν σε μεγάλη ηλικία, σήμερα αν ζουν ή τα παιδιά τους και γυρίσουν πίσω, βρίσκουν τα χωράφια τους με πεύκα και τη νομοθεσία να τους λέει «έξω, τώρα έγινε δάσος».

Κύριε Υπουργέ, στην κατάρτιση των χαρτών βάζετε μια σωστή και γρήγορη σχετικά διαδικασία. Στο άρθρο 20 λέτε πως μετά την κύρωση δεν επιτρέπεται αναμόρφωση, εκτός εάν υπάρχει αμετάκλητη δικαστική απόφαση ή ακόμη αν υπάρχει νέα περιοχή, που εν τω μεταξύ δασώθηκε.

Ας προστατεύσουμε αυτό που έχουμε κι ας αφήσουμε στην άκρη τα επιπλέον. Δεν μπορούμε να προστατεύσουμε αυτά που έχουμε. Αυτά και άλλα πολλά μας οδηγούν ακόμη και σε καταστροφές παράνοιας, ακόμη και χωράφια με ελιές πενήντα ετών, να θεωρούνται δάσος και να αντιμετωπίζονται ανάλογα.

Στο άρθρο 24 –σημαδιακός ο αριθμός για το περιβάλλον– στις περιοχές που πρόκειται να ενταχθούν σε δασικό χάρτη αλλά βρίσκονται εντός οικισμών, που όμως, δεν έχουν οριοθετηθεί με συγκεκριμένα σχέδια πόλης ή με τα προεδρικά διατάγματα του '79, του '81 και του '85. Αναστέλλεται η διαδικασία για τρία χρόνια. Ακολουθεί μια σωστή διαδικασία του οικείου ΟΤΑ που δικαιολογεί –αν βέβαια μπορεί– την αλλαγή χρήσης, κυρίως όταν αυτή προέρχεται από διοικητικές πράξεις που δεν ανακλήθηκαν, δεν ακυρώθηκαν και στη συνέχεια, ο Υπουργός, προχωρεί σε πολεοδόμηση.

Πόσο πιο ευνοϊκό το ήθελε το άρθρο 24 η Νέα Δημοκρατία και το καταψηφίζει και ζητά και ονομαστική ψηφοφορία; Είναι χειρότερο ίσως από τη σημερινή αντιμετώπιση μιας, όμως, σαφώς χειρότερης νομοθετικής πραγματικότητας. Το ότι είναι αυτή σε νάρκωση, δεν σημαίνει ότι δεν μπορεί να ξυπνήσει.

Τις περιπτώσεις αυτές σωστά τις αντιμετωπίζουμε, στρουθοκαμηλίζουμε, όμως, σε άλλες παρόμοιες στην ουσία περιπτώσεις. Έχω στο νομό μου ολόκληρα χωριά με πάνω από χίλια εξακόσια σπίτια, που δεν μπορεί να αντιμετωπίσει έστω κι αυτό το άρθρο 24. Τι θα γίνει; Θα τα κατεδαφίσουμε; Μερικά είναι από το 1700. Δεν νοιάζεται γι' αυτά, βέβαια, η Νέα Δημοκρατία.

Τελειώνω μ' ένα επίσης σωστό σημείο, την παράγραφο 3 του άρθρου 30. Πολλοί ΟΤΑ, σε μας ο Μαραθόκαμπος, έχουν σε εξέλιξη ΣΧΟΟΑΠ. Ανησυχούσαν γιατί ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» θα ακύρωνε ό,τι υπήρχε και θα έπρεπε να αρχίσουν όλα από την αρχή και μάλιστα στα όρια του νέου μεγάλου δήμου. Έχει προσωπική γνώση, ο Υπουργός.

Απλουστεύετε, κύριε Υπουργέ και επιταχύνετε τις διαδικασίες κατάρτισης και κύρωσης των δασικών χαρτών, αντικαθιστάτε το ΕΤΕΡΠΣ με κάτι το καλύτερο. Και τα δυο είναι θετικά. Είχα την ελπίδα πως αυτό το νομοσχέδιο θα το ψηφίζαμε όλοι. Δεν πειράζει. Θα το ψηφίσουμε κι αυτό εμείς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδόλυπα Ζήση): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Βαρδίο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ από το Νομό Κοζάνης κ. Παρασκευάς Κουκουλόπουλος.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε δύο σημεία θα αναφερθώ στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο. Το ένα αφορά το πρώτο μέρος και το άλλο το δεύτερο μέρος του νομοσχεδίου.

Πρόκειται, αναμφίβολα, για ένα νομοσχέδιο που έχει πολύ εξαιρετικές και καινοτόμες πρωτοβουλίες, που αρκετές μάλιστα διακρίνονται για την τόλμη τους. Σκοπός μας στη Βουλή είναι να λειτουργούμε προωθητικά, να καταθέτουμε προτάσεις για βελτίωση, για να πάνε τα πράγματα μπροστά. Το έχει έτσι κι αλλιώς ανάγκη η πατρίδα μας, τώρα δε πολύ περισσότερο.

Ξεκινάω από το δεύτερο μέρος, αντίστροφα, μιας και έχουμε εδώ τον αρμόδιο για τα δάση Υφυπουργό, για να εκφράσω μια απορία. Για ποιο λόγο δεν κάναμε ό,τι δεν κάναμε και στο Κτηματολόγιο, μια πρόσθετη αεροφωτογράφιση; Το είχα προτείνει τότε με άλλη θεσμική ιδιότητα στον τότε Υπουργό τον κ. Λαλιώτη. Το πρότεινα και στη σημερινή Υπουργό με μια πολύ απλή διατύπωση, ότι είναι αναπόσπαστο στοιχείο του νόμου η σημερινή αεροφωτογραφία και ας βλέπαμε μέσω ενός διαλόγου που μπορούσε να κρατήσει τέσσερις, πέντε μήνες –κάνοντας αναστολή οικοδομικών εργασιών για έξι μήνες- πώς μπορούσαμε να ρυθμίσουμε το ενδιάμεσο διάστημα.

Άκουσα τον παρόντα και τώρα Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, τον εξαίρετο συνάδελφο κ. Βορίδη και τουλάχιστον προβληματίστηκα για να μην πω ανατρίχιασα, για την εξαιρετική τοποθέτηση –δεν υπαινίσσομαι κάτι, τουναντίον- γιατί θυμήθηκα αυτά που έλεγα ανάλογα στον κ. Λαλιώτη, με άλλη ιδιότητα ξαναλέω, πριν από δεκαπέντε χρόνια στο ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, του οποίου η τελική οριστικοποίηση ακόμη αναζητείται.

Δεν υπάρχει Έλληνας με τίτλο στα χέρια. Έχει χαθεί στους διαδρόμους των δικαστηρίων. Γιατί όλα πρέπει να τα καταλήγουμε σε θέματα νομικά, που λύνονται στο δικαστήριο; Δεν μπορώ να το καταλάβω αυτό. Όποιος έχει στοιχειώδη εμπειρία πολεοδομικών θεμάτων και δικαστικών περιπετειών, ξέρει πολύ καλά ότι ο τρόπος με τον οποίο ρυθμίζουμε τα θέματα στην ανατολική Αττική και αλλού, θα λυθεί μετά από κάποια χρόνια στα δικαστήρια. Αυτή είναι η αλήθεια.

Γι' αυτό λέω, κύριε Υπουργέ: Μήπως θα μπορούσαμε να βάλουμε το όριο, όχι στο προεδρικό διάταγμα, αλλά στο συγκεκριμένο γενικό πολεοδομικό σχέδιο, που δεδομένα η πολιτεία έδωσε το πράσινο φως και έγιναν στη συνέχεια οι πολεοδομήσεις; Και τα δικαιώματα τρίτων, που έχουν υπάρξει από εκεί και πέρα, δεν έχουν κανένα στοιχείο δόλου και δεν χρειάζομαστε το δικαστήριο για να το αποδείξει αυτό.

Και με αφορμή αυτό, θέλω για δεύτερη φορά στη Βουλή, για πολλοστή φορά στα δημόσια πράγματα, να καταθέσω μια πρόταση που είναι σημείο-κλειδί στην πολεοδομική μας νομοθεσία, που τη διασφαλίζει από τη μια και που από την άλλη, βέβαια, της δίνει ευελιξία, καθώς και το στοιχείο της απλούστευσης.

Να αλλάξουμε, κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σημείο παρεμβολής του Συμβουλίου της Επικρατείας στην πολεοδομική διαδικασία, στην έγκριση του Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου αντί στις πολεοδομικές μελέτες. Τι έννοια έχει το να παρεμβαίνει ένα δικαστήριο σαν το Σ.τ.Ε στην πολεοδομική μελέτη όταν οι μεγάλες επιλογές έχουν γίνει στο πλαίσιο του Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου; Ειδικά στο Υπόλοιπο Αττικής υπάρχει μια ακατανόητη ιστορία όπου δήμοι τεσσάρων χιλιάδων στρεμμάτων, δομημένης επιφάνειας, κάνουν επεκτάσεις δεκατεσσάρων χιλιάδων στρεμμάτων –κοινώς γίνεται σπέκουλα με τη γη- και το Συμβούλιο Επικρατείας, το Ε' Τμήμα, που έχει το τεκμήριο της περιβαλλοντικής προστασίας και το έχει κερδίσει αυτό το στοίχημα, αν θέλετε, δεν παρεμβαίνει σ' αυτό το σημείο, αλλά έρχεται να ελέγξει μετά την πολεοδομική μελέτη. Κατά τεκμήριο έχουμε ενεαπλάσιους ελέγχους, γιατί κάθε γενικό πολεοδομικό σχέδιο έχει εννιά πολεοδομικές ενότητες κατά μέσο όρο, –αυτά έχουν κατατεθεί γραπτά με μελέτες της ΚΕΔΚΕ εδώ και χρόνια και στο Υπουργείο και στο Σ.τ.Ε- άρα έχουμε ενεαπλάσια δουλειά και έχουμε και τα γνωστά τέρμινα των δικαστηρίων. Έτσι έχουμε και την αμφισβήτηση των θεσμών από τον πολίτη που μιλάει απαξιωτικά για τη Βουλή διαδηλώνοντας και συζητώντας ανάλογα για τα δικαστήρια κ.ο.κ.. Και στο τέλος, βέβαια, αποτέλεσμα δεν υπάρχει, ούτε και το περιβάλλον προστατεύουμε.

Έρχομαι και στο πρώτο σκέλος –αφού πήγα ανάποδα, από το δεύτερο στο πρώτο- για να πω για το Πράσινο Ταμείο, του οποίου την ίδρυση χαιρετίζω, βέβαια. Θέλω, όμως, να σταθώ μόνο σ' ένα σημείο, κυρία Πρόεδρε, επειδή είχατε και προηγούμενη θητεία στο συγκεκριμένο Υπουργείο. Θα πρέπει να υπάρξει πρόβλεψη, ώστε τουλάχιστον τα λεφτά του ΕΤΕΡΠΣ να πηγαίνουν για τους σκοπούς που προβλέπει αρχικά το ίδιο το ΕΤΕΡΠΣ. Μην πάμε να καλύπτουμε την ανεργία για το 2010. Πολύ απλά εξώκειλε το ΕΤΕΡΠΣ τα προηγούμενα χρόνια και τα λεφτά του πήγαιναν από εδώ και από εκεί. Να δώσουμε, λοιπόν, ζωή στο περιβάλλον. Μέριμνα για το περιβάλλον δεν είναι μόνο το να φυτεύουμε δεντράκια ούτε μόνο η έγνοια μας για το φαινόμενο του θερμοκηπίου. Για μια χώρα σαν την Ελλάδα πιστεύω ότι πρώτη προτεραιότητα, όσον αφορά στο περιβάλλον είναι η αναγέννηση του πολεοδομικού ιστού των πόλεων –η οποία έχει βυσσοδομηθεί τα προηγούμενα χρόνια- το να δώσουμε ανάσα ζωής στις πόλεις.

Υπάρχει ένα άρθρο στο ν. 2508 που αφορά τη διευκόλυνση των ρυμοτομήσεων και απαλλοτριώσεων με τη διεύρυνση της έννοιας των ωφελουμένων παροδίων. Αν σ' όλους τους αστικούς δήμους δώσουμε ένα κεφάλαιο να ξεκινήσουν μεγάλες απαλλοτριώσεις, θα μπορέσουν έτσι να κάνουν τοπικό ΕΤΕΡΠΣ και να κάνουν διαρκώς απαλλοτριώσεις, να δημιουργούν ελεύθερους χώρους και να απαλλοτριώνουν ακόμη και πολυκατοικίες, αποζημιωνόντάς τις φυσικά.

Από την άλλη υπάρχει κι ένα άλλο άρθρο στο ν. 2508, που μιλάει για αναπλάσεις όψεων με παρεκκλίσεις από τον ΓΟΚ. Υπάρχει αυτή η δυνατότητα –γιατί έχουν γίνει μελέτες εφαρμογής στην Ελλάδα τα προηγούμενα χρόνια, πολύ πριν ακουστεί η πράσινη ανάπτυξη και όλα αυτά- με φωτοβολταϊκά στοιχεία στις όψεις, με πολύ προωθημένες αρχιτεκτονικά όψεις, που θέλουν όμως παρεκκλίσεις από το Γενικό Οικοδομικό Κανονισμό. Μπορούν αυτά τα λεφτά να διατεθούν, κύριε Υφυπουργέ, εκεί πέρα και ξαφνικά, βήμα –βήμα, μέρα με την ημέρα να δούμε μια άλλη Αθήνα, μια άλλη Θεσσαλονίκη, μια άλλη Λάρισα, Σέρρες, Κοζάνη και πάει λέγοντας.

Νομίζω, λοιπόν, ότι δεν είναι ζήτημα πρότασης. Δεν πιστεύω ότι θα πρέπει να κάνουμε ασφυκτικά πλαίσια στους νόμους, γιατί θα περιορίσουμε τη δυνατότητα του διοικητικού συμβουλίου του νομικού προσώπου που ιδρύουμε και δεν είναι ορθό. Δεν κάνω μια τέτοια πρόταση. Προτείνω επί της ουσίας πώς θα πάμε να κάνουμε εφαρμογή αύριο.

Περιορίζομαι μόνο να πω, κυρία Πρόεδρε, όπως καλά γνωρίζετε, εσείς προσωπικά τουλάχιστον, ότι τα δύο άρθρα του ν. 2508 που ψηφίστηκε το έτος 1997 και στα οποία αναφέρθηκα, συμπλήρωσαν αισίως δεκατρία χρόνια και δύο μήνες που δεν μπορούν να εφαρμοστούν γιατί παρέπεμπαν σ' ένα προεδρικό διάταγμα και σε δύο κοινές υπουργικές αποφάσεις, που δυστυχώς ακόμη δεν έχουν εκδοθεί. Έτσι είναι νεκρά άρθρα τα δύο καλύτερα εργαλεία που έχω υπόψη μου από την προηγούμενη ηγεσία μου, που αφορούν τη μεγάλη προσπάθεια για την αναγέννηση των πόλεων. Είναι νεκρά άρθρα! Μπορούμε να τους δώσουμε ζωή, σε συνδυασμό με το Πράσινο Ταμείο, και να δούμε μια άλλη πραγματικότητα στις πόλεις μας. Περιβάλλον επιτέλους -θα το ξαναπώ για μια ακόμη φορά- προφανώς είναι ο Ασωπός -συμμετέχουμε κι αγωνιούμε όλοι γι' αυτόν- προφανώς είναι κι ο Κουρουπητός -συμμετέχουμε και αγωνιούμε όλοι- προφανώς είναι το φαινόμενο του θερμοκηπίου -επίσης συμμετέχουμε και αγωνιούμε όλοι- αλλά δεν μπορούμε «να στρίβουμε δια του αρραβώνος» σε ό,τι έχει γίνει με την αντιπαροχή και τους απίστευτους συντελεστές με τους οποίους κτίστηκαν οι ελληνικές πόλεις.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κουκουλόπουλο. Και επειδή αναφερθήκατε σε μένα, θα ήθελα να πω ότι βεβαίως υπάρχουν πολλοί νόμοι, πολλά εργαλεία πολεοδομικού σχεδιασμού. Δυστυχώς στην εφαρμογή υπήρξε και υπάρχει ακόμη πρόβλημα. Γι' αυτό είπα πριν ότι πρέπει πραγματικά να δώσουμε τον καλύτερο εαυτό μας και να τολμήσουμε, στο πλαίσιο της βιώσιμης ανάπτυξης και όχι μόνο, για την πολεοδομική και οικιστική ανασυγκρότηση, αλλά και για τη χωροταξική, που είναι ανάπτυξη οικονομίας, που είναι πραγματική ανάπτυξη για τη χώρα και για το εισόδημα των πολιτών.

Το λόγο έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής της Β' Αθήνας κ. Γρηγόριος Ψαριανός.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αρχίζω από το τελευταίο που είπατε, ότι βεβαίως υπάρχουν νόμοι, αλλά έχουμε πρόβλημα με την εφαρμογή τους. Αφού δεν μπορούμε να τους εφαρμόσουμε να τους καταργήσουμε. Είναι μια σοβαρή πρόταση που κάνω. Να μη νομοθετούμε, να καταργήσουμε τους νόμους. Εφόσον έχουμε νόμους που δεν τους εφαρμόζουμε ας τους αποσύρουμε. Να μην έχουμε νόμους, να κάνει ο καθένας ό,τι θέλει.

Ξέρω πάρα πολλές δασικές εκτάσεις που έχουν απαλλοτριωθεί, έχουν οικοπεδοποιηθεί, στον Παρνασσό, στην Γκιώνα, στον Ταΰγετο, στον Πάρνωνα, στον Χορτιάτη, παντού, σ' όλη την Ελλάδα, στην Πάρνηθα, στην Πεντέλη, δίπλα μας, στον Υμηττό. Υπάρχουν κομμάτια που ενώ ήταν δάσος έχουν γίνει: εγκαταστάσεις δήμων, κοινοτήτων, βίλες, πισίνες, αυθαίρετα, τα πάντα. Απαγορεύουμε τα αυθαίρετα και κάθε πέντε-δέκα χρόνια για ειςπρακτικούς λόγους, για να τσεπώσουμε κάτι φράγκα ως κράτος, κάνουμε μια εκστρατεία νομιμοποίησης των αυθαίρετων, όπως κάνουμε και με την περαιώση τώρα. Αυτά τα πράγματα δεν δίνουν ένα κίνητρο να μην αφήσουμε τίποτα όρθιο;

Με ποια λογική νομιμοποιούμε τα αυθαίρετα αντί πινακίου φακής, αντί να τα γκρεμίσουμε είτε είναι η παράγκα της γιαγιάς μου είτε είναι η βίλα του Φούφουτου; Ποιοι είναι αυτοί οι νόμοι και πώς εφαρμόζονται;

Υπάρχει ένα ερώτημα από ένα παλιό ποιηματάκι του δημοτικού, που λέει: «τι είναι η πατρίδα μας;». Εγώ θέλω να σας ρωτήσω: Τι είναι τα δάση μας; Τι είναι δάσος; Πείτε μου. Τι είναι δάσος και τι είναι δασική έκταση; Θα σας το λέω για επτά λεπτά. Τι είναι δάσος; Μπορεί να μου πει κάποιος στην Ελλάδα τι είναι δάσος, ενώ υπάρχει ευρωπαϊκή νομοθεσία που ορίζει τι είναι δάσος; Κι είμαστε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στις καταραμένες Βρυξέλλες, με το ΔΝΤ, με τις τρόικες, όλους αυτούς τους κερατάδες. Όμως αυτοί έχουν πει τι είναι δάσος. Γιατί δεν λέμε τι είναι δάσος; Γιατί, κυρία Κυβέρνηση, για μια ακόμη φορά δεν λέτε τι είναι δάσος;

Από πόσα δάση έχετε δει να αναβλύζουν βίλες, οικοδομικές δραστηριότητες και πολλαπλές και ποικίλες χρήσεις όχι δάσους, αλλά χρήσεις γης που αποκλείουν και εξαφανίζουν το δάσος; Πόσες φορές, με πόσα νομοσχέδια έχουν κατέβει εδώ οι κυβερ-

νήσεις και έχουν πει: «ένα νέο νομοσχέδιο για την προστασία των δασών»; Μου θυμίζει αυτό με τον άνθρωπο και το ανθρώπινο κρέας. Όπου ακούτε νόμο περί προστασίας των δασών κάτι μαγειρεύεται. Καμένα δέντρα μυρίζουν!

Υπάρχουν τεράστιες εκτάσεις στην Ελλάδα που έχουν καεί πολλαπλές φορές για να γίνουν βοσκοτόπια, ενώ κανένας νόμος δεν βγήκε να πει ότι «μάγκα μου, αυτό ήταν δάσος και κήκη, και σ' αυτόν το χώρο απαγορεύεται η βοσκή για τα επόμενα δέκα χρόνια». Γιατί στην Κεφαλονιά έχουν καεί χιλιάδες στρέμματα και στη Σάμο και στην Ικαρία για να βόσκω εγώ τα ζώα μου, επειδή του χρόνου το καμένο είναι το ωραιότερο βλασταράκι για βοσκή; Ας μου απαντήσει κάποιος γιατί δεν έχουμε νομοθετήσει ότι, όπου κήκη το δάσος δεν βόσκει κανένας ούτε για κουτόχορτο οι πολίτες αυτής της χώρας. Γιατί όλοι ξαμολιόμαστε και βόσκουμε στα πρώην βοσκοτόπια, για λίγο κουτόχορτο!

Θέλω να σας θυμίσω πάρα πολλές περιπτώσεις σε όλη την Ελλάδα όπου το κράτος είναι συνένοχος και συνεταίρος αυθαιρεσίας και λεηλασίας. Έχουμε στην Αθήνα τέσσερις μεγάλους πνεύμονες που έχουν απομείνει, ενώ η Πεντέλη έχει καεί πέντε φορές, η Πάρνηθα δύο και ο Υμηττός τμηματικά άλλες τέσσερις-πέντε φορές. Υπάρχει το Ελληνικό, ο Ελαιώνας, το Πάρκο Γουδή και το Πάρκο Τρίτση. Θα μας πει μια κυβέρνηση τι θα γίνουν αυτά;

Έχουμε κάνει πρόταση ως Δημοκρατική Αριστερά και με τον Φώτη Κουβέλη και πολλές φορές και από πριν έχουμε πει ότι η κεντρική διεκδίκηση από τους πολίτες της Αττικής θα πρέπει να είναι η εφαρμογή ενός μοντέλου αστικού αναδασμού για το χώρο του πρώην αεροδρομίου και για τους άλλους μεγάλους πνεύμονες, με μόνο και πρώτο κριτήριο το δημόσιο συμφέρον και την περιφύρηση αυτών των πνευμόνων. Ακόμα και αν ένα μικρό μέρος αξιοποιηθεί -χωρίς εισαγωγικά, όμως, όχι με καζίνο και με μπαλέτα και με διάφορες δραστηριότητες μαφιόζικου τύπου και με κόλπα και συναλλαγές- θα μπορούσαμε ανταποδοτικά να κάνουμε πάρκα και πράσινο. Να αξιοποιήσουμε περιοχές με πράσινο σε άλλα μέρη στο κέντρο της Αθήνας, που υποφέρει.

Γιατί εδώ και δεκαετίες δεν έχουμε κάνει Δασολόγιο; Γιατί εδώ και δεκαετίες δεν έχουμε κάνει Κτηματολόγιο; Έχει χρηματοδοτηθεί η ελληνική Κυβέρνηση ποτέ από την Ευρωπαϊκή Ένωση για να κάνει Κτηματολόγιο; Νομίζω ναι. Γιατί δεν το έκανε; Δασολόγιο γιατί δεν έχουμε κάνει; Γιατί δεν το έχουμε ορίσει, με τις φωτογραφίες του '45, του '60', του '70', με το google earth, με τις καινούργιες φωτογραφίες του δορυφόρου; Να πούμε όμως «αυτό, ό,τι απέμεινε, όποιος το πειράξει θα του κόσουμε το χέρι». Γιατί δεν το έχουμε κάνει αυτό; Δεν μπορούμε να κάνουμε ένα νόμο τέτοιο; Έχουμε τίποτα συμφέροντα που μας πιέζουν; Γιατί, η κυρία Υπουργός, κάνει ένα βήμα εμπρός και τρία βήματα πίσω; Γιατί δεν νομοθετούμε με βάση το δημόσιο συμφέρον και το μέλλον των παιδιών μας;

Έχουμε ακούσει από πρωθυπουργικά χείλη επανειλημμένως, από πολλούς πρωθυπουργούς, μία απίστευτη αρλούμπα, μία τεράστια μπαρούφα που λέει: «Όπου ήταν πράσινο, θα παραμείνει πράσινο». Και γελάει ο κόσμος με τους πρωθυπουργούς μας. Είναι πρωθυπουργοί αυτοί ή κλόουν; Μας κοροϊδεύουν; Τι ήταν πράσινο και παρέμεινε πράσινο;

Και πράγματι, υπάρχουν μερικά θέματα όπως όλα αυτά που είπε ο συνάδελφος από τη Σάμο. Υπάρχει θέμα σχετικά με τις αναδασώσεις που γίνανε όταν άνθρωποι εκτοπίστηκαν σε εξορίες, όταν έφυγαν στον Εμφύλιο και τέτοια. Υπήρχαν υπηρεσίες, ταγματασφαλίτες, χίτες, που αναδασώσαν τα χωράφια τους, ούτως ώστε, αν ποτέ γυρίσουν ζωντανόι, να μην έχουν τίποτα. Υπάρχουν τέτοια θέματα. Όμως είναι πολύ περιορισμένα. Και δεν είναι όλη η Πάρνηθα που την κάψανε πέρυσι και πρόπερσι και η μισή Ηλεία, η Μεσσηνία και η Αρκαδία. Θέλω να σας ρωτήσω, λοιπόν, για ποιο λόγο δεν προχωράμε σε αυτά τα πράγματα,

Θέλω ένα τελευταίο να σας πω, μιλώντας για την Αττική. Γιατί δεν έχουμε πει: ο Υμηττός, η Πεντέλη και η Πάρνηθα θα είναι εφεξής αττικός δρυμός; Τελεία και παύλα. Ό,τι έγινε, έγινε. Και αυτό σε μία διαδικασία να καθαρίσουμε και μερικές αθλιότητες που έχουν γίνει. Όχι σαν τον τώως ΥΠΕΧΩΔΕ πριν από πολλά χρόνια, που φώναζε τις κάμερες στον Ποδονίφτη και γκρέμιζε την παράγκα μιας γριούλας λέγοντας «γκρεμίζουμε τα αυθαί-

ρετα». Όχι καταγκιοζιλίκια και θέατρο. Κανονικά. Αν είναι το σπίτι μου, να το γκρεμίσετε. Αν είναι το σπίτι μου αυθαίρετο, σε μέρος που πριν ήταν δάσος ή ρεματιά και μπαζώθηκε, να το γκρεμίσετε.

Γιατί δεν προχωράμε σε αυτό; Σκεφτόμαστε το πολιτικό κόστος; Τι είμαστε; Μαριονέτες της έννοιας του πολιτικού κόστους; Δηλαδή, εκτός από τα ξένα κέντρα λήψης των αποφάσεων κ.λπ., οι κυβερνήσεις, οι Quiz Links, που λένε κάποιοι ακροαριστεροί κ.λπ., έχουμε και το ζήτημα του πολιτικού κόστους; Τι πάει να πει πολιτικό κόστος; Με ποιο δικαίωμα δηλαδή αυθαιρετούμε και νομιμοποιούμε τα αυθαίρετα; Με ποιο δικαίωμα αφήνουμε τη φοροδιαφυγή και τη λεηλασία στο χώρο των φόρων και μετά λέμε «περαίωση»; Τι περαίωση; Γιατί θα πληρώσει 5.000 ας πούμε για να κλείσει τα βιβλία αυτός που χρωστάει 1.000 και αυτός που χρωστάει 100.000.000; Τι πάει να πει περαίωση; Και τι πάει να πει νομιμοποιούμε τα αυθαίρετα;

Θα μας πείτε «τι είναι δάσος»; Θέλουμε να το ψηφίσουμε αυτό το καταραμένο νομοσχέδιο. Θέλουμε να ψηφίσουμε ένα νομοσχέδιο που είναι σε μία σωστή κατεύθυνση. Και έχει σημαντικές βελτιώσεις σε σχέση με τα προηγούμενα. Αλλά γιατί δεν μας λέτε «τι είναι δάσος»; Μπορούμε να σώσουμε πράγματα.

Θέλω να σας πω κάτι τελευταίο. Υπήρχε ένα ποτάμι που διέσχιζε τη Σεούλ στη νότια Κορέα, το οποίο το μπαζώσανε, το έκαναν αυτοκινητόδρομο, έριξαν και δεύτερο όροφο αυτοκινητοδρόμου από πάνω. Μετά το γκρεμίσανε, καθαρίσανε την κοίτη του, διαχέτευσαν πάλι νερό και φύτεψαν δένδρα στις όχθες του. Και είναι ένα υπέροχο πάρκο, ένα ζωντανό ποτάμι.

Γιατί τον Ιλισσό και τον Κηφισό τα κάναμε υπονόμους και ακούμε το νερό στον Ιλισσό να τρέχει κάτω από τις πολυκατοικίες και από τη Μιχαλακοπούλου; Δεν πρέπει να τους ξαναβγάλουμε στη φόρα τον Ιλισσό και τον Κηφισό και να μην είναι υπόνομοι;

Δεν μπορούμε να κάνουμε μερικά πράγματα να γίνει η ζωή μας λίγο καλύτερη; Γιατί δεν βλέπετε κάποια σχέδια του Δοξιάδη, του Τρίτση, του Κανδύλη, που δεν ήταν αριστεροί ούτε κομμουνιστές ούτε «17 Νοέμβρη». Ήταν αστοί. Και έκαναν κάποιες σοβαρές προτάσεις και μελέτες. Και τις έχετε χώσει σε κάτι συρτάρια.

Γιατί δηλαδή να περνάμε αυτό το πράγμα που περνάμε και γιατί «να κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας»; Θα μας πείτε τι είναι δάσος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Ψαριανό.

Στα ερωτήματα και στις τοποθετήσεις των συναδέλφων θα απαντήσει, ο Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Νικόλαος Σηφουνάκης.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

Πόσο χρόνο χρειάζεστε, κύριε Υπουργέ;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Πέντε λεπτά νομίζω ότι είναι αρκετά.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κυρία Πρόεδρε, έγινε μία εξαντλητική συζήτηση και στην επιτροπή και σήμερα. Θέλω πραγματικά να τονίσω ότι οι παρατηρήσεις, οι προτάσεις, όπως αυτές που ακούστηκαν και πριν από λίγο, είναι σωστές. Νομίζω ότι η ευαισθησία για την προστασία του δάσους είναι κοινή. Βεβαίως, υπάρχουν διαφορές ως προς την προσέγγιση. Εάν αυτή την κοινή βάση που σήμερα έχουμε, την είχαμε αναπτύξει μέσα σ' ένα κράτος οργανωμένο και σωστά λειτουργόν, ίσως σήμερα δεν χρειαζόταν να έχουμε το άρθρο 24 εδώ.

Θέλω να πω στο συνάδελφο, κ. Ψαριανό, να μην απευθύνει σ' εμάς ούτε βεβαίως σε όλους τους συναδέλφους, το ερώτημα: «τι είναι δάσος». Απλώς χρειάζεται εμείς οι Βουλευτές να επαναλαμβάνουμε το άρθρο 24 του Συντάγματος, που προδιαγράφει τι είναι δάσος. Από εκεί και πέρα, εκείνο που πρέπει να ρωτάμε, είναι γιατί δεν το προστατεύουμε ή γιατί αφήσαμε να υπάρξει μία καταστροφική ημερομηνία. Γιατί αφήσαμε παραδείγματα χάριν τους νομάρχες, οι οποίοι υπήρχαν πριν τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση να παρακάμπτουν δασικές υπηρεσίες και υπογράφουν εκδόσεις οικοδομικών αδειών μέσα στα δάση.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Γιατί δεν τους συλλάβατε για παραβίαση του νόμου;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Μη διακόπτετε, σας πα-

ρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Πολλοί από αυτούς, όπως ξέρετε, έχουν καθίσει στα έδρανα του κατηγορουμένου. Πάρα πολλοί.

Εδώ θα σας πω κάτι για το θέμα του περιβάλλοντος. Εμείς σήμερα μιλάμε με αυτήν την ευαισθησία για το δάσος. Μπορείτε να μου πείτε, οι πόλεις, οι ελληνικές αν έχουν καμμία σχέση με τις πόλεις της Ευρώπης; Και ως προς την αναλογία του πράσινου, αλλά και ως προς την κτηριολογική μορφολογία. Πώς ήταν η Αθήνα όταν το 1911 και το 1933 στο Διεθνές Συνέδριο Αρχιτεκτονικής και Χωροταξίας και Πολεοδομίας είχε έρθει εδώ ο Λε Κορμπυζιέ; Η Πανεπιστημίου ήταν ακόμη χωμάτινος δρόμος και είχε πει τότε ο Λε Κορμπυζιέ: «δεν έχω δει ωραιότερη πόλη». Πώς έγινε και από την Πλατεία Συντάγματος θες να δεις την Ακρόπολη και δεν μπορείς να τη δεις ούτε από τα Προπύλαια της Βουλής; Γιατί στη δεκαετία του 1960 επέτρεψαν να γίνουν αυτά τα ανάρμοστα κτήρια στην Πλατεία Συντάγματος; Υπήρχε ο Δοξιάδης τότε. Μπορεί να είχε κάνει τις προτάσεις. Ποιος υλοποιούσε, ποιος είχε τη βούληση την πολιτική, ποιος αποφάσισε και σήμερα από το Σύνταγμα από εδώ, από τη Βουλή δεν είναι ορατή η Ακρόπολη; Αυτό είναι το σημείο αναφοράς της πόλης. Στη Ρώμη σε οποιοδήποτε σημείο και να πας σε μία πολύ μεγάλη ακτίνα, ένα σημείο αναφοράς είναι το Κολοσσαίο.

Στην Πλατεία Δημαρχείου ή εκεί που είναι η Εθνική Τράπεζα, υπάρχουν μνημειακά κτήρια. Κατεδάφισαν όπως ξέρετε στα 1960 και το Δημοτικό Θέατρο, το αριστούργημα του Τσίλλερ. Ποιος ήταν αυτός που επέτρεψε τη δεκαετία του '60, του '70 τα κτήρια τα όμορα γύρω-γύρω να τα γκρεμίσουν και ανηγέρθηκαν εκτρώματα στα οποία προβάλλουν οι ακάλυπτοι με αυτές τις φάτσες τις άθλιες, που τις συναντάς μόνο στις τριτοκοσμικές χώρες; Αν πας παραδείγματος χάριν στο Κάιρο τα βλέπεις αυτά, αν πας στην Αλεξάνδρεια. Ποιος τα έκανε αυτά; Έχουν όνομα.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Ή Καραμανλής ήταν ή Παπανδρέου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Όχι, ο Γεώργιος Παπανδρέου δεν ήταν. Ο Παπανδρέου κυβέρνησε το 1963-1964, δεκαοκτώ μήνες και τον έδιωξε νύχτα το παλάτι. Άρα, δεν ήταν ο Παπανδρέου.

Υπάρχουν μόνο πολιτικές ευθύνες. Για ό,τι έχει καταστραφεί στην Ελλάδα –θα συμφωνήσουμε– ότι οι πολιτικοί ευθύνονται κατ' αρχάς. Όμως όχι όλοι. Όχι όλοι! Και το κράτος διά μέσω των αντιπροσώπων του δεν έδωσε τα παραδείγματα, για να λειτουργήσουν εκπαιδευτικά προς τους πολίτες. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Έρχομαι σε ορισμένες παρατηρήσεις. Κάποιος συνάδελφος μίλησε για τη Δασική Υπηρεσία ότι καταργείται επειδή θα ανατίθενται σε γραφεία οι μελέτες, για να συνταχθούν κάποιοι δασικοί χάρτες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Την ανοχή σας για ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Αυτή είναι η εξέλιξη του ελληνικού δημοσίου. Μέχρι και το 1985, ακόμα και τις μελέτες των εθνικών οδών τις έφτιαχναν οι τεχνικές υπηρεσίες του ΥΠΕΧΩΔΕ, οι Διευθύνσεις Τεχνικών Υπηρεσιών των νομαρχιών. Αυτό σιγά-σιγά εξαντλήθηκε και όλες οι μελέτες –είτε πρόκειται για σχολεία είτε για νοσοκομεία είτε για δημαρχεία είτε για νομαρχίες– για κάθε δημόσιο κτήριο ανατίθενται σε γραφεία μελετών, τα οποία είναι εξειδικευμένα.

Υπάρχει ένα θέμα. Σήμερα η αρχιτεκτονική είναι όπως η ιατρική. Ένας αρχιτέκτονας, ο οποίος ξέρει να φτιάχνει ένα καλό νοσοκομείο, δεν μπορεί να ξέρει να φτιάχνει ένα καλό εργοστάσιο ή ένα ξενοδοχείο και τανάπαλιν. Πρέπει να το κατανοήσουμε αυτό, ότι υπάρχει πλέον και η εξειδίκευση στις μελέτες αρχιτεκτονικής.

Υπ' αυτή την έννοια, δεν καταργείται η δασική υπηρεσία. Όταν δεν μπορεί η δασική υπηρεσία πλέον να το κάνει δηλώνει αδυναμία και πρέπει να γίνεται με αυτόν τον τρόπο. Άρα αυτό είναι υπερβολή –για να μην πω λαϊκισμός.

Έρχομαι στο θέμα της εκτός σχεδίου δόμησης. Νομίζω ότι ο κ. Βλάχος ρώτησε τα εξής: Τι θα κάνετε με την εκτός σχεδίου

δόμηση; Θα την καταργήσετε; Πώς θα εκτονωθούν οι ανάγκες οίησης;

Δηλαδή, δεν κατάλαβα καλά. Θα πρέπει να κτίσουμε τα δάση για να εκτονώσουμε την ανάγκη οίησης; Και εδώ πάλι υπάρχει ένα τραγικό λάθος. Καθιερώθηκε η εκτός σχεδίου δόμηση –το έχω ξαναπεί- πριν από εξήντα, εβδομήντα χρόνια με ορισμό αρτιότητας τα τέσσερα στρέμματα. Καταστρατηγήθηκε.

Πόσες διατάξεις εμβόλιμες νομοθετήθηκαν που ορίζουν «κατά παρέκκλιση» και τα τέσσερα έγιναν τρία, τα τρία έγιναν δύο, τα δύο έγιναν ενάμισι και φθάσαμε στα 750 μέτρα αρτιότητας. Σε επαρχιακό δρόμο για παράδειγμα ισχύει η αρτιότητα 750 μέτρα! Αν λάβουμε υπ' όψιν ότι απαιτούνται για παράδειγμα δεκαπέντε μέτρα από τον άξονα του δρόμου, άρα σε μια «κουτσουλιά» κτίζουμε.

Τέτοιες πολεοδομικές ρυθμίσεις δεν υπάρχουν σε καμμία ευνομούμενη πολιτεία. Ξέρετε ότι από το 1960 και μετά, ενώ εντός σχεδίου πόλεως η αρτιότητα του οικοπέδου ήταν χίλια τετραγωνικά μέτρα, έφθασε το 1962 με διάταξη –αν δεν με απατά η μνήμη μου- να προσδιορίζεται η αρτιότητα του οικοπέδου όταν έχει φάτος επτά μέτρα και βάθος οκτώ! Τραγική κατάσταση. Έτσι, ούτε ο πολίτης που του δόθηκε η δυνατότητα να οικοδομήσει σε μία «κουτσουλιά» και να φτιάξει το σπίτι του, δεν ζούσε σ' ένα χώρο που του ταίριαζε.

Οικοδομήθηκε όλη η Αθήνα έτσι και αυτό ήταν τραγικό λάθος και του Τεχνικού Επιμελητηρίου, που ήταν αριστερό τη δεκαετία του '60 και δεν είπε: Κύριοι, να γίνουν συνενώσεις. Έχεις εκατό οικοπεδάκια των ογδόντα τετραγωνικών μέτρων. Θα συνενωθείτε και θα πάρεις και ένα καλό σπίτι ή θα πάρεις ένα ωραίο διαμέρισμα και θα έχεις πράσινο γύρω-γύρω.

Τότε, το Τεχνικό Επιμελητήριο ακόμα και με το μακαρίτη –και ωραίο άνθρωπο, βιβλική φυσιογνωμία της Αριστεράς και της αρχιτεκτονικής- Νίκο Κιτσίκη ήταν αντίθετοι στη λογική που με σωφροσύνη επικράτησε στην άλλη Ευρώπη.

Άρα, μπορεί η Δεξιά εκείνης της εποχής να έχει τις ευθύνες της, τις έχει όμως και η Αριστερά σε αυτό το θέμα. Μην τα ξεχνούμε αυτά και μην τα αγιοποιούμε όλα. Όλοι έχουμε ευθύνη για ό,τι συμβαίνει σήμερα στις ελληνικές πόλεις και γι' αυτήν την άθλια εικόνα την οποία έχουν.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Όχι όλοι το ίδιο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Θα συμφωνήσω σε αυτό, όμως την ευθύνη την έχουν όλοι.

Να σας θυμίσω το εξής: Το έτος 1902 ή 1909 ο Λορέντζος Μαβίλης ανέβηκε σε μια ρωμαϊκή πύλη στην Κέρκυρα, για να μην την κατεδαφίσουν όπως προέβλεπε η απόφαση του νομάρχη τότε και της κυβέρνησης. Αποφάσισαν να την γκρεμίσουν γιατί δεν χωρούσαν να περνούν τα αμάξια, τα οποία στα πενήντα μέτρα σταματούσαν γιατί άρχιζαν τα καντούνια! Αυτή είναι η χώρα μας. Αυτήν την παιδεία δώσαμε.

Θέλω, λοιπόν, ολοκληρώνοντας, κυρία Πρόεδρε, να αναφερθώ σε μια νομοτεχνική ρύθμιση στο κείμενο που σας έχουμε μοιράσει, για να μην υπάρξει παρανόηση. Θέλω να διευκρινίσω ότι η νομοτεχνική βελτίωση που αναφέρεται στο άρθρο 24 παράγραφος 6 του σχεδίου νόμου ισχύει ως αντικατάσταση του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 6 και όχι ως προσθήκη. Αναφέρεται ως παραδρομή στο κείμενο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Πού είναι αυτό;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Είναι η τελευταία παράγραφος στο άρθρο 6. Αναφέρεται «Στο τέλος της παραγράφου 6 προστίθενται νέα εδάφια ως εξής». Η λέξη «προστίθενται» γίνεται «αντικαθίστανται».

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε και εμείς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Έχει ζητήσει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Βορίδης.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ήταν γοητευτική η αναφορά στην πολεοδομική μας ιστορία και εξαιρετικώς ενδιαφέρουσα. Δεν ξέρω τώρα τι μας έλειψε υπό

την έννοια ότι η ιστορική γνώση καλή είναι, αλλά εδώ φοβάμαι ότι έχουμε να απαντήσουμε σε συγκεκριμένα θέματα.

Θα μου επιτρέψετε, κυρία Πρόεδρε, να πω ότι η Κυβέρνηση, στα σημαντικά ερωτήματα, τα οποία ετέθησαν, δεν τοποθετήθηκε και μένουν αναπάντητα και δημιουργούν και μια αμηχανία στο Σώμα.

Παραμιπτόντως, η κριτική που δέχθηκε το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου δεν ήταν μόνο από την Αντιπολίτευση. Υπήρξαν και Βουλευτές της Συμπολιτεύσεως που επεσήμαναν αδυναμίες του συγκεκριμένου σχεδίου νόμου και υπάρχει μια πραγματική αγωνία για το πώς θα αντιμετωπίσετε το πρόβλημα, δηλαδή τι θα κάνετε.

Μπορεί να βρεθείτε μπροστά σε πραγματικό αδιέξοδο, το οποίο θα τελειώσει μετά από δεκαπέντε χρόνια, αν τελειώσει, αν δεν έχει μεσολαβήσει εν τω μεταξύ άλλη νομοθετική ρύθμιση.

Και εν πάση περιπτώσει, τι είναι εκείνο το οποίο κάνετε αυτή τη στιγμή; Δεν μπορεί όμως να μην απαντάτε στα βασικά σημεία της κριτικής. Τα βασικά σημεία της κριτικής είναι συγκεκριμένα. Τι θα κάνετε αν διαμορφωθεί μια κατάσταση μέσα από τη σύνταξη των δασικών χαρτών, η οποία βρίσκεται σε πλήρη αντίφαση με την πραγματικότητα;

Άκουσα το συνάδελφο κ. Ψαριανό. Ο κ. Ψαριανός περίπου λέει –αν τον καταλαβαίνω καλά- «γκρεμίστε τα». Εντάξει, εγώ ακούω αυτή την άποψη. Κατά τη γνώμη μου δεν μπορεί να γίνει και προφανώς δεν είναι σωστή άποψη. Όμως, αυτό είναι συνεπές, αν πάει κανείς σε μια κατάρτιση των δασικών χαρτών έτσι όπως την περιγράφετε.

Αυτό θα κάνετε; Αν δεν κάνετε αυτό, τότε τι; Άκουσα, παραδείγματος χάριν, τον κ. Κουκουλόπουλο να παρουσιάζει μια εναλλακτική θέση για το πώς μπορεί να λυθεί το ζήτημα. Λέει «ας αεροφωτογραφήσουμε το σήμερα, ας φτιάξουμε συνθήκες προστασίας του δάσους σήμερα». Το ακούω αυτό.

Άκουσα συναδέλφους που προέρχονται από περιοχές που έχουν γεωργικές γαίες να σας λένε –συγκεκριμένα άκουσα την κ. Μπατζελή, την τώως Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης, να το λέει αυτό- «Ξέρετε, το 25% αυτό που περιγράφετε ως δασικό, σήμερα είναι γεωργικές γαίες». Τι θα γίνει με τις επιδοτήσεις;

Σας επεσήμαναν συνάδελφοι από όλες τις πτέρυγες ότι εδώ έχει διαμορφωθεί μια πολεοδομική πραγματικότητα. Το «γκρεμίστε» τι σημαίνει; Τι θα γκρεμίσετε; Θα γκρεμίσετε την Αρτέμιδα, ας πούμε; Η Αρτέμιδα είναι αυτήν τη στιγμή δεκάδες χιλιάδες σπίτια. Τι να γκρεμιστεί; Στον Πράσινο Λόφο δεν υπάρχει κανένα πράσινο. Υπάρχει πλέον μια πραγματική κατάσταση.

Αυτά δεν μπορείτε να τα προσπερνάτε και να πηγαίνουμε στο παρακάτω. Και το παρακάτω να είναι ότι θα δώσουμε μια τριετή αναστολή και μετά τρεις και τέσσερις και εννιά μήνες, άρα τετραετή, για να δούμε τι θα πει ο φάκελος και μετά πάμε στην αντίρρηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αν μου επιτρέψετε, κυρία Πρόεδρε, σε τριάντα δευτερόλεπτα ολοκληρώνω.

Εδώ όμως τι γίνεται; Πρέπει να απαντηθεί –και αυτό είναι το κρίσιμο και αυτό είναι το δύσκολο- ποια είναι η επιλογή σας ως προς αυτό. Η σύνταξη των δασικών χαρτών που εμφανίζεται ως επιλογή σας δεν λέει τίποτα, διότι θα βρεθείτε προ μεγίστου αδιεξόδου ενόψει της συνταγματικής ρυθμίσεως.

Αν, λοιπόν, καταρτιστεί αυτός ο δασικός χάρτης, με την όποια απεικόνιση του '40, του '50 ή του '60 και βρίσκεται σε αναντιστοιχία με την πραγματικότητα, πώς πρόκειται να λύσετε το θέμα των χρήσεων; Αυτό είναι το βασικό ερώτημα! Αν κανείς δεν τοποθετηθεί σε αυτό, τότε δεν λέμε τίποτα! Θα φτιάξουμε έναν δασικό χάρτη, ο οποίος θα είναι ένας δασικός χάρτης και θα συνεχίσει μια κατάσταση παρανοϊκή, όπως αυτή που υπάρχει σήμερα. Πώς θα το λύσετε αυτό; Αυτό είναι το βασικό σημείο.

Επιτρέψτε μου να πω το εξής: Κύριε Υπουργέ, εκεί μην ξεχνάτε ότι υπάρχει μια παράδοση στο διάλογο στο ερώτημα που έθεσε ο κ. Ψαριανός. Το τι είναι δάσος φοβάμαι ότι δεν μπορούμε να το απαντήσουμε με αναφορά στο άρθρο 24 του Συντάγματος. Ξέρετε γιατί δεν μπορούμε; Όχι γιατί δεν περιέχει κάποιον ορισμό του δάσους, αλλά διότι ο ορισμός του δάσους εκρίθη ότι είναι

τόσο γενικός, ώστε επιτρέπει την απόλυτη αυθαιρεσία των ερμηνειών των δασικών υπαλλήλων και λόγω της γενικότητας αυτού του ορισμού ήλθε ο κοινός νομοθέτης να το περιχαρακώσει και να το περιορίσει, για να περιορίσει την αυθαιρεσία της δικαιοσύνης και την ομηρία των πολιτών. Μην τα βγάζουμε από το νομικό τους περιεχόμενο, όλα έχουν μια λογική, όλα έχουν έναν ειρμό.

Εσείς ήλθατε μ' έναν νόμο προ έξι μηνών και καταργήσατε αυτόν τον ορισμό του δάσους. Υπήρχε δε και πρόβλημα σε αυτό –για να έχετε όλο το νομικό περίγραμμα- διότι υπήρχε μια απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, η οποία βρισκόταν σε ανατιστοιχία και έπρεπε να εναρμονιστεί με την οδηγία. Εκεί, λοιπόν, είχε κριθεί ότι αυτή η ανατιστοιχία έπρεπε να εναρμονιστεί και έπρεπε να προχωρήσετε σε εναρμόνιση. Σε εναρμόνιση δεν έχετε προχωρήσει, ορισμό του δάσους δεν έχουμε -έχουμε μείνει σε μία γενική συνταγματική επιταγή- και τώρα θα έρθετε εσείς να μου πείτε ότι θα φτιάξετε δασικούς χάρτες.

Αλλά εγώ σας λέω να μη μείνουμε εκεί και να δεχθώ ότι σ' ένα μήνα, σε δύο μήνες ή σε πέντε μήνες θα φέρετε κάποιον πιο σαφή ορισμό του δάσους και ενδεχομένως εναρμονισμένο με την ευρωπαϊκή οδηγία.

Το μείζον, όμως και το σημαντικό σ' αυτήν τη συζήτηση, το οποίο δεν μπορείτε να αποφύγετε και στο οποίο δεν θέλετε να απαντήσετε, είναι τι θα κάνετε όταν υπάρξει ανατιστοιχία πραγματικότητας και δασικού χάρτη. Τι θα κάνετε;

Αυτό είναι το σημαντικό πολιτικό ερώτημα και αυτό είναι που περιμένουν να ακούσουν οι πολίτες από εσάς. Όλα τα υπόλοιπα είναι διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Βορίδη.

Το λόγο έχει ο αναπληρωτής Υπουργός Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Σηφουνάκης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Κύριε συνάδελφε, δεν μου αρέσει να χρησιμοποιώ τη φράση «για πρώτη φορά», γιατί έχουμε κουραστεί και έχει χάσει πλέον το νόημά της. Αλλά, ποια είναι η αλλαγή σε σχέση με τη νομοθετική πρωτοβουλία που έχει παρθεί τα τελευταία τριάντα χρόνια;

Είναι ότι η ευθύνη της κατάρτισης των δασικών χαρτών, δηλαδή της σύνταξης, ήταν στις δασικές υπηρεσίες. Πολλοί κατηγορήσαν τις δασικές υπηρεσίες για αγκυλώσεις. Πολλοί τις κατηγορήσαν για δογματισμό. Δεν υπήρχε ένας μέσος χαρακτηρισμός.

Και όσον αφορά αυτό που λέει, ο συνάδελφος κ. Ψαριανός, εδώ θα έρθουν τα μελετητικά γραφεία, τα οποία είναι εξειδικευμένα, έχουν τεχνολογία και θα κάνουν τη χαρτογράφηση. Αυτή η χαρτογράφηση που θα προτείνουν τα γραφεία, θα προσδιορίζει ότι στο συγκεκριμένο κομμάτι που είναι δάσος -που είναι ας πούμε, χίλια στρέμματα- έχει είκοσι στρέμματα τα οποία σήμερα είναι αγρός, στο οποίο καλλιεργείται στάρι, καλλιεργούνται ελιές, είναι αμπέλι θα το προσδιορίζει.

Όταν το μελετητικό γραφείο τελειώσει τη μελέτη, θα πάει στη δασική υπηρεσία, η οποία θα έρθει και θα την επιβεβαιώσει. Θα υπάρξει, λοιπόν, για πρώτη φορά η καταγραφή μιας πραγματικότητας, για την οποία –σωστά ίσως λέτε- κάποιος εθελουφλούσαν για τους λόγους που ανέφερα πριν.

Η ίδια αντιμετώπιση υπάρχει και για ένα υπαρκτό θέμα, που είναι τα οικιστικά σύνολα μέσα σε δασώδεις περιοχές. Ίδια δια-

δικασία θα ακολουθηθεί και δεν θα ξεκινάμε από τη δογματική αντίληψη που, στην καλύτερη των περιπτώσεων, είχαν κάποια στιγμή οι δασικές υπηρεσίες.

Από εκεί και πέρα υπάρχει η διαδικασία της ανάρτησης, της προσφυγής κ.λπ., είναι ένα βήμα πιο μπροστά. Εγώ είμαι περίπου είκοσι πέντε χρόνια Βουλευτής και πάω σε αγροτικές περιοχές, στην περιφέρεια, στην επαρχία. Ξέρω πάρα πολύ καλά τι συμβαίνει με τους καλλιεργητές της ελιάς, οι οποίοι είναι μέσα σε τέτοιες δασικές περιοχές και οι οποίοι καλλιεργούν χρόνια την ελιά και οι οποίοι έχουν επιδοτήσεις κ.ο.κ..

Εμείς δεν είμαστε από άλλον πλανήτη ούτε είμαστε εκείνοι που δεν βλέπουμε το θέμα. Από την άλλη, όμως, πρέπει να προσέξουμε πάρα πολύ να μην ανοίξει ένα «παράθυρο» σε όλους αυτούς που έγιναν καταπατητές, σε όλους εκείνους που, τέλος πάντων, τους δώσαμε πάρα πολλά ονόματα ή επώνυμα. Άρα, πρέπει να προσέξουμε πάρα πολύ και αυτό κάνουμε.

Προσπαθούμε δηλαδή, με δικλίδες ασφαλείας να καταγράψουμε τη σημερινή πραγματικότητα, αυτή που διαμορφώθηκε τα τελευταία τριάντα χρόνια. Αλλά, χωρίς αυτό να μας οδηγήσει κάποια στιγμή στην απλοποίηση. Άρα, θα πρέπει αυτόν τον πλούτο που έχει σωθεί, που είναι ο δασικός μας πλούτος, τον οποίο εμείς δεν μπορούσαμε, καθ' όμοιο τρόπο, όπως έκαναν οι άλλες χώρες στην Ευρώπη, να τον προστατεύσουμε και τουλάχιστον να μην ανοίξουμε τον ασκό του Αιόλου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Το δάσος, η ελληνική γη, η φύση αξίζουν την εφευρετικότητά μας, τη γενναιότητά μας και τη μεγαλοψυχία μας: Αυτά που διαθέτουμε, κύριοι συνάδελφοι, για να την προφυλάξουμε από την υποβάθμιση και την καταστροφή, αλλά ταυτόχρονα να εξασφαλίσουμε και την ίδια μας την επιβίωση.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: «Χρηματοδότηση Περιβαλλοντικών Παρεμβάσεων, Πράσινο Ταμείο, Κύρωση Δασικών Χαρτών και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: «Χρηματοδότηση Περιβαλλοντικών Παρεμβάσεων, Πράσινο Ταμείο, Κύρωση Δασικών Χαρτών και άλλες διατάξεις», έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 17.43' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 7 Οκτωβρίου 2010 και ώρα 09.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: «Χρηματοδότηση Περιβαλλοντικών Παρεμβάσεων, Πράσινο Ταμείο, Κύρωση Δασικών Χαρτών και άλλες διατάξεις».